

LÊ THỊ QUỲNH LAN

CÔ GIÁO MAI

Tiểu thuyết dành cho người lớn trên 18 tuổi

NHÀ XUẤT BẢN ĐU SƠN 1997

Cô Giáo Mai

Lê Thị Quỳnh Lan

Ebook miễn phí tại : www.Sachvui.Com

Sáng thứ Bảy. Dù đêm qua đã cùng chị Quyên đi chơi về hơi khuya, sáng nay tôi có lười biếng kéo dài giấc ngủ, vẫn không sao nhắm mắt được. Vẫn đắp chăn, tôi vói tay kéo sợi day màn một tý để nhìn ra khu vườn buổi sáng, mùa thu.

Ngoài kia, tất cả mờ mờ trong làn sương muối dày đặc. Khu vườn lớn trồng đầy hoa và cây ăn trái, mà bây giờ không có gì hiện rõ rệt. Thế nhưng tôi vẫn nhìn ra cảnh mờ mờ sương khói đó. Nhìn để cảm cái lạnh mờ mờ sương khói đó. Nhìn để cảm cái lạnh găng gắc. Nhìn để lãng mạn với cảnh tượng mơ hồ, huyền hoặc. Cũng ngoài kia, những tiếng động thường khi như chim kêu, lá cây xào xạc, không còn nghe thấy.

Có lẽ do tôi cựa mình làm tấm nệm Hồng Kông rung rinh, nên chị Quyên cũng dậy theo. Nhưng chị nhắm mắt, mà miệng thì nói chuyện:

- Lại nhớ đến thằng Khánh đó phải không?

Tôi hơi giật mình vì Quyên vừa hỏi câu đúng phóc những gì tôi đang nghĩ. Khánh chỉ về phép được có năm ngày mà đã hết bốn ngày cho tôi. Đêm qua là đêm cuối cùng chúng tôi gặp nhau trước khi chàng trở lại đơn vị ở vùng rừng núi Pleiku.

- Nhớ quá thì cuốn gói theo chàng đi....

Một lần nữa chị Quyên nói đúng dự tính của tôi. Nhưng đêm qua ở party, Khánh ôm tôi thật sát trong bản Slow, đã nói một câu làm tôi thảng thốt:

- May ra, anh bị thông, được giải ngũ, tại mình mới thành vợ chồng. Mà như thế có lẽ là điều em không mơ ước. Còn bây giờ... khó quá... Em...

Khánh bỗng ngưng ngang, không tiếp nữa. Chàng đưa tay vuốt tóc tôi sau lưng, ngả đầu sát mặt tôi hơn. Tôi nghe xót xa, cay đắng đè nặng tâm hồn. Nhưng phải dày dạn, cái dày dạn bắt buộc của gái thời chiến, để tỉnh táo nhoẽn miệng cười, và tiếp tục đưa bước theo

cho hết bản nhạc Slow buồn ray rức.

Từ phút đó, chúng tôi im lặng giữa cái ồn ào như đám chợ của đám bạn bè. Có lẽ chúng nó cũng đang dạn dày giả vờ huyền não để quên đi con ngáo ộp chiến tranh không biên cương đang rình rập. Cái chiến tranh có thể xảy ra ở nhà bếp, cầu xí, chợ búa, nhà thờ, ngoài ruộng, gò mả. Nghĩa là con người có thể chết ở bất cứ nơi nào không cần là chiến trường. Cũng từ phút ấy, Khánh đối với tôi như cái bóng, nó cũng mờ mờ như cảnh vật sáng nay. Vì chàng có đó, nhưng sẽ mất đi không biết phút nào, và tình yêu của tôi với Khánh trở thành những sợi tơ rất mong manh, lung linh trước gió, có thể đứt đi bất chợt, bất chợt như bản tin chiến sự mỗi đầu giờ của đài phát thanh.

Mà quái lạ! Biết thế mà tôi không làm sao ngừng suy nghĩ về chàng. Có lẽ tại Khánh, mà cũng có lẽ tại tôi. Có phải tôi với Khánh mới yêu nhau đâu. Từ năm tôi mới 16 tuổi. Thư từ hò hẹn nhập nhằng có hơi lâu cho đến khi tôi trở thành cô giáo, chàng trở thành sĩ quan. Lần nào về phép, Khánh cũng dành hầu hết thời giờ cho riêng tôi. Rồi mỗi lần như thế, tôi có hên lòng là hễ Khánh đòi bất cứ điều gì, tôi cũng sẽ không từ chối, kể cả việc làm chủ thân thể tôi.

Tôi nghĩ, không biết có đúng không, chủ tâm của Khánh, trong những lần về phép, là cũng muốn xin được cái hôn hạnh "vĩ đại" đó. Thế nhưng ở Khánh có cái gì cao thượng, trượng phu một cách nghịch lý, làm cho chàng, đáng lý đã cầm đũa lên, gấp miếng thịt ngon cho vào mồm nhai ngấu nghiến, thì chàng đã ngừng lại nửa chừng, làm tôi nửa bực mình, nửa kính yêu Khánh hơn lên. Tôi bảo nghịch lý, bởi vì trong thời chiến, ai cũng sống vội yêu cuồng. Mà Khánh thì quân tử Tàu, mặc dù tôi đã gián tiếp mời chàng, bỏ ngõ, để chàng thoải mái hưởng. Nhưng Khánh dừng lại. Dừng lại một cách tội nghiệp, dễ thương. Vì như Khánh đã từng nói:

- May ra anh bị thương, được giải ngũ, tại mình mới thành vợ chồng.

Còn một số chữ nghĩa nữa Khánh không tiện nói ra như: "Nếu không bị thương, anh có thể chết. Em sẽ thành goá phụ." Tôi đọc được điều đó ở Khánh cách đây hai đêm, lúc cả hai đã vào khách sạn Kim Nguyên ở Chợ Lớn. Hình như cả hai chúng tôi đã chuẩn bị. Nên Khánh ngừng Vespa trước khách sạn, gửi xe, cầm tay tôi tiến lên những bậc cấp sáng choang đèn màu.

Khánh bảo với người quản lý:

- Cho tôi một phòng.

Người quản lý Tàu hỏi:

- Ông chủ muốn nghỉ bao lâu?

Khánh nhìn tôi một vài giây rồi trả lời:

- Thì, vài ba tiếng...

Rồi chàng lại nhìn tôi. Dù lúc đó tôi cũng đã sẵn sàng, nhưng ánh mắt của Khánh làm tôi thẹn. Vì chàng nhìn tôi như thăm hỏi:

- Vài ba tiếng, có đủ không em?

Chàng bóp tay tôi cho tôi yên tâm một phần. Phần khác cũng để cho chàng tự tin hơn trong lần bạo gan đầu tiên.

Người tôi nóng rang như lên cơn sốt. Tôi cảm thấy như mình sắp nhúng tay vào một tội lỗi. Một tội lỗi tày trời. Tôi thẹn với chính mình cũng có, với đôi mắt của viên quản lý, nhất là với những cặp tình nhân đứng nối đuôi sau lưng tôi, chờ tới phiên lấy phòng.

Đã đành đôi nào vào đó lấy phòng là cũng để giải quyết sinh lý, nhưng sao tôi nhột nhật khắp người, nhất là khi Khánh nói lớn: "Thì, vài ba tiếng..."

Khánh nói lộ liễu quá. Tôi chưa biết mỗi lần làm tình phải tốn bao lâu. Nhưng nghe vài ba tiếng nó như tố cáo cho mọi người biết là chúng tôi dâm dăng lắm không bằng.

Khánh trả tiền, cầm chìa khoá, cầm tay tôi dắt đi một cách không thành thạo. Chàng lung túng, lú quíu bước đi một cách vụng về, bất bình thường, làm tôi suýt đá hai chân vào nhau mà ngã chúi tới đằng trước. Tôi có cảm giác, ngoài viên quản lý, hai ba cặp trai gái đằng sau lưng tôi cũng đang chú mục nhìn xoi mói vào tôi với Khánh. Tôi có cảm tưởng như chúng tôi là hai kẻ trộm đang bị gài đi trên đường

phổ cho dân chúng xem.

Nếu không yêu Khánh, và không tò mò muốn được hưởng thú xác thịt với Khánh, có thể tôi đã buông tay Khánh mà tắt tả chạy ngay ra đường gọi taxi trốn mất. Có mười mấy bậc thang mà tôi bước không muốn nổi. Sao nó cao đến thế? Sao bước chân tôi nặng nề đến thế? Lúc khuất nơi khúc quẹo ở cầu thang, tức là lấp hẩn mình khỏi tầm mắt của mọi người đang đứng dưới kia, tôi ngắt mạnh tay Khánh một cái:

- Em ngượng chín cả người anh Khánh ơi! Xấu hổ quá!

Tội nghiệp, dù chính chàng cũng chẳng hơn gì tôi, Khánh cũng quay lại ôm tôi khấn khít, vỗ về.

Phòng 216. Khánh cho chìa khoá vào mở cửa. Hơi lạnh và mùi căn phòng toả ra gay cho tôi một cảm giác là lạ. Khánh đẩy nhẹ lưng tôi vào hẩn bên trong, rồi khoá chặt cửa. Cả Khánh lẫn tôi thật tình không biết làm gì sau đó. Chàng diễn xuất ra cái điều mình rảnh rỗi, mà trông chàng lại vụng về, lẩn can thế nào. Trong như anh kếp hát trẻ lần đầu tiên được giao cho vai chính để diễn xuất. Khánh ngồi xuống, kéo tôi ngồi theo cạnh chàng. Năm ngón tay chàng đan vào tay tôi, bóp mạnh:

- Em có thể tự hiên hơn để giúp anh không?

Tôi yên lặng để tội nghiệp Khánh đang xin tôi giúp chàng bớt mang mặc cảm tội lỗi.

- Em nói một câu gì cho anh yên ổn tâm hồn!

Tôi vẫn im lặng, nhưng quay qua kéo mặt Khánh xuống, tặng chàng một nụ hôn say nồng chưa bao giờ có từ ngày yêu nhau. Môi Khánh vừa gấn vào, dù chàng không vật, tôi đã tự động ngã ngửa ra trên nệm giường, để ôm Khánh quỵen hôn. Có lẽ động tác đó của tôi làm chàng yên lòng vì có tôi cộng tác.

Không phải đây là nụ hôn đầu tiên. Mà đây là cái hôn có người Khánh đè lên ngực tôi, có tôi nằm dưới, tay quàng qua tóc chàng. Đèn trong phòng sáng, nên tôi nhìn rõ Khánh, rất gần, rất thân

thương, rất trần tục.... Mọi khi, chúng tôi chỉ dám hôn nhay trong bóng tối của rạp xi nê, bóng tối ngoài xa lộ, bóng tối dưới một gốc đa.... Tôi nghe hơi thở Khánh dồn dập khác thường. Hai tay chàng vòng dưới lưng tôi, chặt cứng, tham lam, cuồng nhiệt. Chàng rút môi ra nhìn tôi như hỏi, như đòi cái gì.

Việc còn lại có lẽ chính chàng phải xuống tay tức khắc, không ngần ngại và đàn ông. Chàng phải lịch lãm, hào hoa mà cổi áo cho tôi chẳng hạn. Vậy mà Khánh không làm hoặc không dám làm. Ngực tôi, đôi vú cương cứng. Nó căng lên như hai quả bóng được bơm. Tôi muốn tay chàng sờ nhẹ vào đó, môi chàng ngậm nhẹ vào đó, để làm dịu nỗi đau thèm thuồng khát khao của tôi đã mộng mơ bao nhiêu đêm, một mình, với giường chiếu cô đơn. Tôi không lang chain, không Ngoại tình, để tất cả dành cho Khánh đêm nay. Sự chung tình, tự nhiên tôi không cần học ở ai, không sách vở. Bản thể đưa con gái ở tôi, phát triển như ngoài kia nụ hoa hé nở, chỉ khác là tấm lòng tôi cho Khánh nặng tình đến độ, tôi nghĩ, nếu không có Khánh trên đời tôi chẳng còn biết yêu ai.

Khánh vẫn nhìn tôi, không phải chỉ để ngắm mà cả để nghĩ, không phải cho àng, mà cho tôi:

"Lấy chồng thời chiến chinh, mấy người quay trở lại!"

Cái tương lai đen như mực Tàu của tôi ẩn hiện đâu đó trên tóc, trên trán, trên môi tôi, làm lòng Khánh chùng xuống. Chàng đưa má cho tôi hôn. Rồi chàng dùng mũi, chớ không phải môi, hít hết mùi thơm trinh nguyên trên da thịt nơi khuôn mặt tôi.

Tôi bỗng linh cảm như Khánh muốn thoát chạy, không muốn bước thêm một vài nấc "cầu thang" nữa. Chàng vì viễn ảnh đen tối đó mà thoát chạy, trong khi tôi vì viễn ảnh đen tối đó mà muốn xông tới, dần thân, tận hiến. Cả hai đều có lý. Vì Khánh ơi, em không cho anh ngay bây giờ, ngày mai không còn anh, em biết cho ai? Nghĩ thế, một tay tôi cởi hàng nút áo dài ở ngực ra, đẩy Khánh lên một chút, tôi kéo vạt áo sang một bên, để bộ ngực căng tròn sau làn xú chiêng mời Khánh.

Khánh tròn xoe đôi mắt, không phải nhìn ngực tôi. Và Khánh hiểu, không phải là tôi đã thỏa, mà cũng vì quá yêu chàng, tôi đã làm thế.

Khánh cũng hiểu có cái gì đó vô hình, thúc bách tôi làm thế, như lửa cháy đến hàng rào rồi, phải chạy thôi. Chàng nhìn tôi như thân phận tội tình của đứa con gái thời loạn. Rồi Khánh sà xuống, lại dùng mũi chàng hôn da diết khắp mặt tôi, thay vì chú ý đến hai hoả diệm sơn đang chờ môi chàng.

Bực quá và cũng thương quá, một lần nữa tôi táo bạo, nhổm lưng lên luồn tay ra sau, cởi khuy áo xú chiêng, rồi kéo nó xuống, phơi trần đôi vú hồng đào mơn mớn. Hiểu Khánh thiếu can đảm, nên tôi kéo mặt cànng xuống, bắt chàng phải nhìn đôi vú, hôn nó, cắn nó, bú nó. Khánh càng chết lặng hơn khi thấy tôi liều lĩnh như một con thiêu thân đang bay vào lửa.

Tôi nhắm mắt khẩn khoản nói với Khánh:

- Hôn ngực em đi!

Chàng có hôn, nhưng không hôn với lòng dâm dục, yêu thương mà hôn vì cả nể, sợ tôi buồn.

- Bú nó đi anh!

Môi Khánh ngậm vào. Chàng nút nhẹ, nhẹ như mơ, trong khi tôi mong chờ chàng phải dữ dội, cuồng điên. Tôi nói lớn:

- Mạnh hơn một chút nữa được không anh.

Khánh nút mạnh. Dù biết Khánh không hết mình, tôi vẫn sướng. Giống như đang đói bụng, ăn cơm nguội mà vẫn thấy ngon. Tôi bạo dạn buông thả, một phần vì yêu Khánh, một phần vì biết chắc chắn ngày mai sẽ đến tối hơn hôm nay. Lần đầu tiên va chạm với khoái lạc xác thịt, tôi trở thành một con người khác. Phải dùng cho đúng danh từ con thú, nghe mới đúng nghĩa. Vì có khi nào tôi nhắm mắt, hít hà, quần quai, say mê, xoắn tóc Khánh cuồng điên, và mồm luôn rên rỉ nói như mê sảng trong cơn sốt.

Cả căn phòng nhỏ bây giờ tràn ngập tiếng nói của tôi mời gọi tình yêu, kêu gào, khao khát, thúc bách Khánh tiến nhanh. Âm thanh cuồng điên đó vô tình đẩy Khánh vào cơn mê. Chàng bắt đầu thoát xác, lâm trận. Khánh đã biết mồm bú, tay bóp say name khiến tôi lồng lộn lên như con gấu đói. Chàng xoa nhẹ rồi bóp lồn tôi một cách ân cần đầy thương mến. Tôi biết nếu tôi không làm thế, chẳng bao giờ Khánh nhấn tâm tiến thêm một bước. Tôi bảo nhấn tâm, vì chàng đang sợ cái màu mực Tàu nhuộm đen cuộc đời tôi, và cũng bởi vì chàng thực tình yêu tôi. Tất cả sự nghịch lý đang chế ngự Khánh. Tôi biết thế mà vẫn đam mê tận hưởng.

Hơi hướm của người đàn ông mạnh thật. Nhất là đôi môi nóng, thơm như mùi trái cây chín tới. Khánh nút đầu vú tôi, xong lưỡi chàng rà nhẹ quanh vành núm. Tôi tê tái, chết ngất, hai tay bóp vai Khánh, rồi ngắt vai Khánh. Dưới kia bàn tay to lớn cứng cáp của Khánh đang vò lồn tôi ngoài quần. Toàn thân tôi hực lửa, mà tình dục của Khánh chỉ có thế. Chàng làm tình mà như tên phu mỗ. Chủ sai đâu đánh đó. Không phải Khánh ngu khờ không biết, vì đã bao lần chàng kể cho tôi nghe nhiều chuyện xé trời mây trong các cuốn sách tình dục của Ngoại quốc. Cái gì Khánh cũng biết cũng học. Vậy mà bây giờ chàng chậm rãi, từ tốn đến sốt ruột.

Tôi hẩy dít lên mấy lần, đưa tín hiệu cho chàng biết tôi muốn gì, đòi gì. Nhưng anh chàng vẫn lẩn lưa, hoặc Khánh biết mà vờ ngu ngơ. Vì chàng đang bị dằn vặt không biết bao nhiêu điều suy nghĩ về tôi. Về tôi, cho tôi chớ không phải cho chàng. Một lần nữa, tôi cầm tay Khánh, tay kia tôi cởi khuy quần, nhấn mạnh tay Khánh vào hằn bên trong. Tôi vờ nhắm mắt, phần vì thẹn, phần khác để hé mắt quan sát phản ứng của Khánh. Định bụng là quan sát Khánh, nhưng khi tay chàng đụng vào chòm lông lồn, thì toàn bộ phần da thịt ở đó như lửa

táp vào xăng. Tôi chẳng còn tự chủ được nữa. Hai đùi tôi tự động co lên kẹp cứng bàn tay Khánh vào giữa.

Những ngón tay Khánh có nhúc nhích nhưng như chỉ để thăm dò một cách tội tình. Chàng đang vờn miếng mỡ trước miệng một con mèo đói trăm năm. Nếu bảo là dâm, tôi chỉ có thể dâm với chàng. Nếu bảo tôi thèm, vâng, tôi cũng chỉ thèm có da thịt Khánh mà thôi. Tôi nghe một ngón tay Khánh lướt nhẹ lên xuống giữa hai mép lồn. Người tôi rung mạnh như lên cơn sốt.

Bây giờ thì tôi không còn biết thẹn nữa. Tôi tự thấy mình như phải đơn phương xông xáo, tìm tới, mặc kệ Khánh có bằng lòng hay không. Cũng là bàn tay, mà sao bàn tay Khánh như có điện, truyền sang tôi những rung cảm rạt rào, tuyệt diệu. Rồi cũng lại chính tôi, nhồm đít lên, tuột nhẹ chiếc quần dài và cả quần lót cùn gmột lúc. Bây giờ, Khánh đã tận mắt nhìn toàn bộ lông lồn dày đen của tôi. Tôi cuồng điên lên, và tự nhủ:

- Nhiều lắm, thì Khánh khinh khi tôi là cùng, còn hơn tôi phải nhịn thèm và không thoả mãn ý định dâng hiến cho Khánh, dù chỉ một lần.

Nhưng may quá, Khánh đã áp trọn khuôn mặt chàng lên vùng lông đen rậm của tôi mà hôn, trong khi hai chân tôi tuột dần cho cái quần rơi hẳn xuống đất.

- Anh định vẫn mặc quần phục như thế này để yêu em à?

Tôi dần từng tiếng như hỏi Khánh như thách thức. Đột nhiên, chàng đứng thẳng dậy, nhìn tôi nằm sóng soải, tênh hênh trên giường gàn như loã thể chờ đợi. Gương mặt Khánh, hiện lên một nỗi đam mê, một chút si tình, lẫn một chút nhân từ đạo đức. Cái đạo đức như chàng là chồng của tôi rồi chứ không phải là nhân tình. Chàng đang xây bao mộng đẹp cho cả hai. Chàng muốn lần đầu tiên hai đứa chúng tôi cho nhau phải là một đêm tân hôn. Mà như chàng đã nói: "May ra anh bị thương, mình mới thành vợ chồng." Còn rủi ro, anh trở thành tử sĩ thì đêm tân hôn chẳng bao giờ có. Thấy Khánh vẫn đứng thờ người ra để bị dấn vạt, tôi chịu không được, nên nói:

- Anh gàn lắm! Có cái gì trong cuộc chiến tranh gớm ghiếc này bảo đảm tụi mình sẽ trở thành vợ chồng? Anh không dám nhận những gì

em đang cho anh? Anh ngu lắm! Sao mình không là vợ chồng trước khi anh trở thành thương binh, hoặc tử sĩ? Cái gì cũng có thể xảy ra trong thành phố này giống hệt ngoài chiến trường. Nghĩa là ngày mai, đang dạy trong lớp, em cũng có thể tắt thở trước anh vì quả đạn pháo kích của đám người cuồng tính rót vào từ Nhà Bè, Gò Vấp... Một trong hai đứa không còn thì cuộc tình này của hai chúng mình cũng mất.

Nói xong, tôi ngồi bật dậy cởi áo dài, rồi xú chiêng. Người tôi trần truồng như nhộng. Tôi nằm bật ngửa ra, dang rộng hai đùi, một tay sờ vú, tay kia xoa nhẹ chòm lông lồn, mắt nhìn Khánh đắm mê chờ đợi. Chàng lại cử động như người máy được lên dây cót. Áo quần trần, đôi giày trần lần lượt được chàng cởi ra. Da Khánh nắng an đen đúa, ngoại trừ hai bàn chân còn dính màu trắng sặc mùi tư bản. Người chàng cao to, ngực nở lớn. Hai cánh tay từ đôi vai bạnh to, cho tôi cảm giác như chàng có thể che chở tôi suốt cuộc tình trăm năm. Khánh vói tay tắt bớt ngọn đèn trên trần nhà. Không khí trong căn phòng trở nên ấm đượ hơn, mời ọc hơn. Hai đùi tôi dang rộng thêm ra.

Khánh quỳ dưới đất. Câu nói vừa rồi của tôi đang thúc chàng phải làm điều gì cho tôi hạnh phúc. Chàng tội nghiệp cho tôi, thay vì yêu thương tôi, đã quyết tâm dâng trọn cho chàng đêm nay cái vàng ngọc của đời người con gái. Khánh áp sát mặt vào lồn tôi.

- Ừ, thì ít ra anh cũng phải hiểu em muốn được gì. Bảy năm tròn yêu anh, và dù thể xác sung mãn, đòi hỏi, em vẫn giữ toàn vẹn cái ngàn vàng cho riêng anh. Hưởng đi anh yêu!

Tôi nhắm mắt nghe Khánh hôn, rồi chàng liếm nhẹ nơi giữa khe lồn tôi. Nước lồn tôi ứa ra nhiều lắm. Hai bàn tay Khánh luồn xuống phía dưới bộ môn đồ tôi lên. Tôi không thém quan sát chàng nữa, mất thú. Chỉ biết chàng, người yêu của tôi, đang ban cho tôi những cảm giác thần tiên, tuyệt vời.

Nghe cách bú, liếm của Khánh tôi có thể quả quyết rằng đây không phải là lần đầu tiên chàng gần gũi với phái nữ. Nhưng có sao đâu! Để ý làm gì chuyện nhỏ đó. Trong khi chuyện lớn là lưỡi của Khánh đang đâm sâu vào lỗ lồn tôi mà nhúc nhích và ngoáy liên tục. Tôi há hốc mồm ra thở, gào lí nhí trong miệng những sung sướng tuyệt cùng.

Càng lúc, Khánh càng dần thân hơn, quên hẳn cái đạo đức khủng khiếp nghịch lý chàng đang có, để trọn tâm hồn cho tôi. Hình như tiếng rên rỉ nhiệt tình của tôi làm cho chàng quên mình, vì hai tay tôi đang vào tóc Khánh mà vò, mà cào xé, và ấn mạnh đầu chàng xuống theo từng nhịp hẩy lên hứng đỡ nổi sung sướng của mông đít tôi.

Tôi cũng đang quên mất chính mình. Cái sướng kỳ lạ của lưỡi Khánh va chạm vào âm đạo tôi làm tôi trôi mất hết lý trí. Tôi đang tận hưởng thú xác thịt có sự hiện diện của tình yêu. Chứ nó không giống như những lần đòi hỏi nửa đêm của thân hình 19 tuổi với cái gối ôm, với một bàn tay, với nhạc tiền chiến như "Em đến thăm một chiều mưa" V.V...

Những lần đó, mặc dầu có bóng hình của Khánh trong tưởng tượng nhưng nó vẫn chỉ là bóng hình. Còn bây giờ, Khánh vạm vỡ, xương thịt rắn chắc, nhất là cái lưỡi thần sầu đang phá nát âm hộ tôi. Hơi thở tôi đứt quãng. Cảnh vật mờ ảo quanh phòng mặc dù tôi mắt mở thao láo. Khánh tận tình vì chàng hiểu tôi đòi gì, cần gì. Khi Khánh ngậm vào hột le tôi, là lúc tôi gầm lên một tiếng khá lớn, vì hình như đó là lúc tôi mong đợi nhất. Có mấy lần đứng tắm một mình, xát xà phòng kỳ cọ ở hạ bộ, ngón tay tôi đôi khi vô tình chạm phải phần quan trọng đó, tôi giật nảy lên vì tê sướng. Và cũng có mấy lần, giữa đêm khuya không ngủ được vì nhớ Khánh, vì thèm sinh lý, ngón tay tôi lại đùa nghịch, lang thang chà nhẹ lên cái hột le rất nhỏ mà như là trung tâm khoái lạc của toàn thân tôi, tôi sướng đến độ muốn tắt thở. Khánh đang nút mạnh. Có thể chứ. Anh hết gàn rồi. Anh đam mê, chặt đứt phần đạo đức để cùng tôi tắm trong giòng sông hạnh phúc.

Có lúc Khánh ngưng tàn bạo. Lưỡi chàng, một mình lăn tăn ngay trên chỏm hột le. Trời đất vỡ tung. Biển sôi nước nóng. Đầu tôi lắc qua lại dồn dập. Hai tay tôi đưa lên tự bóp vú. Khánh nhìn thấy hết, thấy tôi hoan lạc đã thêm, thấy tôi vừa lòng với tài nghệ của chàng. Khánh chết đi, ai cho em cơn sướng tuyệt vời này? Dù có, chắc chắn cũng không bằng vì không phải là Khánh của lòng em. Em có thể có nhiều chồng, nhưng chỉ có một người yêu. Người yêu của tuổi 16 từng ép thơ trong sách trao nhau ở cuối đường Bà Huyện Thanh Quan. Người yêu của chùng nhăn tươi anh tặng vào mùa hè phượng đỏ.... Tất cả đã hằn sâu vào tiềm thức em. Tất cả đã trở thành những kỷ niệm của lòng em, của ước nguyện, dù lấy ai cũng không thể quên được người tình đầu đời tên Khánh.

Hai tay tôi kéo xốc Khánh lên hôn ngậy ngất. Và dưới kia khúc gân cứng của "chồng" tôi đang hiện ngang đờ nằm sát trên mu lồn hực lửa của tôi.

- Mình làm đêm tân hôn trước khi cưới nhau đi Khánh. Vì nếu không là hôm nay, em nghĩ chẳng còn hôm nào nữa. Anh với em như hai cánh hoa lạc giữa rừng gươm. Em không là tiên tri nhưng cũng thừa sức thấy trước những bất hạnh đang rình rập. Em muốn hôm nay cho xong, một lần, những gì mình nguyện ước.. Xin anh cho em, cho chúng ta, ngay tức khắc.

Khánh cho tay xuống cầm khúc gân to tướng, kê ngay miệng lồn tôi, nhấn vào. Chàng làm như người máy. Không biết trong tim Khánh có rung động không. Nhưng mặt chàng thì trơ trơ những sớ thịt nguội lạnh nếu không muốn nói là chàng vô cảm xúc. Tôi lại nhắm mắt, không quan sát gì thêm vì sợ mất hứng thú. Đã bảo, bằng mọi giá tôi tặng chàng, phải tặng cho chàng cái phần quý nhất của đời tôi, rồi sau đó ra sao cũng được.

CẶc Khánh vào lồn tôi có khó khăn thật, nhưng tôi hoàn toàn không đau đớn. Lẽ ra, theo thiên hạ nói nó đau đớn lắm. Nếu có đau đớn cũng đâu có sao. Làm sao so sánh được với nỗi đau đớn khi đến y viện nhìn người yêu mất một cánh tay, một cái chân hay mù cả đôi mắt. Vì người thương binh đó là chồng sắp cưới của mình. Tôi chột xua đuổi thật nhanh những ý nghĩ kinh hoàng đó vì chưa bao giờ, chứ đừng nói là bây giờ, tôi nghĩ sẽ lấy một người tàn phế làm chồng. Tôi nói thật ý nghĩ của lòng mình. Nghe nó tàn nhẫn thì cũng chưa có tàn nhẫn bằng mấy mệnh phụ phu nhân, tay đeo đầy hột xoàn, đá quý, áo hoa, tóc quăn, dầu thơm, đến cầm tay người lính mù trong bệnh viện, giả vờ buồn, giả vờ khóc cho thiên hạ thêm ngưỡng mộ chồng bà đang ngồi ở một nơi nào đó trong dinh.

Cơn sướng ập tới cắt đứt ý nghĩ của tôi. Tôi quán chặt hai chân lên hông Khánh, hai tay vòng lên vai Khánh, quỳen môi cắn chặt lưỡi Khánh, nói cho chàng biết là tôi đã là vợ chàng, dù không cưới hỏi. Màn trình của tôi đã rách toạt, tôi đoán thế. Máu trình đã tuôn ra. Tôi bảo Khánh hãy tận tình, phải làm hơn thế nữa cho tôi đã thém cơn dâm. Khánh nắc chằm chằm. Chằm như những ý nghĩ của chàng

đang nghĩ về tôi. Chàng chỉ sợ không cưới được tôi mà đã ăn nằm như chồng vợ.

Quái lạ, trong khi đó, ở tôi, tôi bình thản tự nhiên, tự tin dưng hiến trọn vẹn. Nhịp nắm chậm chạp của Khánh không làm tôi thỏa mãn vì thế mộng dít của tôi phải xông trận. Từ dưới, tôi hẩy mộng dít lên theo nhịp độ nhanh hơn, vì tôi không dám bảo Khánh nấc nhanh. Rồi Khánh cũng hiểu. Chàng tăng tốc lực. Trời ơi! Có thể chứ! Bây giờ tôi đang bay ở vòm mây nào đó. Tôi thật sung sướng chất ngất, mê man. Tôi nhìn trực diện Khánh. Phần đạo đức nhân từ trên khuôn mặt chàng đã biến mất. Mặt chàng hơi đanh lại và toát ướt mồ hôi. Khánh ôm mặt tôi hôn nồng nàn:

- Mình ơi! Anh sướng quá. Anh muốn trốn chiến tranh, dắt em thoát vào vùng rừng núi hẻo lánh nào đó để làm vợ chồng. Tại sao mình không có quyền được bình yên thương nhau mà phải tất tả vừa yêu nhau vừa lo tránh đạn?

Khánh nấc tận tình với tất cả tấm lòng yêu thương dành cho tôi. Tôi nghe Khánh hỏi mà tiếng nói của chàng tưởng như xa vời vợi. Thần kinh tôi cùng lúc vùng sống dậy phục vụ cho cơn sung sướng tột độ. Tôi hạnh phúc. Chỉ biết có thế, và phải hưởng cho bằng hết. Tình yêu gối chăn này, ngay bây giờ, ngày hôm nay với Khánh, to lớn hơn tình yêu đối với tổ quốc. Chàng đã mới vừa bảo chạy trốn chiến tranh! Có lẽ chàng nói thế cho đẹp lòng tôi. Kỳ thực tôi biết Khánh yêu khốc sủng, yêu bạn đồng ngủ hơn yêu hậu phương. Vì đêm qua Khánh từ giã sớm, bảo chàng phải về nghĩ sớm để 5 giờ sáng thức dậy lên phi trường đáp máy bay trở lại đơn vị.

Khánh ôm tôi chặt cứng như sợ mất tôi bất chợt. Chàng đụ tàn canh gió lốc. Tôi mặt tình sung sướng và la thất thanh để diễn tả nỗi hân hoan, tuyệt vời. Những động tác ái ân này rõ ràng là của vợ chồng chứ không phải là của tình nhân, vì thỉnh thoảng Khánh vẫn hỏi thăm tôi: "Em có đau không?" Chàng hỏi như có gì để săn sóc cho tôi, chứ làm gì có đau đớn trong khi cả hai đang yêu nhau tha thiết trong cơn hạnh phúc. Đột nhiên tôi xin Khánh ngừng lại, nằm thật im cho tôi lắng nghe hồn mình, thần xác mình có còn sung sướng khi Khánh đè lên người tôi bất động.

Cặc của chàng vẫn nằm trong lồn tôi một cách chặt chội. Mà quái lạ.

Sao tôi vẫn hạnh phúc ngập tràn. Tôi muốn nhìn khúc gân đỏ của Khánh, nên tôi xin chàng rút ra. Tôi quay xuống, lật chàng nằm ngửa ra. Tôi áp sát mặt vào con cặc đang cương cứng của chàng chĩa thẳng lên. Tôi trịn hết nước nhờn pha lẫn máu trinh dính nơi thân cặc lên mặt tôi. Rồi tôi ngậm sâu vào miệng, bú cặc chàng một cách ngon lành, thành thạo như tôi đã từng làm thế với người khác nhiều lần. Tôi cảm thấy ngon thật sự.

Vừa bú, tôi vừa nhìn khúc gân to tướng, dài thông, và đen thui của Khánh. Tôi chụp hình nó thật kỹ, và cho nó in sâu vào một ngăn nào đó trong tiềm thức, sâu trong trí nhớ, để lỡ khi chẳng còn trên cõi đời, tôi vẫn còn một chút gì để nhớ để thương. Có tội tình cho tôi chưa? Chưa ở với nhau, chưa cưới nhau mà tôi đã sợ trở thành goá phụ! Những điều khó tin như thế mà vẫn có thật, và đang xảy ra nhan nhản ở cả hai miền Nam Bắc. Ai cũng biết nó vô lý mà vẫn không làm sao tránh khỏi.

- Mai ơi! Đừng xúi anh đào ngũ. Anh còn nhiều việc phải làm! Ngoài kia chưa yên, mất anh thì cũng chẳng sao. Nhưng nếu mất nhiều "anh", thì phòng tuyến sẽ thủng. Lúc đó, đến em cũng chẳng còn. Dù sao, anh cũng phải cảm ơn em đã tận tình cho anh những giây phút thần tiên này!

Lần đầu tiên bú cặc, tôi chẳng có kỹ thuật gì. Chỉ ngậm thật sâu và nút thật mạnh. Nửa thân dưới của Khánh giật tung lên từng hồi. Và chàng đưa tay kéo tôi lên, bắt tôi đụ trên người chàng. Tôi chỉ biết đút cặc chàng vào lồn rồi nằm sấp lên người chàng, để Khánh hẩy lên. Chàng dạy tôi phải nấc. Lúc đó, tôi điếng hồn vì kiểu đụ kỳ lạ. Tôi la lên gần như muốn khóc. Rồi tự nhiên hai giòng nước mắt tôi rơi trên mặt Khánh. Chàng hiểu rằng đó là những giọt lệ hạnh phúc của lòng tôi. Tôi doing cừ ầm ầm. Có bao nhiêu sức lực tôi đổ ra hết để riêng tặng cho chàng, người yêu đầu đời của tôi và cũng là chồng của tôi hôm nay.

- Mai ra với anh! Chuẩn bị đi.

Ra là sao? Tôi đâu có biết. Nhưng khi nghe Khánh bảo thế tôi vẫn dạ. Chàng bảo tôi nấc nhanh hơn, nhiệt tình hơn và tôi nghe toàn thân tê tái. Có cái gì tận nơi sâu thẳm trong cửa mình tôi lâm râm tuôn ra. Tôi nghe cả những tia khí nóng của Khánh bắn xối xả vào âm đạo của

tôi. Hai chúng tôi chất ngất, đê mê, chết lịm trong cơn hoan lạc. Chúng tôi cứ nằm yên như thế, không gỡ ra, cứ nằm yên lặng mà nghe nhau sung sướng tận cùng.

III

Cái con khùng. Tự nhiên thức sớm, kéo màn, rồi ngồi đực mặt ra đó mà hìn sương rơi. Ngủ tí nữa có được không?

Chị Quyên mắng yêu tôi, mà chẳng thương cô em gái đang tương tư, đang nuốt nước miếng vì đêm giao hoang nửa vời.

- Lại nghĩ đến thằng Khánh phải không?

- Dạ.

- Hay là đã có gì với nó rồi?

- Dạ.

- Chắc là good lắm nhỉ?

- Dạ.

Tôi dạ nhất gừng để trả lời chị, vì tâm trí tôi vẫn đang theo với Khánh, hay theo với đêm hoan lạc ở căn phòng ngủ trong Chợ Lớn. Tôi chưa đã thèm. Khánh cho tôi ăn có một miếng trong khi bụng tôi đòi cả nồi cơm.

- Máy lần rồi?

- Dạ một!

- Là lần đầu tiên?

- Dạ. Mà sao chị hỏi kỹ thế? Việc riêng của em mà?

Chị Quyên quay qua cầm tay tôi ân cần:

- Sao Khánh về đây những năm hôm mà em chỉ có một lần? Em không hưởng bây giờ thì còn đợi đến bao lâu nữa? Cô nghĩ Khánh sẽ cưới cô à? Thì cũng đúng thôi. Nhưng Khánh có ngày về không? Coi chừng. Trông dáng cô, chị đoán cô yêu Khánh dữ dội và đậm đà lắm. Thất tình có thể làm mình điên nay. Hãy bắt chước chị. Không

phải chị xúi dục, nhưng chiến tranh này không từ một ai, kể cả tổng thống. Cho nên phải có một xâu nhân tình trừ bị. Tuổi xuân của mình cũng ngắn lắm. Xem thế mà mình già lúc nào không biết. Trai thiếu, gái thừa. Tuổi chị với em ra đường kiếm một thằng kếp, kể cũng đã hơi khó rồi đấy!

Tôi thật sự giật mình. Vì đêm dạ vũ hôm qua, ngoại trừ Khánh, chẳng có thanh niên nào mời tôi nhảy một bản. Đám con gái choai choai 16, 17 tuổi đã chiếm ngự hết, đã thu hết thanh niên con trai. Hăm ba tuổi mà đã bị xem là già rồi! Có dễ sợ chưa? Ế chồng là điều đáng sợ nhất cho bọn con gái lỡ thì như tôi và chị Quyên.

Chị Quyên lớn hơn tôi hai tuổi. Chị có bằng cử nhân bên Pháp mà đi làm việc ở một ngân hàng. Với chức vụ phụ tá giám đốc thì lương chị cũng khá lớn. Nhưng chị làm ở đó không phải vì cần đồng tiền, mà vì muốn du Tây. Học trường Tây, du học ở Pháp, rồi về nước làm việc cho Pháp, cho nên tư tưởng của chị phóng khoáng, tự do theo văn hoá Pháp. Đàn ông con trai chị coi rẻ như bèo. Hình như chị chẳng có tình yêu nào da diết kiểu như tôi với Khánh. Tình yêu đối với chị chỉ là chiếc chìa khoá để mở cửa đi vào con đường tình dục.

Chị Quyên ngồi cao lên, tựa lưng vào thành giường, vẫn đắp chăn. Chị hỏi tôi:

- Cô có hiểu tại sao chị biết thất tình có thể làm mình điên lên hay không?

- Làm sao em biết được?

- Vì chị cũng đã thất tình và cũng đã suýt chết ở đại lộ Hàm Nghi khi đi bộ băng qua đường mà đầu óc thì nghĩ tới Jack. Giống hệt như em đang nhìn khu vườn đầy sương thu để nhớ tới Khánh. Chị 17 tuổi, yêu Jack, cho hắn hết trọn tấm chân tình, luôn cả tấm thân. Được hai năm thì Jack trở về Pháp. Jack chỉ về nước vì ông bố hồi hưu chứ chàng chẳng phụ rẫy gì chị. Thế mà tim chị như chiếc lá héo, người chị sụm xuống tưởng đã không còn đứng dậy được nữa. Chị chẳng còn thấy có một người đàn ông nào trên thế gian này xứng đáng hơn Jack hay bằng Jack.

Nhưng khi sang Pháp du học, chị tìm thấy cả ngàn Jack khác, bỏ trai

hơn, học giỏi hơn, nhà giàu hơn Jack người tình đầu của chị cả ngàn lần. Từ đó, tim chị mở ngỏ. Chân chị đứng lên, bước tới, tự tìm ra không biết bao nhiêu điều mới lạ đầy thích thú.

Nghe chị Quyên nói tôi có cảm tưởng như chị đang xúc phạm đến mối tình ngọc ngà cao quý của Khánh với tôi. Tôi vẫn ngồi đó, yên lặng nhìn làn sương cuộn cuộn bay là đà ngoài cửa sổ, và nhớ đến từng động tác làm tình của Khánh đã dành cho tôi. Chúng tôi dụ nhau có một lần, rồi để nguyên như thế trong nhau, nằm tâm tình cả giờ đồng hồ.

- Tại sao chị khuyên cô nên có một râu nhân tình trừ bị. Cô có biết vì sao không?

- Thì để tay này bỏ mình, mình đã có tay khác thay thế!

- Không phải.

Nói xong chị Quyên bật cười ha hả rồi tiếp:

- Ngay bây giờ cô trả lời như thế. Nhưng không phải. Mình phải có một râu như thế là bởi chàng sẽ chẳng bao giờ đủ sức làm cho mình thoả mãn hết những đòi hỏi của tình dục. Có lẽ em ngạc nhiên lắm. Nhưng từ từ rồi em sẽ thấy điều chị nói là đúng. Cái đòi hỏi của bọn đàn bà con gái mình là bất tận, không biên giới, không giờ giấc. Nhưng sức lực của người đàn ông thì có hạn. Chị thèm thì có thể nằm trên giường hưởng lạc cả ngày lẫn đêm. Mà Jack tình đầu, dù là dân Tây, cũng chỉ có thể dụ nhiều lắm là ba lần liên tục. Học nhiều, nhưng chị cũng vẫn không hiểu sao Thượng bất công về sức lực tình dục giữa nam và nữ như thế.

Một lần nữa, chị Quyên nói trúng phóc điều tôi đang nghĩ trong đầu. Tôi đang tự hỏi, tại sao khi hai đứa tôi ra xong, Khánh không tiếp tục dụ tôi thêm vài lần nữa mà chàng cứ nằm yên trên người tôi án binh bất động? Chàng nói huyền thiên những điều không ăn nhập gì đến việc tôi âm thầm thèm khát là tình dục, là bú, liếm và dụ v.v? Rồi chúng tôi mặc đồ, rời khách sạn. Lòng tôi chưng hửng. Chỉ có thể thôi sao? Hai đêm sau, gặp nhau, tôi cũng chẳng mấy Khánh mời tôi đi khách sạn lần nữa. Thực tình, tôi có hơi tủi thân vì nghĩ rằng hay là chàng đã không thực sự yêu mình? Tôi còn thèm nhiều lắm. Như chị

Quyên cũng đã vừa nói:

- Cái đòi hỏi của bọn đàn bà con gái mình là bất tận, không biên giới, không giờ giấc.

Có ai biết suốt cả đêm hôm qua tôi chỉ chợp mắt được có vài tiếng đồng hồ. Phần còn lại, tôi nằm dính sát với nỗi thèm khát da thịt Khánh, khúc gân cương cứng thù lù, đen đúa dài thông của Khánh, thèm cái lưỡi Khánh rà rất nhẹ giữa hai mép lòn, rồi cái lưỡi Khánh thọc sâu vào âm đạo quậy, rồi miệng chàng ngậm hột le tôi mà nút mạnh. Và tôi hôn cặc chàng, mân mê nâng niu như một con búp bê. Rồi tôi cho nó sâu vào trong miệng ngậm nó mà bú ngon lành, tha thiết. Tôi ăn cặc chàng mà cảm thấy ngon hơn một khúc chả quế, và khoái nhất là lúc vừa bú cặc chàng vừa nhìn phản ứng của Khánh quần quai rên la:

- Mai! Đừng có xúi anh đào ngũ

Thực tình đã có lúc, vì quá thương nhớ Khánh, tôi đã trót viết thư xúi Khánh làm điều đó thực. Tôi muốn Khánh là của riêng một mình tôi, để chàng cùng với tôi vào một cõi riêng.

- Bây giờ thì cô chưa thám đôn. Vì mới một hai lần thì chỉ như võ sĩ mới đấu có một hiệp. Ít ra, đến hiệp thứ bảy thì mình sẽ như con gà diên. Máu đỏ, sốt lông, gãy cánh, vẫn cứ nhào tới tranh hùng. Mà nếu đối phương nằm xuống, phè cánh nạnh, thở phì phì, nhắm mắt tìm giấc ngủ để lại sức. Ôi thôi, chán hơn cơm nguội ăn với muối trắng.

Trong khi cơn thèm của mình thì như nước lũ, cuộn cuộn như sóng biển vỗ bờ, như lửa của hoả diệm sơn đang hùng hực. Biế tìm đâu? Phải có một hảo hán thứ hai là vì như thế đó. Cứ thế, đến một lúc, trong tay mình có những vài tá tình nhân lúc nào không biết. Mà chả anh nào ghen nhau vì họ tự biết khả năng làm tình của họ chỉ có thế. Từ A đến B thì một anh chàng. Còn từ B đến C thì một thợ khác. Làm sao được bây giờ.

IV

Giờ thì Khánh đang trở lại tiền tuyến. Nhìn mây bay trên cao, chắc Khánh cũng đang nghĩ về tôi, tôi mong thế. Nhưng chắc chắn không thể nào chàng biết rằng tôi đang hậm hực, tức tối, thèm khấc những cơn làm tình da diết hơn nữa, với chàng. Điều tôi nghĩ thì trái ngược với những gì chị Quyên đang nói. Chị như một nhà truyền giáo, lôi kéo tôi bỏ một đạo để đi theo con đường của chị. Mà ác thay, cảnh sương rơi buồn bã thê lương ngoài kia, nổi thèm khát đang sôi sục trong tôi như một lò lửa, khiến những gì chị nói đánh động lòng tôi.

Từ nãy đến giờ những gì chị nói không có gì sai cả. Nên tôi im lặng lắng nghe như biểu lộ một hành vi tán đồng với chị, mặc dù trong tôi Khánh vẫn là thần tượng. Một thần tượng mà hình ảnh đã ăn sâu vào tiềm thức tâm trí tôi từ thuở 16 tuổi đầu của đời người con gái trinh nguyên thơ ngây trong trắng. Tôi chưa từng có ý nghĩ táo bạo rằng sẽ yêu ai ngoài Khánh. Vậy mà bây giờ chị Quyên lại cho tôi học loại kinh thư: Phải có trong tay mình vài tá nhân tình hay thợ làm tình.

Tôi nhìn chị hỏi:

- Chị đã có trong tay vài chục nhân tình rồi ư?

Chị Quyên trả lời bình thản:

- Nếu không muốn nói là vài trăm.

- Và chị cũng đã đụ với hết từng đó người à?

- Dĩ nhiên! Tại sao rồi thì em sẽ biết.

Tôi hơi lợm giọng với chữ dĩ nhiên của chị Quyên. Nhưng tức khắc liền sau đó, có cái gì trong tôi cho phép tôi nghĩ rằng chị Quyên cũng có cái lý của chị ấy. Vì đêm ở khách sạn nếu sức đụ của Khánh chỉ có thể rồi thôi, thì tôi phải cần đến vài chục Khánh, cũng không ngoa. Khánh mới chỉ làm công tác phá trinh, nghĩa là chàng chỉ mới mở cổng rồi cứ để cổng mở hờ ra như thế, chứ chàng chẳng có khai phá gì thêm.

Còn phần tôi, thì tôi cũng chỉ mới cầm đũa gắp một vài miếng thịt

ngon cho vào mồm, mà khi nhìn lại thì mâm bát đã bị dọn sạch. Có ẩm ức không chứ? Có chửng hửng không chứ? Tôi đang căm thù Khánh. Thà rằng không bước lên cầu thang khách sạn. Thà rằng không tiến vào căn phòng 216, có lẽ tình tôi mãi đẹp, và dù chị Quyên có nói gì đi nữa, thì cũng chẳng thấm thía tí đến tôi đâu có hiểu nổi. Đằng này, chị đã tấn công tôi đúng vào những yếu điểm.

- Có khi nào em dụ một lúc hai chàng chưa?

- Em đã nói với chị em với Khánh chỉ mới có một lần đầu tiên và duy nhất.

- Ừ nhỉ, chị quên.

- Bộ chị đã rồi hả?

- Còn phải hỏi. Dĩ nhiên, thú lắm. Những buổi sáng màu thu trời lạnh lạnh như thế này ở Paris, chị dùng điện thoại hai thằng bỏ đến cùng một lúc, mời chúng ăn sáng tại nhà, uống vài ly rượu vang cho nồng thân thể lên, rồi vào trận với cả hai, đánh đấm tới bời cho đến chiều tối? Thật là tuyệt!

Nhìn chị Quyên nói với gương mặt dâm dật sống sượng làm tôi ríu người khó chịu. Dụ một lúc hai người? Có thể như thế được hay sao?

- Chị bắt hai chàng cỡi trường nằm ra đó cho chị bú cặc. Bú cho đến khi nào mồm mỏi thì chị bắt một chàng xuống bú lồn, còn chàng kia thì lên bú vú chị. Rồi sau đó, một chàng dụ chị, và một chàng kia lên đưa cặc cho chị bú tiếp. Thay phiên nhau. Chị không cho anh nào ra sớm. Cứ thế mình kéo dài cuộc mây mưa đến bao giờ cũng được, mà ai cũng khoái. Hôm nào em thử xem. Hưởng xong một lần rồi thì em sẽ chết mê đi cho mà xem.

Tôi chỉ mới nghe chị Quyên nói thôi mà đã thấy mình mang tội Ngoại tình với Khánh. Biết vậy, mà hiện giờ tôi vẫn như một cây kim sắt đang bị thỏi nam châm của chị Quyên hút mạnh. Bỗng chị Quyên hỏi tôi:

- Chiến tranh có trả Khánh về với em không?

Câu hỏi của chị cũng tự nó đã là câu trả lời rồi, còn gì. Bạn bè của tôi đã trở thành những cô nhân tình goá bụa nhiều không kể xiết. Có thể nào tôi rồi cũng sẽ trở thành một trong những người con gái đó không? Nếu có, thì những gì chị Quyên nói, đã trở thành chân lý. Mà đó là điều tôi sợ nhất.

- Chị chưa đụ với một thanh niên Việt Nam nào nên không hiểu sức lực và kiểu cách của họ có khác với Tây hay không. Còn dân Tây, ít nhất là những anh sồn sồn khoảng 40 tuổi. Ô là là. Đúng là những tay chơi rành nhất thế giới. Mỗi lần lên giường, là họ có thể làm cho mình ra ba bốn lần là thường, và cưng chiều mình như một đoá hoa.

Chị Quyên tung hết mọi chưởng lực dữ dội nhất để đánh thẳng vào tim óc tôi. Chị không cho tôi ngừng nghĩ. Một tay tôi níu hờ vào hình bóng Khánh, xem chàng như là Thái Sơn, là điểm tựa, cho tôi đừng rơi tòm xuống hố sâu quyến rũ. Còn tay kia của tôi? Hình như đang mặc áo, xỏ giày chạy theo tiếng nói của chị Quyên để tìm xem sự thực của những gì chị đang thuật lại cho tôi nghe.

- Đã khi nào em để ý yêu ai nhỏ tuổi hơn mình chưa?

Tôi quát mắt nhìn chị và như van xin chị đừng đầu độc tôi thêm nữa. Nhưng chị Quyên vẫn bình thản và tiếp tục:

- Cái đó lạ lắm đó em. Chị chơi thân với những con đằm tuổi cao. Mà connào cũng có dăm tình nhân trẻ hơn nó khoảng 10 tuổi, 15 tuổi là thường. Nó nói yêu trẻ em là cái thú rất lãng mạn, bắt mình phải thức tỉnh, phải sống hằng phút để giữ cho bằng được mỗi tình kỳ dị đó. Còn trên giường thì mấy cậu trẻ hấn là sung sức và khoẻ hơn mấy anh sồn sồn. Ngựa non háu đá mà ?

Chị Quyên mới tặng tôi một cú nốc ao đúng ngay vào thái dương. Tôi choáng váng, xây xẩm mặt mày. Da thịt tôi nổi lên hàng triệu ốc trâu, vì có cái gì đó vừa len vào tim tôi khi nghe chị hỏi: Có khi nào em yêu ai nhỏ tuổi hơn mình không? Có! Tôi phải tự thú với chính mình như thế. Tôi nổi ốc trâu khắp thân người vì chợt thấy một hạnh phúc mơ hồ hiện đến ôm trọn lấy tôi, hôn thật nồng nàn, ấm áp.

- Bộ chị cũng đã yêu một cậu nào nhỏ tuổi hơn chị hả?

- Dĩ nhiên!

Chị Quyên có thói trả lời với hai chữ dĩ nhiên. Giọng nói của chị thật tự nhiên và rất tự tin, dĩ thoải, hơi có chút dâm dật, coi đời chẳng ra cái thể thống gì cả.

- Chị đã dụ nhiều chứ không phải một, những thằng Tây con tuổi có 15. Mê lắm Mai ơi!

Tôi ngồi áp chặt cái gối trước ngực. Mắt vẫn nhìn sương rơi ngoài cửa sổ, làm ra vẻ như không thèm để ý đến những lời chị Quyên đang nói. Nhưng thật sự, lòng tôi đang áy náy nhột nhột, không hiểu có phải chị Quyên đang biết rằng tôi đang yêu một cậu học trò trong lớp cũng tuổi 15 rồi bịa ra câu chuyện vừa kể.

- Chị hơn nó những 10 tuổi. Dắt tay nó đi ra ngoài phố, vào tiệm ăn, nhất là phòng ngủ, mình luôn bị mặc cảm sợ đời khinh bỉ cho là gái già mà còn đi lấy con nít. Mình cứ phải tự đóng kịch làm bà chị. Mà quái lạ, thị phi càng nhiều, mình lại càng khoái lạc với trò chơi kỳ dị đó, mới lạ chứ. Như có một lần chị dẫn một cậu Tây con vào Hotel Continental. Viên quản lý hỏi chị rằng cậu bé đã có giấy căn cước chưa. Chị bảo nó là con tôi mà. Rồi chị bình thản dẫn nó vào phòng, ái ân với nó suốt ba tiếng đồng hồ. Sung sướng không thể nào tả nổi.

- Nhưng bé con 15 tuổi thì đã biết gì?

- Thế là em làm. Chị không hiểu nó đã học với ai mà cách làm tình của nó chẳng khác vào một người lớn. Cũng bú, cũng dụ, hôn môi, bóp vú. Mình chỉ có việc nằm banh lòn ra đó mà hưởng. Nó hiểu rằng nó đang dụ một bà chị, nên cố tình làm cho bà chị phải thua cuộc để phải khâm phục nó. Chuyện đó thì cũng dễ thôi. Mình cứ đóng kịch vờ ra vài lần để cho cu cậu khoái chí tán công tới.

Mà chúng nó khoẻ như voi em ạ. Vừa bắn ra xong lại leo lên đòi dụ nữa. Thật ra bé con dụ mình thì cũng chẳng có gì đặc biệt. Nhưng cái khoái là mình nhìn gương mặt nó, yêu nó ? Thế là mình có thể ra với một thằng chỉ đáng tuổi em mình. Nhất là bú cặc trẻ con là món chị mê kinh khủng. Lúc nó nắn tinh khí ra trong miệng mình. Chị nuốt. Nuốt hết không chừa một giọt. Khoẻ vô cùng. Cứ nói đến là chị muốn

ngồi dậy đi tìm Tây con về đụ. Nhưng lồn quá đi Mai ơi!

Gương mặt tôi thì làm bộ tỉnh bơ. Nhưng tôi cảm thấy nóng ran cả hai má, và lồn tôi thì đã ướt nhẹ nước lồn. Vì tôi đang nghĩ đến Khôi, cậu học trò giỏi nhất trong lớp.

Đáng lẽ ngay tháng đầu, tôi có quyền đề nghị với Hiệu trưởng tự động cho Khôi nhảy lớp vì khả năng quá thừa. Nhưng một hôm, trong giờ ra chơi, chỉ còn mình tôi ngồi lại trên bục gỗ. Khôi chạy vội lại tặng tôi một gói trái vải rồi bằng mình chạy mất ra hướng sân chơi. Tôi bàng hoàng suy nghĩ. Khi mở gói trái cây ra, tôi thấy mảnh giấy kèm theo trong gói trái vải, với hàng chữ:

Kính tặng Mai. Người đẹp nhất trường.

Tôi đọc đi, rồi đọc lại hàng mấy lần. Chữ viết đúng là của Khôi. Nhưng tại sao Khôi lại dám gọi tên tôi một cách trống không như thế? Vừa hỏi xong, tôi đã tìm ra được ngay câu trả lời. Tại tôi, tại tôi hay nhìn Khôi trong lúc Khôi cũng nhìn tôi. Hai cặp mắt có lúc cùng bắt gặp nhau rồi cùng vội liếc nhìn đi nơi khác. Nhưng cái vẻ lung túng vì tội lỗi của cả hai đã làm cho tôi lẫn Khôi cùng hiểu là đã có thâm ý gì đó, cho nhau, dù không rõ ràng.

Một lần khác, tôi ra bài tập trong lớp. Khôi đem bài làm lên nộp trước, rồi về chỗ, ngồi chống cằm, nhìn tôi. Phải nói rằng Khôi thôi miên tôi thì đúng hơn, vì Khôi nhìn tôi không chớp mắt. Và nếu tôi không để ý thì làm gì biết được rằng Khôi đang thôi miên mình. Lần đầu tiên, lợi dụng lúc tất cả học sinh khác trong lớp đang cặm cụi làm bài, tôi nhìn Khôi khá lâu trong khi ánh mắt của Khôi dính sát nơi tôi. Và nhãn lực của Khôi có vẻ mạnh hơn, nên tôi đành phải vờ nhìn ra cửa sổ, tay thì lật vội mấy trang sách một cách lung túng, vô ý thức.

Tôi đang xấu hổ vì bị Khôi bắt gặp. Và trong lòng tôi thì nôn nao một điều gì đang dâng lên với cảm giác vui vui khó diễn tả. Một lúc lâu sau đó, tôi nhìn lại thì Khôi vẫn còn ngồi đó, yên lặng thôi miên tôi. Tôi lại vờ nhìn xuống cuốn sổ điểm. Nghĩa là tôi và Khôi, hai chúng tôi đang giao tình qua ánh mắt mà không một ai hay biết.

Từ hôm đó, tôi bỗng yêu đời một cách lạ lùng. Tôi bỏ thói quen vào phòng giáo sư để uống nước và nói chuyện với các thầy, các cô giáo

bạn đồng nghiệp trong giờ ra chơi như thường lệ. Mà cứ đến giờ ra chơi là tôi cố ngồi mãi trong lớp học một mình, chờ cho Khôi đến mang tặng tôi những món quà khác, hoặc ? một bức thư tình. Tôi bỗng sống lại ngày còn đi học, mộng mơ, tình tứ và trẻ ra, quên rằng Khôi chỉ mới có 15 tuổi. Tôi may thêm áo dài hoa sắc sỡ. Đi dạy mà tôi diện phần son như đi dự dạ hội. Miệng tôi luôn luôn nở nụ cười và tính tình thay đổi hoàn toàn. Tối đến tôi thích nghe nhạc tình trước khi đi ngủ. Sáng ra lòng tôi rộn rạo, nôn nao mong sao đến giờ đi dạy để được gặp mặt Khôi.

Có một lần Khôi bị bệnh vắng mặt cả một tuần lễ. Suốt cả tuần lòng tôi như cánh hoa héo, luôn đưa mắt nhìn chỗ Khôi ngồi bị bỏ trống. Mảnh giấy nhỏ Khôi đã viết: Kính tặng Mai. Người đẹp nhất trường. Đã được tôi bọc trong giấy bóng, cất trong, bóp, và tôi đã đi xem lái hàng bao nhiêu lần mà không thấy chán.

Hôm Khôi trở lại lớp, lòng tôi lại rộn lên một niềm vui khó tả. Tôi như một con chim sổ lồng, tung tăng phới phới trên trời cao:

- Khôi đau làm sao? Có nặng lắm không?

Khôi vòng tay, cúi đầu, mặt xanh xao:

- Dạ cảm thôi. Có lẽ vì thức đêm quá nhiều để học bài!

- Cô muốn đến thăm mà ? mà sợ ? không tiện.

Nói xong, tôi vội quay đi ngay dù không có ai chú ý. Vì những gì tôi nói cũng là điều bình thường. Một cô giáo có quyền hỏi thăm học trò của mình chứ. Vậy mà tôi vội vã bỏ Khôi đứng đó nơi gốc phượng trong sân trường. Tôi có cảm giác như cả trường đã hiểu được mối tình thầm kín của tôi đối với Khôi.

Buổi học ngày hôm sau, tôi gọi Khôi lên trả bài. Chỉ có cách đó tôi mới được nhìn Khôi lâu hơn mà không sợ ai chú ý. Khôi trả lời trôi chảy bài học thuộc lòng tiếng Pháp. Lúc tôi xếp tập Khôi lại để cho điểm, một phong thư màu xanh rơi ra khỏi tập. Liếc nhanh lên phong bì tôi thấy chỉ hai chữ: Gửi Mai. Tôi vội vã lừa lừa cho phong thư nằm dưới sổ điểm rồi tôi cho Khôi trở về chỗ.

Giờ Pháp văn hôm đó sao mà lâu thế. Tôi mong cho mau hết giờ để có dịp xem thư Khôi. Nên vào giữa giờ, tôi nghĩ ra cách cho cả lớp làm bài tập. Chỉ có cách đó tôi mới được xem thư chàng.

Cô Mai thương nhất của Khôi,

Khôi viết rồi xé. Đến bức thư này là thứ sáu. Những trái vải Khôi tặng cho cô Mai, có ngon không? Khôi ồm, một phần vì không nghe cô nói gì hết về những trái vải. Nếu có tiền, Khôi sẽ mua hết thành phố nàng tặng cô. Xin cô cho Khôi biết cô có thương Khôi, như Khôi đã yêu cô không? Và cũng xin cô đừng để Khôi ồm một lần nữa.

Lý Hoàng Khôi.

Đọc xong bức thư, mắt tôi hoa lên như vừa đi ngoài nắng mà bước vào trong một căn nhà mát lạnh và thiếu ánh sáng. Tôi liếc nhanh xuống nhìn Khôi, và dưới kia Khôi cũng lại đang thôi miên tôi. Da mặt Khôi thì xanh xao mà đôi môi thì hồng đỏ. Bức thư ngắn. Dù Khôi cố hết sức viết cho ra giọng văn của người lớn, mà nó vẫn tràn đầy sự thơ ngây dễ thương ra đó.

Xin cô cho Khôi biết cô có thương Khôi, như Khôi đã yêu cô không?

Tôi nhìn Khôi gật đầu rất nhanh. Cậu học trò mỉm cười với vành môi héo hắt sau mấy ngày nhuộm bệnh. Lòng tôi như mặt trời đang lên, như làn mây gặp gió. Và ngay lúc đó, tôi bỗng quên hẳn Khánh, Thiếu tá Khánh, người yêu đầu đời của mình từ thuở còn là nữ sinh 16 tuổi đầu.

Khôi lại làm bài xong trước nhất, và đem lên nộp, kèm theo mẫu giấy với mấy chữ: Cô gật đầu như thế là yêu Khôi hay không? Tôi lấy viết gạch bỏ thật nhanh hai chữ sau cùng. Rồi Khôi xếp vội tờ giấy, đưa tay lên môi hôn và bỏ vào túi áo.

Hôm đó về nhà, tôi vội cởi hết áo quần chạy ngay vào phòng tắm, mang theo phòng thư xanh. Tôi mở nước ra rồi vào nằm trong bồn nước ấm với nỗi hạnh phúc của riêng mình mà lòng rộn ràng niềm vui khó tả. Bức thư ngắn quá mà tôi thì đọc dài quá. Chỉ có mấy hàng chữ cùn cợn, ngây thơ mà tim tôi vui rộn ràng, như đọc một bức thư dài lê thê như một cuốn sách. Nước ấm trong bồn, sự yên lặng cõi riêng tôi, những nét chữ quen thuộc của Khôi chìm tôi vào cõi tình mộng lung lảng mạn.

Tôi tự biết lòng mình đã yêu Khôi. Tôi dùng chữ Yêu ở đây không được đúng cho lắm. Vì yêu thì như tôi đã yêu Khánh. Còn ở Khôi, thì phải có động từ gì đó tương đương với chữ ngưỡng mộ của Pháp, mới đúng. Nó lạ lùng kỳ thú ở chỗ trong ngôn ngữ của hai chúng tôi khi gặp nhau thì có ngôi thứ. Gọi cô, xưng em. Mà tấm lòng cho nhau thì của đôi tình nhân yêu nhau say đắm. Tôi gọi chàng bằng Khôi, xưng cô ? Cả hai như kẻ trộm chưa bị bắt. Tim đập hồi hộp mà lòng thì rộn rã, như chim bay, như hoa nở.

Đọc xong năm lần bảy lượt bức thư tình ngắn nhất trần gian, tôi xếp

lại cẩn thận, để trên cao cho khỏi bị ướt, rồi cho hai tay khoát nước ấm lên mặt để nghe hồn mình rung theo những cảm giác lạ lùng từ bé đến giờ mới có. Tôi đưa mắt nhìn xuống hai trái vú no cứng, nhọn liều của mình, rồi nhìn xuống chòm lông lồn đen thui đang vờn vờn trong làn nước ấm như những sợi rong đen trôi bập bênh dưới nước. Rồi đến đôi chân thon dài sòng sọt, với hai bàn chân thon, gót hồng cùng những móng sơn đỏ.

Bất giác tôi nghĩ đến chuyện chị Quyên kể về cậu Tây con ở khách sạn Continental: Không hiểu nó học ở đâu, với ai, mà cách làm tình chẳng khác nào người lớn. Cũng bú, cũng liếm và đụ rồi hôn môi.

Tôi bỗng nhớ da diết cặp một doá hồng của Khôi sáng nay. Tôi nhắm mắt, ngược mặt lên mở hờ đôi môi, chờ ?

Quái lạ! Làm sao Khôi có thể đánh bật thần tượng Khánh ra khỏi tim tôi một cách dễ dàng đến như thế nhỉ? Một gói trái vải, một phong thư tình vồn vện chỉ có mấy dòng chữ. Như thế, chỉ có thế mà Khôi đã hiên ngang vào trong tôi, chiếm lĩnh tất cả mọi tế bào da thịt của phần xác, cũng như mọi suy nghĩ rung động của phần hồn của tôi? Tôi nghĩ không phải thế. Đâu có giản dị và bình thường như vậy được, nếu ? nếu ngày đầu tiên khai trường tôi không hay để mắt nhìn Khôi một cách lén lút vì gương mặt khôi ngô tuấn tú, đẹp trai và nhất là sự học hành xuất sắc của Khôi!

Rõ ràng là tôi đã đồng loã, đã chuốc lấy, đã cưu mang mối tình trái cựa nghiêng nguy hiểm hơn là hạnh phúc. Nếu bảo rằng có thú đau thương thì chính tôi đang đeo bông nó đây! Rồi sao? Ủ, rồi thì có làm sao! Tôi bướng bỉnh tự trả lời như thế để che chở cho những bước tiến cuồng ngông vào một hành động có lẽ toàn xã hội sẽ lên án nếu khám phá ra được.

Hai tay tôi vẫn đều đặn khoát nước lên mặt và lên tóc. Tôi làm như thế cho có tiếng động, để đánh tan sự im lặng. Tiếng nước róc rách, dễ thương hiền lành, đang vuốt ve ý nghĩ tôi. Tôi cử động hai chân, dang rộng hai đùi ra, làm cho chòm lông lồn tôi vờn lên như đám rong rêu dưới suối. Tôi đã chọn làm nghề. Lãng mạn như tôi thì phải là một ca sĩ, nhạc sĩ, hay văn sĩ để có chỗ có cơ hội mà bộc lộ cùng tận những rung cảm đột ngột, bất ngờ, những điều mà người thường không ai nghĩ, hay dám nghĩ ra.

Picasso mà không là hoạ sĩ thì ông gửi gắm những sáng tạo thần kỳ của tranh ông ở đâu, để được cả thế giới ngưỡng vọng như thiên tài độc đáo?

Tôi làm cô giáo. Trật lất! Một cái nghề được đức Khổng Mạnh đặt vào ngôi thứ hai sau vua: Quân, Sư, Phụ. Cô giáo phải được kính hơn cha mẹ. Vậy mà cô giáo Mai này đang yêu ngất ngây cậu học trò tuổi mới 15.

Có nghe tôi lý luận rành rở chưa. Vậy mà con tim của tôi cuối cùng rồi vẫn thắng. Chân tôi vẫn bước tới. Không biết trời đất sẽ cho tôi khoảng hạnh phúc nào với Khôi, mà tôi vẫn lầm lũi bước tới. Và ước mơ của tôi là làm sao như chị Quyên đã đưa cậu Tây con vào Continental. Hoặc tệ lắm thì một nơi nào đó, một chốn nào đó, để cả hai có cơ hội cho nhau thật rất ráo, thật trọn vẹn.

Giáng Sinh năm đó Khôi tròn 16 tuổi. Trời mưa ngây mà lạnh như cắt ruột. Cái lạnh đã làm mọi người lười biếng rời khỏi nhà, dù biết rằng ở nhà Thờ Lớn đang có đèn đuốc sáng choang, nơi mà người Ngoại đạo đến để tìm ý trung nhân nhiều hơn là cầu nguyện. Mọi năm, nếu phải ngồi nhà như thế này, tôi sẽ bực mình lắm. Nhưng bây giờ, tôi như chiếc thuyền đã có bến đỗ. Lòng tôi cũng chộn rộn nhưng mà với một niềm vui ấm áp. Tôi rang hạt dẻ, lấy nho khô trong hộp ra, ngồi cạnh lò sưởi nhâm nhi ăn để nghe nhạc Giáng Sinh.

Chuông cửa bỗng reo vang. Tôi giật mình vì không có hẹn với ai cả. Choàng chiếc áo ấm, tôi bước đến bên cửa hỏi khẽ hai tiếng:

- Ai đó?

- Khôi đây!

Tay chân tôi bỗng run lên dữ dội, vì dù cô đơn trong đêm Giáng Sinh, tôi cũng chưa hề dám mong ước có Khôi bên cạnh. Tôi run lên giống hệt như thuở bé bị cô giáo gọi lên trả bài. Tôi trân trọng mở cửa. Khôi xuất hiện. Khôi trông lớn hẳn lên với bộ đồ vest và chiếc áo choàng màu xanh đậm. Trên tay, Khôi cầm gói quà. Tôi yếu ớt mời chàng vào rồi vội vã đóng nhanh cửa để tránh cái lạnh kinh hồn trộn với những làn gió thốc thổi vào người tôi. Khôi đứng bất động, nhìn tôi

yên lặng.

Cái khó của Khôi là vừa kính tôi như bậc thầy, vừa yêu tôi như nhân tình. Tôi nghe gió rít qua khe cửa từng chập. Mấy sợi dây đèn xanh đỏ rung rinh ngoài khung cửa sổ. Tôi cũng đứng bất động và im lặng. Cái khó của tôi là đang đứng trên cao, mà phải lòng một đệ tử. Tim tôi đánh trống còm, vì không biết khi cànng vào đây có ai nhìn thấy không? Tim tôi đánh trống còm bởi vì tôi chưa sẵn sàng đón tiếp Khôi thế nào nào cho tiện. Cuối cùng tôi ngược nhìn vào đôi mắt Khôi để xin Khôi mở lời. Khôi trao gói quà cho tôi và đưa tay khoá trái cánh cửa lớn. Xong, Khôi quay lại cầm tay tôi nói nhỏ nhẹ:

- Nếu thấy Khôi vô lễ, cô cứ đuổi Khôi về đi.

Tôi cố gắng tìm một câu nói gì thật thân thương lắm mà mở miệng không ra. Hai tay Khôi bóp mạnh lòng bàn tay tôi. Người tôi run lên như bị sốt. Khôi lại cầm thêm một bàn tay tôi nữa. Hơi ấm nơi bàn tay Khôi chuyển qua mà tôi vẫn run. Bỗng Khôi tiến đến, hai tay ôm trọn người tôi và áp sát mặt vào tóc tôi, im lặng. Hai tay tôi cũng tự động ôm choàng qua người Khôi, mà lòng nghe ầm áp lạ thường?

- Chúc Mai một Giáng Sinh bình an!

Giọng Khôi đầy đủ cảm xúc. Có vẻ như Khôi cố lắm mới nói được bấy nhiêu lời với câu chúc giản dị như thế. Chúc Mai chứ không phải chúc cô. Cái bậc cấp sư phụ đã được Khôi cắt ngắn không những bằng lời nói mà cả bằng hành động ôm sát vào tôi như tình nhân. Tôi như con chim ướt sũng nước mưa, đang run lẩy bẩy trên một cành cây. Bỗng dưng tôi cảm thấy Khôi lớn thế. Sao bỗng dưng Khôi như là gốc cổ thụ cho con chim nhỏ bé tôi vào nắp tránh mưa? Hai tay tôi bỗng táo bạo đưa lên quàng quanh cổ Khôi, và đó cũng như là vạ lời nói mở ngõ, mời gọi cho Khôi yên lòng. Tức khắc, Khôi nâng mặt tôi lên, nhìn sững vào đôi môi tôi. Và như hôm nằm trong bồn tắm, môi tôi hé mở, chờ đợi.

Có biết chuyện gì đã xảy ra không? Tôi nhắm mắt nà nghe thấy rõ ràng lưỡi Khôi chuyển qua. Hai đôi môi bốc lửa đã dính sát vào nhau, quện nhau, ngát ngậy, nồng nàn, say đắm?

Lần đầu tiên trong đời, tôi nghe nước lồn của mình tuôn ra một cái

ọc. Toàn hạ bộ tôi ướt đầm. Tôi chết mê với cậu bé, và quên rằng ngoài kia trời lạnh như cắt da. Khôi thở thê:

- Khôi ở lại đây trọn đêm với Mai.

Nói nữa đi Khôi, nói giùm Mai những điều mà Mai không dám nói. Khôi lại hỏi:

- Mai có yêu Khôi không?

Thay vì trả lời, tôi níu Khôi xuống tặng chàng một nụ hôn nồng nàn. Lần này tôi cố tình cạ sát lồng mình vào bộ phận sinh dục của Khôi để thăm dò, và cũng để khiêu khích? Tôi nghe có cái gì cứng ngắt cộm lên ở đó. Chỉ có thế mà lòng tôi đã ngắt ngảy, thêm muốn một cách dữ dội. Tôi nói với Khôi:

- Em muốn anh ở đây với em suốt đời.

Gương mặt Khôi hồng lên vì sung sướng. Rồi hai tay cậu bé đưa xuống sờ vú tôi. Ở nhà tôi không mặc xú chiêng, nên Khôi đã bóp và xoa mạnh làm lồng tôi như bốc lửa. Hơi thở dồn dập. Khôi cũng thế. Tôi đưa tay bốt tắt ngọn đèn ngồi ở chiếc sofa cạnh lò sưởi. Lửa chập chờn từ lò sưởi toả ra ánh sáng nhạt nhoà. Tất cả đều màu hồng man dại, mời mọc. Tôi cởi áo cho Khôi. Bây giờ thì cả hai tự nhiên hơn sau khi tôi làm cử chỉ cà lồng vào hạ bộ của Khôi. Tôi cởi áo cho Khôi vừa xong, chàng chụp tôi hôn ngấu nghiến với tất cả tấm lòng yêu thương tràn đầy. Tôi hỏi:

- Tại sao anh thương em dữ vậy?

- Đó cũng là câu mà Khôi đã tự hỏi cả triệu lần và không tìm được câu trả lời. Có biết bao cô bạn gái tìm Khôi để tỏ tình mà lòng Khôi cứ lơ lơ như tảng băng. Ngày khai giảng, khi nhìn cô lần đầu tiên, Khôi biết mình sắp phải trả nợ, vì ánh mắt cô nhìn Khôi như nam châm, như đèn pha, như sao mai. Chỉ có một ánh mắt đó đã làm Khôi phải lòng.

Khôi ngưng nó một lát nhìn đôi mắt tôi đắm đuối rồi tiếp:

- Và từ phút đó, cõi lòng Khôi dính liền với tên Mai. Chỉ còn cách

chinh phục tình cảm cô giáo Mai là Khôi cố học thật xuất sắc. Vì Khôi nghĩ chỉ có con đường độc đáo đó Khôi mới lôi kéo được sự chú ý của Mai. Hôm tặng cô gói trái vải, Khôi coi như mình đã đưa cổ vào máy chém. Một là được cô yêu, hai là bị đuổi. Nhưng nhớ đến những lần cô nhìn Khôi, Khôi nghĩ là hy vọng phần thứ hai sẽ chẳng xảy ra.

Tôi đưa tay nâng mặt Khôi nhìn trần trời để nghe tuổi 16 tỏ tình. Khôi thao thao một hơi dài, thú thật cõi lòng có cả tên tôi và tội tôi dính liền trong đó. Là bản án? Là hợp đồng? Đúng hết. Tôi xin nhận tội. Nhưng yêu là tội à? Không phải. Cho nên tôi vẫn hiên ngang bước tới.

Dựa ngửa vào lưng ghế sofa, tôi cho hai tay quàng cứng nịch người Khôi, để nhìn chàng tận mặt, thật sát. Khôi cứ hôn lên đôi mắt tôi, làm như chàng chỉ có yêu đôi mắt. Đồng hồ trên tường thông thả đổ mười tiếng đều đặn.

- Có thật đêm nay Khôi ở lại đây với em không?

- Vâng.

Khôi trả lời chắc nịch rồi đỡ nhẹ tôi nằm dài trên sofa. Chàng vẫn ngồi thế nhìn tôi suốt từ đầu đến chân. Bộ đồ ngủ màu hồng nhạt mỏng tanh của tôi phơi hàng ra hết cho Khôi thấy. Không một mảnh áo quần lót bên trong thì làm gì mà Khôi chẳng trong thấy hết. Thân hình tôi lồ lộ qua làn vải mỏng. Ánh lửa bập bùng trong lò sưởi cho tôi nhận rõ ánh mắt si tình ngất ngây của Khôi dừng lại ở hạ bộ của tôi. Tôi làm như vô tình dang rộng hai đùi ra. Cử chỉ giống hệt như lúc tôi nằm trong bồn tắm, nghĩ đến chàng. Đùi tôi dang ra, khép lại, rồi một chân co lên thật dâm dật. Các ngón chân tôi chum lại, bắt giắc, Khôi quỳ xuống, ôm bàn chân tôi mà hôn say sưa ngây ngất. Khôi nói:

- Mai ơi! Mai làm anh mê quá. Sao cái gì của em cũng đẹp quá vậy? Anh có người lớn quá không? Tại sao suy nghĩ của anh lớn như 19 hay 21. Anh biết đời anh sẽ khổ vì đi vào tình yêu quá sớm với em!

Tôi nhắm mắt, nằm nghe giọng nói ngọt ngào của cậu học trò 16, và tuyệt nhiên không trả lời một tiếng. Vì trả lời làm sao cho phải, trong khi tôi đã mắc đến hai tội: Người lớn mà đi yêu con nít. Cô giáo lại yêu học trò! Tôi yên lặng để hồn mình trôi đi như chiếc lá trôi theo

giòng xuôi. Đã chấp nhận cuộc chơi thì dù có trượt da chảy máu cũng là chuyện thường.

Dưới kia, Khôi dùng mũi hôn khắp chân tôi, xong chàng dùng lưỡi liếm rất nhẹ ở những kẽ ngón chân. Tôi chết điếng, đê mê ngây ngất. Da thịt tôi đồng loạt tê tái rần rần, và nổi ốc trâu cùng mình. Đã thế tay Khôi lại vén khế ống quần lên cao dần dần. vén đến đâu Khôi liếm nhẹ đến đó. Tôi vận người, uốn éo chịu không nổi đường lưỡi tuyệt trần của Khôi. Tôi hơi quay sang chàng nói thật nhỏ:

- Em ngộp thở quá Khôi ơi! Như thế này thì em nhỏ tuổi thua anh xa lắc. Thần tượng ơi! Cho em còn chút lý trí để biết em đang ở đâu và tên em là gì.

VI

Khôi chẳng nghe tôi van xin gì cả, vì bàn tay chàng đã kéo ống quần tôi lên tới háng, chỉ cách lồn tôi có mấy phân. Toàn thể da non ở bắp vế tôi co rúm lại, vì lưỡi Khôi liếm rất nhẹ. Nhẹ như mơ hồ mà nghe như những lưỡi dao không lò chặt mạnh xuống, cứa sâu làm toàn bộ lông lồn dày rậm của tôi đồng loạt đứng dựng dậy. Nhất là mỏng đốc của tôi giật mạnh liên tục như ai đang tra điện vào.

Tôi nghe rõ ràng nước lồn đang lâm râm ứa ra. Mắt tôi mở không lên. Các ngón tay tôi co quắp lại. Tôi đã cho một ngón tay vào miệng để đừng thoát ra những lời than van khoái lạc, thế mà vẫn không thể được:-

- Giáng Sinh ơi! Xin cứu vớt linh hồn con. Chúa đang ở trong hang lừa hay ở ngoài này? Có thấy con đang ngất ngư ngộp thở bởi người yêu mới có 16 tuổi hay không? Con đâu có biết đêm Noel năm nay Chúa cho con nhiều quá vậy. Ôi, ảnh liếm gần tới thủ đô rồi, chỉ còn có một ly nữa là đến lăng Bác. Chết! Bàn tay của chàng đang đặt lên lông lồn của con đó Chúa ơi! Ở kia, chàng, chàng đã vén tóc hết lên rồi. Lồn con đang phơi ra dưới ánh lửa bập bùng. Ôi! Lưỡi Khôi đó hả? Anh làm gì em đây Khôi? Chết con, chết con Chúa ơi! Ôi! Lưỡi, lưỡi khốn nạn. Mà ?mày?

Rồi hàm răng trên của tôi bặm cứng môi dưới lại. Tôi cố lấy hơi đầy phổi giữ cho mình đừng chết ngộp. Hai tay tôi đè đầu Khôi dính sát vào miệng lồn, không cho chàng xê dịch nữa. Trên này, tôi tự động cởi phanh áo, phơi đôi vú tròn lẳn, căng cứng ra. Trời lạnh lắm mà tôi thấy ấm lạ thường. Bây giờ giá có rơi xuống biển miền Bắc Cực tôi vẫn như một lò lửa đang hùng hực cháy. Đít tôi hẩy nhẹ lên trong khi lưỡi Khôi vẫn quét đều đặn nơi khe lồn một cách chăm chỉ, cần cù. Lý trí tôi tan loãng, chỉ còn biết mình đang sung sướng cùng cực, tuyệt đỉnh.

Dâm quá đi thôi. Quần vẫn còn dính vào người tôi, mà Khôi đã làm cho lồn tôi cuộn cuộn những cơn sung sướng tuyệt trần. Khôi không đòi tôi thoát y. Dù ống quần tôi rộng, chàng cũng phải hơi khó khăn khi liếm lồn. Khôi có vẻ như thích thế. Khôi thích nấp trong bụi mà vẫn dâm được con mồi.

Bây giờ tôi mới biết Khôi dâm hơn tôi tưởng. Có lẽ nào Khôi là cậu

bé tuyệt vời thông minh đến như thế? Học giỏi trong lớp thì nhờ sách vở và sự chỉ dạy của giáo sư. Còn làm tình giỏi thế này thì Khôi học với ai? Đó là điều mà mãi đến sau này Khôi mới thú thật hết. Nhưng đó là chuyện khác, tôi sẽ thuật cho quý vị nghe ở những phần sau.

Thỉnh thoảng, Khôi ngưng liếm lồn, rồi chàng dùng môi và răng ngoạm da bắp vế non của tôi mà nút, mà nhằn thật nhẹ. Khôi càng làm, người tôi càng quặn lại. Tóc tôi rối lên như đầu óc của con mẹ điên. Hai tay tôi có lúc vò tóc, bức tóc Khôi, có lúc tôi đâm thẳng vào vai chàng thùm thụp. Cuối cùng tôi tự động tuột hẳn lưng quần xuống, nhồm đít lên và đẩy chiếc quần ra khỏi hai chân. Người tôi bây giờ phần dưới của thân thể thì hoàn toàn lộ liễu. Tôi chàng hăng hai chân thật rộng ra để mời Khôi nhập trận.

Lông tôi có rậm như rừng thì Khôi cũng phải thấy miệng lồn đồ ửng của tôi đang mở lớn phơi ra mời mọc vì tôi đã dang rộng hai bắp vế ra. Quả nhiên mồm Khôi dính nhanh vào, nút mạnh hột le rồi móc mỏng đốc của tôi từng chập. Tôi vừa c3m thấy sung sướng đầy khoái lạc vừa cảm thấy một niềm thú vị bất ngờ. Làm sao Khôi có thể rành rõ như một người lớn như thế này? Chị Quyên nói đúng. Yêu trẻ con mình luôn luôn phải thức tỉnh, phải sống bằng phút để giữ cho được mỗi tình kỳ dị đó!

Mồm Khôi thì bú lồn mà mắt thì luôn luôn nhìn từng phản ứng của cô giáo. Mắt tôi nhắm chặt, hai mày nhíu lại, đôi môi cắn chặt, hứng đỡ từng cơn khoái lạc sung sướng đang đổ oà trên miệng lồn. Khi lưỡi Khôi đâm nhẹ vào miệng lồn, tôi kéo mạnh chiếc gối của ghế sofa, tính xé toạt nó ra làm hai, mà không được vì lớp vải quá dày. Chịu đựng không nổi nữa, tôi đành xé toạt chiếc áo tôi đang mặc. Toạt một tiếng. Chiếc áo đã văng khỏi người tôi. Và tôi hoàn toàn trần truồng như nhộng.

Khôi thích quá. Chàng đã làm cho cô giáo tự thoát y để dâng hiến. Chỉ với độc có chiếc lưỡi thần kỳ, Khôi đã trọn vẹn là vị chúa tể của thân xác tôi đêm nay. Hai chân tôi quăn chặt lên lưng Khôi. Hai tay tôi ghì chặt không cho đầu Khôi nhúc nhích, rời khỏi địa đạo Củ Chi.

Ai nói đụ là tội lỗi kẻ đó đánh lừa thiên hạ, dối trá với trời đất và phản trace với chính mình. Vì với đụ, người ta có thể làm tất cả, quên tất cả. Như chính tôi đang xoá bỏ biên cương thầy trò, và đang quên

không còn biết mình là tên gì. Lưỡi người ta mà đâm vào lỗ lồn để ngoáy, để động đậy, để kích thích toàn thể âm đạo thì cả giang san cũng sập đổ, tổ quốc cũng tiêu tan.

Khôi làm tôi càng yêu chàng say đắm hơn lên. Tôi nhỏ lại như tuổi 15, mà Khôi thì sồn sồn của tuổi 40 đầy kinh nghiệm trong trận đấu giữa đêm Giáng Sinh này. Các cánh quân của tôi tê liệt buông súng nằm xụi lơ để nhìn gót quân xâm lăng Khôi vào tung phá, hốt sạch vòng vàng châu báu. Hoàng hậu tôi phải rời ổ ngai vàng, đích thân chạy ra rước kẻ thù vào cung cấm.

Bỗng nhiên Khôi ngừng bú, chàng đứng thẩn người, nhìn tôi với đôi mắt trịch thượng, kẻ cả. Tay Khôi mở nút, rút nịt, rồi đưa trọn tấm thân thanh niên mới lớn còn chất trinh nguyên tươi mát. Tôi nằm đó, chờ đợi sốt ruột. Rồi đại bàng Khôi sà xuống, nằm dọc theo người tôi, tay bóp vú, miệng gắn vào môi tôi, hôn ồ ạt, hôn như bão cấp 6 ngoài biển khơi, trong khi con cặc cứng ngắc của chàng nằm thách thức trên cánh rừng lông đen dày rậm của tôi.

Đừng gọi em bằng cô nữa Khôi ơi! Hãy thương yêu em, hãy chất chiều em, hãy vuốt ve em, hãy cho em trọn đêm này hoàng đạo. Có phải mình đã là vợ chồng với nhau từ tiền kiếp xa xôi nào đó không ảnh? Nếu không làm sao em có thể có được cả một chùm hạnh phúc sum sê như thế này?

Anh sắp đụ em đó phải không? Ừ, đụ đi anh. Đụ em liền ngay tức thì đi anh. Lồn em đang chờ cặc anh dưới kia đó anh ơi. Em sẽ bảo thời gian ngừng lại. Thế giới có muốn nhìn chúng ta giao hoan thì hãy về đây, giữa căn phòng Giáng Sinh để thấy anh đang nằm trên em, để anh thấy đang đụ em tối nay. Một cậu học trò nhỏ xiu đang nằm đụ trên mình cô giáo, đang đưa cặc vào lồn, và?.

Ý nghĩ của tôi bỗng bị cắt đứt vì dưới kia Khôi đang cầm cửa quý của chàng, lừa lừa ngay đúng vào miệng lồn và đâm xuống.

Miệng tôi há rộng, đôi mắt mở trừng trừng nhìn Khôi rạng rỡ, trinh tiết. Gương mặt chàng bỗng đẹp lên một cách hùng tráng, hồng hào. Tôi nghe cặc của Khôi tiến vào lồn tôi sâu từng nấc từng nấc, rồi lút hết khi chòm lông dái của chàng đã hoàn toàn nằm khít khao trên bộ lông lồn và đè sát vào mu lồn của tôi. Và như thế là cuộc tình trọn

ven. Có gửi cho nhau hàng triệu trái vải, hàng vại lá thư tình màu xanh cũng bằng thừa. Có liếc mắt cho nhau, nhìn lên nhau, rồi cũng chỉ để vào trận chung kết đột biến đầy tuyệt diệu này mà thôi.

Hai giọt lệ lã dài dọc theo hai bên thái dương của tôi. Nước mắt ở đâu vậy. Sao lại chảy nước mắt khi toàn thân tôi đang tắm sâu trong biển hạnh phúc. Sao các người lại hiện diện không cần thiết trong khi ta đang tuyệt cùng khoái lạc? Bỗng dưng tôi chợt hiểu. Những giọt lệ đó là sự phát biểu của triệu triệu tiếng hét hân hoan. Ôi những giọt lệ hạnh phúc của đời tôi.

Và Khôi bắt đầu nắc. Chàng nhìn tôi mà nắc, hôn mắt tôi mà nắc. Rất từ từ, mà nghe như những tên thần võ khí công trong phim Tàu. Hay là tại vì tôi yêu Khôi quá mà cảm thấy thế? Nắc được vài chục cái thì Khôi nằm im bất động, để nhìn ngắm thân hình tôi và đưa hai tay bóp đôi vú tròn căng cứng của tôi.

Điều gì Khôi làm cho tôi, tôi cũng thấy vĩ đại, thần sầu. Khôi khom người lại ngậm lấy vú tôi mà nút. Cái lưỡi Khôi như gươm đao. Nó sà đến đâu là cỏ cây chết tiệt. Lần đầu tiên tôi được bú vú mà sung sướng khoái lạc như là đang được Khánh nắc.

Khánh ơi! Chàng phải hiểu cho em. Ở không gian này, hoàn cảnh này, em chẳng còn nhìn được nữa, em chẳng còn chống đỡ nổi sự cám dỗ. Em đã ôm đụ ngay đứa học trò trong lớp, bởi anh thì quá xa xôi, ngoài kia thì đầy gươm súng. Mà có về gần nhau, anh chỉ cho em từng giọt nhỏ trong khi em là con đàn bà đang cần từng lu nước lớn khát khao. Làm sao em trung thành được khi mỗi năm chỉ có vài lần đụ nhau, và đụ trong vôi vàng hấp tấp, để rồi anh còn phải trở ra ngoài mặt trận đầy khói lửa đạn bom. Anh có nghe chị Quyên đã bảo rằng: Tình dục đàn bà thì không biên cương, không giờ giấc. Mà sức lực của người đàn ông thì có hạn. Anh có nghe không anh?

Đang ngồi dạy trong lớp mà nhìn Khôi là lồn em có thể nứng lên như cơn bão dậy, và lúc đó em có thể sẵn sàng đụ với bất cứ ai. Hoặc cứ nghĩ đến Khôi, dù đang giữa bữa cơm, mòng đóc của em cũng giật lên một cách dễ dàng và nước lồn ứa ra ướt nhẹp cả chiếc quần lót bên trong.

Còn nói chi đến những đêm trời lạnh, cô đơn với bóng tối, với gối

chăn, hoặc xem những phim tình cảm, sách tình dục đầy kích thích. Em không muốn che đậy sự thực đầy chất người đó anh ơi! Vì nó là sự thực ngoài vòng kiểm soát của chính em, và cũng của nhân loại đó anh ơi!

Có thể thí phát quy, hay vào khoát áo nhà giòng mà làm bà phước, ông cha v.v?.. Nhưng đó chỉ là hình thức tự dối lòng. Vì Khánh ơi, bao lâu ta không nhìn đối được, không nhìn khát được, thì dục vọng vẫn còn mãi trong ta. Bởi vì đạo nằm trên thế gian này cũng có chức sắc, ngôi vị. Đó là giai cấp của tham lam, của thèm muốn.

Người ta đã khôn mà không khéo. Họ cố tình che đậy dục tình mà lại phơi bày dục tính một cách quá lộ liễu. Thầy, rồi đại đức, rồi thượng toạ, hoà thượng, tăng thống?Chú, cha, đức cha, đức ông, rồi giáo hoàng. Chưa nói đến bề trên, bề dưới. Thế thì câu tu là giải thoát không còn chỗ đứng nữa. Khi đi tu ai cũng nghĩ là lúc chết sẽ được về thiên đường. Tu mà chùa thì phải đẹp, to lớn thanh tịnh. Nhà thờ phải bề thế, kiến trúc phải tân kỳ. Không đủ tiền thì hô hào đạo hữu đóng góp, hoặc vay ngân hàng rồi để đạo hữu, con chiên phải làm việc học máu, nai lưng ra trả.

Em thành thật xưng tội với chính mình nếu bảo yêu là có tội. Nhưng với em, yêu hoàn toàn vô tội. Bảo rằng yêu là có tội thì toàn thể nhân loại đều có tội cả hay sao? Không, ngàn lần không, triệu lần không. Vì chẳng lẽ bố mẹ em đã mắc tội khi sinh ra em à? Vô lý! Nếu kết tội cho rốt ráo thì phải trách đáng tạo hoá đã ban cho con người sự thèm khát tình dục. Nhưng anh Khánh của em ơi. Cuộc đời sẽ còn gì đáng sống nữa khi tình dục của mọi người bị tiêu diệt?

Đây, Khôi lại bắt đầu nắc. Lần này thì chàng nắc với nhịp độ nhanh hơn. Một cậu học trò đang làm cho cô giáo phải sửng sò, hồn phi phách tán, nước lồn tuôn ra như suối chảy.

VII

Đụ là thế đấy. Nó cũ rich mà cũng mới tinh khô, ai cũng thèm. Người ta chửi bới vì không được ai đụ. Còn như em đang nằm banh rộng lồn ra đây cho Khôi động hàng ngàn cú nắc tràn đầy sung sướng khoái lạc ập xuống như muốn nứt mu lồn, thì còn thì giờ đâu mà chê bai, mà phê bình. Miêng đôi khi muốn la một điều gì cho nó đã cơn dâm mà em cũng không tìm ra chữ nghĩa đấy Khánh ạ. Em chỉ biết nằm nhắm mắt mà âm ư, mà rên hừ hừ như người bị bệnh.

Nếu anh thấy được em đang dang rộng hai tay ôm quàng thật chặt thân yêu vai Khôi, hai chân dang rộng và vòng chặt lên quần lầy mông đít của Khôi như thế này, anh phải thương cho người yêu bé nhỏ của anh đang vì quá thiếu thốn mà phải đi đụ trẻ con đó anh yêu ơi. Mông đít của em cũng đang hẩy lên từng nhịp để hứng trọn vẹn những cú nắc của Khôi ập xuống liên hồi.

Khôi chợt nói với tôi:

- Anh đụ em suốt đêm nay nhé?

- Dạ. Anh muốn bao lâu mà không được. Em đã là vợ của anh rồi còn gì. Em yêu anh quá đi mất thôi Khôi ơi! Anh cho em nhiều quá. Em không còn chữ nghĩa để nói hết tấm lòng của em cho anh. Em muốn của anh phải ở mãi trong em.

Khôi lại từ từ nắc và vẫn nhìn say đắm mắt tôi. Rồi chàng lại khom người xuống bú vú tôi. Tôi đang hưởng cùng một lúc hai nơi sung sướng. Núm vú đang được lưỡi Khôi nút êm đềm, trong khi đó ở dưới kia, con cặc nóng cứng của Khôi đang miệt mài dũa mạnh vào thành âm đạo của tôi, khiến toàn thân tôi như chìm ngập trong cơn khoái lạc vô bờ. Tôi có thể nằm như thế này để hưởng suốt ngày đêm trừ hai bữa cơm. Khôi vờ rút cặc ra thật xa, gần như tuột hẳn khỏi miệng lồn, rồi đột nhiên chàng đâm thật mạnh và nhanh vào trở lại thật sâu. Tôi hú lên thê thảm, móng tay của tôi bấu mạnh vào lưng Khôi muốn bật máu.

- Khôi ơi! Em muốn khóc. Anh cho phép em khóc nhé anh yêu!

Rồi những giọt lệ của tôi tuôn trào ra một lần nữa. Sung sướng quá chừng là sung sướng. Ôi những giọt lệ của hạnh phúc vô bờ. Ngày

mai tôi không muốn đi dạy nữa. Tôi chỉ muốn cứ nằm đây làm vợ của Khôi, chẳng phải bao giờ mặc đồ trở lại, để được ôm đụ mãi miết người chồng bé nhỏ của tôi. Cặc Khôi khít khao với lồn tôi. Hai chúng tôi đụ nhau êm đềm man dại. Cả hai đều khoái lạc cực kỳ, cả hai đều ngập chìm trong hạnh phúc hoan lạc, say sưa.

- Em muốn hôn chim của anh. Anh có cho phép không?

Khôi rút cặc ra ngồi dựa ngửa trên ghế bành. Tôi quỳ xuống như một con nô lệ, hai tay nâng niu ôm chặt con cặc cương cứng đỏ hồng nóng hổi của Khôi cho vào mồm nú, bú, ăn ngon lành. Tôi thọc sâu con cặc vào tận đốc họng, và mắt nhìn Khôi đang trợn trừng, miệng thì la ú ớ thê thiết.

- Vợ ơi! Mồm em ấm quá. Em bú nhẹ nhẹ cho anh kéo dài cơn khoái lạc! Ráng giữ cho thật lâu! Đó Mai ơi! Vợ ơi! Em liếm háng anh đó hả? Ồi, em còn ngậm cả hai hòn dái anh mà bú nữa hả? Cô giáo ơi! Cô có biết Khôi yêu nhất là ở đôi mắt không? Cô là gái Hà Nội mà sao có đôi mắt của người Sơn Tây. Đôi mắt u uẩn của chiều lưu lạc. Đôi mắt giết người. Khôi muốn bắt đầu từ ngày mai, lúc đi dạy, cô phải đeo kính râm. Cô phải cất giữ bảo vật đó cho riêng Khôi, đừng cho ai thấy nó, đừng cho ai chiêm ngưỡng nó. Sướng quá người yêu yêu ơi. Sướng quá đôi mắt huyền ơi!

Cặc của Khôi còn miếng da núm trên quy đầu. Lóp da trắng phau. Lông dái rậm nhưng ngắn. Tôi yêu nó nồng nàn như đã yêu Khôi thắm thiết. Hương hoa mới nở, mùi trinh nguyên hầy còn nguyên đó. Tôi đưa mũi hôn, nâng niu và chà nhẹ con cặc đỏ hồng lên mắt. Tôi muốn Khôi nhìn thấy cảnh thương yêu trần quý đó.

- Anh có thấy cặc anh đang nằm trên mắt em đó không anh yêu!

- Có mình ơi! Dâm lắm, anh cảm thấy sung sướng cực độ, còn sướng hơn cả lúc nằm sâu trong lồn em.

Hai tay Khôi vuốt tóc tôi. Chàng cầm cả loin dài quấn quanh con cặc của chàng mà nghịch, rồi bảo tôi cùng nhìn. Lãng main, tinh nghịch và đa tình quá đi thôi. Tôi chẳng còn nhớ gì đến Khánh. Tôi đã dấn thân hết vào cuộc chơi, tâm hồn tôi đã trọn vẹn cho cuộc tình này rồi, nên tôi trèo lên ghế bành, đút cặc Khôi vào lồn, ngồi lên người Khôi.

Và tôi nằm sát xuống áp mặt vào ngực khoái lạc đang dâng tràn khắp
lồn tôi, khắp người tôi và choáng ngợp cả hồn tôi.

- Anh vào phòng ngủ em không?

- Khôn. Anh không muốn ăn cơm trong chén, anh muốn ăn bốc cho
thú vị. Em có muốn như thế không hả vợ yêu ơi!

Nói xong, Khôi đỡ tôi xuống nằm trên tấm thảm gần lò sưởi. Hai đứa
nằm lộn đầu bú nhau cả nửa giờ. Rồi Khôi bắt tôi leo lên người
chàng mà đụ. Mười hai giờ, chuông nhà thờ đổ roan rảng đón mừng
giây phút Chúa ra đời, giáng thế đem thương yêu cho nhân loại, và ở
đây chúng tôi cũng cùng cho nhau yêu thương đậm đà tuyệt cảm.
Khôi rử tôi ra. Toàn thân Khôi gồng mạnh lên. Hai tay chàng bấu chặt
lấy cặp vú của tôi như muốn bóp nát. Tôi cũng trăn người theo nhịp
nắc càng lúc càng nhanh của Khôi. Khôi bắn xối xả vào sâu tận trong
đáy lồn tôi những tia khí nồng ấm nghe rõ mồn một.

- Khôi cho em hết đó Mai ơi! Đó?.đó?anh cho em hết đó!!

- Anh có nghe em cũng đang ra đó không anh. Chết, chết em Khôi ơi!
Còn nữa, còn nữa đó anh ơi! Em cũng cho anh hết đó người yêu ơi!

Khôi nằm áp trên tôi nghe nổi sượng còn dai dẳng trên cơ thể. Khôi
nằm đó hai mắt vẫn đăm đuôi nhìn đôi mắt tôi để nghe hạnh phúc
yêu thương dâng tràn. Khôi dùng môi hôn rất nhẹ lên hai hàng lông
mi. Giáo sư cả trường, luôn cả những cậu học sinh đệ nhị, đệ nhất, ai
ai cũng chết meat với đôi mắt của tôi. Tôi tự hào với đôi mắt đã từng
làm một thi sĩ viết:

Sáng đi giữa phố phường yên tĩnh

Nhìn mắt em rồi, hồn tang hoang.

Và Khôi cũng không thể ngờ chính tôi đã mơn man đôi mắt ngọc đó
lên con cặc của chàng. Lúc bé tôi thường nghe bà cụ bảo: Mẹ sợ con
sẽ khổ vì đôi mắt đẹp đó. Khổ đâu chưa thấy, nhưng đêm nay tôi chỉ
thấy toàn hạnh phúc tràn trề bên cạnh cậu học trò từng yêu say mê
đăm đuôi đôi mắt của tôi. Với lại, bạn bè của tôi đã có biết bao nhiêu
đứa đã khổ mà đôi mắt của tụi nó cũng đâu có đẹp gì. Khôi nhìn tôi

nói như dặn dò:

- Anh đã bắn ra cho em ra đúng lúc chuông nhà thờ đổ. Để từ nay mỗi lần nghe chuông nhà thờ đổ là em sẽ nhớ đến anh, nhớ đến giây phút anh cho em tràn ngập yêu thương vào tận đáy lòng em. Nhớ nghe cưng yêu dấu của anh.

- Chuông không đổ, em cũng nhớ anh. Vì mỗi sáng nhìn mắt em trong gương, tất nhiên là có Khôi trong đó. Em sẽ nhớ mãi vì đã một lần cặc anh chà xát, mơn trớn trên đôi hàng lông mi đó của em anh ơi! Vâng từ ngày mai, nghe lời anh dặn, em sẽ mang kính râm, gìn giữ bảo mật vật yêu quý đó cho riêng anh. Còn môi của Khôi, anh che dấu cách nào để cho các cô không trông thấy?

Khôi tìm môi tôi, bắt tôi phải ngưng ngang câu nói. Hai đứa nút lưởi nhau say mềm cả mười phút đồng hồ. Cặc chàng vẫn nằm sâu trong lòng tôi. Chàng vẫn nằm đè lên người tôi không rời. Tôi đang nghĩ vớ vẩn, là ngày mai khi trở lại lớp, tôi với Khôi phải đóng kịch sao đây cho mọi người đừng biết đêm nay tôi với Khôi đã đụ nhau lừng trời, đã cho nhau tất cả tình yêu thương đậm đà say đắm. Rồi không biết trong giờ học Khôi có đủ bình tĩnh để gọi tôi bằng cô và xưng em như ngày nào hay không?

Hình ảnh trần truồng tục tĩu dâm dăng yêu thương này sẽ theo tôi hằng giờ hằng phút trong giờ học. Vì tôi trân quý mối tình này quá. Cô giáo 23 tuổi đụ một đứa học trò 16 tuổi. Dù đã đụ, đã bú, đã giao tình đủ thứ với Khôi, mặc cảm trong tôi vẫn không giảm đi được. Tôi sợ thiên hạ nhất là Khôi chê tôi là giáo già mà chơi trống bỏi. Tôi sợ nhất là lúc Khôi nói chuyện với một nữ sinh đẹp cùng tuổi rồi nghĩ tới tôi?. Có sự so sánh nào đó hay không? Như tôi đã so sánh Khôi với Khánh, rồi đã tàn nhẫn ôm đụ Khôi một cách tự nhiên đến có lúc tôi đã quên rằng trong đời mình đã có một mối tình đầu đời để da diết với một người mang tên Khánh.

- Để anh xuống liếm hết nước của hai đứa ở lòng em.

Tôi gạt đầu. Những gì Khôi muốn tôi đều chịu hết lòng. Chàng banh rộng háng tôi ra, đưa lưởi quét thật sạch khí và nước nhờn hoà lẫn. Lòng tôi lại nứng lên dữ dội vì những động tác của chiếc lưởi tinh ác của chàng. Yêu quá nên cử chỉ gì của Khôi cũng làm tôi mê mẩn

đuổi một cách dễ dàng. Tưởng sau khi liếm sạch Khôi sẽ lên nằm như lúc nãy. Không ngờ chàng lại dùng lưỡi quét rất nhẹ hai bên bắp vế tôi.

Nghệ thuật này của Khôi vùng vẫy, uốn mình như con cá mắc cạn trong vũng bùn. Liếm gần tới đầu gối, Khôi quay lại liếm hai khe háng gần sát tới miệng lồn. Chàng quét nhẹ nơi miệng lồn có một cái rồi lang bang ra nơi vùng da non ở hai bên bắp vế.

Tôi đang thèm Khôi bú lồn trở lại mà chàng thì ác quá, làm cho tôi chùng hững thèm khát cùng cực. Lưỡi Khôi kéo dần xuống ống quyển của tôi, rồi bàn chân và cuối cùng đến các ngón chân. Khôi lại nút êm dằm từng ngón. Khôi nút tới đâu, tôi tê điếng người tới đó, trong khi lồn tôi lại nứng lên khủng khiếp. Ngón tay tôi chà nhẹ khe lồn, rồi hột le vì tôi đang thèm đụ nữa. Tôi nhìn cặc của Khôi đang cứng ngắt chĩa ngang ra thật dễ thương mà nuốt nước miếng nghe ừng ực.

- Lên đụ em lần nữa đi anh. Em thèm đụ nữa quá Khôi ơi!

Khôi chẳng thèm nghe, chàng cứ nút các ngón chân, vì hình như chàng cũng yên bàn chân tôi lắm. Thèm quá nên tôi phải tự chà hột le một mình. Và táo b5o thọc hai ngón tay vào lồn để thủ dâm. Tôi muốn Khôi thấy thế để chàng nhào lên mà đụ tôi hung hãn như lúc nãy. Nhưng cậu bé vẫn miên man hôn bàn chân tôi như hôn mặt của người yêu. Mới 16 tuổi mà Khôi lẳng main hơn một thi sĩ già dặn. Khôi hôn mắt rồi hôn lên chân tôi. Trong khi tôi tưởng Khôi thèm đụ cho hết đêm nay.

Rồi chàng trồi lên xem hai ngón tay tôi đang thụt mạnh vào lỗ lồn. Một lần nữa, Khôi lại say sưa xem cảnh tượng đó, vì Khôi nói:

- Bàn tay của em cũng đẹp nữa Mai ơi! Nước lồn làm ướt hết hai ngón tay của em rồi. Đưa tay đây cho anh mút sạch nước lồn của em rồi em lại thụt tiếp. Anh muốn xem em thủ dâm.

Khôi liếm sạch hai ngón tay búp măng của tôi, và hôn trọn bàn tay. Thay vì cho hai ngón vào thụt nữa, tôi dùng hai bàn tay banh rộng miệng lồn và bắt Khôi ngậm. Nhìn chiếc lồn xinh xắn đỏ hồng đang mở rộng như mời mọc, Khôi chịu không nổi và bắt đầu bú tôi như lúc

này. Lần này lưỡi Khôi tuyệt trần hơn vì chàng gồng mạnh, móc cái móng đốc của tôi liên tục. Tôi nẩy cả thân người lên như người bị điện giật. Thấy tôi ngất ngư tê điếng Khôi càng móc mạnh hơn. Hai gót chân tôi đâm bình bịch liên tục vào lưng Khôi. Tôi phải có hành động gì để giải tỏa cơn sung sướng đang tràn ngập cả hồn tôi chứ không thể nằm yên được nữa.

- Khôi ơi! Anh phải lấy em suốt đời. Anh đừng làm em mê quá Khôi ơi! Anh có thấy toàn thân em giật bắn lên đó không? Ai dạy anh vậy hả anh yêu? Sao cái gì anh cũng biết hết vậy? Sao cái gì anh cũng hay hết vậy? Ồi, Chúa ôi, dẫn con về thiên đàng luôn đi!

Khôi móc lồn tôi không biết mỏi trong khi nửa người bên dưới của tôi như nhuyển như vì phải trải qua một trận đấu. Tôi thở chỉ còn có nửa hơi. Rồi hai tay tôi kéo mạnh Khôi lên, bắt chàng phải đâm cặc vào lồn tôi đụ chan chứa, đụ như giông bão, đụ như chưa từng đụ bao giờ. Tôi lại nhắm mắt nằm nói bay đủ thứ cho đến khi tôi tuôn ra hàng loạt nước hạnh phúc, nước yêu thương một lần nữa. Tôi đã ra như cạn hết nước trong lồn.

VIII

Yêu Khánh lắm hay sao mà cô ngồi thờ người nghĩ về hắn lâu đến thế? Tôi đã bảo mà. Si tình dễ làm mình điên lắm.

Chị Quyên thấy tôi cứ đưa mắt nhìn ra cửa sổ nhìn sương mù quện cả khu vườn nên chị hiểu lầm. Tôi nói với chị:

- Em không nghĩ tới Khánh, mà nghĩ đến cậu học trò mới có 16 tuổi. Tại chỉ hỏi có bao giờ em yêu ai nhỏ tuổi hơn mình làm em nhớ Khôi quá.

Chị Quyên tròn đôi mắt, cầm đôi tay tôi hỏi vồn vã:

- Có thể thật à? Mười sáu tuổi? Có gì với cậu ấy chưa?

Tôi mỉm cười yên lặng. Chị Quyên hiểu ý nên hỏi tiếp:

- Máy lần rồi?

- Nhiều. Em không nhớ hết. Vì mỗi lần gần nhau là em tuyệt vời sung sướng. Sướng như bay trên mây?

- Vậy mà lúc này cô bảo chỉ với Khánh là duy nhất.

- Đôi khi mình cần nói dối. Tại sao? Nói dối để lường gait với chính mình. Vì thói thường người ta không dám tận mắt nhìn mình để nhìn nhận tội lỗi do chính mình tạo ra. Nhưng cũng oái ăm thay, có muốn ngừng mình cũng không sao dừng lại được. Càng vào sâu mình càng tự thấy có lý để bước thêm những bước kế tiếp nữa. Em biết mình có lỗi với Khánh chứ. Nhưng em vẫn ngoại tình với Khôi, càng nhiều là càng khác. Em không muốn mất cả hai.

Em có tham lam quá không chị Quyên? Dĩ nhiên rồi. Nhưng em biết làm sao bây giờ trong khi dục vọng của em, sự thèm muốn của em về những trận làm tình với cậu bé trâu đêm suốt sáng. Có bữa em đã ra liên tục sáu lần. Tay chân muốn rũ liệt, đứng lên không còn nổi nữa, mà Khôi vẫn còn đòi đụ tiếp, là em gật đầu không suy nghĩ. Cũng phải thú thật với chị một điều là đụ với Khôi em thích thú nhiều lần hơn là đụ với Khánh. Em cũng không biết tại sao?

- Vì nó là món ăn lạ. Chỉ có thế! Gái già như chị với em khi đụ một cậu trẻ là luôn luôn nghĩ và lo sợ nó sẽ chán mình để lấy một con khác. Cho nên trong cuộc chơi, như có một cái gì đã thúc dục mình phải hết mình, vì sợ sẽ mất nó?. Tâm lý hoảng sợ đó khiến sinh lý của mình phải tận lực. Vì viễn ảnh mất thằng bé là điều không tránh khỏi. Bởi vậy, kếp nhí chị cũng có đến cả mười thằng để phòng hờ chứ em. Mất kếp này mình thay kếp khác. Mình không thể ngừng đụ được thì bây kếp phải hiện diện thường trực. Cậu bé có rãnh không? Có đụ em thoả mãn không?

- Nếu không, em đâu có còn tiếp tục say sưa đến không còn nhớ bao nhiêu lần?

- Nhưng hấn lớn lên và tự nhiên có thiên khiếu như thế hay là ai đã dạy cho cậu ta?

- Khi đụ em lần thứ nhì thì Khôi tự thú!

o o o

Có lẽ anh đã chẳng biết gì nếu không có một buổi chiều? Chuyện xảy ra hồi năm ngoái. Ba tháng hè, anh về bên kia sông sống với bà Ngoại để đi câu cá, tắm sông, bẫy chim, đá dế. Bà Ngoại có nuôi chị người làm tên Nhàn khoảng 20 tuổi, người cao tóc dài, nhan sắc trung bình. Đặc biệt có đôi mắt lá rằm, và chị ca vọng cổ rất hay. Buổi tối, cậu Tư, em của mẹ anh thường hay bắt ghế ra sân, ngồi bên bà Ngoại đàn vọng cổ, rồi Ngoại kêu chị Nhàn lên hát cho Ngoại nghe. Hình như công việc chính của chị là ca giúp vui cho Ngoại, chứ việc nhà thì đã có bốn người khác chăm lo. Bởi vì ban ngày anh thường thấy chị rỗi rảnh, chỉ bận tưới hoa tưới kiểng buổi sáng. Còn suốt ngày như ba tháng hè, Ngoại bảo chị dẫn anh đi chơi.

Một hôm, anh bắc cái thang thấp sau hè, để trèo lồng bẫy chim cu trên cành cây nhãn, thì chợt nghe tiếng người rên trong nhà chứa rơm gần giếng.

- Ôi, anh Tư. Anh có lấy em được không mà ngày nào cũng đụ. Lỡ em có bầu, anh có dám thừa nhận?không?

Anh tuột vội xuống thang, bò thật sát, tuốt đến tận tám phen tre, nhìn

vô. Trong kia, cậu Tư đang đu với chị Nhàn. Chị Nhàn chống hai tay lên chiếc chõng tre, chống mông, còn cậu Tư từ phía sau đang đu tới. Chị Nhàn vẫn mặc áo, cõng truồng phần dưới. Cậu Tư đứng khom, hai tay thì bóp vú, đít thì hẩy tới đu phàm phập vào mông chị Nhàn từ phía sau. Từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên anh thấy cảnh hai người đu nhau. Trong đầu anh cứ tưởng đu là đâm cặc vào lỗ đít đàn bà, chứ lúc ấy anh chưa hiểu lồn là gì.

Sáng hôm sau anh cũng lân la chỗ đó để xem, vì cả đêm anh hoàn toàn không ngủ được vì cảnh tượng đã xảy ra nơi nhà chứa rơm. Anh chỉ nằm đó mở mắt thao láo trong bóng đêm, mà nhớ đến cảnh cậu Tư đu sầm sập với chị Nhàn, rồi hai tay anh cho xuống tự vò cặc để nghe sướng một mình.

- Ời! Hay anh cứ bú lồn như vậy chime m khoái hơn. Đu ít sướng mà em cứ sợ cậu bắn ra trong đó. Bụng em mà nó sưng lên là bà đánh em chết.

Chị Nhàn nằm ngửa người trên chiếc chõng tre, thong hai chân xuống đất. Cậu Tư thì quỳ trên đồng rơm, banh rộng lồn chị ra mà liếm và bú như heo ăn cám, vì tiếng lép nhép vang lên rất rõ. Anh mở lớn mắt xem để học hết kỹ thuật của cậu Tư để sau này có bồ anh đem ra áp dụng. Hình như cuộc đời anh bắt đầu thay đổi từ hôm đó. Anh bắt đầu mộng mơ, thèm ra nhà chứa rơm xem cậu Tư và chị Nhàn đu nhau. Và anh thèm có một con bồ, anh không còn thích câu cá, bắt dế, bẫy chim như mọi năm.

Một hôm chị Nhàn dẫn anh vô tuốt đầm bà Nho ở tận trong núi Cẩm để câu ếch. Buổi trưa, chị với anh ngồi dưới gốc xoài, lật cơm ra ăn. Và chị bỗng nhiên hỏi anh:

- Khôi đi học chắc gái theo dữ hén?

- Tại sao nó phải theo mình. Nhà ai nấy ở chứ?

- Hồng phải. Theo đây có nghĩa là?...là?...nó yêu mình, nó khoái mình. Nó khoái thì nó theo vậy mà?

- Mắc mớ gì mà nó lại khoái mình, chị Nhàn.

- Thì tại nó thấy mình đẹp trai, mạnh khỏe, dễ thương?
- Em mà đẹp trai cái khỉ mốc. Bộ chị thấy em đẹp trai lắm hả?

Chị Nhàn cười chúm chím, nhìn vội xuống chén cơm, mặt đỏ ửng, rồi chị nói bang quơ:

- Chứ bộ em đẹp trai mà em không biết hả?
- Em mà đẹp trai cái gì. Cậu Tư kia, mới đẹp, mà lại có tài đồn vọng cổ nữa, gái mà không mê thì thôi chứ.

Anh thấy chị Nhàn hơi giật mình. Chị liếc anh một cái thật nhanh và nói giã lã một câu không đầu:

- Một lát nữa nước xuống éch tấp mồi dĩa lắm à nhen.

Chị nói câu đó mà gương mặt sượng trân, anh chơi ác, bồi tiếp thêm một câu:

- Em mà là gái quê thế nào em cũng hiến thân cho cậu Tư. Con nhà giàu, độc thân lại có tài?

Chị Nhàn lại nói thêm một câu nữa, nhưng cũng ngoài đề tuốt luốt:

- Cá bóng kèo chị kho ngon lắm, Khôi ăn thử đi coi.

Nói xong, chị gấp bỏ cho anh con cá bóng. Tay chị run run, dáng điệu như van xin anh đừng nhắc đến cậu Tư nữa, vì chị đã bị tự ti mặc cảm hành hạ quá rồi. Chị cho đó là chuyện thầm kín riêng tư không ai có thể biết được. Chị đâu có ngờ rằng cả tháng nay, sáng nào anh cũng chứng kiến cảnh hai người đụ bú nhau lưng trời mây nơi nhà chứa rơm.

Lồn chị lông nhiều hay ít, vú chị lớn nhỏ ra sao, da thịt chị trắng hay ngăm đen. Anh đã thuộc nằm lòng, in sâu trong đầu từng khoảng da thịt trên người chị mà nào chị có hay có biết. Buổi đi chơi xa trong vùng hẻo lánh này cũng do chính anh đề nghị, vì anh đã táo bạo có ý nghĩ muốn tìm cơ hội đụ luôn với chị Nhàn, người mà đêm nào nằm vò cặc, anh cũng gọi tên, để tưởng tượng. Và khi sướng quá anh đã

tưởng tượng rằng anh đã cắm cọc thật sâu vào lòng chị Nhàn với cái miệng lõn đở au đầy nước nhờn.

Chị Nhàn ngồi dang hai bắp đùi ra. Anh cầm con cá bống liếm liếm chất đường mận ngọc trên thân con cá, mà mắt thì cứ nhìn chăm bẵm nơi đáy quần của chị, để nhớ đến chòm lông rậm đen sì ở lòng chị, nhớ đến miệng lõn đở au, có hột le nằm trên đỉnh. Thấy anh nhìn lâu ở chỗ đó của chị, và có cử chỉ hơi hoa tình, kêu gọi, chị Nhàn hơi ngượng nên hỏi lại:

- Sao? Chị hỏi Khôi có bồ chưa mà Khôi không trả lời?

- Cho dầu em có bồ, cũng đâu có biết làm gì. Rủi nó đòi?mình vậy vậy đó, thì mình làm sao?

- Nó đòi thì?mình làm!

- Mà em không biết làm, thế mới kẹt chứ?

- Chớ từ hồi nào đến giờ em chưa gần gũi ai hết cả sao?

- Gần gũi là làm sao vậy hả chị Nhàn?

- Là vậy vậy như em nói hồi nãy đó!

- Em cũng chưa hiểu chị muốn nói gì cả.

- Vậy chớ em nói rủ gái nó đòi vậy là làm sao?

- À?à?là..ví dụ nó?

Rồi anh thấp giọng, vờ nhìn trước nhìn sau, dù biết rằng ở đó chẳng có ai, và nhìn chị lảng lơ nói tiếp:

- Ví dụ nó tuột quần ra đưa cái chỗ đi đái đen thui lông, nó cởi áo đưa hai cái vú nhọn lều, trắng hồng. Rồi mình phải làm sao cho nó khoái, cho nó rên, cho nó sướng. Thôi nói nữa em mắc cỡ lắm?

Anh nói bóng gió một cách cố ý và nhìn lên xem phản ứng trên gương mặt của Nhàn. Hai gò má của chị bỗng đỏ hồng lên như quả

dưa hấu chín tới. Cặp mắt chị nhìn láo liên quanh quanh ngoài đầm. Rồi chị nhìn anh, và nhất là nhìn đáy quần của anh. Cặc anh lúc đó dĩ nhiên như khúc củi đang dựng đứng lên trong chiếc quần. Nó đội cái quần vun lên và chìa thẳng ra phía trước. Anh càng dang rộng hai c6an ra cho Nhàn thấy rõ hơn. Chị nhỏ giọng:

- Chớ bộ hồi nào đến giờ Khôi chưa gần qua đàn bà hả?

- Em chưa được 16 tuổi mà chị.

- Ôi, ở nhà quê con trai 13 tuổi là tụi nó dậy trời rồi đó Khôi. Gái 13 là lấy chồng để con rằm rằm.

- Đó là ở nhà quê, còn em là con trai thành thị mà. Có muốn đụ cũng đâu có đàn bà con gái để mà đụ.

- Mà chị hỏi thiệt chứ Khôi có thèm món đó không?

- Trời. Cái đụ là cái trời cho, ai mà không thèm.

- Thèm rồi em làm sao?

- Thèm thì em nằm tắt đèn, vò cặc, miệng kêu Nhàn, Nhàn mỗi lần cặc em sướng.

Anh biết mình lỡ lời nên ngồi bụm miệng, xin lỗi chị Nhàn lia lịa. Thực ra anh cố tình giả vờ lỡ lời để dò phản ứng của Nhàn. Nghe anh xin lỗi, Nhàn chúm chím cười rất có duyên, và hỏi:

- Mà? mà tại sao Khôi không kêu tên người khác, lại kêu tên chị? Chị đâu có phải bồ của Khôi?

- Vậy mới lạ đời chứ. Hình như ông Trời ổng đặt để ?

Anh cố làm cho câu trả lời có vẻ huyền bí và cũng để Nhàn tưởng anh chỉ để ý có mình Nhàn mà thôi.

Quả tình Nhàn sung sướng thấy rõ. Chị gấp thêm cá bỏ vào chén cho anh mà đôi mắt lá rằm thì nhìn anh không chớp. Chị lại nhỏ giọng hỏi anh một cách thân yêu:

- Kêu tên chị? Có thiệt không vậy Khôi?
- Nói láo em làm con của chị đó.
- Thôi đừng thề nữa em. Ừa chị tin. Nghe chị hỏi nè. Khi vò cặc, kêu tên chị vậy? Có sướng? Có bị ra không?
- Ra là cái gì?
- Ra là? là khí trong cặc em nó bắn, phun ra màu trắng nhờn nhờn đó.
- Ý, cái đó thì chưa. Nhưng sướng thì có. Em nhắm mắt lại, tưởng tượng em đang bú lồn chị, bóp vú chị, rồi chị kêu lên cho đụ. Rồi em đút cặc vô lồn chị nắc ầm ầm từ phía sau đít em nắc tới. Chị la vang trời rồi?

Nhàn bụm miệng anh, chị không muốn nghe nữa, vì anh thuật lại sao nó giống cảnh chị với cậu Tư đụ nhau ngoài nhà chứa rơm quá. Kiểu đụ mà chị thích nhất. Chị lại hỏi anh:

- Ở đây vắng vẻ. Em có muốn thử một lần cho biết không?
- Dạ, em muốn lắm mà chỉ sợ chị mệt Ngoại, thì chết em.
- Chị mệt hả? Bộ chị ngu sao mà đi mệt với bà Ngoại.
- Mệt cậu Tư.
- Nói bá xàm nà. Cậu Tư đâu có ăn thua gì với chị mà chị lại đi mệt.

Lần đầu tiên trong đời, anh biết con người khi thèm đụ quá có thể nói dối. Cách đụ của hai người như vậy là tình cho nhau đã quá mặn mà khấn khít. Thế mà Nhàn chối phăng. Chối để anh yên lòng đụ chị.

Ăn xong bữa cơm, chị Nhàn dọn dẹp sạch sẽ. Rồi chị cầm tay anh dẫn vô trong xa hơn một chút, nơi có nhiều lùm cây hoang mọc um sùm bên bờ lạch. Thật ra, nếu đụ nhau ngay dưới gốc xoài ngoài kia cũng chẳng ai biết. Nhưng Nhàn muốn an toàn hơn. Chị lựa địa điểm thật kín đáo, nên thơ. Ngồi xuống, chị kéo tay anh ngồi theo:

- Đâu, ban đêm em nằm vò cặc, kêu tên chị, tưởng tượng làm những gì với chị, bây giờ em làm lại thử coi.

Tim anh đập như ai đang vỗ trống. Không phải anh sợ mà do tâm trạng của thằng con trai lần đầu tiên trong đời được người nữ cho dự. Còn chị Nhàn cũng rộn ràng trong lòng vì sắp được phá trình một thằng bé tuổi mới 16. Nhàn kê sát mặt vô mặt anh bảo:

- Hôn em đi!

Anh mang cái vốn làm tình của cậu Tư ra bắt đầu áp dụng. Anh ôm mặt Nhàn đặt lên môi nàng một cái hôn tuyệt ngon. Nhàn ôm anh, từ từ Nhàn đặt anh nằm ngửa ra trên cỏ, nút môi và lưỡi anh nong nân. Tay chị đưa xuống sờ cặc anh ngoài quần rồi bóp nắn thằng nhỏ như đang bóp gỏi gà. Anh sợng đến độ không nói nổi. Đã dự với cậu Tư nhiều lần nên chị Nhàn rất thành thạo, nghề nghiệp. Sauk hi hôn môi anh, Nhàn cho lưỡi liếm qua lỗ tai, rồi liếm cổ anh làm anh không sao nín rên được.

Chung quanh đó những cây bần mọc cao quá đầu người. Những bông bìm bìm màu tím nhạt, leo chằng chịt trên mấy tàu dừa nước. Tiếng vịt trời, tiếng chim chèo bẻo, tiếng chim bói cá kêu lên buồn man mác. Gió lạnh thổi hơi nước mát từng cơn làm mình tưởng như đang nằm giữa thiên thai hạ giới. Chị Nhàn vẫn đè lên nửa người anh mà nút lưỡi say đắm. Tay chị không rời cặc anh. Và bỗng chị kéo mở rộng quần anh ra, và luồn tay vô trong nắm cứng lấy chim anh. Hơi thở chị dồn dập, chị hỏi anh:

- Khôi, sao tuổi còn nhỏ mà cặc lớn quá vậy?

- Tại giống cậu Tư!

- Cậu Tư, cậu Tư hoài! Đừng nhắc tới ổng nữa được không? Em bóp vú chị đi. Nằm trên giường mơ mộng làm sao mà bây giờ lại hiện quá đi vậy cưng? Ờ, cứ cỗi hết ra đi. Chị không có mặc xú chiêng. Bóp mạnh nữa đi cưng. Của em đó, cho em đó. Ồi, sợng quá Khôi ơi! Bữa nay mình dự nhau tới tối nhen em?

Rờ tới cặp vú trắng hồng căng cứng của chị Nhàn, anh bỗng lên

đồng, nhập thần, không muốn đóng kịch làm trẻ con nữa. Nhất là khi Nhàn đã cởi áo. Da thịt trắng trẻo đầy đặn. Chùm lông nách mọc chĩa ra rất đậm đặc. Anh lật chị nằm ngửa ra, bắt chị dang rộng hai tay lên phía trên cho anh dúi mũi vào hõm lông nách chị. Anh mê nhìn lông lắm. Mùi nách Nhàn hăng hăng mà anh nghe như mùi nước hoa hảo hạng. Khi anh ngậm một núm vú để bú thì Nhàn rên.

Tiếng rên giống hết khi cậu Tư dụ chị ở nhà chứa rơm. Tay kia anh tha hồ bóp trái vú bên mặt. Bóp vú đã thềm, anh luồn tay vô lưng quần Nhàn, thọc sâu xuống dưới. Trời ơi! Lông lồn của Nhàn nhiều ơi là nhiều, và ướt nhẹp những nước lồn. Anh nôn nóng cho đại một ngón vô lỗ lồn để nghe cái cảm giác của mình ra sao. Nhàn ưỡn hẳn hông dít lên và rên:

- Ôi! Khôi! Bộ anh không muốn để em dành bú em hả?

Nhàn đã gọi anh bằng anh và tự xưng em. Anh như người lớn rồi. Anh đã đủ tư cách để lột quần Nhàn ra mà bú lồn, vì Nhàn vừa mới nhắc nhở anh. Tuột hết quần Nhàn ra. Tám thân lỗ thể của người con gái tuổi 20 đang nằm tênh hênh trên bờ lạch. Chờ anh khai phá. Đẹp tà không nổi. Tuổi của núi lửa, tuổi của sức lực vật trâu. Thân hình Nhàn đẹp như một tượng thần vệ nữ. Một chân Nhàn co lên, một tay úp trên mu lồn, tay kia Nhàn cầm một đầu vú mà vê.

Anh hỏi Nhàn cho có lệ:

- Anh bú lồn em nhen?

- Dạ. Bú đi anh. Bú sao cho em ra trước một cái rồi em sẽ bú trả cho anh. Em khoái dụ con nít lắm mà bây giờ mới được lần đầu. Đó anh, liếm bả0 về hả. Ôi giựt quá anh ơi! Anh xem bụng em kìa. Nó như bão dưới biển. Ôi, anh học với ai vậy. Khôi ơi, chị sướng quá em ơi!

Anh định nói là học của cậu Tư nhưng sợ Nhàn không bằng lòng, nên tiếp tục liếm thật chậm và nhẹ tất cả những vùng da non. Vì chỉ có da non mới làm đàn bà la làng được. Nhàn dùng cả hai bàn tay che miệng lại mà tiếng la vẫn vang lên như la nhà cháy. Anh cho lưỡi vào dần nơi hay khe háng. Anh quét thật mạnh khe bên trái. Nhàn hú lên một tiếng man dại. Rồi anh lại quét bên tay mặt. Hai tay Nhàn chụp mạnh đầu anh và nhét ngay vào miệng lồn, vì nàng chịu hết nổi.

Mùi lồn cũng hăng hăng, pha lẫn với mùi nước đái, mà mũi anh hít mạnh, thật mạnh, trước khi banh miệng lồn. Bắt chước cậu Tư, anh bẻ cái lưỡi rộng ra, quét thật mạnh như quét cước sơn vào miệng lồn. Nhàn cong nửa thân người lên không trung, rồi thả mạnh xuống nền cỏ một cái bịch.

- Trời đất thánh thần ơi! Thằng nhỏ nó giết con kìa. Đụ má anh đó Khôi. Anh định đốt nhà em đó hả? Đụ tía anh, lấy dao đâm nát lồn em ra luôn đi cho anh vừa lòng. Trời ơi là Trời. Ôi, lưỡi nó quét lồn con như quét nhà vậy làm sao ai chịu cho nổi nè Trời.

Nửa người phía trên của Nhàn lặn lộn. Tóc rối cuồng điên. Hai tay hết đập thành thịch xuống dưới đất lại đưa lên bóp như muốn vò nát hai trái vú. Môi Nhàn đỏ tươi mà khô khốc. Hai ngón tay anh banh nhẹ hột le, rồi dùng đầu lưỡi thật cứng anh đánh nhẹ lẳng tăng trên đỉnh hột le. Nhàn hết nói nổi thành lời, chỉ ư ư trong miệng mà chịu trận. Anh không bỏ sót một món nào của cậu Tư truyền cho. Rồi anh rút nhẹ hột le, trong khi hai ngón tay của anh lủi vô xoáy sâu trong âm đạo của Nhàn. Nước lồn của Nhàn ra chan chứa. Nhàn chửi anh không còn chỗ nào chữa.

- Từ đường tiên tổ hai giòng nội Ngoại nhà anh. Con đĩ mẹ chó đéo nhà anh. Anh đập nồi to lấy đầu đồ gạo, anh đập nồi nhỏ cắt cỏ nấu canh, anh còn banh lồn em trúng gió, em ngồi chờ hỏ anh dứt cặc vô. Mau, mau dứt cặc vô đụ không trời tới nơi rồi Khôi. Chị nứng lồn quá rồi.

Anh cỡi quần thật nhanh, nằm lên chưa kịp hôn, thì Nhàn đã lẹ làng cầm cặc anh đâm sâu vô lồn. Sướng ơi là sướng. Con cặc anh vào nghe hơi nóng của lồn Nhàn chuyển sang. Nó lút hết trong xa. Anh không dám nắc. Vì thú thật, từ nãy giờ nhìn và nghe Nhàn la làng, anh bị kích thích quá. Hai hòn dái căng cứng, chỉ chực chờ bắn khí ra thôi.

Nhàn không chịu. Hai tay Nhàn đỡ nửa người anh lên rồi đập xuống ào ạt vì Nhàn tưởng anh không biết nắc. Nhàn biểu anh bóp vú. Món này anh cũng sợ vì nó kích thích xúc giác mình mạnh quá. Anh phải nhắm mắt lại, suy nghĩ những bài vở ở trong trường. Vậy mà anh cũng chỉ có thể kéo dài khoảng 15 phút. Anh nâng mặt Nhàn lên hôn tới tấp, rồi rủ Nhàn cùng ra. Lần đầu tiên anh bắn tinh khí ra và anh

đã bắn thật nhiều vào sâu trong lồn Nhàn. Và hai đứa cùng ôm nhau dính cứng, nghe ân ái cho nhau, khoái lạc cho nhau, tuyệt trần, mê ly.

Anh đã meat mà nhìn Nhàn còn bắt hơn anh. Vì có lẽ Nhàn đã ra nhiều lắm. Hai tay nàng vẫn ôm cứng anh không cho anh xuống. Cả hai cùng thở như vừa kéo gỗ mới về. Rồi anh tự động xuống dưới banh lồn Nhàn ra để liếm hết tinh khí của mình vừa bắn ra hoà lẫn với nước lồn của Nhàn.

Lúc đó anh mới thực sự bú lồn Nhàn nhiệt tình, vì Nhàn chịu chàng hăng hai đùi ra, nằm yên cho anh hành sự. Cũng lúc đó anh mới có dịp quan sát tường tận bộ lông lồn dị kỳ của Nhàn. Nó mọc dài lên tới rốn. Trên mu thì lông chĩa ra hai bên trông như hàm râu quái noun. Nhàn chịu nhất là màn bú hột le. Nàng đè đầu anh dí sát vào miệng lồn và mông dít hẩy lên liên tục như lúc đang đụ:

- Bú mạnh thật mạnh đi Khôi. Bao lâu cũng được. Em sẽ nằm đây cho anh bú tới chiều.

Nút mả hột le cũng mỗi miệng nên anh dùng lưỡi móc cái mồng đốc giống như anh đã làm cho em. Chiều này thì Nhàn hết đỡ, vì hai ngón tay của anh phụ đưa sâu vào lỗ lồn mà ngoáy. Nhàn lại ra thêm một lần nữa. Cứ thế hai chị em ôm nhau đụ mãi đến hoàng hôn thì phải về vì sợ về tối Ngoại la.

o o o

Tôi nói với chị Quyên:

- Đó, tất cả sự thật về Khôi là như vậy.

Sau khi nghe tôi kể trận đụ của Khôi với Nhàn, mặt chị Quyên đỏ hân lên, đôi mắt mơ màng, và như đang suy nghĩ điều gì.

- Hôm nào cho chị mượn Khôi một lần cho biết con trai Việt Nam, được không Mai?

Tôi đang yêu Khôi lắm, nên đành hứa sẽ mang một cậu khác giới thiệu cho chị Quyên.

Chị Quyên hiểu tôi không phải gái trường đâm nên tình yêu và suy

nghĩ không được phóng khoáng như chị. Đối với người Âu Mỹ, tình dục là món ăn, cho nên họ có thể mời nhau, cho nhau rất tự nhiên. Còn tôi, tôi chưa thể san sẻ tình yêu với ai mà lòng không đau xót. Như lúc Khôi kể chuyện chàng ái ân với cô người làm, tim tôi như có ai lấy kim mà đâm sâu vào. Tôi chỉ muốn Khôi là của riêng tôi, vĩnh viễn. Biết thế mà chính tôi vẫn phản bội Khánh trắng trợn chỉ vì Khánh đã không cho tôi đầy đủ tình dục.

Hầu như cứ vài bữa một lần, tôi viết giấy hẹn Khôi lại nhà để dụ. Mỗi lần như thế là chúng tôi dụ nhau kéo dài cả vài tiếng đồng hồ. Và khi Khôi về, tối đến tôi lại thèm như từ bé đến giờ chưa được dụ ai. Hèn chi chị Quyên đã nói:

- Kép nhí chị cũng có đến mười cậu. Bao lâu mình còn cần dụ thì sự hiện diện của các cậu này là điều phải có!

Từ hôm đó, tôi để ý, ngằm sẵn thêm một ít cậu nữa. Nhưng không phải là ở trong lớp tôi dạy mà ở câu lạc bộ thể thao Hoa Lư. Dĩ nhiên tôi vẫn giữ lời hứa, sẽ kiếm một con nọ là đũa về cho chị Quyên dùng thử.

IX

Chuyện tôi ái ân lén lút với trò Khôi kín như bong. Tôi và Khôi rất cẩn thận mỗi lần gặp mà vẫn lọt vào mắt một người. Đó là trò Huân, ngồi ở phía sau Khôi, trong lớp. Bởi vì một hôm, lúc tan giờ học, tôi đang thu xếp sách vở trên bàn chuan bị ra về, chợt thấy một mảnh giấy viết:

Em muốn gặp riêng cô để gấp rút cho cô hay việc liên hệ của cô với Khôi. Em sẽ đến nhà cô vào lúc 11 giờ sáng thứ Bảy này. Huân.

Tôi giật bắn người. Tim đánh như lô tô. Làm sao Huân có thể biết được? Vì trong lớp tôi với Khôi vẫn tỉnh như ruồi trong cách đối xử thầy trò. Đôi khi tôi còn đóng kịch la ray Khôi vì những lỗi như nói chuyện trong lớp, hay chữ viết không ngay hàng? Còn Khôi có đến nhà tôi để dụ thì cũng chỉ đến vào ban đêm. Tôi có đưa Khôi đi khách sạn thì tôi vào trước, rồi điện thoại cho Khôi biết số phòng, và Khôi đến sau. Vậy thì làm sao Huân biết được? Mà Huân đã biết được, có lẽ sẽ có thêm một số người nữa cũng biết.

Trên đường về nhà đầu óc tôi miên man với mảnh giấy Huân viết. Hôm đó mới thứ Năm. Còn đến những hai ngày nữa tôi mới gặp Huân. Sáng hôm sau, thứ Sáu. Vào lớp tôi chú ý nhìn Huân dò la, để biết chắc tấm giấy hôm qua là do hắn viết. Mặt Huân trông có vẻ khinh khỉnh pha lẫn chút thách thức. Quái lạ, tôi sợ cái nhìn đó của Huân vì mặc cảm tội lỗi của mình. Nhưng tôi chợt nghĩ đến cái nhan sắc có chết mệt bao nhiêu anh hùng tướng sĩ. Đã nhiều lần tôi dùng đôi mắt giai nhân của mình để chinh phục thou hay chiến thắng thou những cam go. Kết quả tôi đều thắng trận. Thì tại sao tôi không dùng nó đốn ngã nốt cậu học trò Huân bướng bỉnh này?

Huân vẫn nhìn tôi như anh cai tù canh chừng tội phạm. Tôi lảng lơ, đưa tình và rất lả lơi liếc vờn với Huân. Tôi lại thêm nụ cười mím mím khó hiểu mỗi khi liếc nhìn Huân. Thỉnh thoảng khi nhìn Huân tôi táo bạo đưa một ngón tay lên môi ngậm hờ. Quả nhiên ánh mắt anh chàng dịu xuống thấy rõ, rồi chuyển sang đa tình hân hoan như đã chiếm được lòng cô giáo. Từ phút đó, Huân lo ra, không chú ý đến sách vở nữa, mà cứ chăm chăm nhìn vào đôi mắt ngọc của tôi. Cái nhìn của Huân cho thấy chàng tự hào nhờ mảnh giấy nhỏ đó đã làm lung laic được lòng cô giáo mà chính chàng cũng thâm thương trộm nhớ từ lâu.

Tôi biết rõ ràng như thế vì có mấy lần Huân bạo dạn tặng tôi một cái áo len, một chiếc đèn đọc sách. Tết năm rồi cũng chính Huân mang bánh mứt, rượu đến tận nhà tặng tôi. Tôi không để ý mấy bởi lẽ tôi đã có Khôi. Hay có lẽ tại vì thế mà chàng ghen rồi để tâm theo dõi.

Tôi viết sẵn mảnh giấy: Nhớ đúng hẹn ngày mai. Rồi tôi kêu Huân lên trả bài, xong tôi kẹp tấm liếc tình một cái làm anh chàng đỏ hào quang. Giờ ra chơi, Huân cứ ngồi đó tay vờ lật tập, mà mắt name dưới nhìn tôi mê mẩn. Tôi đã lật ngược thế cờ. Lòng tôi vững hơn nhưng không dám ngồi lâu sợ Khôi bắt gặp rồi ghen, nên tôi đứng dậy bước ra khỏi lớp đi lên phòng giáo sư.

Hôm sau, đúng 11 giờ có tiếng chuông gọi cửa. Huân đến, rất tươi tắn trong áo sơ mi quần dài. Cũng như lần tiếp Khôi, tôi tắm rửa xong, mặc bộ đồ ngủ mỏng màu hồng nhạt, không đồ lót, cố tình bày hàng ra để hạ địch thủ. Huân bước vào, vòng tay lễ phép nói:

- Em chào cô.

Lúc ngẩng mặt lên, nhìn thấy thân hình tôi hiện rõ sau làn vải mỏng, người trẻ tuổi vốn dòng hào kiệt ấy xây xẩm mặt mày. Tôi phớt lờ xem như không hay biết chàng đã choán vánh khi nhìn toàn thân tôi lồ lộ phơi bày làn da sau lớp vải sượng khói mỏng manh. Tôi khoá chặt cửa, cố tình cho Huân thấy. Chân Huân không cử động được một ly. Anh chàng đứng như trời trồng, như Từ Hải chết đứng trên thành. Bao nhiêu vốn liếng chữ nghĩa sắp sẵn đêm qua định mang đến áp đảo tinh thần tôi, Huân quên mất đi hết. Mặt chàng ửng ra, sượng trân như thằng Mán.

Tôi thốt tha, bều beau tấm thân bốc lửa đi tới đi lui, làm như không thấy Huân trong ngăn ngực, mê man nhìn ngắm tôi. Tôi bảo thầm trong lòng:

- Cho con chết bữa nay với con à! Ghen quá rồi kiếm chuyện phải không?

Chợt lòng tôi bỗng vui vui khi nghĩ đến việc sắp lùa được thêm một con nhạn vào lồng. Phải có ít nhất mười kếp nhí để phòng hờ. Chị Quyên đã bảo thế. Ừ, vậy mà đúng nay. Vừa có nhiều hàng để dùng,

vừa bịt miệng hết những ai sit a. Cũng tuổi 16 mà vóc dáng Huân to hơn Khôi.

Thấy anh chàng đứng đó bất động, tôi chơi ác, đến sát đứng đối diện với Huân. Đôi mắt tôi tra tấn chàng. Chỉ được có mấy giây, Huân cúi đầu xuống thở hắt ra. Tôi táo bạo cầm lấy hai tay Huân, và nghe anh chàng run lẩy bay trông thật tội nghiệp. Tôi hỏi:

- Huân biết sự liên hệ của cô với Khoa ra sao?

- Dạ? dạ? ừm?

Chàng muốn nói điều gì đó mà không thốt nên lời, bởi vì tôi đã khôn khéo đánh phủ đầu bằng mỹ nhân kế. Đến người lớn dày dạn còn phải chết, huống gì một cậu học trò miệng còn hôi sữa như Huân. Chưa hết hiệp đầu Huân đã bị tôi nốc ao thê thảm. Tôi dắt Huân lại ngồi ở chiếc ghế bành, rót nước mời Huân uống. Xong tôi lại nằm trên chiếc ghế sofa, gối đầu lên tay ghế, một chân duỗi dài, chân kia tôi co lại cố tình cho ống quần kéo ngắn lên cao, đưa ống chân trắng ngần thon dài ra. Huân thu người nhìn cô giáo Mai đang phơi hàng họ. Hai vú tôi no cứng, cái núm hồng đầu vú trồi lên nhọn hoắc sau làn vải mỏng. Chỉ nhìn chừng đó thôi cũng đã đủ chết người rồi huống chi tôi còn cố tình dang rộng bắp vế, đủ để Huân nhìn thấy chòm lông lồn đen thui bên trong khe háng.

- Huân cho phép cô nằm để tiếp chuyện nhé?

Huân cũng á khẩu luôn rồi. Cái hèn của một thằng con trai nơi Huân đã hiện rõ lên nơi khuôn mặt. Bản lĩnh của chàng chỉ có vậy thôi sao? Thế thì con khuya mới hạ nổi cô giáo Mai đã tình, đã dâm này em bé ời! Tôi giả vờ vô tình để một tay lên vú và hỏi:

- Thế nào, Huân biết gì về sự liên hệ của cô và Khôi?

Chần chừ một lúc, Huân thành thật thú tội:

- Xin cô tha lỗi cho em, vì Huân quá yêu cô rồi đoán mò là Khôi có liên hệ với cô. Huân nhìn gà hoá quố. Thấy cô hay nhìn Khôi, Huân tưởng làm là?

Tôi âm thầm thở phào một tiếng. Huân tiếp:

- Với lại Huân muốn tìm dịp gặp riêng cô để?

- Để làm gì?

- Dạ không biết cô có cho phép Huân nói không?

- Huân cứ tự nhiên, không sao đâu. Huân đã đến đây rồi thì cứ nói đi. Vả lại quanh đây cũng đâu có ai? Huân cứ nói cho cô nghe đi.

Vừa nói tay tôi vừa lần lên cổ một cúc áo. Trí óc Huân đang quay cuồng bấn loạn khi cái cúc áo quái ác bị tôi cho ra khỏi khuy. Phần da trắng hồng của chiếc vú phơi ra nửa kín nửa hở. Tôi nói một cách lả lơi mời mọc:

- Nói cô nghe đi. Cô cho phép đó.

- Huân muốn tìm gặp riêng cô để xin cô cho phép Huân hôn lên bàn chân tho trắng của cô một cái. Xong ra về cũng được?

- Chỉ co vậy thôi à? Cón đôi vú đẹp này Huân không thích sao?

Nói xong, tôi cổ thêm hai khuy nữa. Gần như cả đôi nhũ hoa được lột trần ra. Tôi nghe Huân nuốt nước miếng đánh ực một cái khi chiếc khuy áo cuối cùng của tôi được bật tung ra. Toàn bộ cặp nhũ hoa tròn lẳn căng cứng được bày ra một cách khêu gợi mời mọc. Huân hơi lắc đầu, không tin vào mắt mình, rồi chàng áp mặt vào hai bàn tay dụi vội đôi hàng lông mi. Xong chàng ngược lên. Người nhẹ hẫng ra:

- Trời ơi!

Huân chỉ than nhẹ có hai tiếng của người khát nước vừa tìm được vũng nước giữa sa mạc. Tay tôi tình quái đưa lên bóp nhẹ nhẹ một chiếc vú. Đôi mắt nhắm mơ màng, mặt tôi hơi ngửa lên, môi liếm ướt đôi môi, chờ đợi? như tôi đã chờ Khôi trong bồn tắm. Tôi cố làm như không có sự hiện diện của Huân, tay kia tôi cho lên mu lồn chà nhẹ ngoài quần.

Bất giác Huân bò lại như con chó đói nhìn thấy khúc xương, chụp lấy

bàn chân tôi mà hôn ngáy ngất mê mết. Tôi tưởng như nếu tôi không rút chân lại, Huân có thể hôn đến chiều tối chỉ ở bàn chân. Hình như Huân không dám ước mơ gì hơn thế nữa, và cho rằng đó là niềm hạnh diện to lớn mà Huân được tôi ban tặng. Tôi tự động kéo một ống quần cao dần, cao dần luôn lên tới háng mà không cần nhìn chàng học trò nhỏ tuổi. Huân ngừng hôn, hai tay vẫn nâng bàn chân tôi, mở lớn hai mắt nhìn bộ lông lồn rậm đen mờ mờ sau lớp quần mỏng dính của tôi. Tôi vén tuốt lên tí nữa, kéo lệch ống quần qua một bên, để một ít lông lồn chìa ra mời mọc. Tôi thú vị với trò chơi bay chim này.

Bỗng Huân trườn người lên, úp trọn khuôn mặt khô ngô lên mu lồn tôi mà hít, mà thở, mà yêu say name. Tôi đoán Huân khác Khôi, chưa biết gì về đàn bà. Chứ nếu Khôi thì chàng đã liếm từ bàn chân liếm lên rồi tự động tuốt hẳn quần tôi ra mà bú lồn? Đằng này anh chàng chỉ úp cái mặt vào đó, vào lằng bác, nhìn bác để biết bác râu dài tóc rậm? và mặt mày bác đang vã nước nhờn như cục kem để ngoài nắng. Tôi kéo Huân lên:

- Huân có biết hôn không?

- Dạ?

- Thì hôn cô đi!

- Dạ?

Huân dạ mà bất động như thằng ngu. Tôi phải gắn môi mình vào đôi môi Huân. Huân nút môi tôi một cách vụng dại, thăm dò. Tay tôi thò xuống quần chà mạnh lên phần hạ bộ của cậu bé. Huân ừ lên một tiếng. Tôi kéo zipper, nắm con cặc cương cứng và nóng hổi của cậu bé mà lôi hẳn ra khỏi quần, bóp, nắn, và thụt nhẹ nhẹ. Tôi nói qua làn hơi thở nóng hổi vào tai Huân:

- Cô muốn bú cặc Huân.

Không đợi Huân gật đầu, tôi ngồi day, nâng cặc cậu bé lên ngậm rồi bú ngon như ăn khúc chả dồi. Huân đứng thừ người ra thường thức chứ chẳng biết ôm tóc tôi. Đầu tôi cúi xuống chăm bằm ăn khúc gân nóng của cậu học trò, nên không hiểu trên kia gương mặt cậu bé diễn

xuất như thế nào. Tôi chỉ nghe Huân la lên:

- Ủi trời ơi! Chết Huân cô Mai ơi! Huân muốn tắt thở, Huân?

Rõ ràng là do tâm lý, vì nghĩ rằng Huân thơ ngây hơn Khôi, còn trinh trắng hơn Khôi mà đôi môi tôi say như với con cặc trắng bóc, còn bọc da trên quy đầu của Huân. Lòng dái Huân lưa thưa như ruộng mới lên luau. Tôi sung sướng quá chùng với cỗi lòng, vì sắp được phá trinh một thằng bé 16. Chưa bao giờ tôi ăn ngon lành một con cặc còn nguyên trinh như thế và dễ thương như thế.

- Cô Mai ơi! Em tê hết nửa người rồi. Làm sao đây cô? Em phải làm sao cho hết tê. Đầu gối em nữa. Cô có thấy không? Nó giật giật như ai tra điện. Ôi, em đâu dám ngờ được cô cho sung sướng như thế này. Chết, chết?

Tôi say máu ngà. Đúng, tôi là con gà điên. Dù biết ngày mai sút lông, gãy cánh mà vẫn hung hãn nhào lên chiến đấu. Tất cả cho bây giờ. Khánh tôi cũng quên, Khôi tôi cũng chẳng nhớ. Vì cơn thèm đang túa đến bắt tôi làm con nô lệ cho cậu học trò còn nhỏ tuổi cho đã cơn thèm khát nhục dục. Chắc Huân sướng lắm. Lần đầu tiên trong đời được chính cô giáo mình bú cặc. Cô giáo mà Huân chỉ dám xin hôn lên đôi bàn chân xong rồi chấp nhận ra về. Cô giáo mà Huân đã yêu say đắm đuổi đôi mắt buồn như nước hồ thu. Đôi mắt duyên dáng xinh hồng giăng bài trong lớp đang tận tình bú ngoạm lấy con cặc của chàng. Nhìn xuống, Huân được hân hạnh ngắm luôn cặp vú doing đứng như sừng trâu đang rung rinh theo nhịp bú cặc của cô giáo.

Tôi lần giây nịt, cởi quần Huân ra, rồi tiện tay tôi cởi luôn chiếc áo sơ mi của Huân. Xong tôi bắt Huân cởi áo cho tôi mà mặt mày đỏ rần rần đầy kích thích. Có lẽ không phải Huân khờ khạo mà còn sợ cái uy quyền của một cô giáo hét ra lửa trong lớp học nơi bụi giảng, hay mỗi lần gọi tên học sinh lên trả bài. Trò nào mà không đứng tim, đôi khi vãi đái ra trong quần là đằng khác. Thế là cả hai chúng tôi hoàn toàn trần truồng như nhộng, ngang hàng, bình đẳng. Gương mặt Huân lúc bấy giờ đối với tôi có vẻ dễ thương hơn cả Khôi, vì ở Khôi có cái gì sờ trường, người lớn và lịch lãm.

Các bà chị lớn tuổi như tôi thì thích một là những thợ đụ rành nghề, hai là trẻ con còn trinh nguyên như Huân, xem việc cởi truồng như

bây giờ là chuyện rung rinh trời đất. Huân đang run như gà mắc mưa, mà con cặc vẫn chống lên một cách ương ngạnh về phía trước. Tôi dẫn Huân vào phòng, khoá cửa. Huân lại càng run hơn. Không phải vì sợ, mà trí óc non nớt không biết những gì sẽ xảy ra, và phải làm gì để đáp lễ.

Tôi nhào lên giường nệm, nằm ngửa, phơi bày hết thân hình trần truồng kêu gọi ra đó cho Huân nhìn ngắm. Hai chân tôi dang rộng ra cho Huân nhìn thấy thật rõ lồn tôi. Đôi mắt Huân trợn trừng khi thấy tôi đưa bàn tay xuống vuốt vuốt lên chòm lông lồn, rồi chà nhẹ theo khe lồn. Tôi bảo Huân:

- Lúc này cô bú cặc Huân rồi. Bây giờ Huân bú lồn cho cô đi.

Mắt Huân lại mở ra tháo láo, vì tội nghiệp, Huân chưa biết bú lồn là làm sao. Huân ngập ngừng, tay chân hơi quờ quạng. Tôi nằm quay người lại, đưa lồn mở miệng đối diện với Huân. Hai tay tôi banh tang hoác miệng lồn ra, rồi bảo Huân đưa lưỡi vào đó mà liếm. Cậu bé sà xuống thật chậm, mang một chút kính trọng không cần thiết, rồi thè lưỡi ra quét dọc theo khe lồn. Lúc đầu còn nhẹ. Khi nghe tôi rên một cách sung sướng, lưỡi Huân bắt đầu quét mạnh dần, mạnh dần.

- Thọc sâu lưỡi của Huân vô đó và quậy mạnh cho cô đi. Đó cưng ời! Sướng lắm mình ời! Mạnh hơn tí nữa được không Huân? Ôi, bú lồn là làm như vậy đó cưng. Để cô dạy cho. Lần sau cứ vậy mà bú cô nhen.

- Dạ.

Đang bận bú lồn, nhưng Huân cũng ngẩng mặt lên dạ một tiếng rồi quay xuống cặm cùi bú tiếp. Thỉnh thoảng cậu bé ngừng bú, nuốt nước lồn của tôi đánh ực một cái, rồi tiếp tục liếm mạnh dọc theo khe lồn. Huân khoái quá khi nghe tôi bảo lần sau. Nghĩa là sau ngày hôm nay, Huân còn được cái hân hạnh tôi cho đụ nữa.

- Bây giờ Huân lên bú cái hột le. Đó, đó, hột le đó. Bú đi mình ời! Chết tôi, chết em mình ời. Sướng quá chừng là sướng trời ời. Mình có thấy bụng và đầu gối em giật không? Làm sao cho em hết giật đây? Ôi, Khôi ời! Em bỏ anh rồi anh có biết không anh? Em đang có người yêu mới bú lồn em sướng hơn anh bú nữa. Cứ bú như vậy

hoài cho cô đi Huân ơi! Sướng quá đi!

- Ngày nào thềm đụ, thềm yêu cô thì Huân cứ đến đây nhen. Cô chờ và cho em hết. Nhớ đừng có cho ai biết nhé! Ôi. Tay tôi đề lên, mà bụng tôi như động đất vầy nè trời. Cái hột le đó lợi hại lắm Huân có biết không? Hể nó giựt là lồn cô núng và thềm đụ kinh khủng. Bây giờ Huân leo lên đụ cô đi. Huân có biết đụ không?

Huân ngừng nút hột le, và đưa mắt nhìn tôi như thăm hỏi đụ là làm thế nào? Tôi cảm thấy hạnh phúc và sung sướng với cái khờ khạo của Huân. Đúng là tôi đang dụ khị con nít. Tôi kéo Huân lên. Tay tôi cầm con cặc chon gay vào miệng lồn, rồi nhấn đít chàng xuống, và mông tôi hẩy lên.

- Cô Mai ơi! Em cảm ơn cô cho em yêu cô ngày hôm nay. Có chết ngay bây giờ em cũng cam lòng. Sao em có hạnh phúc quá vậy? Thằng Khôi có được cô ban cho cái hạnh phúc này không?

- Không.

Tôi nói dối một cách trắng trợn. Phần vì muốn che dấu sự thật. Phần không muốn Huân ghen rồi mất hứng thú.

- Dạ. Cô cho mình Huân thôi nhé. Em không muốn cô yêu Khôi nữa. Em ghen lắm nhen. Em cạo đầu đi tu cho cô coi.

Tôi cảm thấy hạnh phúc và hãnh diện lạ kỳ khi nghe một đứa học trò yêu mình tha thiết. Lối diễn tả thơ ngây của Huân làm tôi đầy ắp thỏa mãn cơn dâm của một cô giáo lớn tuổi. Tôi hẩy dít lên, tập cho Huân nấc, miệng vẫn dính sát hôn da diết môi chàng. Hai chân tôi quăn chặt mông dít Huân cho riêng tôi. Nhịp nấc của chàng nhanh dần. Dù cặc Huân không đụ tôi được đầy đủ chỉ số, lồn tôi vẫn ứa nước ra chứa chan. Đụ trẻ con thì phải chấp nhận như thế, mà thú vị cũng là ở điều đó.

- Huân cố gắng đụ cô thật lâu, đừng có ra sớm. Chùng nào muốn bắn tinh khí ra thì rút cặc lên ngồi đút vào miệng cô mà bắn, để cô nuốt hết tinh khí của Huân nhen! Cô thềm uống của Huân lắm.

Huân gật đầu, rồi hôn đôi mắt tôi ngây ngất. Chàng say sưa thưởng thức nhìn ngắm nhan sắc tôi trong khi dưới kia cặc chàng vẫn đụ tôi đều đặn.

Cũng trên chiếc giường này Khôi đã từng đụ tôi vào những chiều thứ Bảy. Hai chúng tôi ôm nhau đụ thần sầu quỉ khóc, tôi ra đến bốn năm lần. Rồi chúng tôi dẫn nhau đi ăn. Bây giờ đến cậu học trò thứ hai. Và tôi nghĩ là chắc tôi phải có thêm dăm mười đứa trẻ con nữa sẽ hiển trình cho tôi trên chiếc giường này, chứ tôi không thể ngừng ở Huân đâu. Tôi không biết những cô giáo khác có dâm như tôi hay không. Và nếu có, họ dâm với người lớn, hay cũng thềm đụ con nít như tôi. Tôi thềm bú cặc trẻ con hơn là đụ. Cứ mỗi lần Khôi đến, là tôi ôm cặc bú say sưa, có khi cả tiếng đồng hồ mà miệng không biết mỏi. Tôi thích Khôi bắn khí trong mồm tôi để tôi uống hết như uống sữa của con trai.

Có lẽ tôi là một người đàn bà ngoại hạng, dị kỳ. Tại sao đầu óc của tôi lúc nào cũng nghĩ đến tình dục, lúc nào trong đầu của tôi cũng vẫn hiện rõ rệt hình dáng của một con cặc căng cứng, nóng hổi với chiếc đầu tròn đỏ hồng kêu gọi thềm thuồng. Nhất là khi ra bài tập trong lớp. Trong lúc học trò cắm cúi làm bài, tôi đảo mắt nhìn từng người học trò mà máu dâm của tôi dâng tràn và lòng tôi thềm mơ tưởng. Ước gì tôi được đụ hết tất cả học trò của tôi dưới kia. Năm mươi hai cậu học trò tuổi 16 mà thay phiên nhau đụ tôi, thì thật là sướng quá. Mỗi ngày một chàng. Năm mươi hai con cặc trinh nguyên? Sướng biết bao nhiêu là sướng. Tôi tha hồ uống tinh khí của từng ấy học trò.

Bụng tôi no ứ biết bao, lòng dâm của tôi được thỏa mãn làm sao kể hết.

-Cô cho em đụ cô đến bao lâu?

-Tới chiều, tới tối, tới hết đời cô. Được không Huân?

-Vậy thì em ở luôn đây với cô nhen?

-Ừ, cũng được. Làm chồng cô luôn đi. Cô đi dạy về là hai đứa mình đụ nhau cho đến khuya. Vì Huân ơi, Mai thêm đụ dữ lắm. Đụ ngày đụ đêm cô không bao giờ chán. Cô muốn luôn luôn trên giường này, bên cô phải có một người cời truồng như Huân để cô bú cặc, để phục vụ cô, bú lồn cô, hôn môi, hôn chân, hôn đít? và để cho cô uống khí đầy miệng.

-Ừa, có hôn đít nữa hả?

-Có chứ. Hôn đít là liếm hai cái mông đít, rồi đâm lưỡi vô hậu môn mà ngoáy như Huân đã đâm lưỡi vô lồn cô lúc nãy vậy đó. Cô thích món đó hơn là đụ nữa đó Huân. Tôi phịa ra chuyện như thế để làm cho cậu học trò hứng tình hơn mà đụ cho tôi sướng. Không dè nghe thế Huân đòi bú đít thật.

-Vậy cô cho phép em làm thử nhen.

Không đợi tôi gật đầu. Huân lật tôi nằm sấp. Tôi quỳ gối chống cao mông đít lên. Huân ân cần liếm hai mông đít, rồi banh hậu môn tôi ra, và đâm thẳng lưỡi vào mà ngoáy. Thú thật, đây là lần đầu tiên tôi được bú đít. Tôi chưa từng thử nó với ai bao giờ.

Trời ơi! Tôi muốn hét lên một tiếng thật lớn, khi Huân đút lưỡi vào đụ lỗ đít tôi. Tôi có nghe chị Quyên diễn tả đôi lần về đéo. Nghĩa là đút cặc vào chơi nó không khác gì đụ. Có ai ngờ nó lại sướng đến thế.

Nghe tôi la làng, Huân khoái chí nắc mạnh hơn. Tôi ấn sát đầu vào chiếc gối mà thường thức và để ém bớt tiếng la vỡ trời của tôi khi chiếc lưỡi của Huân ngoáy mạnh vào lỗ đít. Tay tôi chà mạnh trên hột le. Hai cơn sướng cùng một lúc ủa đến đã làm tôi tê dại, hồn phi phách tán.

-Em đút con cặc của Huân vào đó đụ luôn cho cô đi Huân.

Con cặc của Huân đâm vào lỗ đít của tôi dễ dàng vì đã có sẵn nước miếng của Huân ở đó. Hình như chàng cũng khoái đụ kiểu này, vì nó bắt cô giáo đóng vai một con chó cái cho Huân đụ. Huân đang hạ địa vị của tôi từ trên cao xuống thấp. Từ cô giáo xuống làm chó cho Huân đút cặc vào đụ tới tấp. Còn tôi thì đưa Huân lên từ một cậu học trò thành một tình nhân muốn hành hạ tôi cỡ nào cũng được. Mỗi chúng tôi có riêng một nỗi khoái laic khác nhau, trái cựa, nghịch cảnh. Nên cả giường chiếu đều rung rinh, cả căn phòng như muốn vỡ ra. Mạnh ai nấy la. Mỗi người mỗi kiểu. La để bộc lộ tâm tính, la để thỏa mãn sung sướng ngất ngây, không cần ai nghe.

- Cô Mai ơi! Sao giống như em đang chơi chó quá! Rồi mình có mắc lẹo không cô? Sướng quá chừng Mai ơi!

- Ủ, cô là chó của Huân đó, Huân kéo đi. Đéo đi rồi lát nữa mình dính lẹo với nhau.

Cậu bé tưởng thiệt, bậm môi nắc dòn dập. Vừa nắc hai tay Huân choàng vòng qua ngực tôi, bóp hai trái vú thong xuống rung rinh theo từng nhịp nắc. Huân bóp vú tôi nhuyễn như. Tôi lại có thêm một khoái lạc nữa.

Tôi nhắm mắt lại, mồ hôi vã ra như tắm. Đầu cứ chúi về phía trước mà rên la tàn bạo. Tôi ước ao phải chi có thêm một con cặc nữa để đút vào lồn tôi mà nắc phụ cho tôi thỏa mãn cơn sướng như thế mới tuyệt trần gian.

Tiếng nhạc từ chiếc cassette phát ra bài Trái tim ngục tù. Ủ, phải! Tôi đang làm nô lệ, là tên nữ tù cho nhục cảm, cho cơn dâm, cho sự say mê làm tình? với trẻ con. Đụ như thế này ai mà không mê? Không chết điếng? Đàn ông ra trận hết thì tôi đụ con nít. Có sao không?

- Làm sao mỗi ngày em đến đây đụ cô cho đỡ thèm. Thiếu cặc đời cô khô héo lắm. Đừng để cô thành chiếc lá mùa thu.

- Dạ, em hứa. Em yêu cô lắm mà cô đâu có biết. Nhiều lúc ngồi trong lớp học, nhìn cô đứng trên bục giảng bài mà cặc em nứng lên cứng

ngắc như khúc củi. Em phải cho tay vô túi quần, nắm nó mà bóp, mà thụt nhẹ để tưởng tượng đang vén quần cô lên mà hôn hai bàn chân đẹp như thiên thần của cô. Chưa bao giờ em dám mơ đến lúc được cô cho đụ hay bú lồn. Nói chi đến việc đéo cô như thế này. Hình như mấy đứa bạn em trong lớp, đứa nào cũng yêu cô âm thầm và cuồng nhiệt như em.

Tôi tham lam hỏi tiếp:

- Tụi nó là ai vậy?

- Dạ thằng Hạnh, thằng Thuyền, thằng Cẩm, nhiều lắm.

Tôi ghi ngay vào trí nhớ cái danh sách học trò đó. Không hiểu sao Huân mê hôn hai bàn chân tôi đến thế. Cu cậu lẳng mạn kinh hồn. Đã hôn mà còn bú, nút từng ngón một cách ân cần tha thiết. Huân làm gì mà tôi không sợ.

Trái tim ngực tù. Anh yêu em, anh yêu em đến ngàn thu.

Giọng nam ca sĩ quen thuộc nào đó hát lên lời thống thiết. Huân vẫn nấc đều vào đất tôi và nói:

- Đó, em yêu cô đến ngàn thu.

- Chỉ sợ Huân không đủ sức đụ cô mỗi ngày?

- Cô đừng có lo. Xong bữa nay cô sẽ thấy tài nghệ của em.

Tôi hơi giật mình khi nghe Huân nói thế. Từ nãy đến giờ Huân là cậu trẻ con, đến đụ cũng chưa biết là gì, làm sao mà dám nói đến tài nghệ. Nhưng Huân nói tiếp với giọng đầy tự tin của một người đã từng trải:

- Cô giáo Thu còn khen em là bậc hảo hớn mà?

Một lần nữa tôi lại kinh ngạc. Cô giáo Thu? Cô bạn gái dạy cùng với tôi ở lớp đệ Nhị? Tôi quay đầu lại hỏi Huân:

- Em đã đụ với cô Thu rồi à?

- Dạ. Mà đó là chuyện mấy tháng trước, chứ bây giờ thì hết rồi!

Thu khoảng 28 tuổi, người Huế dạy môn Vạn Vật. Người cô hơi gay. Nhan sắc thuộc loại có danh, ít nét, gương mặt lúc nào phẳng phất nét buồn buồn như mùa thu. Tôi không ngờ cô giáo Thu cũng thích đụ con nít. Tôi hỏi Huân:

- Cô ấy cũng thích đụ học trò à?

- Không, cô ấy cho em đụ để trám miệng em về em về việc em biết cô đã đụ với thầy Triệp. Rồi thấy em đụ hay quá cô cho chơi tiếp luôn mấy tháng. Đáng lý em tiếp tục, nhưng thấy cô yêu thầy Triệp quá nên dứt luôn.

- Huân thấy cô Thu đụ thầy Triệp hồi nào?

- Dạ năm ngoái. Nhà thầy Triệp gần nhà em. Mỗi lần cô Thu lại là hai người đụ long trời mây. Em leo lên máng xối xem đã luôn. Rồi sau đó vì muốn đụ cô Thu em đã viết giấy hẹn cô ấy như đã viết giấy hẹn riêng cô bữa nay, với lời hăm dọa. Thế là cô cho em tới nhà, và chính cô ấy dạy cho em đụ. Nhưng cách chơi lâu thì do chú em dạy và cho thuốc.

Tôi bàng hoàng thần thờ như vừa trải vqua một cơn xúc động mạnh. Thầy Triệp đụ cô Thu. Cô Thu dạy cho Huân đụ. Và Huân chơi dai là nhờ người chú dạy và cho thuốc!

- Thế sao từ nãy giờ Huân ngây thơ và trông có vẻ khờ khạo không biết gì hết vậy?

- Dạ, để được cô cưng hơn. Hi hi hi.

Huân nhoen miệng cười vẫn rất ngây thơ vô tội. Hèn chi từ nãy giờ bú có, đụ có, đéo có mà Huân vẫn bình chân như vại, chưa thấy có triệu chứng gì sắp bắn ra. Tôi đã bú cặc Huân đến gần một tiếng đồng hồ rồi mới cho đụ?

- Huân ơi! Đéo em tiếp đi anh! Đéo cho thật lâu nhé mình.

Huân khoái chí khi nghe tôi gọi Huân bằng mình xưng em, vội vàng dứt cặc sâu vào đít tôi dẻo tiếp. Nhưng lần này hùng hổ hơn, nhiệt tình hơn và kinh nghiệm hơn. Và chỉ có 10 phút, chính tôi, vâng chính tôi đã ra trước. Nước lồn tôi nhỏ xuống có giọt. Huân dẻo hay quá. Tuyệt vời quá. Tôi nằm ngửa ra, kéo Huân nằm lên người, bắt chàng dứt cặc vô lồn tôi đụ tiếp.

- Em chịu vậy. Còn cô Thu sau mỗi lần ra xong là phải nằm nghỉ cả nửa tiếng. Mất hứng thú hết. Đã vậy cô ấy ốm nhom. Cởi đồ ra chỉ thấy lông lồn. Còn vú về không bằng cô một góc. Nói xong Huân bóp vú và bú vú tôi say mê, đồng thời dưới kia con cặc tiếp tục nắc âm âm vào lồn tôi.

Bây giờ tôi thành trẻ con mà Huân là người lớn. Huân nắc xéo về để đầu cặc chàng chĩa mạnh vào thành lồn tôi, nên tôi sướng quá. Hai tay tôi bóp chặt cánh tay Huân nằm trên người mà chịu đựng cả ngàn cơn sướng cùng cực đang ủa tới. Huân quỳ lên, vác hai chân tôi lên vai, hai tay bọc hông đít tôi lên cao cách mặt giường cả tấc để đụ cho thật sát. Huân hoàn toàn làm chủ tình hình. Tôi chỉ nằm đó để rít lên từng hồi những lời than sướng và sướng. Rồi tôi lại ra thêm một lần nữa cũng chỉ một mình. Lần này thì tôi đã rời, cả thân người mềm như cọng bún thiêu. Nhưng tôi vẫn để cho Huân đụ tiếp vì sợ chàng lại chê tôi như đã chê cô giáo Thu.

Tình hình bây giờ đã đổi ngược. Lúc đầu tôi tưởng sẽ dùng thân thể của mình để thu phục, mua chuộc Huân. Không ngờ Huân đã hạ tôi đo ván. Chàng đã làm tôi say mê hơn tất cả những tình nhân mà tôi đã đụ trước đây. Khánh và Khôi đã trôi vào mù sương quên lãng.

Cái đụ thứ tư làm tôi dứt điểm vào lúc hai giờ chiều. Tôi phải năn nỉ xin Huân ngừng lại, nếu không chắc có lẽ tôi sẽ chết mất vì ra quá nhiều và người tôi mệt lả. Ngoài kia chị Quyên đi phố về gọi lớn:

- Ngừng đụ, ra đây giao lao đã hai cô cậu.

Tôi với Huân trần truồng bước ra, vì lúc này chúng tôi để quần áo ngoài phòng khách. Huân đặt tôi ngồi sát vào chàng và ôm choàng qua vai tôi như chồng ôm vợ.

Chị Quyên hỏi :

- Hai em không mặc áo quần à?

- Không thưa chị. Em với Mai còn đụ nữa mà. Với lại em muốn cô Mai cùng sống với em một ngày của người tiền sử. Và nếu chị muốn cũng tiền sử như tụi em cũng được.

Chị Quyên bê ba đĩa thịt nguội, bánh mì, hành củ để ở bàn, một chai rượu vang đỏ, rồi nhìn hai chúng tôi. Chị thoát y hết ra, ném áo quần lên chiếc ghế sofa. Gương mặt chị tỉnh táo, tự nhiên đầy vẻ thách thức. Trong khi mắt Huân nở lớn kinh ngạc. Cậu bé không ngờ bà chị dám chịu chơi đến như thế. Huân ngồi gần tôi ăn mà mắt cứ liếc nhìn về hướng chị Quyên. Vì thân hình của chị đẹp không khác gì tôi. Có phần nở nang hơn vì chị chịu đụ nhiều hơn tôi. Quyên biết Huân đang ngằm chiêm ngưỡng mình mà chị thì tỉnh như ruồi. Thỉnh thoảng chị chồm người qua rót rượu cốt để cho Huân thấy hai trái vú to tròn mơn mớn đỏ hồng của chị cùng hai chòm lông nách dày đen chìa ra khiêu khích.

Rượu vào, mặt ai cũng hừng đỏ, mắt lơ dờ ngây ngất. Tôi nói với chị Quyên:

- Anh hùng vô địch đó chị Quyên.

- Với ai?

- Với em.

- Tưởng đâu em nói cả với chị. Với em, mà bao lâu?

- Chẳng biết bao lâu mà em ra cả thấy bốn lần. Còn chàng thì chưa ra cái nào. Bây giờ còn đòi nữa. Em thua. Chị làm ơn tiếp giùm em được không, chị Quyên?

Chị Quyên nâng ly rượu vang đỏ hớp một ngụm, mắt chăm chăm nhìn Huân như để xem căng xem giòn địch thủ. Và chị hỏi Huân:

- Có phải là vô địch không hả người?

Huân trả lời với giọng tỉnh bơ đầy thách thức:

- Thử thì biết liền.

Tôi mừng thầm vì đã giao được của nợ cho chị Quyên lo giùm. Chị Quyên nói:

- Đâu, qua đây ngồi với chị xem sao.

Huân nhìn tôi như xin phép, rồi đứng lên bước nhanh qua đứng bên bà chị đã ngấm rượu ngà ngà. Chị Quyên đưa tay ôm đít Huân. Tay kia nâng con cặc Huân lên ngấm và nói với giọng lơ đãng:

- Xinh, khoai đầu mùa. Hãy còn núng da trên đầu. Lông dái chưa nhiều lắm. Cặc trẻ em con như vậy là lớn rồi?

Huân nói tiếp ngay với giọng đầy hãnh diện, tự tin:

- Nhưng mà nó đụ kinh hồn lạc vía lắm đó thưa chị.

Chị Quyên vẫn nâng con cặc lên ngấm nghía và cười cười với hơi nồng men rượu:

- Nhưng vào lồn chị rồi thì cặc đại tướng cũng thành binh nhì. Cặc Tây mà chúng còn phải lạy bà xin tha. Thì sá gì con cặc nhí Việt Nam này. Tôi coi như rác!

Nghe chị Quyên nói thế, Huân tự ái, cầm ngay con cặc và ấn đầu chị Quyên vào bắt chị bú. Chị Quyên ngậm và rút mạnh. Đầu chị nhấn vào thụt ra quyết ăn thua đủ với cậu bé mới 16 tuổi.

Tôi lại sofa ngả người ra nằm ngửa mệt lã vì say rượu và cũng vì đã quá nhừ tử sau khi ra bốn lần với Huân. Tôi nằm đó nhí n ngấm cặp trai thanh gái lịch đang bắt đầu những trận tấn công thăm dò. Huân đứng đấy cắn răng chịu trận trong khi chị Quyên nhiệt tình chuốt đẹp con cặc khoai đầu mùa. Chị nhắm chặt hai mắt lại, dồn hết nỗ lực và kỹ thuật tân kỳ, ngậm cả hai hòn dái Huân mà ăn, mà rút.

Rồi chị Quyên vật thằng bé nằm xuống thảm, banh háng Huân ra mà liếm bắp vế, liếm bẹn, liếm vú, và luôn cả lỗ đít. Huân sợ hãi lắm mà không dám la. Anh chàng cắn chặt hai hàm răng lại mà chịu đựng, vì

chất men nồng của hail y rượu đã làm anh hùng hơi choáng váng không còn kiểm soát được. Bởi vậy, chị Quyên chơi độc, thết rượu trước, tấn công sau. Hai bàn tay Huân thỉnh thoảng đập mạnh xuống nền đất trông giống võ sĩ đô vật đang bị kẹt thế.

Chị Quyên quay ngược đầu lại liếm để có dịp trịn lồn lên mặt cậu bé. Huân chụp đít chị định bú lồn mấy lần mà chị cố ý không cho, để cho Huân phải thêm nhỏ nước miếng. Tay Huân đánh vào mông đít chị mấy cái:

- Trời ơi! Ác vừa vừa bà chẳng. Người ta thêm bú lồn muốn chết mà bà không cho. Cho em liếm lồn chị chút đi chị Quyên.

Lồn chị Quyên vờn tới vờn lui qua lại trên môi Huân. Chòm lông đen thui dày rậm quét mạnh trên mũi Huân. Cậu bé há miệng, le lưỡi chờ sẵn như mồm con cá sấu chờ mồi mà lồn chị Quyên ơ hờ đến rồi đi. Siêu nghệ thuật. May ra chị Quyên có thể hạ nổi người anh hùng bạc mạng Huân này. Không hiểu ông chú cậu bé đã cho nó uống thuốc gì mà có thể kéo dài cuộc mây mưa đến mấy tiếng đồng hồ.

- Trời ơi là Trời! Chưa ai tàn ác với con như bà La Sát này. Xin bú lồn một miếng mà cũng không cho, siết hộ khẩu con lại. Cho em liếm một chút rồi rút lồn ra cũng được chị Quyên.

Chị Quyên nhất định không cho, trong khi lưỡi chị đánh phá tung hoành, ngang dọc phần hạ bộ của Huân làm cậu bé xiểng niểng, la làng như cháy nhà.

Tôi ngà ngà mà cảm thấy đã quá, vì đã được chị Quyên trả thù giùm. Lưỡi chị Quyên không những chỉ liếm mà chị đánh lẫn tấn làm anh chàng bậm môi, nín hơi lặn lộn chứ không dám xin ngừng, vì đã trót lỡ thách chị hãy thử tài. Chị Quyên cũng đang bị men rượu hành hạ. Cơn dâm của chị vùng lên như con quái vật hung hăng đập xé hết không chừa món gì. Miệng chị liếm bấp vế mà tay không ngừng thụt cặc Huân.

- Chị không cho em bú thì đâm lồn vô đụ đi chị.

Huân trần trối bởi vì không chịu nổi nữa qua nghệ thuật bú liếm của chị Quyên. Quyên bình tĩnh đáp:

- Nằm yên. Chị bú cho đến khi nào em phọt khí ra trong miệng chị thì chị mới ngưng. Chị phải uống khí em một cử trước mới được. Ráng mà hưởng. Bài bản ông chú của Huân dạy để đâu, không đem ra mà áp dụng?

- Ôi, gặp kiểu bú của chị thì ông chú của em cũng qua đời sớm chứ còn nói gì đến em. Em lạy chị ngừng bú, leo lên đụ giùm cho em ra một cái trước rồi muốn bú tới mai em cũng chịu?

Thấy tội nghiệp cậu bé chị Quyên leo lên ngò, rồi cắn cặc Huân sâu vào lồn mà ngò trên Huân để xay bột. Chị Quyên sàng cái mông vòng vòng, ngược cổ lên trời nhắm mắt tận hưởng. Phía dưới, Huân nằm cắn răng trăn mình, không dám nhìn chị Quyên vì mồm chị đang nói liên tục những câu tục tĩu để thỏa mãn dục tình.

- Ôi, trời ơi! Lần đầu con đụ một cậu bé Việt Nam. Con sướng không khác gì đụ với Tây con. Huân ơi, ráng giữ. Em với chị đụ thiệt lâu. Rượu chát ngấm vô say ngà ngà đụ đã lắm Huân ơi! Em nhìn lồn chị đi, nhìn mặt chị đi?

Nằm dưới Huân không dám nhìn, vì gương mặt chị Quyên trong dâm đãng quá. Mà bú lồn vú của chị thì Huân lại càng không dám nhìn, vì lông lồn của chị đen và rậm hơn của tôi. Huân nằm áp dụng bài bản của người chú dạy là phải phân tâm nghĩ tới một việc khác, thí dụ miệng phải lằm nhăm một bài thơ chẳng hạn. Như thế có thể kéo dài, lâu ra, ếm tinh lại cho đến khi nào chịu hết nổi.

Đụ được một lúc, chị Quyên xoay người dí lồn vô miệng Huân cho Huân bú. Rồi chị quay người xuống tiếp tục bú cặc Huân. Khoảng 20 phút sau, Huân ểnh đít lên la lớn:

- Chị Quyên ơi! Em chịu hết nổi rồi chị ơi! Bài bản của ông chú dạy em không ăn thua gì với cái lồn của chị hết. Mà cái miệng của chị lại càng xuất sắc hơn. Em bắn ra đó. Em bắn ra cho chị đó. Đó?. Đó! Chị uống hết đi, uống đi. Xong mình đụ tiếp.

Chị Quyên uống ngon lành những tia khí nóng hồi của cậu bé bắn ra trong mồm chị. Chị uống hết, nút hết tinh khí của Huân. Chị mê nhất là uống khí trẻ con. Mỗi ngày chị phải uống khí của một thằng tây con

và đụ năm ba cái mới chịu được. Tôi cũng dâm như chị, nhưng không dám bộc lộ trắng trợn như thế. Tôi chỉ âm thầm săn trẻ con. Hễ có là tôi mang về đây đụ ngay ngất. Có khi suốt cả ngày, luôn cả đêm.

Tôi say quá cộng với cái mệt vì vừa đụ với cậu học trò và ra đến bốn lần. Đôi mắt tôi nặng trĩu gần như muốn sụp. Tôi để chị Quyên với Huân quần nhau ở dưới thảm, nhắm mắt ngủ lúc nào không biết. Lúc thức dậy tôi vẫn thấy chị Quyên nằm tênh hênh trên bàn, hai chân thòng xuống đất để cho Huân bú lồn. Tiếng la của chị Quyên lớn quá đã làm tôi thức giấc. Huân dùng hai tay banh rộng háng chị Quyên ra, đưa chiếc lưỡi vào quét mạnh nơi khe lồn.

Tay cầm ly rượu, thỉnh thoảng chị Quyên ngán đầu dậy hớp một ngụm. Chị tận hưởng kỹ thuật bú lồn tuyệt trần của Huân. Những gì cô giáo Thu dạy, Huân đem ra áp dụng tối đa để bú lồn chị Quyên. Miệng Huân nút mạnh hột le, hai ngón tay cho vào móc lồn, tay kia Huân bóp vú. Chị Quyên nằm ểnh cao đít lên, quần quai, la muốn bể nhà. Chị nói những câu vô cùng tục tĩu bằng tiếng Pháp. Huân chẳng hiểu chị nói gì, mà anh chàng cũng chẳng cần hiểu làm chi. Mục đích của Huân là quyết làm cho bà chị 26 tuổi phải báỉ phục, vì chị hứa sẽ cho Huân một món quà đặc giá nếu hôm nay Huân làm cho chị ra được 5 lần.

Tôi hỏi chị Quyên:

- Chị ra được mấy lần rồi hả chị?

- Đã có được lần nào đâu. Nhưng cậu bé thì đã hai lần rồi.

Hèn chi mà Huân không chăm chỉ, tận tình. Tôi lại nhắm mắt ngủ tiếp vì hơi rượu vẫn còn ngầy ngật trong đầu.

Sáng hôm sau, khi đến trường tôi tìm cách nói chuyện với cô giáo Thu để tìm hiểu sự thực, vaw cũng tìm bạn đồng chí. Sau một vài câu lầy lệ tôi nói:

-Chị Thu biết không, nghề giáo sư này đối với em thì cũng tạm được. Nhưng nếu mình tiếp tục làm cái nghề được nhiều người kính trọng này, chả mấy lúc sẽ trở thành gái già, không biết tình yêu là gì. Năm nay em 24 tuổi rồi, mộng mơ cũng nhiều, ước muốn cũng lắm. Vậy mà chẳng có anh chàng nào hay cậu nào thêm làm quen với mình, kể cả các nam giáo sư bạn đồng nghiệp, để trao đổi tình cảm.

Tôi trắng trợn nói dối với Thu như thế để như thế để như nhờ chị làm cố vấn giùm trong vấn đề tình yêu. Thu nói với tôi giọng nho nhỏ với vẻ đầy ngạc nhiên:

- Nghĩa là từ bé đến giờ Mai chưa có yê ai?

- Yêu thì nhiều nhưng mà chẳng ai thêm đáp lại.

- Có lẽ tại Mai nhút nhát quá chẳng! Chứ Thu thì? thì yêu sớm lắm. Và cũng bạo gan cước chân vào khám phá tình yêu rất nhiều điều lạ. Đầu tiên mình nhìn tình yêu với cặp mắt hiền từ, thánh thiện, kiểu viết thư ép bướm, ép hoa vào những trang nhật ký. Nhưng những mối tình lãng mạn kiểu học trò đó chẳng mang lại ích lợi gì mà còn mất thì giờ. Nên sau đó có mấy con bạn làm nghề bà mụ nó cố vấn mình loại tình yêu thực tế hơn. Đó là tình yêu xác thịt.

Tôi giả vờ ngây thơ hỏi chị:

-Tình yêu xác thịt nghĩa là làm sao hả chị?

-Nghĩa là?là? Trời ơi! Xác thịt mà Mai cũng không biết sao?

-Em không biết thật mà. Chị làm ơn giải thích rõ ràng giùm em với.

-Nghĩa là có nắm tay, có hôn môi, dần dần đi đến giao cấu. Nghĩa là hai đứa trần truồng trên giường?cho? nhau?

Một lần nữa tôi lại giả vờ đỏ mặt, ngơ ngác, cố ép Thu phải nói rõ sự thật trần truồng ra.

- Giao cấu là sao vậy hả chị Thu?

Giọng chị nhỏ hơn:

- Như mình với ông thầy Triệp. Ngày nào hai đứa cũng đụ nhau tơi bời. Mai có thấy mình gay không? Cũng vì đụ mà map không nổi. Đúng ra đụ thì không có bị ra máu, chỉ có khi ổng bú lồn mình. Mỗi lần gặp nhau là ổng bú lồn mình ra đến bốn năm lần. Nói nhịn mà cũng không sao nhịn được. Vì sướng lắm Mai ơi! Không có gì sướng hơn được bú lồn và đụ. Mê chết đi được? Đụ riết rồi bây giờ mình ghiền như ghiền ma túy. Ngày nào không đụ là mình quạu quoi, hung hăn, cộc cằn với đám học trò. Tội nghiệp, chúng nó có tội tình gì đâu, và cũng khờ hay biết tại sao lại bị la rầy như thế.

Nghe chị nói đến học trò, tôi bỗng nhớ đến câu chuyện của Huân kể, nên hỏi;

-À, chị biết Huân không nhỉ:

Chị Thu hơi giật mình nhìn tôi:

- Huân? Huân nào? Có phải Huân học lớp đệ Tam không?

- Ừ cậu học sinh cao người và khá đẹp trai đó.

- Biết. Mình có biết. Mà sao? Bộ Mai yêu cậu bé đó hả?

- Dạ? Mà không biết tự nhiên sao trời khiến em yêu cậu học trò mới có 16 tuổi. Chắc có ngày em cũng cho hắn mất thôi. Chị thấy có nên không?

- Nên lắm chứ. Đụ với con nít cũng là một cái thú. Huân dâm lắm đó em. Thử ngay đi. Nếu không có chỗ chị cho mượn.

- Bộ chị có thử qua Huân rồi hay sao mà biết nó dâm lắm?

- Ừm? rồi. Em đừng cười chị nhé. Chị chưa từng nghĩ mình sẽ đụ trẻ

con bao giờ. Nhưng một hôm tại vì Huân đến nhà chị nói rõ là hấn muốn yêu chị. Và nếu chị không cho hấn sẽ bán rao chuyện chị với thầy Triệp cho cả trường biết. Thế là? chị cho. Ban đầu mình khinh thường con nít. Nhưng sau khi đụ với Huân vài lần mình bỗng mê đụ với chàng hơn cả đụ với người lớn. Bởi vì đụ với trẻ con nó có cái gì hấp dẫn là kỳ lắm! Mai cứ thử đi. Không biết Huân học ai mà có khi đu6 lâu đến hai ba tiếng đồng hồ mà vẫn chưa ra. Đụ với Huân chị càng gay thêm lên, vì ra nhiều quá?

Ngừng một lát, chị Thu nhìn tôi kể tiếp:

- Hiện giờ, chị còn đụ thêm một số cậu nữa, tuổi khoảng 17, học trò của chị trong lớp. Tại Mai không biết và không bạo gan. Thực ra học trò con trai nào cũng yêu cô giáo, nhất là bọn học trò 16,17 tuổi. Cái tuổi của sự phát triển mạnh mẽ về sinh lý. Cũng như hồi còn trung học, bọn nữ sinh chúng mình cũng hay yêu hoảng mấy ông thầy giáo giảng bài hay, có duyên, đẹp trai, và chị cũng đã đụ luôn vài ba ông?

-Chết, chị bắt đầu đụ sớm thế à?

-Thế là muộn đấy chứ. Sớm là phải ở tuổi 13, 14?

-Trời ơi! Chị Thu. Có đứa con gái nào dám đụ ở tuổi 13,14?

-Thế thì Mai quả tình ngây thơ thật. Chị và một số bạn đã đụ ở tuổi đó. Và ngay trong trường mình đang dạy đây hiện có khoảng vài chục cô đã đụ với thầy Triệp, thầy Như, thầy Khải?.

Những điều chị vừa kể thì quả tình đã làm tôi kinh ngạc thật sự. Vì tôi tưởng chỉ có bọn con trai mới quỉ quái dám yêu cô giáo. Còn các cô nữ sinh thì ai mà dám làm như thế. Tôi hỏi thế:

- Chị chắc chắn rằng thầy Triệp đã đụ vài chục cô nữ sinh ở trường này hay sao?

- Đó là chuyện quá tầm thường. Còn nhiều chuyện động trời hơn, để từ từ rồi chị sẽ kể cho Mai nghe. Nghe xong có thể Mai sẽ té ngửa ra là đằng khác.

Tôi thở hắt ra. Tôi cứ tưởng trên cõi đời này chỉ có chị em tôi là dâm

đặc biệt. Ai ngờ? Tôi hỏi tiếp:

- Lúc còn là nữ sinh, chị có yêu và dụ vài ba ông thầy giáo à?

- Trước đó nữa, chị có dụ một ông phu gác trường. Chị chỉ kể cho Mai nghe, nhớ đừng nói lại với ai nhé.

o o o

Hồi đó vào mùa hè, suốt ba tháng đầu có còn ai đến trường làm gì. Một buổi trưa nọ, chị và một con bạn leo rào vào sân trường nhặt hoa phượng. Đang say sưa nhặt những cánh hoa phượng đỏ thắm thì bỗng chị và con bạn hoảng hồn giật mình, vì nghe tiếng người đàn ông quát lớn từ phía sau lưng:

- Hai đứa bây dám cả gan leo rào vào đây phá trường à? Tao sẽ bắt trói chúng bây lại, giao cho thầy hiệu trưởng. Sang năm tụi bây sẽ bị đuổi.

Nói xong ông kéo xệch hai đứa chị vào văn phòng hiệu trưởng, lấy giấy trói thúc ké bọn chị lại, rồi đóng cửa, gài then. Ngồi trường vào mùa hè vắng hoe, có la cuong chẳng có ai nghe. Nên hai đứa đành ngồi khóc, năn nỉ. Chị nghĩ mình có tội thật sự, vì đã dám leo rào vào trường.

Được một lát, ông ta kéo con Hồng sang nhốt ở một phòng khác, để chị ngồi đó khóc một mình. Lúc trở lại, lần này ông dịu giọng, ngọt ngào hơn. Ông nói với chị:

- Thu đừng sợ. Ông hiệu trưởng có đuổi thì chỉ đuổi con Hồng thôi. Còn em thì đã có anh che chở rồi, đừng sợ. Đừng khóc. Anh lấy nước em uống nhen.

Rồi ông đi lấy nước cho chị uống. Chị hơi yên tâm vì cử chỉ thân thiện đó của ông. Ông đến ngồi sát bên chị hỏi:

- Năm ni em mấy tuổi rồi hỉ?

- Dạ? thưa 13.

- Mười ba mà sao thân hình như con gái 18 rứa tề.

Ông ngồi sát bên chị, trên người ông chỉ vồn vein có một chiếc quần đùi. Ông sờ hai bàn tay chị rồi khen:

- Bàn tay em đẹp như những búp măng.

Vì đang bị trói nên chị có muốn rút tay lại cuong không được. Rồi ông cúi xuống hôn lên mu bàn tay của chị. Và quái lạ, hơi thở nóng ấm từ mũi ông xông ra làm toàn thân chị nổi da gà. Một cảm giác vừa khó chịu về sự nham nhở, vừa sung sướng vì lần đầu va chạm với da thịt đàn ông.

Những giấc mơ thần tiên trong giấc ngủ của chị bỗng hiện về. Chị thấy cuong thẳng Hợp cầm tay nhau đi bách bộ qua cầu Tràng Tiền. Thằng Đạt mời chị xuống Vĩ Dạ ăn chè bông cau rồi hôn chị ngay ngoài vườn. Thằng Tài dẫn chị vô rạo xi6 nê Gia Hội cầm tay, rồi sờ lồn chị v.v? Những ảo giác mơ hồ đó hiện về xô chị, đẩy chị tới thực hiện sự đồng lõa vì tò mò, vì sung sướng lâng lâng cuong có.

Bấy giờ ông gác dlan lấy lưởi liếm mu bàn tay chị chứ không hôn bằng mũi nữa. Những sợi râu trên môi ông như những con kiến đang chầm chính nhè nhẹ và da tya, làm tóc ở sau ót chị dựng đứng lên hết. Và chị nghe nơi lồn mình có chất nước gì nóng nóng ứa ra. Thêm cái lưởi đầy kinh nghiệm của ông ta liếm rất nhẹ, rất êm dềm từng ngón tay, nhất là ở cá khe giữa hai ngón. Chị yếu đuối giả vờ giật giật bàn tay lại như phản ứng không chịu, nhưng ông ta đã9 bắt được mạch trong lòng chị. Vì hơi thở của chị không còn đều đặn nữa, cộng thêm với tiếng rên âm ư nhỏ nhỏ trong miệng chị.

Hai bàn tay chị bị trói và để gần nơi háng. Trong khi lão hôn bàn tay chị, miệng lão thúc vào lồn chị một cái tay chị, miệng lão thúc vào lồn chị một cái như thăm dò. Lão biết rõ nếu chị không thích thì mồm đã la bai bãi lên để kháng cự. Đằng này chị lại im lặng, vờ nhắm mắt ngoẻo đầu, dựa vào tường mà đở phùng phùng, môi hơi mím lại để nghe lưởi lão đang thám hiểm nơi hạ bộ của chị ở phía ngoài chiếc quần dài đen.

Hai bàn tay của lão mới thật là thần diệu. Lão vuốt ve hai ống quần nơi bắp vế chị cách thế nào mà hai chân chị không thể nào để yên được. Chị co chân lại rồi duỗi ra liên tục, một cảm giác khó chịu lẫn

với cái sưng tê tái lão đang cho. Hai bàn chân chị, các ngón nhỏ chụm lại nhau, bàn chân triển ra, chịu gần như hết nỗi những cảm giác lạ lùng đang hành hạ toàn bộ cơ thể chị. Chị van lơn:

- Chú Bảy làm? con.. khó chịu quá. Thả con ra, cho con về để ba mẹ trông. Làm ơn cho con đi mà chú Bảy.

Em biết gì không? Lão cúi trối ngay cho chị, rồi ngồi dựa ngửa vào tường ngắm chị, trong khi con cặc trong quần của lão đội lên một chòm nhọn, giật giật. Lão bảo:

- Cúi trối xong rồi đó. Em về đi?

Có cái gì khó nói quá cảm chân chị lại. Có thể là thân hình lực lưỡng nở nang của lão. Có thể là hàm ria con kiến trên môi lão. Cũng có thể là khúc gân ngang tàn đang nhúc nhích đội hẳn chiếc quần đùi của lão lên? Chị ngồi lại và tự hỏi tiếc tại sao mình lại ngu dại bảo lão cúi trối. Chị muốn tự trối trở lại để lão tự do thông dong hôn, liếm tay chị, nhất là môi, mũi lão hôn lồn chị dù ở phía ngoài quần. Người chị nóng rang như cơn sốt. Thấy lão đăm đăm nhìn mình, chị có tí gì như lòng yêu thương lão mới chết chứ. Lão nâng cốc nước mời chị một lần nữa:

- Em uống hớp nước nữa rồi về cũng không muộn.

Lão đưa ly nước lên gần miệng chị. Tay chị bỗng vô tình chạm vào bàn tay lão. Tức khắc tay kia của lão ập tới, êm đềm, cảm trọn bàn tay của chị và nói:

- Đừng về, ở đây chơi với anh.

Chị không gật đầu. Nhưng bàn tay chị không rút lại, môi chị hớp một ngụm nước, mắt chị nhìn lão khác thường là đồng ý rồi còn gì.

Lão chồm tới quỳ xuống, ôm chị khấn khít, thật chặt, và nâng cằm chị lên nhìn. Không biết sao hai mắt chị nhắm khít lại. Chị chạy trốn chính mình, vì 10 phút trước đó chị đã khóc lóc xin tha. Bây giờ tay chị đã ôm lấy bờ vai nở bạnh với da thịt rắn chắc của lão. Chị nhắm mắt như hành động bỏ ngõ, cho lão vào nhà mình, muốn làm gì thì làm. Quả nhiên chị nghe môi mình nóng hổi bởi cái lưỡi thần sầu của

lão gác dan.

Ngoài kia những cành hoa phượng đỏ ối rung la đà theo gió gần nơi cửa sổ. Tiếng chim se se kêu ríu rít dưới mái ngói. Trưa hè hoàn toàn yên tĩnh khắp nơi mà tim chị bỗng lo âu. Có khi nào ông hiệu trưởng đến bất thành linh hay không? Cánh cửa đã được lão gác dan đóng lại thật kỹ chưa? Có ai thấy lão mang chị vào đây không?

Lão đã ôm hôn chị nồng nàn. Chị nằm nghiêng trên cánh tay rắn chắc của lão mà lòng ngập tràn sung sướng. Vì, Mai ơi, chị đã nút lười của lão, và nước lồn chị ứa ra ướt nhẹp. Đùi bên trái của chị đè lên con cặc to lớn đang cương cứng như một khúc củi, dựng đứng lên giật giật bưng bưng dưới lớp vải quần đùi. Chị muốn thời gian dừng trôi nữa, dừng lại để cho chị có thì giờ hưởng hết mọi khoái lạc xảy ra cho tuổi 14 đầu đời.

Lúc bấy giờ chẳng có gì kéo chị lại được nữa, chị nghĩ thế, vì bàn tay to lớn của lão đã để lên ngực chị mà sờ soạn. Vú của chị lúc đó cũng nhỏ thôi, nhưng nó là trung tâm của mọi cảm giác khoái lạc về xác thịt. Trời sinh thế mà. Chỉ có bàn tay đàn ông mới làm cho đôi vú đàn bà con gái căng lên với ngàn lạc thú. Cúc áo của chị được lão từ từ, lễ phép cởi ra. Cặp vú chiêng nhỏ cũng được bung khuy. Hai quả cam nhỏ được những ngón tay phù thủy của lão thoa bóp, mơn trớn và mân mê đầu vú?

Thằng Tài trong giấc mơ đã sờ lồn chị trong rạp xiê. Chỉ là giấc mơ thôi mà đã ám ảnh chị cả tháng trời. Cho đến bây giờ giữa sự thực ban ngày, bàn tay chú Bảy đang dần dần tiến xuống vùng cấm địa. Chú ác quá, vú của chị thì chú đã mở tung ra mà bóp. Còn lồn chị thì chú chỉ thoa nhẹ nhàng ở ngoài quần. Điều mình mong để thấy có giống trong giấc mơ hay không thì chú lại không làm. Chú thoa nhẹ quá, nhẹ đến độ chị gần phát điên. Đến nỗi chị phải tự động cho tay xuống mở cái nút quần bên hông cho lưng quần lỏng ra. Vậy mà tay chú Bảy vẫn làm ngơ, chỉ xoa bóp lồn chị qua làn vải quần.

Rồi cuối cuong, chị phải dùng hai tay tuột quần ra, như mời chú hãy tham quan giùm Ngả Ba Khe Sanh. Chú ngừng hôn môi chị, nhìn sững sờ vào đôi mắt chị, rồi quay xuống nhìn lồn chị. Chú ngắm nó thật lâu để xem mớ lông lồn mọc lưa thưa trên mu. Chị thấy chú nuốt nước miếng. Hai tay chú tuột luôn phần còn lại của cái quần đen còn

dính ở đầu gối chị. Thế là chị xem như trần truồng hoàn toàn. Bỗng chú cầm tay chị đặt vào hạ bộ của chú. Mai ơi! Lần đầu tiên tay chị tiếp xúc với một con cặc của người đàn ông, cho dù là qua làn vải quần. Con cặc của chú to cứng và nóng ấm lạ lùng. Toàn thân chị nổi lên một cảm xúc rạt rào. Sướng đến tận mây xanh, nhưng chị vẫn không dám bóp nó vì mắc cỡ. Chú lại cầm bàn tay chị tập cho chị cảm trọn khúc gân nóng hổi cứng ngắt và đang giật bưng bưng.

Chị điên lên thật rồi, không còn biết mình là ai nữa. Thần dục vọng đã hiện lên. Chị chỉ bóp cặc chú được ít phút, là bàn tay của chị tự động thọc ngay vô trong quần đùi của chú mà nắm trọn khúc gân to tướng mân mê, và bóp nắn một cách say mê thèm khát. Lúc bấy giờ bàn tay của chú cũng đã sà xuống mu lồn chị mà thoa mạnh. Mớ lông lồn của chị đồng loạt dựng ngược lên hết. Và chị nghe thấy một ngón giữa của chú mò mẫm lên xuống mu lồn chị mà thoa mạnh. Mớ lông lồn củ chị đồng loạt dựng ngược lên hết. Và chị nghe thấy một ngón giữa của chú mò mẫm lên xuống nơi khe lồn. Hai bắp đùi chị tự động dang rộng ra, tâm hồn chị ngất ngây chìm trong nỗi sung sướng vô tiền khoáng hậu.

Buổi trưa hè im vắng, chị nghe rõ tiếng lép nhép của ngón tay va chạm vào khe lồn của chị đang tắm ướt nhẹ nước lồn. Phần da thịt dưới đó tê tái, rần rần một nỗi sướng lạ lùng. Hai đùi chị dang rộng ra chờ đợi ngón tay đó đâm thêm vào sâu một tí. Một tí thôi cho môi chị đỡ khô, vì chị thèm kinh khủng. Chị cũng không biết là mình thèm cái gì. Có cái gì đó thuộc về sinh lý của người lớn. Chị hoàn toàn chưa ý thức được thế nào là đụ. Chỉ chỉ mơ hồ nghĩ đến con cặc của chú hay ngón tay giữa của chú mà cà đến miệng lồn là chị có thể chết ngắt đi được vì sung sướng.

Mai ơi! Điều chị mong muốn đã đến. Ngón tay của chú ngưng cà lên xuống giữa khe lồn. Nó đậu lại, đầu ngón tay đó dừng ngay nơi miệng lồn, nhấp rất nhẹ. Nhẹ lắm mà sao không biết, cả nửa thân người chị rung mạnh như cánh hoa trước gió. Bàn tay chị tự động phản ứng bằng cách bóp mạnh lấy con cặc của chú khi ngón tay của chú đâm nhẹ vào lỗ lồn của chị. Trời ơi! Chị muốn hét lên một tiếng mà chị sợ con Hồng phòng bên cạnh nó nghe được. Nên chị rên lên rất khẽ:

- Anh ơi! Anh làm gì mà em sợ quá hà.

Bống chú Bảy rút vội ngón tay ra khỏi miệng lồn chị. Chị không chịu nên ấn bàn tay của chú trở lại vị trí cũ:

- Em nói gì kệ em. Anh làm tới đi, không em giận à.

Ngón tay chú lại thậm thà thậm thụt nhấp nhút ở miệng lồn. Thằng cha quái ác thật. Chú chỉ cho vào có một lóng không hơn không kém, vô rồi lại ra. Trong khi mình mong chú dứt hết vô mà ngoáy hay làm gì đó cho mình sướng.

- Anh làm gì cho em sướng đi!

Tức khắc chú đặt chị nằm ngửa ra, áp sát mặt chú vào mu lồn chị mà hôn ray rức, hôn chứa chan, hôn say đắm. Chú ngoạm hết chòm lông, rồi lưỡi chú hích nhẹ nhẹ cái hột le. Trời đất thánh thần ơi! Từ nhỏ đến giờ chị có được ai làm cho như thế bao giờ đâu. Chú đánh cái lưỡi rất nhẹ mà chị nghe như búa tạ động vào trong lồn. Cái mông chị nó giật tung lên rồi rụt xuống mỗi lần đầu lưỡi móc mạnh vào hột le.

Tay chân chị quít lại hết. Chị co rún người mà chịu đựng sự tấn công thần sầu quỷ khóc của chú:

- Anh Bảy ơi! Sướng quá đi anh Bảy ơi!

Chị chỉ biết la khẽ có một câu đó. Khi lưỡi chú quét giữa hai khe lồn, toàn thân chị bủn rủn hết. Tay chị níu đầu tóc chú vò mạnh, rồi bout tóc chú. Hai bàn chân chị động bình bịch vào lưng của chú. Mông đít chị hẩy lên, hẩy lên. Rồi cái lưỡi chú đâm sâu vô cửa mình của chị lúc nào không biết. Hai mắt chị trợn trắng, miệng há hốc thật to. Toàn thân chị hoàn toàn tê liệt. Chú húp, liếm hết nước lồn rồi còn ngoáy mạnh trong sâu. Lúc bấy giờ chị mới hơi hiểu đụ là gì, nên liếc nhìn con cặc to chần dãn cứng ngắc của chú mà thèm, mà ước mơ.

Chú bú lồn chị hình như lâu lắm. Chị đã ra hết hai lần trong suốt hơn một tiếng đồng hồ. Lồn chị ê ẩm hết vì cặp môi và cái lưỡi của chú tung hoành, làm chị tê điếng khắp người. Chỉ còn có cái đụ. Chị chờ mong quá chừng mà chưa thấy chú làm gì mà khác nên chị phải hỏi:

- Sao không thấy anh nằm lên em?

Lúc đó chú mới trườn người lên, bú vú chị. Trời đất ơi! Tưởng chị có bú lồn mới sướng, ai ngờ lúc chú bú vú, chị cũng sướng quá Mai ơi! Chú ngậm đầu vú của chị mà nút mạnh. Bàn tay thì bóp nhẹ vú bên kia. Mỗi một lúc không thấy chú đụ, chị lại hỏi:

- Một lát nữa anh cho đút cặc vô trong lồn em không vậy hả anh?

- Không! Anh sợ em đau lắm!

Câu trả lời của chú làm chị thất vọng ê chề. Chị sợ chú không dám làm như thế thật. Nên hai tay chị lôi chú lên và van xin:

- Em không đau đâu. Đụ em đi anh Bảy. Em thêm cặc của anh quá.

- Thêm thì em cầm nó đụ đi.

Chị bạo dạn thò tay xuống cầm lấy con cặc to cứng nóng hổi đưa cái đầu nó dí sát vào miệng lồn, đẩy vào, đẩy vào. Mai ơi, bây giờ kể cho Mai nghe mà chị vẫn còn thấy sướng. Chú phụ ấn xuống cho con cặc lút sâu vào lồn chị. Và cuối cuong toàn bộ con cặc to dài cứng ngắc và nóng hổi của chú đã nằm trọn trong lồn chị.

Chú nằm yên xem phản ứng trên khuôn mặt chị. Chị không còn biết gì nữa hết. Lồn chị đang no ứ hự với một con cặc to đặc biệt. Chị sung sướng quá. Chú nằm yên, chưa dám nấc vì sợ chị đau. Mà chị thì đã sung sướng đến độ, nếu lúc đó có mặt ông hiệu trưởng, chị cũng không sợ. Chị lại hẩy cái mông lên cao. Chú biết ý nên nấc từ từ. Chú nấc rất khẽ, nhẹ nhàng như lá non đang lay động trong gió thu. Và vì nghe tiếng rên của chị mỗi lúc một dữ tợn hơn, chú tăng dần nhịp nấc. Đụ là như thế đó. Giao cấu là như thế đó. Làm tình là như thế đó!!! Tuyệt trần gian! Chị không muốn về nhà nữa, muốn ở đây luôn với chú Bảy gác đàn để ôm thân hình no tròn lực lưỡng với nước da mòng quên của chú mà đụ cho vỡ trời, cho tan mây.

Chú Bảy nhồm người lên mà nấc. Chị kéo chú xuống nút lười. Rồi ràng chị đã yêu chú thật rồi. Nên chị bạo gan nói:

- Trưa nào em cũng vào đây để nhặt hoa anh nhé?

- Ời. Nhưng mà đi một mình thôi, em đừng có rủ thêm ai cả. Anh sẽ để công sau cho em vào tự do. Anh nấu sẵn bún bò, em ở chơi cả ngày cũng được. Anh dụ em có sướng không?

Chị gật đầu lia lịa và còn bắt chú nắc mạnh hơn cho chị đã cơn sướng. Chị ra thêm một lần nữa trong khi chú vẫn dụ kinh hồn, dụ không ngừng nghỉ. Rồi chú lại rút cặc ra nằm xuống dưới bú lồn chị. Chị bảo:

- Anh khôn lắm. Bú lồn người ta mà không cho người ta bú lại gì hết. Em giận cho coi.

Rồi chú nằm ngửa ra, cho chị bú cặc. Lúc đầu chị phải nhờ chú chỉ cho. Sau đó, chị đã tự động bú ngon lành con cặc to khiếp, đồ ửng dím đầy nước lồn của chị. Chú còn chỉ cho chị ngồi trên người chú mà dụ. Cho đến 4 giờ, chị không còn nhớ là mình đã ra bao nhiêu lần rồi. Chú bảo chị bú cặc cho chú ra trong miệng chị. Chị ngoạm bú, nút ngon lành say mê. Rồi con cặc chú bỗng gồng mạnh lên, giật bưng bưng liên tục trong miệng chị và bắn ra từng loạt tia khí nóng hổi vào sâu tận đốc hòng của chị. Miệng chị tràn đầy tinh khí của chú. Và chị đã nuốt hết, uống hết. Chị uống ngon lành, say sưa, trong khi con cặc chú vẫn tiếp tục giật lên từng chập trong miệng chị mỗi khi bắn từng tia nước nhờn mặn đặc quánh vào miệng chị. Trên kia chú Bảy cũng ngất ngư sung sướng. Chú bảo chơi như thế không sợ có bầu. Muốn chơi bao nhiêu cũng được.

Bỗng nhiên tiếng con Hồng vang lên nơi phòng bên cạnh:

- Có ai đó cứu giùm tôi với.

Chú Bảy mặc vội chiếc quần đùi, chạy qua, cõ trói cho nó và bảo nó ra về. Chú còn nói dối là chị đã về từ lúc nãy. Xong chú trở lại. Và cả hai lại ôm nhau dụ tiếp, dụ triền miên cho đến sẩm tối mới rời nhau. Đêm hôm đó, tắm rửa ăn uống xong, chị vào giường nằm sóng lại với nỗi sung sướng hạnh phúc riêng tư, với sự thay đổi hoàn toàn của đời con gái. Chị nằm ôn lại từng động tác của buổi trưa hoàng đạo với chú Bảy gác dan. Chị vẫn còn thèm. Ước sao lúc bấy giờ có chú nằm trên giường để cho chị dụ tiếp. Chị sẽ tắt đèn, trần truồng đè chú ra mà dụ cho đã thèm khát xác thịt. Đêm hôm đó chị ngủ rất ít, vì cả

đêm chị mãi thao thức với sự khoái lạc tê người với chú Bảy ở trường, và mong sao cho trời mau sáng để chị trở lại sân sường nhật hoa phượng rơi?

Hôm sau, theo lời chú dặn, chị lén vào cổng sau đi đến văn phòng ông hiệu trưởng. Lúc đến gần chị bỗng nghe tiếng con Hồng ở bên trong vọng ra. Chị rất đỗi ngạc nhiên, ghé tai vào nghe tiếng:

- Anh thề là hôm qua anh không có làm gì con Thu chứ?

- Anh thề. Hôm qua mà anh có làm gì con Thu thì ra đường bị xe cán đi.

Chú Bảy đã cả gan nói dối như thế. Chị ghé mắt qua khe cửa sổ nhìn vào. Trời ơi! Lòng chị bỗng nhói lên cơn đau điếng. Con Hồng đang trần truồng nằm dài trên chiếc bàn của ông hiệu trưởng. Hai chân nó thòng xuống. Còn chú Bảy thì đứng sát vào hai tay banh rộng háng của Hồng ra mà nắc vào lồn nó phạm pháp. Hồng rên:

- Bảy ơi! Anh chỉ dụ một mình em thôi nhen. Anh có nhớ hồi năm ngoái anh đã hứa với em là chỉ yêu có một mình em thôi. Sao bây giờ anh còn đề nghị cho anh yêu thêm con Thu nữa? Bộ em không biết ghen à?

- Không phải anh tham lam. Nhưng mà Thu nó đã hết chuyện anh dụ em cả năm nay. Bây giờ nếu không dụ nó thì nó sẽ đi rao cho cả trường biết. Mà như vậy thì cả anh lẫn em đều bị đuổi, đâu có lợi gì. Anh còn ở đây, tội mình tha hồ dụ đến già cũng không sao. Nhé, cho phép anh dụ con Thu luôn cho êm chuyện nhen?

- Ừa, mà dụ nó ít ít thôi à.

Con Hồng tin lời nói dối của chú Bảy mà đồng ý. Đứng ngoài này nghe nói thế chị cũng giận chú Bảy lắm mà hình ảnh chú đang dụ con Hồng quá hấp dẫn, khiến chị cứ đứng đó xem cho thoã mãn. Hơn nữa phần vừa mới ăn hôm qua, sự thèm khát vẫn còn tràn trề trong người chị. Chị muốn nữa. Cái dụ lúc bấy giờ đối với chị quan trọng hơn cả mọi thou trên đời. Ngoài chú Bảy ra chị đâu còn có người đàn ông nào nữa để lựa chọn. Vả chẳng yêu chú Bảy chị đã có sẵn một nơi chốn riêng tư là khu trường học vắng vẻ này làm chỗ ái ân lén lút, chẳng ai biết và rất an toàn. Còn nếu dụ lang bang với một người nào ở khách sạn ngoài phố, thì tiếng thị phi và những con mắt tò mò của thiên hạ sẽ chẳng tha cho mình, nhất là ở cái thành phố

nhỏ thủ cựa " trong nhà chưa rõ, ngoài ngõ đã hay" của miền Sông Hương Núi Ngự.

Chị nhớ lại hèn chị trưa hôm qua con Hồng dùng mọi cách rủ chị trèo rào vào đây nhặt hoa phượng. Lúc bị trói mắt nó tỉnh bơ trong khi chị thì sợ quá. Hoá ra nó đã dụ chú Bảy cả năm nay. Bây giờ trong kia nó còn tiếp tục cho chú Bảy nằm trên động cặc xuống dụ nó ầm ầm. Chú đang ầm nó mà dụ. Chị thèm quá. Thèm kinh khủng. Thèm đến độ chị mất cả lý trí. Chị đưa tay gõ cửa xin vào dụ ké rồi ra sao cũng được.

Nghe tiếng gõ cửa, chú Bảy ngừng nắc, hỏi vọng ra:

- Ai đó?
- Thu đây chú.
- Đợi chút.

Nghe tiếng chị, chú lấy lại bình tĩnh. Rồi chú quay sang nói nhỏ với Hồng:

- Cho Thu vào nhen?
- Chớ không cho nó vào nó đi thừa tội mình làm sao?

Cánh cửa mở nhẹ nhẹ. Chị bước vào chào Hồng trước, rồi đến chú Bảy. Chị làm bộ e thẹn cho có lệ, vì thấy cả hai đều trần truồng như nhộng. Nhìn cảnh đó chị càng bị kích thích dữ dội. Chị làm bộ hỏi:

- Thu có làm roan hai người không?

Hồng vẫn cỗi truồng, từ trên bàn nhảy xuống, tươi cười chạy đến ôm chị, vồn vã:

- Thôi mà, chị em thân nhau lâu rồi. Khách sáo làm chi. Nghe chú Bảy nói Thu cũng muốn dụ thou cho biết mùi đời phải không?

Chị nói thạt là hôm qua đã có dụ với chú Bảy rồi, nhưng đằng kia chú Bảy nháy mắt ra dấu bắt chị nói dối là chưa.

- Ủ, mình cũng muốn đụ thou một lần cho biết. Mà? không có ai thêm đụ mình cả. Sẵn có chú Bảy, chị muốn xin thì hôm nay lại kệt có em. Số chị xui quá?

- Không sao! Có em thì cũng đâu có nhằm nhò gì chị Thu. Em bắt quá cũng là con gái thêm đụ, đến đây tự hiến thân, chớ chú Bảy với em có liên hệ gì quan trọng đâu. Bây giờ em đề nghị nhen. Chị cởi truồng ra vui chung với tụi em. Từ sáng đến giờ anh Bảy đụ em hai ba cái rồi. Bây giờ đến phiên chị. Em đứng cạnh chị, có gì chị không biết em cố vấn cho. Em chỉ chị một lát là chị biết hết à. Đụ khoái lắm chị ơi. Đã đụ rồi thì không thể nào ngừng được. Coi như ngày nào em cũng mò tới đây tìm anh Bảy mà đụ vài cái. Cởi áo quần ra đi chị. Tự nhiên như em với anh Bảy vậy.

Chị làm bộ nhút nhát e lệ cởi áo dài, cởi xú chiêng, nhưng khi đến quần thì chị giả vờ không dám. Hồng tuột giùm quần cho chị rồi cởi luôn xì líp. Thế là hị đã hoàn toàn trần truồng. Hồng lấy tay thoa cặp vú của chị và khen:

- Gái chưa biết đụ có khác. Đôi vú cứng ời là cứng. Để em xem lông lồn chị nhiều không nhen.

Nói xong Hồng ngồi xuống ngắm lồn chị. Đằng kia chú Bảy bắt bếp điện hâm nồi bún bò. Chú với chị tha hồ nháy mắt đưa tình và mỉm cười đắc thắng vì đã lừa được Hồng. Vừa ngắm lồn chị, Hồng nói:

- Lông lồn chị mọc nhiều mà chưa dài. Cặc anh Bảy mà đút vô rồi thì đến tên của mình chị cũng quên tuốt.

Văn phòng ông hiệu trưởng thường ngày là nơi trang nghiêm. Học sinh nào đã bị gọi lên đây là sợ hãi mặt cắt không còn chút máu. Vậy mà bây giờ nó đã trở thành cái phòng đụ, rồi thành luôn chỗ nấu ăn của chú Bảy. Kể ra mang nhau vào đây để đụ cũng khá an toàn, không ai có thể tìm ra được kể cả cảnh sát. Vì không một ai có thể tưởng tượng là có cái cảnh dâm ô nơi phòng làm việc của một ông hiệu trưởng. Bỗng Hồng ôm chặt chị, rồi hôn lên má chị một cái.

- Ừm. Mùi gái trinh thơm quá. Anh Bảy có thiệt. Cùng một lúc mà được đụ hai đứa con gái mới có 14 tuổi, lồn còn mọc lông tơ?

Từ đằng góc kia anh Bảy mức ra ba tô bún bò. Anh mời chúng tôi:

- Mời hai nàng tiên quá bộ bay lại đây dùng bún bò.

Anh trải môt tờ giấy lớn ngay dưới đất. Bọn chị ăn tại đó, nên bắt buộc phải ngồi chò hỏ, đưa lòn, đưa cặc ra trông rất dâm dăng. Anh Bảy ăn bún bò mà mắt không rời lòn chị nửa phút. Con cặc của anh cũng chống thẳng lên trời, thỉnh thoảng nó giật giật một cách rất khêu gợi. Chị cũng thềm nhìn cặc anh quá. Dĩ nhiên là Hồng biết thế, nên nói:

- Aên lẹ lên rồi bú đụ. Làm gì đang ăn mà nhìn nhau không chớp mắt vậy? Bún bò mà ăn kiểu đó mất ngon.

Anh Bảy gấp miếng giò heo, quét qua lòn chị một cái rồi đưa lên miệng ăn. Cử chỉ đó làm lòn chị núng thêm một cách dữ dội. Aên xong, Hồng bảo chị lại nằm trên chiếc bàn của ông hiệu trưởng. Rồi bảo anh Bảy bú lòn chị.

Hôm nay chị mới hoàn toàn hưởng hết cái sướng của việc bú lòn. Vì hôm qua, dù gì thì chị cũng còn ngỡ ngàng, mắc cỡ cho nên không tận hưởng hết mình. Hôm nay là đợt hai rồi. Chị thả hết ga, tung hết lực lượng ra mà hưởng. Hồng mở đường cho chị:

- Chị đừng bặm môi. Há miệng ra mà la cho sướng. Muốn nói bậy hay chửi ai tùy ý. Như vậy nó mới đã cơn sướng.

Chị bung hết ra, dang rộng hai bắp đùi cho anh Bảy tha hồ liếm. Anh đưa lưỡi dọc theo da non trên bắp vế, điều mà hôm qua anh chưa làm. Chị mê sung sướng.

Tình dục sướng như thế này hèn chi mà cả nhân loại ngày càng đông thêm lên, chứ không thấy giảm. Nghèo không đủ ăn người ta vẫn đụ, vẫn mang bầu, vẫn đẻ. Coi đó, anh Bảy liếm thật êm đềm tất cả những vùng da non trên đùi chị, trên ống quyển, xuống mắt cá, mu bàn chân và rồi anh nút từng ngón chân ngọc ngà, non nớt của chị. Anh làm rất từ từ trong khi da thịt chị muốn cháy phừng lên như ngọn lửa gặp gió.

Hơi cay của tô bún bò còn lâm râm trong mồm chị. Chát cay của thức ăn cũng kích thích làm mình thêm dâm. Lưỡi anh Bảy đang ngoao du trên hai quả vú của chị. Anh quá tai ác làm rất nhẹ mọi động tác, kích thích sự thèm muốn của chị hơn lên. Hình như kiểu của anh Bảy là như thế.

Mồm anh Bảy ngậm tràn cả nửa trái vú để lưỡi đánh lăn tăn trên cái núm. Chị nghe hồn mình bay bổng, vì đâu phải anh Bảy chỉ có bú vú, mà bàn tay của anh đồng thời cũng xoa nhẹ nhẹ trên mu lồn. Anh diễn xuất như người chưa từng biết chị là ai để đánh lừa Hồng. Hồng cúi khom người theo dõi chồng mình dụ vợ bé. Cô vợ lớn đang theo dõi chồng mình dụ vợ bé. Vì vậy chị càng phải làm như thơ ngây thật sự cho Hồng tin. Rồi không hiểu nghĩ sao, Hồng quỳ xuống đất hai tay cầm cặc anh Bảy mà bú ngon lành. Lợi dụng lúc đó, anh Bảy đặt lên môi chị một nụ hôn nồng cháy, và anh nói rất nhỏ vào tai chị:

- Anh chỉ yêu một mình em thôi.

Việc đó chị không cần thiết. Chị đến đây là để tìm thú xác thịt. Vả lại, anh Bảy đã dối với Hồng hai lần, làm sao cị tin được lời nói của anh. Chị chỉ biết hiện giờ anh Bảy đang làm cho chị sướng, thế là đủ. Biết đâu mai kia, anh Bảy lại dối chị để dụ một cô khác.

Lưỡi của anh Bảy tuột dần xuống, xuống tận dưới xa, liếm hai bên bên, rồi lách quá, liếm khe lồn. Một lần nữa, hồn chị bay bổng lên không trung. Cũng là bú lồn, mà sao hôm nay anh Bảy bú chị tuyệt trần gấp vạn lần ngày hôm qua như thế. Hay có lẽ nhờ chị đang nằm trên bàn, ở vị trí cao dễ dàng cho anh trở ngón nghề hơn? Lúc anh Bảy nút hột le của chị thì chị không thể im lặng được nữa:

- Anh Bảy ơi! Anh làm em chết ở đây cho coi. Cái lưỡi của anh sao mà thần tình quá vậy? Ngày nào em cũng đến đây cho anh bú lồn như thế này nhen anh? Hồng ơi! Anh Bảy bú nát lồn chị ra rồi em ơi! Oái, sướng quá, sướng quá! Trời ơi!

Đang quỳ bú cặc anh Bảy, Hồng nói với lên:

- Hường đi. Cứ la lớn lên đi. Không ai nghe đâu?

Chị lấy hai tay tự bóp thêm vú mình để tăng phần khoái cảm. Thỉnh

thoảng lưới anh Bảy thọc sâu vô lỗ lồn chị một cái, rồi lại rút ra. Anh bẻ chiếc lưới thật rộng liếm khe lồn, rồi lại nút hột le. Cứ chơi kiểu đó, anh Bảy đã làm cho toàn bộ hệ thống thần kinh nhục cảm của chị phải theo dõi để thưởng thức. Có mục mình chưa thám tháp vào đâu thì anh Bảy đã chuyển qua mục khác. Cho nên nước lồn của chị cứ phải ứa ra tới tấp.

Lúc lưới của anh nằm sâu trong kia, mà ngúc ngoắc là lúc lồn chị ra chứa chan. Chị ôm đầu Bảy mà la, mà ngất.

Như thế là Hồng biết chị đã ra một lần, và cũng quỳ dưới kia ra lệnh cho anh Bảy cắm cặc vào lồn chị mà đụ. Anh Bảy không thềm đụ. Anh cầm con cặc dí cái đầu của nó sát miệng lồn của chị mà ngoáy. Thỉnh thoảng anh đè đầu nó ấn vào hột le của chị mà xoắn, rồi đút sâu cặc vô lồn chị có một giây xong anh lại rút ra ngay. Trò chơi ngoáy lỗ lồn này còn sướng hơn đụ. Nhưng chị vẫn thềm đụ. Vì hình như đối với chị đụ là vĩ đại hơn cả. Đụ xong rồi muốn bú, muốn liếm bao lâu cũng được. Chị gào lên hét với Hồng:

- Hồng ơi! Anh Bảy không thềm đụ chị kìa. Tức ơi là tức. Thềm con cặc quá. Trời ơi là Trời!

Hồng trời đầu lên xem và bảo Bảy phải đụ. Anh bảo:

- Tại Thu còn trinh. Anh phải làm từ từ. Sợ Thu đau.

Anh Bảy nói dối như cuội mà Hồng vẫn tin:

- Nhưng ít ra anh cũng phải đút cặc vô lồn chị mà khai hoang dần dần chớ. Sao cứ để cặc ở miệng lồn mà ngoáy hoài vậy?

Bảy nhìn chị nháy mắt một cái như anh muốn nói:

- Anh chơi kiểu cho em trước rồi sẽ đụ sau.

Tôi buồn cười vì trò ma mãnh của anh Bảy, mà vẫn tiếp tục sướng vô cùng với trò lấy đầu cặc chùi chảo này. Đầu cặc của anh Bảy to và cứng như củ. Anh càng ngoáy chị càng la làng. Nửa người của chị quần quai theo nỗi sung sướng đang tràn ngập khắp thân xác. Hai tay chị bóp muốn mềm cả đôi vú của mình để hưởng những phút giây

thần tiên anh Bảy đang cho. Hôm nay chị sướng gấp mấy chục lần hôm qua, vì chị được nằm thoải mái trên bàn cho anh Bảy tha hồ vung dục, và chị được tự do la mà không sợ ai nghe, và cũng vì kỹ thuật của anh Bảy hoàn toàn khác lạ với những trò hôm qua.

Nhớ đến lúc này ngồi chờ hờ phờ lờn ra mà ăn bún bò, chị thông anh Bảy thật nhiều. Anh ăn bún mà mắt đắm đuối nhìn lờn chị thay vì lờn Hồng. Anh đã táo bạo quét miếng giò heo ở lờn chị để dính nước lờn vào và đưa lên miệng ăn ngon lành. Anh đã làm một cử chỉ thương yêu xác thịt cho chị. Nghĩ đến đó chị càng

Mai ơi! Chị hú lên thật lớn mỗi lần mồng đốc bị đầu cặc của anh Bảy húc mạnh vào. Cuối cùng, chịu hết nổi nữa, chính chị đã phải dùng tay dằn lấy con cặc từ tay anh Bảy mà đút sâu vô miệng lờn, bắt anh Bảy ấn mạnh tới cho đến khi con cặc của anh lút sâu vào lờn chị. Rồi chị bắt anh nắc:

- Đó mình ơi! Đụ đi! Cám ơn mình. Em thèm món này nhất đó. Đụ mạnh vô, em không đau đâu. Nhìn con cặc của anh bự quá em cứ ngỡ là nó không vô được. Vậy mà? anh? Bảy ơi! Sướng lắm mình ơi. Đụ cho bể lờn em ra đi!

Hồng rảnh rồi đứng đó nhìn anh Bảy đụ chị. Bất giác Hồng sà xuống bú vú chị, bóp vú chị. Hia trái vú được nhồi bóp tận tình trong khi đó anh Bảy liên tục nắc tới tấp vào lờn, chị có thêm một nỗi sướng nữa, nên mồm la huyền thiên không biết bao nhiêu câu tục tĩu. Tay chị bóp vú của Hồng và liếm lờn của Hồng. Một cảnh dâm data vô cùng, chưa từng thấy.

Một lúc sau, Hồng lên nằm kế bên chị, chàng hăng rộng đùi ra, bắt anh Bảy đụ tay đôi. Trong khi đụ Hồng, thì hai ngón tay của anh Bảy đút vô lờn chị mà ngoáy thế con cặc đang doing thành thạch voà Hồng. Tay chị lại tiếp tục bóp vú Hồng. Chị nghe Hồng la:

- Đụ mạ anh Bảy ơi! Anh làm răng cho hai đứa em ngày hôm ni môi đứa phải ra bốn lần nghe chưa! Đụ mạ anh, cặc anh to quá. Ngoài hai đứa em, em cấm anh không được vác cặc đụ ai nữa đó nghe không! Anh mà còn đụ bà hiệu trưởng là em đi tố cáo với cảnh sát cho anh coi.

- Không đâu. Anh không còn thèm đụ con mẹ già khú để đó nữa đâu. Vú teo, lồn nhão, bụng sệ. Anh đụ có một lần em thấy đó thôi, chớ đâu có tới hai lần.

- Em mà không bắt tại trận anh đụ con mẹ già nó, chắc gì anh đã thèm đụ em.

À há! Té ra anh Bảy xáp lại gần Hồng là có lý do. Giống heat như chị hiện giờ cho Huân đụ là để trám miệng, không cho nó đi rêu rao việc chị đụ thầy Triệt. Hèn gì, chị suy nghĩ mãi, không hiểu tại sao Hồng lại có mối tình lạ đời với anh gác đàn của trường.

Anh Bảy đang vừa đụ Hồng vừa thụt liên tục hia ngón tay vào lồn chị. Được ít phút, anh càng lại qua đụ vào lồn chị và dùng tay thụt lồn của Hồng. Cứ thế anh đổi qua đổi về. Cùng một lúc mà anh Bảy đụ luôn hai cô học trò 14 tuổi. Mặt anh chàng vừa khoái lạc, vừa thỏa mãn sự ham muốn, vừa hãnh diện.

Đụ như thế có thú vị mà không đưa tới sự sung sướng tột cùng. Vì mỗi đứa chỉ được hưởng có vài phút. Nên chị đề nghị cứ để cho anh Bảy đụ Hồng để cho Hồng ra trước một cái, rồi hãy đến phiên chị. Chị nằm chờ và ngắm hai người đụ nhau kinh hồn. Quen với Hồng đã lâu mà chị đâu có ngờ nó dâm quá vậy. Hồng chống hai tay lên bàn, đứng chống hông, để anh Bảy từ đằng sau đụ tới. Anh thụt dồn dập vào lồn Hồng như chó đéo. Hồng la vang cả căn phòng vì quá sung sướng. Khoảng nửa giờ thì Hồng ra. Con cặc của anh Bảy ướt nhẹp nước lồn của Hồng. Cứ để nguyên như thế anh lại tiếp tục đút cặc vào lồn chị mà nắc tới tấp. Chị hỏi nhỏ:

- Bộ anh có đụ bà hiệu trưởng hả?

- Có, nhưng vì hoàn cảnh, và chỉ có một lần?

- Hoàn cảnh gì?

- Tại anh ăn cắp máy đánh chữ của trường đem bán. Cảnh sát điều tra bắt được. Thầy hiệu trưởng đòi đuổi. Anh đến nhà ông xin tha và gặp bà hiệu trưởng. Thế là anh năn nỉ bà giúp anh trong vụ này. Bà tha anh và nói xa nói gần là đang thèm đụ, mà ông chồng thì đã bất lực. Nên anh giàn cảnh hẹn bà tới đây hồi hè năm ngoái. Anh đụ bà.

Khoái quá bả la oải trời. Gặp lúc Hồng đang nhặt hoa phượng ngoài sân. Hồng lén xem hết cảnh đó. Hôm sau Hồng gặp anh và nói tất cả mọi chuyện. Và Hồng đòi anh phải đụ Hồng, nếu không?. Đó, đầu đuôi câu chuyện là như thế.

- Bà hiệu trưởng già vậy mà anh đụ được à?

- Anh đã nói vì hoàn cảnh mà. Không đụ bả giờ này anh đã đi ăn mày. Sáu mươi mấy tuổi mà bà con dâm lắm, rất thèm cặc. Anh nhắm mắt đụ bả ra ba lần để bả che chở giùm. Mà thôi, bỏ chuyện bà già đó đi. Để anh đụ cho em ra đây nè. Anh phải làm sao co hai đũa em ra mỗi đũa bốn lần theo như lời Hồng yêu cầu lúc nãy.

Như vậy là từ sáng đến giờ Hồng đã ra ba lần. Cô nàng nằm ngoẻo đầu ngủ ngon lành. Lợi dụng lúc Hồng ngủ, chị hẹn riêng với anh Bảy:

- Từ ngày mai em sẽ tới đây sau 6 giờ chiều để tụi mình thông thả đụ. Em không muốn đụ tập thể như vậy.

Anh Bảy đồng ý ngay. Vì ban đêm thì mùa nào nhà trường cũng vắng người. Thế là chị với anh Bảy hẹn đụ nhau tha hồ suốt cả hai năm mấy thì phải dứt, ví lúc ấy chị đã lớn phải đổi trường.

Đó, chị kể cho Mai nghe quãng đời loạn dâm của chị từ tuổi 14 cho đến 17. Còn khi tốt nghiệp sư phạm xong, thành giáo sư đi dạy, chị lại loạn với nam giáo sư, với học sinh. Chị đã đụ không biết bao nhiêu là học trò của mình. Cho nên dạy được vài năm chị lại xin đổi đi nơi khác, ở lâu một chỗ sợ bị bẻ và cũng dễ đổi món. Huân là cậu học trò thứ bảy của trường này đã đụ với chị. Và thầy Triệp là nam giáo sư thou hia đã đụ chị. Mai thấy chị hơi gầy chứ gì. Nhưng gầy là thầy đụ. Đùi chị lại cao. Cho nên không lúc nào đầu óc chị không nghĩ đến cái đụ. Con cặc của đàn ông lúc nào cũng nằm trong đầu óc của chị. Em phải thử đi cho biết mùi. Huân đụ dai sức lắm đấy. Thử với nó một cái đi. Khi biết mùi rồi thì chị bảo đảm là em sẽ ghiền cho mà coi.

Tôi giả vờ ngây thơ nói với chị Thu:

- Thử thì cũng được, nhưng em đâu có biết đụ là gì. Nghe chị kể lại cảnh anh Bảy đụ chị ở Huế, em ham quá. Phải chi hôm nào? hôm

nào?.

Cô giáo Thu biết ý tôi muốn nói gì, liền nhỏ giọng:

- Hay là thế này. Hôm nào chị rủ Toàn và Đại, hai cậu học sinh đệ Nhị của lớp chị. Hia nhân tình nhí của chị đó. Tụi mình tổ chức đi picnic trong rừng một chuyến. Vô rừng kín đáo, thanh vắng. Chị sẽ dụ biểu diễn với Toàn cho Mai thấy, rồi sẽ bảo Đại dụ em. Chịu không?

Tôi đồng ý ngay. Cái kế giả vờ ngây thơ của tôi đã thành công. Thu hoàn toàn chẳng biết gì về tôi, một con quỷ dâm dục đã từng dụ với Khôi và Huân. Lòng tôi rộn lên một niềm vui vì sắp được dùng hàng mới.

XIII

Sáng thứ Bảy lúc 9 giờ, Toàn và Đại đã chở Thu đến nhà tôi, chuan bị đi Pinic bên kia sông. Hai cậu học sinh này tuổi khoảng 17, cao ráo mặt mày khôi ngô. Thức ăn thức uống họ đã cho vào một giỏ. Tôi mang theo trái cây và hai tấm ra. Tất cả mặc đồ thể thao, nên tôi được dịp nhìn bộ đùi cao nghệu trắng bóc của cô giáo Thu. Chị cầm tay Toàn có vẻ thân mật như là một cặp tình nhân thứ thiệtc. Người ngoài nhìn vào không thể biết họ là hai thầy trò. Vì thỉnh thoảng Toàn lại tặng Thu một nụ hôn thật tình tứ.

- Đây là Đại, " em trai" của cị đó Mai. Bữa nay Đại sẽ lo cho em hoàn toàn trong buổi đi chơi pinicn này.

Đại đưa tay bắt tay tôi. Tôi giả vờ như ngây thơ rụt rè, chìa tay ra cho Đại nắm. Anh chàng đã say name nhìn đôi mắt ngọc ngà tình tứ của tôi, và bóp mạnh bàn tay tôi khá lâu:

- Hân hạnh được biết cô. Hằng ngày Đại vẫn nhìn thấy cô trong trường, vẫn luôn ái mộ đôi mắt đẹp giết người của cô. Hôm nay Đại mới có được điểm phúc cầm tay cô?

Sự diễn xuất ngây thơ của tôi thì đến vua Đường Minh Hoàng cũng phải chết, nói chi đến cậu học trò tuổi mới 17. Tôi cúi đầu xuống, mặt đỏ hồng. Môi hé lộ để một tí hàm răng trắng, làm như muốn nói gì đó với chàng mà rồi vì ngại ngùng e lệ nên không dám mở lời. Đến ngay cả chị thu còn phải hiểu lầm và mắng tôi:

- Cô giáo gì mà nhút nhát đến thế. Người ta cầm tay mình chào hỏi mà cũng không nói được lấy một câu.

Tôi làm như cô gái còn trinh, bẽn lễn trả lời:

- Mai hân hạnh được biết Đại. Xin lỗi nghe! Vì lần đầu được con trai nắm tay, làm Mai thẹn quá, không biết phải nói gì.

Nói xong tôi giả vờ rút tay về. Đại cầm cứng ngắt bàn tay tôi với vẻ si tình của kẻ lớn nhiều kinh nghiệm:

- Đại muốn nắm mãi hai bàn tay của cô. Cho không?

Tôi lại bẽn lễn cúi xuống, làm thinh. Đại thích lắm, vì hắn nghĩ là hắn đã chinh phục được cô giáo Mai chỉ bằng cái nắm tay. Lòng tôi bỗng cảm thấy thú vị vì trò đánh lừa này của tôi. Tại sao không? Tôi biết tâm lý đàn ông thích chinh phục và chiếm đoạt những em chưa biết gì. Đó là điều thú vị đặc biệt. Cũng như tôi, ngày đầu đụ với Khôi, với Huân m vì cứ ngỡ hai cộ là những con nai tơ nên tôi đã hứng lên gấp bội.

Đại ngồi lên chiếc Honda đã được doing vững chắc ở sân gạch. Bàn tay Đại vẫn cầm chặt cứng bàn tay tôi, làm như thể hắn đã là chủ nhân của tôi rồi không bằng. Thu với Toàn ôm nhau nhìn tôi chập chững bước vào con đường tình yêu:

- Thế kỷ 20 gần chấm dứt rồi cô nương ạ! Đừng có mà đòi các tiểu thư quá như mấy em trong Tự Lực Bản Đoàn! Hai người hãy tặng nhau một nụ hôn xem thử có nồng nàn không nào?

Thu bảo thế, rồi cười khúc khích. Chị tưởng rằng chị đang đầu độc một cô bạn đồng nghiệp ngây thơ trong trắng. Chị muốn kéo tôi vào đời sống truy hoan truy laic của chị cho có đồng chí. Đại kéo tôi sát vào chàng hơn, nghiêng đầu, ríu mắt nhìn tôi, chuan bị cho nụ hôn theo như lời Thu yêu cầu. Tôi vẫn cứ làm như một con Mán, ngờ ngác, ngờ nghệch, dáo dác chẳng có tí phản ứng nào cả. Cho đến khi tay của Đại ôm quàng qua cổ tôi, kéo mặt tôi vào sát với môi chàng. Tôi nhắm mắt, lặng chờ?

Thu và Toàn vỗ tay, cười thích thú khi hai chúng tôi đạ môi gặp môi. Tôi dựa sát vào Đại ngất ngây với nụ hôn đầu tiên làm quen, lâu đến mấy phút. Dứt hôn, tôi vẫn cúi đầu đưa mắt nhìn xuống đất dằng như vẫn còn mắc cỡ, như hối tiếc đã nhúng tay vào chàm. Thấy thế Đại càng yêu tôi hơn. Hai tay chàng ôm cứng người tôi như bảo vệ, như an ủi. Thu nhìn và nói với tôi:

- Phải vậy chứ cô em! Có thấy mãnh lực của tình yêu chưa nào?

Tôi lại vờ gật đầu nhẹ nhẹ qua tiếng dạ lí nhí trong miệng. Thu quay lại bảo Đại :

- Thôi mình đi. Nếu không nắng lên khó chịu lắm.

Chúng tôi qua đồi. Chạy Honda thêm nửa tiếng nữa thì tới khu rừng Hẹn Hò. Ai khéo đặt tên cho vùng rừng núi hoang vu này một cái tên khá nên thơ. Nơi đây đúng là nơi hẹn hò của những cặp tình nhân yêu nhau thắm thiết. Chúng tôi đi vào thật sâu trong xa để không ai chú ý và để được tự do quần thảo nhau suốt ngày hôm đó. Hai cậu học trò dắt Honda đi trước. Tôi với Thu cầm giỏ theo sau. Lối đi trải đầy lá vàng. Những thân cây cao ngất cho tràn bóng mát qua những tán lá xanh tươi. Gió rừng mang mùi lá thổi mơn man trên làn da mặt. Những mảng trời xanh rất nhỏ trên cao hiện qua các chòm lá dày kín, những tiếng chim nhiều loại kêu hoang vu, làm cho những cặp tình nhân càng thêm lãng main, mộng mơ.

Tôi hỏi chị Thu:

- Chị đến đây nhiều lần rồi hả?

- Ủ! Mà mỗi lần là một khách mới. Rừng ở đây có đẹp không Mai? Ít người nào dám vào đây vì họ không có xe Honda. Bữa nay mình sẽ tự do đụ. Đụ đến lúc nào Mai chán thì về. Nhưng sao chị trông Mai có vẻ rụt rè, e thẹn quá vậy? Phải bốc lên chứ. Đại rành sáu câu lắm đó. Cậu ấy sẽ làm cho em cheat ngất bữa nay cho mà xem! Hãy bốc lên!

- Dạ, mới lần đầu mà chị. Bởi vậy em mới nói nhờ chị hướng dẫn giùm. Em chưa biết đụ là gì cơ mà?

- Nhưng phải bạo dạn hơn nữa để Đại được tự nhiên hơn.

Rồi chị Thu nói lớn với Toàn và Đại về phía trước:

- Đến rồi. Mình dừng ở đây đi.

Chúng tôi dừng lại bên một bờ suối lớn. Tiếng nước chảy róc rách qua các tảng đá ở dưới kia vang lên làm cho khung cảnh càng thêm trữ tình, quyến rũ. Quả thật ngồi ở đây tâm tình thì không còn ai biết đâu mà tìm. Lối đi chằng chịt những dây bìm bìm, cây sim cao quá đầu người. Bóng mát của những cây sao, cây lim che kín mít. Đứng cách nhau vài chục thước đã không trông thấy nhau rồi, hướng hồ cách đường lộ gần cả hai cây số. Nơi đây thật lý tưởng, không những kín

đáo mà còn trữ tình nữa.

Chị Thu đứng chống nạnh nhìn xuống xuôi, đưa cặp đùi dài thon trắng nuột. Toàn ngồi sát vào chị, ôm hông đít chị, mũi chàng áp vào lồn chị mà hôn da diết. Làm như chàng thèm xác thịt của Thu cả ngàn năm. Thu nhìn xuống cậu học trò 17 tuổi đang tỏ tình, đang đam mê. Hai tay chị xoa nhẹ đầu tóc đen lánh của Toàn và liếc mắt nhìn về phía tôi nháy nháy có ý bảo tôi hãy ra quân với người tình tên Đại.

Bỗng tôi thấy bàn tay Toàn luồn qua ống quần sọt của Thu mà sờ lồn chị. Máu dâm của tôi bắt đầu trỗi dậy. Đã thế, Đại lại kéo tôi nằm qua hai đùi của chàng, nâng mặt tôi mà ngắm đắm đuối đôi mắt nhưng đẹp thu hồn của tôi.

- Cảm ơn cô Mai đã cho Đại được ngắm thật gần đôi mắt đẹp nổi tiếng của thành phố. Mũi nữa, mặt nữa, hàm răng trắng như ngọc nữa?.

Nói xong, Đại cúi hắt người xuống đè lên môi tôi mà chuyền lưỡi. Tôi bốc dậy sự thèm khát xác thịt của một cơ thể dâm data. Tinh là cứ vờ diễn xuất, đóng kịch để lừa dối Đại. Những cành lá rung rinh trong gió trên kia làm cho ánh sáng của mặt trời loé loé. Tiếng những con chim lạ lưng kêu buồn tha thiết, những con vượn gần đó hú liên hồi. Tất cả đã làm tôi nhập thần. Tôi hiện nguyên hình một con đàn bà thèm xác thịt, nhất là xác thịt của con trai mới lớn. Hai tay tôi quỳn chặt lấy cổ và tóc của Đại, nhưng đôi mắt vẫn liếc về đôi bàn chân của Toàn đang mò lồn chị Thu.

Toàn kéo zipper, xong kéo chiếc quần ngắn của chị Thu xuống đến nửa bắp đùi. Chị Thu không mặc quần lót. Tôi chưa thấy lồn ai nhiều đến như thế. Rậm đen, mọc phì nhiêu, như có ai úp cái noun bê rê đen lên mu lồn của chị. Hai đùi của chị Thu cử động làm chiếc quần sọt tuột dần xuống khỏi đầu gối và rơi dần xuống đất lúc nào không hay biết. Chị kẹp đầu Toàn giữa háng để thằng bé bắt đầu bú lồn chị. Chị ngước mặt lên trời nhìn mây xanh, làn môi mở hé, và nói cho tôi với Đại nghe:

- Đàng nớ có thấy chồng tôi bú lồn tôi không?

Đại trả lời:

- Dạ thưa cô có.

- Vậy thì bắt chước vợ chồng tôi đi. Cho tôi xem với chứ.

Đại đỡ tôi đứng dậy. Tôi bắt chước chống tay nhìn xuống giòng suối, ngắm làn nước xanh trong đang cuộn cuộn chảy qua những tảng đá rong rêu. Đại cuing kéo zipper quần tôi ra, và chàng áp mặt vào hôn lồn tôi một cách ngất ngây say đắm. Đại không bao giờ tưởng tượng được có ngày được ôm cô giáo Mai có sắc đẹp giết người mà hôn lồn giữa rừng núi hoang vu này. Đại lẳng main chà hết khuôn mặt khô ngò vào chòm lông lồn đen rậm của tôi.

Đằng kia chị Thu nói lớn:

- Như rứa là hôn chứ đâu phải bú.

Tôi dang rộng hai chân ra, bắt chước cách đứng của chị Thu. Thỉnh thoảng tôi vẫn giả vờ còn e lệ ngậy thơ cho Đại sung sướng. Lúc đó, Đại mới đưa lưỡi quét nhẹ hai mép lồn tôi.

- Đại ơi! Chỗ đó dơ bẩn lắm. Chỗ đó Mai dùng để đi đại. Đại đừng làm vậy em mang tội cheat đi Đại ơi!

Miệng thì nói vậy mà hai đùi tôi thì càng dang rộng ra. Và tay tôi ghi chặt đầu của Đại vào lồn, không để cho chàng đổi ý. Chị Thu liếc mắt nhìn tôi hãnh diện vì cô học trò đang thực tập bài học đầu tiên. Chị khoái chí thấy miệng và tay tôi làm việc trái nghịch nhau. Đằng kia, Toàn đang bú xập xập vào lồn chị Thu, tôi nghe thật rõ, trong khi anh chàng Đại của tôi thì chiếc lưỡi của chàng vẫn còn dè dặt tiếng từng bước cẩn thận vì chàng cứ ngỡ tôi là gái còn trinh. Tôi nói với Thu:

- Chị ơi, chồng của chị bú lồn chị mạnh bạo, em nghe rõ lắm. Mà chồng em ở bên này sao chỉ có phớt phớt ở mép lồn. Làm em thèm chịu không nổi chị Thu ơi!

Nghe tôi nói thế, Đại banh rộng hai mép lồn tôi ra, và bú mạnh vào hột le. Tiếng bú lép nhép vang lên thật rõ. Tôi rên:

- Mình ở luôn trên rừng này được không chị Thu? Em không muốn về

thành phố nữa. Phong cảnh ở đây hữu tình quá. Chồng em đang nút hột le của em nè chị Thu ơi. Hai chân của em giật quá trời, chị có thấy không? Oái, Đại ơi! Mình làm em tê điếng hết cả tay chân rồi đây nè. Trời ơi! Từ nhỏ đến giờ con mới được hưởng cảnh bú lồn như thế này nè Trời. Bú lồn là như thế này đây hả. Chị Thu ơi! Em đứng không nổi nữa Thu ơi!

Nghe tôi rên như thế, chị Thu nói lớn:

- Thì nằm xuống mà được bú lồn còn sướng gấp vạn lần nữa à?.

Đại đỡ tôi nằm trên lá. Tôi có mang theo hai tấm ra mà cũng không kịp trải ra mà nằm. Hai tay Đại bợ mông đít tôi lên, và chàng tiếp tục nút mạnh hột le. Có lúc Đại chậm lại, êm đềm mọi động tác, làm tôi hụt hăng thêm khát. Rồi lại tiếp tục mạnh. Có lúc lưỡi Đại đâm sâu vào lỗ lồn, để nguyên như thế mà nhúc nhích cái đầu lưỡi chạm vào phần tử cung. Tôi muốn són đái và la lên oang oang giữa khu rừng vắng:

- Chị Thu ơi! Em muốn són đái quá chị ơi!

- Thì cứ thoải mái đái vào mắt nó đi. Hay bảo nó há miệng ra em đái cho nó uống. Bắt nó phải uống.

Đại rút lưỡi ra há rộng miệng bảo tôi đái. Lồn tôi phọt ra hai tia nước đái thực sự. Đại uống ực hết. Từ phúc đó tôi bắt đầu yêu cậu bé một cách thành thật. Đại lại bú hột le. Hấn gồng mạnh đầu lưỡi hích vào cái mòng đóc của tôi, làm tôi tiếp tục la lên như con điên. Tôi nghĩ thiên đàng cũng hạnh phúc như thế này chứ không thể hơn.

Thu và Toàn bỏ lại gần bên để quan sát, và cũng để giữ lời hứa chỉ vẽ cho tôi cách dụ. Tôi nắm tay chị Thu:

- Chị ơi! Đại làm cho em sướng quá. Như thế này có sao không chị?

- Sướng thì cứ hưởng chứ chuyện gì mà phải lo. Đưa đây chị cởi luôn áo cho. Phải trần truồng như chị thế này dụ mới đã.

Tôi nhìn lại chị Thu đã thoát y toàn bộ lúc nào không biết, đưa đám lông lồn dày rậm của chị gần mặt tôi. Hột le của chị hơi lòi ra ngoài có

lẽ vì chị bắt đầu đụ ở cái tuổi quá sớm. Vú chị thì nhỏ. Hèn chi Huân bảo cô Thu cởi đồ ra chỉ thấy toàn lông lồn, còn cú thì có chút xiu. Toàn cũng đã trần truồng như nhộng. Con cặc dài, Bự tổ chẳng chia ra phía trước một cách ngổ ngáo, làm tôi thêm chảy nước miếng.

Cởi áo cho tôi xong, chị Thu quay lại cầm con cặc của Toàn mà bú. Chị đang dạy bài học thou hai cho tôi. Nên tôi ngồi dậy, bảo Đại cởi quần ra cho tôi thực tập. Chị Thu bú thế nào tôi bú thế đó. Có phần hơn nữa là đằng khác vì tôi còn ngậm luôn cả hai hòn dái của Đại mà nút mạnh. Thằng bé la làng thật lớn, oang oang cả một góc rừng:

- Chết em cô Mai ơi! Hồi nào đến giờ chưa ai bú dái của em hết. Cô mới đụ lần đầu mà sao rành quá vậy?

Chị Thu quay lại nhìn tôi với vẻ mặt ngạc nhiên, rồi cũng bắt chước tôi ngậm trọn hai hòn dái của Toàn mà bú ngon lành. Một lát sau, tôi cầm cặc của Đại, lấy lưỡi đánh chung quanh quy đầu, rồi liếm thẳng từng sợi gân nhỏ ở giữa hai hòn dái vuốt dài lên trên đầu cặc, rồi lại ngoạm trọn cái đầu cặc đỏ hồng và bú nguyền cả khúc gân cứng. Nghe thằng Đại la quá, chị Thu quay sang học bài học của tôi.

Bà thầy quả tình kinh ngạc về những chiêu tôi đang tung ra làm cho hai chân của Đại đứng không còn vững nữa.

- Cô bé này thật là một thiên tài. Chị mới dạy cho em có một bài nhỏ mà em đã tiến xa hơn chị cả chục năm. Thế thì trước đây em đã có đụ qua rồi?

- Không. Nghề dạy nghề mà chị Thu. Vì Đại cũng liếm lồn em giống heat, nên em ăn cắp để phục vụ lại cho chàng. Nhất là chàng đã uống nước dái của em. Em yêu Đại mất rồi chị Thu ơi!

Tôi để ý Toàn. Trong khi chàng đứng chia cặc cho chị Thu bú, mà đôi mắt thì nhìn tôi không dứt. Tôi cũng thích nhìn Toàn. Vì ở Toàn có cái gì rất nghệ sĩ, nhất là cái con cặc của Toàn. Cặc chàng to và dài hơn cặc của Đại rất nhiều.

Hai chúng tôi đưa mắt ngoại tình nhau mà hai người kia chẳng hề hay biết. Tôi ước gì chị Thu đổi kếp với tôi, để tôi được thoả mãn cơn thèm khát được nút con cặc trắng bóc của Toàn. Tại sao cũng là 17

tuổi, mà con cặc của Toàn lớn hơn của Đại quá như thế? Càng yêu Toàn, tôi càng làm cho Đại ngất ngư. Chốc chốc, Toàn lại nháy mắt đưa tình với tôi. Tôi hẹn với lòng mình là nếu không được hôm nay thì cũng sẽ có một ngày tôi rủ Toàn đến nhà đụ tơi bởi một bữa.

Mãi mê nhìn tôi mà Toàn quean không phản ứng đường lưỡi của chị Thu đang ra chiêu. Thu bắt gặp chàng tại trận:

- Anh mê Mai thì mình đổi. Qua chơi một cái rồi đổi lại, đâu có sao. Ở đời muôn sự của chung mà?

Cả tôi lẫn Toàn mừng ra mặt. Tôi bảo Toàn nằm ngửa ra cho tôi biểu diễn, trong khi chị Thu dẫn Đại xuống đụ với nhau gần nơi bờ suối. Tôi liếm khắp người toàn, bú vú chàng, ngoáy lỗ rốn chàng, rồi ngaộm lấy con cặc trắng hồng của chàng mà ăn tươi nuốt sống. Toàn đề nghị:

- Anh với em loan đầu bú nhau đi.

Tôi nói với Toàn thật nhỏ:

- Khoan. Hai đứa đụ nhau cho thật lâu. Xong hôm nay em sẽ hẹn anh đến nhà em chơi. Nhà em có phòng máy lạnh. Mình tha hồ đụ nhau.

XIV

Nói xong tôi vẫn nằm trên người Toàn, ôm mặt chàng mà hôn cuồng say. Tự nhiên, không biết vì lý do gì, tôi bỗng yêu Toàn một cách nồng nhiệt, yêu nhau như đã biết nhau tự thuở nào. Toàn sung sướng khi thấy tôi lẳng main ôm hôn chàng da diết. Tôi thương mái tóc bông bênh của Toàn, cặp lông mày rậm đen trên đôi mắt tình tứ lẳng lơ của Toàn. Khi Toàn cười làn môi dưới hơi xéch qua bên phải trông có vẻ ngang tàn bướng bỉnh. Dáng dấp của Toàn rất đàn ông. Lúc nào nơi Toàn cũng toát ra cái phong thái bất cần đời, xem tất cả nhẹ như pha. Ngay như lúc tôi đang ôm chàng hôn đắm đuối đây, mà mặt Toàn cũng khinh khỉnh nhìn tôi bằng đôi mắt kẻ cả.

Ai nhìn đôi mắt tôi mà không rung động say đắm. Thế mà Toàn, dù thật gần cũng vẫn nhìn tôi ơ hờ như nhìn hàng trăm cô gái khác. Điều đó làm tôi mê chàng hơn. Vì những gì tôi định bụng, đã không xảy ra như tôi mong ước. Tôi nghĩ rằng một khi được tôi nằm trên chàng mà ái ân như thế, Toàn phải cảm thấy hạnh phúc lắm như bọn Khôi, Huân hoặc Đại mới đây đã nói:

- Em hẳn hạnh được hôn đôi mắt đẹp nhất thành phố.

Với tôi như thế thì tầm thường quá. Điều nghịch lý của phụ nữ là ở chỗ đó. Người đàn bà đem sắc đẹp để chinh phục đàn ông, nhưng lại ngã quy trước những đấng mày râu xem thường sắc đẹp. Mà tình yêu, chính nó cũng là một nghịch lý rồi. Tình yêu là một con quái vật. Cho nó đói thì nó nhào tới. Hết no thì nó quay long bỏ đi. Cái đau khổ của tình yêu cũng ở chỗ đó. Nhiều người đàn bà đã bỏ cả hạnh phúc trần trề để chạy theo một gã ngang tàng phóng đảng, xem đàn bà nhẹ như lông hồng.

Tôi thích ngã quy đau thương với loại đàn ông như Toàn. Không phải Toàn chỉ nằm ỳ ra đó mà không thương thức. Chàng cũng ôm hôn lại tôi cuồng nhiệt. Nhưng cái cung cách rất trịch thượng kẻ cả, không quy lụy ướt át như các cậu true khác. Tôi hỏi Toàn một câu để thăm dò:

- Anh có yêu cặp mắt em không?

- Có.

- Anh có yêu thân hình bốc lửa của em không?
- Có.
- Mình làm tình nhân với nhau suốt đời nghe anh?
- Ừ.

Toàn trả lời nhát gừng, khô khan gần như lãnh cảm trong cả từng tiếng trả lời. Mà sao tôi lại yêu đến thế. Tôi tìm cái khó khăn mà yêu. Tôi đang leo lên một vực núi đá thẳng đứng mà dưới kia đầy bất trace. Thế mới gọi là thích thú. Có điều chắc chắn tôi biết Toàn là một gã đa tình lãng mạn.

Không thế mà khi chị Thu quý bú cặc chàng, Toàn đã phóng mắt qua trao tình với tôi. Một sự phản bội trắng trợn, tênh hênh, không che đậy, ngay trước mặt tình nhân trong khi người tình đang bú cặc mình một cách tha thiết. Tôi lại cũng yêu cái táo bạo đó của Toàn. Tôi đang nằm trên người Toàn mà nghe hạnh phúc tràn đầy. Tiếng gió thổi rì rào qua những bụi lau dưới kia gần bờ suối. Trên cao là những chùm lá xanh xum xê che đầy bóng mát. Tiếng yên lặng của rừng già. Tiếng chim muông hoà với tiếng róc rách của nước suối tạo nên một âm thanh nên thơ tình tứ. Môi tôi ngon đầy với môi Toàn.

Nếu nói đàn bà dâm thì chính tôi đang là người đàn bà đó vậy. Tay tôi lần xuống dưới kia, đưa con cặc cương cứng của Toàn nằm dọc theo hai mép lồn. Rồi người tôi trườn lên trườn xuống, chà thật sát khe lồn vào con cặc của Toàn mà nghe sung sướng. Cơn khoái lạc tràn ngập toàn thân tôi không khác gì lúc đang đụ nhau. Bây giờ Toàn mới mở miệng:

- Lạ lắm người yêu ơi! Anh không nghĩ hôm nay là ngày đầu tiên em biết đụ. Có phải không?
- Dạ.

Tôi dạ một cách tình cờ, không chuan bị. Hình như long yêu thương đối với Toàn choán ngập cả hồn tôi, khiến tôi buông tiếng dạ êm đềm nhỏ nhẹ mà quean rằng mình là cô giáo của Toàn.

Toàn nâng mặt tôi nhìn trần trời. Chàng sửng sốt vì tiếng dạ êm đềm thou thẽ mang đầy vẻ kính trọng, yêu thương. Mà Toàn cũng sửng sốt về lòng thành thật của tôi. Tôi dạ để thú tội mình đã nói dối từ sáng đến giờ. Thú tội chính tôi là một người đàn bà đa tình lẫn đa dâm.

- Anh thích lối làm tình của em quá Mai ơi!

- Dạ.

Tôi lại dạ như một con nô lệ yêu ông chủ. Rồi những móng tay đỏ của tôi quét thật nhẹ lên vàng trán, lên đôi lông mày rậm của Toàn. Tôi nhìn chàng thật kỹ từng nét thanh tú để chụp hình chàng, và để mai kia, moat nọ, chàng có sang thuyền khác, tôi đứng bên này sông vẫn còn có một chút gì để nhớ để thương.

Một lúc lâu, phía dưới kia, Toàn tự lách thế nào không biết mà con cặc của chàng đã vào nằm sâu trong lồn tôi. Tôi nhắm mắt hít hà, hưởng cho hết phút ái ân cuồng si nồng nàn. Một chiếc lá vàng rơi trên long tôi. Chiếc lá nhẹ nhàng êm đềm đáp xuống tấm long thon nhỏ của tôi, giống như tôi cũng đang êm đềm đụ Toàn. Êm đềm đến độ như tiếng võng đưa, tiếng mẹ hát ru con giữa trưa hè yên tĩnh.

Tôi nhắm sát đôi mắt, nghe như mình đang chìm vào giấc ngủ tình si. Tôi không đòi hỏi gì thêm nữa. Thế là quá đủ, quá thừa cho cơn thèm khô nước miếng. Môi đang hôn nhau chan chứa. Con cặc của Toàn dẫu nằm yên trong lồn tôi, nhưng lồn tôi đã cựa quậy, rung động. Tôi vận dụng những sợi gân trong cửa mình để nhấp như chính lồn tôi đang bú cặc chàng, chứ tôi không doing cù mạnh bạo như mọi lần. Vậy mà Toàn đã mặt mày nhăn nhó, miệng bắt đầu rên khẽ:

- Cô Mai độc địa thật. Nếu Toàn có một ngai vàng, chắc nó cũng phải đổ nhào trong đôi mắt cô. Cô đang giam Toàn chung thân với tình cô rồi còn gì.

Khi nghe người "anh hùng bạc mạng" nói như thế để tỏ tình, tôi sượng hơn cả lúc đang ra. Toàn ơi! Nếu phải chung thân với anh, em cũng tình nguyện. Vì em đã có thiếu gì kẻ để làm tình cho thoả cơn dâm. Những Khôi, Huân, Đại, Cần, Hạnh, Cơ?. Nhưng chưa cậu bé nào, kể cả người lớn, bắt em phải dừng lại, yêu ngây ngất như em

đang yêu anh đây.

Cơn gió núi vô tình lùa tới ôm trọn lấy thân hình của tôi với Toàn đang quện sát nhau. Gió hôn hít trên da thịt nồng máu dâm của tôi. Lần đầu tiên giữa núi rừng Hẹn Hò, tôi nằm trần truồng loã lồ mà nghe các tế bào đồng loạt đón nhận hạnh phúc. Có lẽ tôi sẽ áp Toàn luôn đến chiều này cho đến khi mặt trời tắt thật êm đêm cuồng dại. Thoang thoảng mà ồ ạt. Chiều sâu không thôi, không có chiều nổi. Mà tôi nghe sung sướng đến lặng người.

Tôi hé mắt, chợt thấy đôi bướm vàng bay vờn cạnh nhau trên những chiếc lá cũng màu vàng đầu thu. Hình như chúng là đôi nhân tình bay đến để chia vui với chúng tôi, vì chúng cứ bay quanh quẩn nơi hai chúng tôi đang nằm ôm nhau mà nghe hạnh phúc dâng tràn. Tiếng chị Thu đang rên với giọng khoái lạc từ dưới bờ suối vọng lên. Cái gì bây giờ đối với tôi cũng thân thương dễ chịu. Tôi thích nhìn khu rừng đang im lặng. Bóng mát phủ đầy vạn vật. Lốm đốm một vài vệt sáng lung linh trên những thân cây đại thụ già nua. Chúng có nhìn thấy hai cô giáo lớn tuổi đang hăm hiếp hai đứa học trò 17 tuổi ở dưới đây không? Thu thì sao tôi không biết. Còn tôi thì trần truồng nằm đây như một cô gái mới lớn, mới biết yêu, ôm người tình 17 tuổi mà tưởng như ôm một người chồng 30 tuổi.

Tôi phải tưởng tượng ra như thế để sướng với lần đầu tiên giữa núi rừng thân yêu tình tứ. Mỗi lần tôi làm Toàn sướng quá, chàng cựa quậy. Tiếng lá vàng xào xạc dưới lưng. Hèn chi mà người ta đã gọi nơi chốn này là rừng Hẹn Hò. Nó kín đáo như căn phòng. Mà cũng trống trải thênh thang với núi rừng thiên nhiên vì nằm đây mà thấy cả trời xanh, thấy luôn cả những con chim chuyền cành ca hát trên các cành lá, thấy luôn cả vạn vật hoang vu. Tôi hỏi Toàn:

- Sao anh không hôn mắt em?
- Mắt đẹp thì dễ ngắm.
- Em cho anh một đứa con nhen anh?
- Điều anh đang suy nghĩ. Có thể như thế không?
- Giống anh. Giống cái ngang tàn bướng bỉnh của anh đó.

- Em yêu cái xấu đó của anh à?

- Dạ. Anh còn phải hỏi.

- Vậy mà anh nghĩ trái ngược. Mà dù em có ghét anh vẫn ngang tàn bướng bỉnh. Đó là cái tính của anh.

Tôi cắn yêu vào chòm mũi Toàn một cái. Rồi tôi cắn tiếp nơi cằm rồi đến hai trái tai. Toàn cười, nụ cười ngang tàn xấp xược với cái miệng rộng, môi dày, và hai hàm răng trắng như ngọc.

- Anh là người đàn ông hoàn hảo.

- Cám ơn. Anh không thích được nhận những lời khen như thế.

Lại một lần nữa, Toàn xấp xược với giai nhân như tôi.

- Hay anh là thằng gàn?

- Muốn nghĩ như thế thì cũng được thôi.

Nói xong, Toàn choàng hai tay qua lưng tôi, hai chân của chàng quần chặt lấy hông tôi. Và đít chàng hơi hẩy lên mấy cái, trong khi mặt chàng hồng rực lên, Toàn nói:

- Cho anh đưa con.

Toàn nói như thế có nghĩa là bảo tôi hãy dụ chàng đi. Tôi thích lối nói chuyện bóng bẩy đó. Nói xa mà hiểu gần, nên lòn tôi nhóm lên rồi động xuống. Không phải Toàn mà chính tôi, nghe tê tái sung sướng tuyệt cùng, vì cái dụ này có tình yêu có ngoại cảnh nên thơ, tình tứ. Dụ trong nhà thì làm gì có cơ hội thấy dưới kia nước suối mơ hồ chảy róc rách, thấy lá vàng từng chiếc bay xoắn trong không gian rồi mơ màng đáp nhẹ trên thảm cỏ. Dụ trong nhà thì đâu có nghe tiếng gió thơ ngây hôn lên da thịt cuồng si của mình. Động tác tôi đang dụ Toàn cũng rất êm đềm như cảnh vật yên tĩnh quanh đây. Khuôn mặt Toàn cũng đỏ hực lên. Hai môi chàng chúm lại, thở mạnh và đôi mắt thì dán sát vào mắt tôi.

Như thế này mới là đụ. Còn không thì chỉ là những hành động làm tình cho thoả mãn cơn thèm khát xác thịt. Tôi vẫn say sưa ngắm nhìn gương mặt của Toàn trong khi lồn tôi đẩy tới từ từ để nghe cặc Toàn đi sâu vào lồn tôi, ứ hự nơi cửa mình. Rút ra, đẩy tới. Nhịp nhàng, khoái laic. Mỗi lần như thế là mỗi lần tôi mang cả tấm ân tình ra tặng chàng. Nước lồn tôi ứa ra thật nhiều mà cặc Toàn vẫn chật chội trong lồn tôi. Tôi đẩy lồn tới thật sát để nghe đầu cặc của chàng chạm mạnh vào tử cung. Đã nhất là lúc đó. Khoái nhất là lúc đó. Cứ thế âm hộ tôi nhận không biết bao nhiêu là sung sướng tuyệt trần.

- Nhóm người lên một tí nữa để cho anh nhìn vú em tí.

Hai tay tôi chống lên cặp vú no tròn của tôi thông xuống. Toàn cong lưng lên ngậm một núm vú mà nút. Trời ơi! Tôi không dám la. Tôi ếm xuống để tận hưởng cảm giác thần tiên như người ta ếm hơi thuốc lào trong khi miệng ngậm ngậm trà sen. Tôi cắn chặt đôi môi, chịu đựng. Tay kia của Toàn bóp chiếc vú bên kia, cũng nhẹ nhàng êm đềm như động tác bú vú. Trời đã cho người đàn bà ba vũ khí lợi hại: Lồn, vú và miệng. Toàn đang làm chủ cả ba. Tôi chỉ còn có thể rên khe khẽ để được chồng tôi yêu tôi hơn.

Dưới kia tiếng chị Thu gào lên thật lớn:

- Chị đang ra với Đại đây Mai ơi ! Oái! Sướng lắm Mai ơi!

Tôi liếc mắt nhìn xuống nơi bờ suối. Thu đang ngồi trên một cành cây, chàng hững ra ôm Đại mà đụ. Đại nắc tới dồn dập. Toàn thể cành lá rung theo từng nhịp nắc của Đại. Chị Thu gục đầu trên vai Đại tiếp tục gào la thật lớn. Tôi trót hẹn với Toàn là phải đụ cho thật lâu, cho đến chiều tắt nắng. Nên dù cô giáo Thu đang "dạy" cho tôi bài số ba, mà tôi vẫn phải cắn răng nhịn thêm để phục vụ cho chồng tôi trước đã. Thú thật, từ nãy đến giờ cứ mỗi lần ngắm gương mặt cuồng dại của Toàn, là tôi lại muốn ra. Dù là cuồng dại, gương mặt Toàn vẫn còn mang nét trẻ con. Mà máu dâm của tôi là muốn đụ trẻ con. Rồi lại nghe Toàn bảo cho chàng đưa con. Nếu không cao tay ần thì tôi đã ra hết mấy lần rồi. Toàn nói khẽ vào tai tôi:

- Anh muốn nằm trên em.

Tôi nghiêng nhẹ thân mình, lật Toàn nằm lên trên người tôi. Lưng tôi

lạnh lạnh khi nằm trên mớ lá vàng. Cảm giác của tôi bây giờ hoàn toàn khác. Vì ấm hơn và có sức nặng của Toàn đè lên. Nhất là ở hạ bộ. Lòng dái của chàng dính sát lông lồn tôi. Cặc chàng ịn sát mu lồn tôi. Cặc chàng giã gạo vào lồn tôi mà môi chàng chẳng hề rời lưỡi tôi. Ngực chàng đè sát đôi vú căng tròn của tôi. Tôi buông hết, thả hết, đầu hàng hết. Tôi bỏ ngổ. Tôi như chiếc lá trôi giữa dòng suối. Không suy nghĩ. Mặc kệ cho Toàn đưa tôi đến đâu cũng được.

Toàn đụ xéo qua xéo về. Tôi hưng hết. Bỗng nhiên Toàn rút cặc ra, không nói năng gì, chàng quay xuống bú lồn tôi. Chàng chỉ ngậm mòng đóc mà nút. Hai bàn tay của tôi phải tự động bóp mạnh lấy hai trái vú và ềnh người lên rên khế. Tôi cố ếm cơn sướng trong người để tận hưởng. Thôi chết mất. Tôi lại yêu thêm một người nữa trong cuộc đời con gái của mình rồi. Toàn đó!

Tôi nói với Toàn:

- Có lẽ em sanh đôi cũng nên!

- Em đặt một đứa tên Ngang, một đứa tên Tàng nhé!

Tôi cười và mắng yêu:

- Khỉ ạ!

Đã một mình anh em chịu còn không nổi. Lại thêm hai đứa Ngang Tàng nữa thì chỉ có chết thôi. Toàn bú lồn tôi mạnh hơn mà mắt vẫn nhắm đuối nhìn mớ lông lồn dày khiếp đảm của tôi. Chàng đút lưỡi vô ngoáy lồn, tôi chịu được. Chàng bú hột le, tôi chịu được. Nhưng húc mạnh cái mòng đóc kiểu Toàn đang làm, thì tôi gần như chịu thua. Nên hai tay tôi vội kéo Toàn lên;

- Anh ơi! Đừng cười em! Hãy đụ em liền tức khắc đi. Đút cặc anh vào lồn em ngay đi anh!

Toàn chần chừ như muốn chọc cho tôi điên lên. Chịu hết nổi, tôi cho tay xuống cầm cặc của chàng đâm sâu vào lồn ngay tức khắc. Không đợi chàng nắc, tôi hẩy lồn lên liên tục, tự tìm hoan lạc. Thấy vậy, Toàn tội nghiệp tôi. Chàng bắt đầu nắc xuống ầm ầm. Tôi hú lên từng tiếng theo động tác nắc dồn dập của chàng mỗi khi con cặc to dài của

chàng cắm sâu vào lồng tôi. Và trong lúc đó, từ dưới suối tiếng chị Thu vang lên thật lớn:

-Chị ra lần nữa đó Mai ơi!

Tôi kéo sát Toàn xuống, rồi chàng cùng tôi hưởng phút thần tiên của ái ân:

-Ra với em đi mình ơi!

-Sắp chưa? Hay đang?

-Ra đi. Tử cung em đang nở. Anh hãy bắn hết tinh của anh vào đó cho em đi anh ơi!

Những tia khí nóng hồi của Toàn bắn phọt ra chạm vào thành lồng tôi nghe thật rõ từng đợt một. Của tôi nữa, từ trong xa, ứa ra tê tái. Tôi thót mạnh thành lồng, cố tình siết chặt lấy con cặc của Toàn như để hút hết từng giọt tinh khí của chàng. Cả hai chúng tôi nhập một, tràn đầy, ấm áp? Rồi hoàn toàn im lặng. Chỉ còn nghe tiếng Toàn thở bên tai tôi, và tôi bên tai chàng.

Từ xa, tiếng một con chim chích choè kêu buồn hiu quạnh. Một con gõ kiến gióng lên từng tiếng lộp cộp đều đều làm buổi trưa thêm buồn ngủ. Tôi buồn ngủ? Lạ thật. Có khi nào tôi ngủ trưa đâu. Nhưng sao hôm nay hai mắt tôi lại mở không lên. Tôi đã hết tình với Toàn chăng? Chưa bao giờ lồng tôi ra nhiều như hôm nay. Toàn hỏi tôi:

-Có đủ để đúc hai đứa sanh đôi chưa?

-Quá thừa. Nó đang chảy ngược ra miệng lồng em đó.

Toàn rút cặc ra, tụt xuống ban rộng háng tôi ra, và chàng gục đầu vào miệng lồng ban rộng để liếm sạch hết nước lồng của tôi và tinh khí của chàng đã chảy ra nhoe nhét dưới đó. Liếm khô xong, Toàn trườn người lên, sú vào miệng tôi một ít. Tôi nuốt ngon lành. Ngon quá. Mặn mặn, nồng nồng thơm mùi nước tình yêu của hai đứa. Toàn nói với tôi:

-Em cho cô giao Mai đó.

Rồi Toàn nằm im, mở lớn hai mắt nhìn vào đôi mắt tôi, ngấm môi tôi, ngấm vú tôi. Tôi nằm im đó để cho chàng tự do thưởng thức thân xác của cô giáo Mai yêu kiều tình tự. Toàn nhìn tôi không mệt mỏi, ân cần mới với tôi trong vẻ mặt si tình của một cậu bé:

-Thiên đàng hạ giới! Cô Mai ơi, anh là tiên!

Quái lạ, tôi vẫn yêu cái bé con của Toàn. Tại sao cái máu dâm của tôi cứ bắt tôi tìm yêu con nít nhỏ. Khánh bây giờ có đứng đó cũng xa xôi với vợ. Làm như tôi chẳng còn nhớ gì đến cái cổ áo có bông mai trắng đó. Tôi, một mình, chạy thực mạng trong rừng trẻ con, tìm cho được người yêu. Một là thỏa mãn tình dục. Hai là người yêu như Toàn hôm nay. Có lẽ đó cũng là lý do khiến tôi chọn nghề giáo?

Vì một chiều mưa năm xưa. Năm tôi mới 16 tuổi, ngồi nhìn ra ngoài cửa sổ, tôi thấy Đạm một chú bé con đang tắm mưa trần truồng. Sự loã lồ của nó bắt mắt tôi nhìn không chớp. Bộ phận sinh dục của nó chỉ lớn bằng ngón tay. Nhưng sự tò mò trong tôi khiến tôi không rời mắt được. Có lẽ tại máu dâm của tôi chẳng? Hay tại vì tôi đang ở cái tuổi bị sinh lý hành hạ? Chỉ có mình tôi mới biết. Tôi say mê nhìn bộ phận sinh dục của Đạm là do cả hai cá tính đó xúi dục. Đạm vô tình thơ ngây đùa giỡn với những bong bóng nước dọc theo chái hiên, trong cơn tắm mưa dưới vĩa hè nhà tôi. Lòn tôi bỗng nứng lên một cách kỳ dị. Nứng đến độ tôi vừa nhìn cặc của thằng bé vừa cho tay vào quần để tự bóp lòn mà nghe sung sướng tràn ngập khắp thân thể.

Dĩ nhiên đó là hiện tượng kỳ quái ở cô gái 16 tuổi. Con gái ở tuổi 16 có thể nứng lòn, nhưng sao không tìm người lớn mà tình tự, hoặc dâng hiến, mà tôi lại đi tìm trẻ con?

Lúc tanh cơn mưa, tôi kêu Đạm qua nhà tôi chơi. Thầy tôi bận đi làm việc còn mẹ tôi thì buôn bán dưới phố. Cả nhà chỉ còn có mỗi một mình tôi. Đạm rất thích tôi, vì mỗi lần được tôi gọi qua là có đầy đủ bánh kẹo. Năm ấy Đạm chỉ mới có 12 tuổi. Ngoài kia cơn mưa đã dứt nhưng bầu trời vẫn tối om. Tôi kéo màn cửa cho thật kín rồi rủ Đạm vô trong buồng tắm, cùng nhau cởi truồng và tắm với tôi trong bồn tắm. Thằng bé thơ ngây thích thú một cách hồn nhiên như khi đang tắm mưa.

Năm đó, lồn tôi đã mọc đầy lông. Vú đã no lên cứng cứng như hái quả cam. Tôi nằm ngửa ra phơi lồn, phơi vú cho Đạm phải tò mò mà hỏi, hay sờ mó. Chú bé đã thích chí với những cục kẹo không thèm đếm xỉa gì đến bà chị đã loã lồ nằm phơi lồn tênh hênh, và ôm nó vào long mà cưng mà giỡn. Tôi lật Đạm nằm sấp lên tôi, cố tình làm cho chim của chú bé cạ sát vào lồn tôi. Thật lạ lùng, dù con cặc của Đạm còn quá nhỏ, mà sao lồn tôi cũng vẫn sướng một cách kỳ lạ. Nước ầm vồn róc rách trong bồn, tôi dầm đặng cầm tay Đạm để lên vú tôi, Đạm thơ ngây nói:

-Vú của chị đẹp quá hà!

-Đẹp thì bóp đi. Chị cho phép đó.

Hàn bàn tay nhỏ của Đạm bóp cặp vú tôi. Tôi biết Đạm bóp như bóp hai trái banh vì thấy ngộ nghĩnh chứ không có một chút ý thức gì về sinh lý. Vậy mà tôi sướng lắm.

-Bóp mạnh nữa đi Đạm. Lát nữa chị cho em thật nhiều bánh?.

Nghe tôi nói thế, hai tay Đạm càng bóp mạnh hơn. Tôi hít hà. Sướng quá chừng là sướng. Thấy thế Đạm hỏi tôi:

-Tại sao em bóp vú chị mà chị lại sướng?

-Ờ! Sướng lắm em ơi! Phải chi em bú nó chị càng sướng hơn nữa.

Nghe tôi bảo thế, Đạm ngậm vú tôi bú liền. Lần đầu tiên tôi được bú vú. Toàn thân tôi tê tái, lông lồn dưới kia chống ngược lên một cách thích thú, và otôi nghe nước lồn tôi ứa rả rả. Chịu không nổi sự kích thích, tôi đưa tay sờ cặc Đạm. Thiên địa thánh thần ơi, sau một lúc mân mê con cặc của Đạm cương cứng lên và to bằng ngón tay cái. Tôi nâng niu bóp nhẹ con cặc của Đạm.

-Chị bóp cu em, em cũng sướng vậy.

Đạm nói với tôi mà khuôn mặt đỏ hồng, đôi mắt ngây dại ra. Tôi biết chú bé cũng đã biết dâm, nên thả thêm một câu đầu độc:

-Nếu chị bú nó em càng sướng gấp trăm lần. Giống như em đang bú vú chị đây này. Đạm nằm ngửa ra đi để chị bú cặc cho.

Đạm nằm vật ra, mặt mày hớn hờ. Tôi ngậm trọn con cặc của Đạm vào miệng bú thật ngon lành. Đạm vẹo người quăn quại. Thật tình lúc đó tôi chỉ biết bú chứ không có kỹ thuật gì đặc biệt như bây giờ. Và cuối cùng, không kiềm nổi cơn thèm khát xác thịt tôi cầm cặc của Đạm đâm vào lỗ tôi, và hẩy mông lên đụ một cách tỉnh bơ.

Tôi không biết Đạm có cảm giác gì khi nằm trên người tôi để đụ, vì chú bé chỉ nằm im, nhìn tôi, mặc dù cặp mắt của cậu cũng nở lớn đầy sung sướng. Khoảng 10 phút sau, tôi nghe lỗ mình tê tái. Và lần đầu tiên trong đời, từ trong xa của âm đạo, tôi nghe một cái ọc. Nước lỗ của tôi tuôn ra tràn trề. Đó cũng là lần đầu tiên tôi ra. Nhưng Đạm vẫn để cặc trong lỗ và hỏi:

-Chị làm gì mà la trời dữ vậy? Em sợ quá hà.

-Hình như chị ra?. Đạm ới?

-Ra là sao?

-Là chị đã vô cùng sung sướng với con cặc của em trong lỗ chị.

-Có phải như vậy là đụ không chị Mai?

-Sao em biết?

-Bởi vì có mấy lần em thấy anh chị Hia em đụ với nhau. Mà họ đụ trên giường chứ không phía trong bồn nước như vậy. Chị Hai của em cũng bú cặc anh Hai như chị bú cặc em hồi nãy. Nhưng anh Hai cũng bú lỗ chị Hai nữa rồi mới đụ?.

-Em dám bú lỗ chị không?

-Trong bồn nước như thế này làm sao mà bú?

-Thì mình vô giường?.Hai chị em mình làm giống anh chị Hai của em đi. Vui lắm Đạm ới!

Đạm nhảy ra khỏi bồn nước. Tôi lau cho chú bé thật khô rồi dẫn trở lại phòng tôi, vừa lúc trời lại đổ thêm cơn mưa như xối ngoài kia. Hai chị em trần truồng đắp mean, ôm nhau. Nằm ôm thân hình của đứa con trai mới lớn tôi vọc cặc, vọc dái của Đạm say sưa. Còn Đạm thì bóp vú và sờ lồn tôi. Tôi bảo Đạm nhét một ngón tay vô lồn tôi mà thụt. Đạm làm với vẻ khoái chí thấy rõ, và còn khoe với tôi:

-Anh chị Hai của em cũng làm như vậy. Mà còn nút lưỡì nữa chị Mai ơi!

Đó là điều tôi đang mong đợi. Nút lưỡì. Chỉ mới nghe Đạm nói, lồn tôi đã nóng như lửa hóp. Tiếng sấm chớp ầm ầm ngoài kia. Những tia sáng xanh lè xẹt vào phòng. Tiếng mưa như thác đổ trên mái ngói. Gió thổi loon qua khe cửa kính, tạo nên tiếng hú vi vu xa vắng? Tôi lồi Đạm nằm đối diện, áp cặc của Đạm thật sát vào lồn tôi. Và tôi với Đạm cả hai ôm nhau hôn môi, nút lưỡì nhau như người lớn. Cảm giác khoái laic chạy rần khắp cơ thể tôi. Mới ra lúc nãy mà bây giờ lồn tôi lại nứng lên dậy trời, nứng muốn nổ cửa mình mà chết. Trời mưa, còn gì sướng hơn nằm đắp mean cả cặc vào lồn và nút lưỡì?

Tôi bảo Đạm chuyển lưỡì qua cho tôi nút, và sú nước miếng qua cho tôi nuốt. Rồi tôi lại đưa lưỡì của mình qua cho cậu bé làm như tôi đã làm. Con cặc Đạm đang nằm gọn trong bàn tay tôi. Tôi tha hồ bóp nắn nó để thỏa mãn cơn dâm đang dâng lên ngùn ngụt như thác lũ trong tôi. Một ngón tay của Đạm đang liên tục thụt, móc vào cửa lồn tôi.

-Chị Mai ơi! Sao lồn chị nước nhiều quá vậy?

-Em xuống liếm hết cho chị đi. Liếm khô hết nước đó đi.

Đạm dạ một tiếng rồi tuột người xuống, banh háng tôi ra mà liếm sạch nước lồn. Liếm xong, Đạm đâm mạnh chiếc lưỡì bé con vào cửa lồn tôi mà bú, mà ngọ nguậy. Có lẽ đã nhiều lần Đạm chứng kiến cảnh anh chị Hai của cậu bé bú và đụ, nên Đạm rất rành. Tôi sướng điên người. Hai chân tôi tréo qua kẹp chặt lấy chiếc đầu của Đạm. Lồn tôi hẩy mạnh lên cho khe lồn cà vào lỗ mũi của Đạm.

Tôi giật tung chiếc mean ra ném sang một bên để quan sát Đạm bú

lồn. Chú bé bú lồn một cách say sưa, chăm chỉ như ăn một bữa ăn ngon. Tôi hỏi Đạm:

-Em có thấy hột le của chị không?

-Dạ không. Nó nằm ở đâu?

Tôi lấy một ngón tay chỉ cho Đạm và nói:

-Ở phía trên cùng đó! Đó, đó là hột le. Em ngậm vô nút thử coi chị có sướng không?

Sở dĩ tôi biết hột le sẽ cho tôi cảm giác sung sướng, bởi vì lúc này khi con cặc của Đạm chỉ mới vừa chạm nhẹ vào đó mà bụng của tôi đã giật giật lên mạnh liệt. Và khi ngón tay cậu bé đút vào lồn, thỉnh thoảng Đạm chạm nhẹ hột le thì tôi kích thích vô cùng. Vì thế bây giờ tôi bảo Đạm bú thử.

Trời đất ơi! Như thế này thì còn có điều gì tôi chưa nếm mùi. Và cậu bé đã làm tôi choáng váng. Hình như tôi đang ra một lần nữa trong miệng Đạm.

-Chị ra nữa đó Đạm ơi! Em liếm cho hết nước lồn của chị đi. Lúc nào muốn đụ em cứ tự nhiên leo lên người chị mà đụ nhen. Cứ làm giống như anh Hai của em đi.

Liếm lồn tôi sạch hết nước rồi, Đạm liền leo lên cầm con cặc to bằng ngón tay vào lồn tôi một lần nữa. Lần này chú bé đã biết nắm. Lồn của tôi là lồn con gái 16 nên âm đạo cũng không mấy to. Tôi cảm thấy khoái lạc một cách lạ kỳ. Một phần vì ngoài trời đang mưa. Một phần vì đã được đụ một cậu bé con hàng xóm, tuổi mới 12 mà đã nhiều lần tôi thèm thuồng mỗi khi xem nó tắm mưa, và từng đem mộng mơ vào giấc ngủ. Sướng quá, tôi đã gọi Đạm bằng anh. Rõ ràng hôm đó là lần đầu tiên cả hai biết chuyện giao cấu nam nữ. Lúc đó, cả hai còn mới trinh nguyên, trong trắng. Thế nhưng tại sao chúng tôi đã đòi hỏi và làm cho nhau như người lớn?

Chuyện trời đất đặt để cho như vậy. Hia con kiến có học trường nào đâu. Thế mà chúng vẫn sanh nở và nuôi nấng cả tỷ tỷ con. Chính tôi cũng đã không ngờ mình đã quá táo bạo và thử qua không còn thiếu

món gì trên giường. Ngoài kia cơn mưa vẫn còn nặng hạt. Trong này hai chị em tôi vẫn còn say sưa ôm nhau ân ái say đắm như một đôi nhân tình.

Vì muốn nhìn rõ con cặc của Đạm, tôi bảo Đạm nằm ngửa ra. Tôi đưa mặt thật gần quan sát. Chưa có sợi lông nào mọc thành hình. Chỉ mới có mờ mờ như lông măng. Con cặc thì hãy còn miếng da quy đầu. Khi núng lên thì giật giật, trông rất xinh. Cặc này chỉ vừa cho lồn 12 tuổi. Còn với tôi hình như hơi bé. Tuy vậy tôi vẫn sướng quá sức tưởng tượng vì tôi không còn lựa chọn nào khác. Ngắm no đôi mắt, thỉnh linh tôi ngoạm voà cả con cặc bú mạnh hơn lúc nãy. Đúng là nghề dạy nghề. Cậu bé lại oằn oại, vặn vẹo cả thân mình vì cảm giác khoái lạc. Khuôn mặt đỏ ửng, Đạm nhắm mắt la:

-Chết em chị Mai ơi! Em thờ không nổi nữa. Em tắt hơi cho chị coi. Chị bú cặc em mê quá. Chắc ngày nào em cũng qua đây tìm chị để được chị bú cặc. Chị đừng cho má em biết bả bằm thầy em ra cho vịt ăn à. Ôi cái miệng chị hay hơn bàn tay của chị nhiều. Tối nay chị cứ mở cửa sổ, em leo vô, hai chị em mình đụ nhau sáng đêm nhen.

Tôi vừa ngậm cặc Đạm bú, vừa ừ trong bụng. Tôi chỉ biết bú và bú, không còn gì hơn nữa. Bỗng Đạm nói với tôi:

-Sao chị không liếm hai hòn dái em như chị Hai làm cho anh Hai. Món này chắc sướng lắm nên anh Hai la Trời.

Thế là tôi biết liếm dái đàn ông từ đó. Ngậm trọn hai hòn dái vào miệng, tôi mút say sưa như ăn cà rem. Trung tâm khoái lạc của đàn ông là ở chỗ đó. Cái đít của Đạm bật tung lên rồi đập xuống nệm như người bị điện giật. Tôi khoái quá làm tới. Tôi lại ngoạm cặc Đạm bú một lúc lâu, thì bỗng tôi cảm thấy con cặc của Đạm giật mạnh trong miệng tôi từng hồi và phọt ra từng ia nước như chất hồ lỏng mằn mằn. Mỗi lần phọt ra như thế Đạm la quá cỡ. Tôi muốt hết vào bụng, vì thoang thoang nghĩ đó là tinh khí của đàn ông. Phọt khí xong, Đạm nằm xuội lơ. Lần đầu tiên Đạm đã biết bắn tinh khí, đã biết ra. Tôi ôm hôn con cặc Đạm thật lâu vì yêu nó quá cỡ, tội nghiệp quá đi mà. Tôi cảm thấy hơi xấu hổ vì đã dụ khi một đứa bé mới 12 tuổi đầu về phòng mà hiếp dâm nó.

Xấu hổ thì xấu hổ, mà tối hôm đó, tôi vẫn không gài then cửa sổ dù

không tin lời nói của Đạm lúc ban chiều cho lắm. Ngồi trong phòng học bài mà lòng tôi lo ra như đang chờ đợi người tình quân. Chốc chốc, tôi lại nhìn ra đêm tối, để tìm bóng dáng cậu bé đã cùng tôi quần thảo suốt cả buổi chiều mưa. Thế là từ hôm đó tôi biết mình có máu mê đụ trẻ con. Bởi vì, thú thật chưa đêm nào tôi nằm mơ thấy mình đụ với một người đàn ông lớn tuổi. Trong giấc ngủ tôi thấy mình chỉ đụ với toàn là trẻ con, có đứa chỉ mới 8 tuổi. Mà người ta bảo giấc mơ là những gì mình bằng ao ước mơ mộng, lắng trong tiềm thức và nó sẽ hiện ra trong giấc ngủ. Nếu đúng như thế thì tôi quả là một người phụ nữ bất bình thường.

Tôi đã đi ngủ rồi hết một tiếng. Mười một giờ tôi mới tắt đèn. Lên giường tôi kéo chăn lên đắp tận ngực. Nghe như mùi mồ hôi của Đạm vẫn còn phảng phất quanh đó. Nằm một mình trong chiếc mean ấm tôi nhớ lại mọi việc khi chiều mà lòng cảm thấy sung sướng. Nhớ nhất vẫn là cảnh tôi với Đạm nằm nghiêng, cạ lồn vào cặc, ôm nhau nút lười. Dù là sướng lâng lâng nhưng nó lắng mạn và vô cùng hấp dẫn. Có điều gì tình tứ lắm, nửa thanh, nửa tục và nhất là xảy ra trong cơn mưa chiều.

Tôi nằm đó mà nhớ Đạm quay quắt. Nhớ đến muốn khóc. Chính Đạm là mối tình đầu và cũng là người đầu tiên ân ái với tôi. Đáng lý ra, nếu cặc Đạm to hơn tí nữa thì tôi sẽ sướng biết chừng nào. Tôi còn nhớ cặc Đạm voà lồn tôi thật dễ dàng. Nhưng chờ tôi yêu cậu bé, yêu nó suốt cả mùa tắm mưa ngoài chái hiên, nên lồn tôi vẫn ra được hai lần?

Còn bây giờ, giữa núi rừng hoang vu, Toàn cũng nhỏ thua tôi những 7 tuổi, nhưng là một kẻ lớn, với bộ sinh dục đồ sộ, có phần quá kích thước, đã làm cho cô giáo Mai tôi mê mẩn ngây ngất. Cái đụ bây giờ hoàn toàn khác hẳn năm xưa. Bây giờ, cặc Toàn lúc đâm vào lồn tôi đã làm tôi sung sướng chết ngất. Chiều dài của con cặc đã đâm thấu tận tử cung. Còn bề rộng của nó đã chẹt ních đường âm đạo, cạ sát thành lồn, làm bật dậy hàng ngàn cơn sướng khiến tôi không cầm miệng được. Toàn nói với tôi:

-Em muốn đụ cô nữa.

Toàn muốn gọi tôi bằng cô và xưng em cho thêm lắng mạn, chứ lúc nãy khi sắp bắn tinh chàng đã gọi tôi bằng em và xưng anh.

-Dạ, xin anh cho em nhiều lần nữa. Em còn thèm quá. Mặt trời còn lên cao, không sao đâu anh.

Tôi khẩn khoản xin Toàn cho tôi nhiều lần nữa chứ không phải một. Vì tôi chưa thăm thắp gì cả trong lần đụ giữa rừng Hẹn Hò này.

-Cô lên ngồi trên mặt em đi, cho em bú lồn cô thật lâu.

Tôi cũng thích lối xưng hô như thế. Tôi ngồi lên, trịn cái lồn đang rỉ nước lên gương mặt khô ngò tuấn tú của Toàn. Nhìn xuống tôi thấy lưỡi của Toàn cũng màu hồng đỏ như miệng lồn của tôi. Hột le tôi sưng lên vì quá nứng. Toàn bẻ rộng chiếc lưỡi ra, gồng cứng để cho tôi đụ. Với cảm giác mình đang đè ngửa mồm cậu con trai ra bảo nó bú lồn, lòng tôi kích thích vô cùng và sung sướng tràn ngập toàn thân.

Giống heat năm xưa, ngay tối hôm đó, giữa lúc tôi đang nhắm mắt ngủ, bỗng từ nơi cửa sổ, tiếng của Đạm gọi tôi rất nhỏ:

-Chị Mai!

Tôi ngoài choàng dậy, không bật đèn tôi đến bên cửa sổ đỡ Đạm trèo vào. Rồi hia chị em lại trần truồng, đắp chăn, ôm nhau cả lồn, cả cặc và nút lưỡi nhau say sưa. Chúng tôi phải hạ thấp giọng thật nhỏ để không ai nghe thấy. Tay tôi lại bóp cặc và nựng hai hòn dái của Đạm. Còn Đạm thì cho Mai ngón tay vào đụ lồn tôi. Cả hai chúng tôi như kẻ trộm. Và cũng chính trong hoàn cảnh lén lút đó, tôi với Đạm càng đụ nhau say mê hơn. Tôi nói rất khẽ với Đạm:

-Xuống bú lồn chị đi!

Hình như đối với cậu bé này, bú lồn là món có thể làm cho tôi đạt tuyệt đỉnh khoái lạc. Đạm tụt xuống. Tôi chàng hăng rộng ra, hai tay phụ banh miệng lồn cho Đạm dễ hành sự. Trong bóng tối tôi chợt lảng mạn tưởng tượng đến một người yêu khác đang bú lồn tôi chứ không phải Đạm. Đó cũng là lần đầu tiên tôi biết ngoại tình. Giống hệt như sáng nay trong rừng, tôi đã ngoại tình với Toàn trong khi Đại đang bú lồn mình.

Tôi vẫn ôm Đạm, mà trong đầu thầm gọi tên một tu sĩ mà tôi đã yêu say đắm vì những lời giảng đạo lưu loát, lời cuốn. Tôi tưởng tượng chàng đang bú lồn tôi và nói thật nhỏ:

-Mục sư ơi! Em mê đôi môi của chàng quá đi. Chàng giảng đạo sao mà hay thế? Em cho chàng hết đó. Bú lồn em đi rồi leo lên đụ em chàng ơi!

Rồi tôi gọi tiếp đủ các tên, tưởng tượng đến những người mà tôi bất chợt gặp và yêu hoảng trong đời sống. Đạm bú hột le tôi. Đến mục này thì tôi phải áp chặt cái gối lên mặt để miệng đừng la lên thành tiếng. Chỉ mới từ hồi chiều đến giờ mà Đạm đã tiến bộ như cả vài năm trời. Đang lúc bú hột le sướng ngất trời. Đạm lại thọc lưỡi vô lồn tôi mà quậy. Rồi lại lấy ra mà quét mạnh hai mép lồn. Tôi lặn lồn, uốn mình thê thảm. Miệng không la được lấy nửa tiếng mà lưỡi Đạm thì hung tàn dũa lồn tôi thê thiết. Cậu bé không mỗi miệng, trong khi lồn tôi đã ra hết hai lần. Ra xong lần thou hai, tôi bảo Đạm leo lên người tôi và đút cặc vào lồn mà đụ. Nhờ lồn tôi là lồn con gái 16 tuổi, nên cặc của Đạm cũng đủ cho tôi sướng gọi là. Đụ nữa chừng, tôi nói nhỏ vào tai Đạm:

-Em nằm ngửa ra. Chì lên ngồi trên miệng em cho em bú.

Cảm giác lúc đó giống hết bây giờ tôi đang ngồi trên miệng Toàn để cho Toàn bú lồn. Xong tôi tự động quay đầu lại, vẫn để lồn trên mặt Toàn, tôi há mồm bú con cặc bụ bẫm trắng phau của Toàn đang giật giật một cách thật khêu gợi.

Dưới bờ suối kia, cô giáo Thu với cậu học trò tên Đại ôm nhau cà lồn vào cặc và nút lưỡi thì bỗng nhiên Thu lên tiếng:

- Xong chưa? Đổi chồng!

Toàn vẫn còn muốn đụ tôi nên nói lớn:

- Chưa!

Đó. Toàn lại làm tôi yêu chàng thêm hơn nữa. Trả lời với Thu xong, Toàn nói với tôi:

- Mặt trời hãy còn trên cao mà Mai.

- Dạ. Mình phải đụ cho hết hôm nay.

Toàn lại tiếp tục bú lồn tôi. Tôi ngẩng cao mặt nhìn những đốm sáng mặt trời xuyên qua các chòm lá dày rậm. Những chú sóc đuôi xù cong vút rượt đuổi nhau trên các cành cổ thụ. Hình ảnh đó nhạt nhoà, mơ hồ như sương khói vì tôi đang tuyệt vời sung sướng với chiếc lưỡi chuyên nghiệp của Toàn.

- Muốn em ra trong miệng anh một lần không?

- Không. Nín lại đi. Và xuống đụ anh.

Tôi quay xuống ngồi trên người Toàn mà động cù. Toàn tha hồ la chí choé. Tôi phải hiếp cho được cậu học trò này mới thôi. Đụ trên một tiếng, tôi không cầm được nữa, bèn rử Toàn:

- Mặt trời sắp lặn rồi mình ơi! Cho em đưa con thứ ba đi anh! Em chịu hết nổi rồi.

Toàn ngồi bật dậy. Chúng tôi đụ ngồi thêm nửa tiếng nữa, thì ôm siết nhau quăn quại gọi tên nhau, gọi trời đất, gọi chim muông, gọi cỏ cây hoa lá vang cả khu rừng vắng để vạn vật nghe chúng tôi đang phọt khí vào nhau, cho nhau, chan hoà, hạnh phúc?

Chúng tôi qua đò khi mặt trời đỏ ối trên giòng sông. Những đàn cò đang bay về núi. Những bông lau nghiêng ngã với gió chiều. Gió sông đã làm cho cả bốn chúng tôi lai tinh phần nào sau một ngày truy hoan đụ đéo chưa chan thoả thích. Một đến như thế mà tình tôi vẫn lãng mẫn. Tôi ước gì có một đêm trăng tôi với Toàn chèo ghe ra giữa giòng, hay đậu lại dưới một bờ tre, để hai thầy trò chúng tôi dang dúi ngát trời như hôm nay trong rừng Hẹn Hò.

Ngày hôm sau, tôi đem ước mơ đó tâm sự với Toàn trong giờ ra chơi. Vậy mà Toàn đã thực hiện được ước mơ đó cho tôi vào ngay đêm Trung Thu, sau đó hai tuần. Toàn hẹn tôi vào một buổi chiều bên kia sông. Trăng lên, chúng tôi xuống một chiếc xe cómui. Trong khoang đã có sẵn chiếu chăn, mền gối cùng bánh mứt, nước trà?

Toàn đã quên mất cô giáo Thu để yêu tôi. Cũng như tôi đã quên mất Huân để yêu Toàn. Những con chim lãng mạn đa tình đang chuyển cảnh. "Khi vui nó đỗ, khi buồn nó bay." Tôi với Toàn xích lại gần nhau có lý do. Một cô giáo thích đụ học trò. Và một học trò thích yêu cô giáo. Giả dối chỉ có thể. Cả một ngày trời đụ nhau ngắt ngảy trong rừng vắng mà lúc rời nhau vẫn còn thương nhớ. Thì đó đúng là một tình yêu chân thật. Cái ngang tàn bướng bỉnh của Toàn đối với tôi là thần tượng. Cũng như cái máu dâm khác thường ở tôi mà Toàn đang yêu, chẳng bao giờ phai nhạt trong tôi.

XVI

Có lần vào một buổi trưa, sau khi ái ân với Toàn tôi đã khai thật với chàng là tối hôm đó tôi đã có hẹn với một cậu học trò khác mới có 16 tuổi ngay tại nhà tôi. Cái hẹn đó như buổi ăn tối, tuyệt nhiên không có tình yêu. Sinh lý tôi đòi hỏi, tôi phải thỏa mãn.

Toàn đồng ý. Vì chàng chỉ có khả năng cho tôi được có mỗi buổi ăn trưa mà thôi. Và Toàn hôm đó đến điểm hẹn, chàng đã xin phép tôi cho Toàn miễn đụ vì đã chơi với Thu và ra hai lần. Không sao, Chúng tôi không che nầy. Thẳng thắn, không lường gait nhua. Vậy mà bean lâu mới lạ! Gần như tôi với Toàn mê nhau thì đúng hơn. Vắng nhau nửa ngày thì đã nhớ nhau quay quắt. Vừa đụ xong lại xin làm ngay cú khác. Toàn chịu đựng tôi tối đa. Như lần hẹn cầu kỳ vào đêm trắng sáng Trung Thu này.

Toàn chèo ghe ra giữa giòng rồi neo lại. Giòng sông vắng, trải rộng ánh trăng màu xanh mờ nhạt. Gió lạnh trên sông làm tôi phải ngồi sát vào chàng, ôm chàng mà ăn bánh uống trà. Toàn khoác chiếc mền cho hai đứa để vừa bên nhau vừa ngắm mặt nước sông im lìm thanh vắng. Chàng cho tay sờ vú tôi xoa nhẹ nhẹ. Tôi nhìn Toàn đắm đuối hỏi:

- Tại sao anh yêu em dữ vậy?

- Tại vì em giống một người. Nhất là đôi mắt. Đôi mắt như gương đao. Em có hãnh diện về vũ khí em đang có hay không?

- Hình như có. Hãnh diện lẫn lo âu.

- Vì sao vậy?

- Vì nó báo trước là em đang cưu mang một cuộc đời dâm dăng. Anh thấy đó. Một mình anh không đủ. Em đã phải chạy kiếm thêm cả đám học trò trong lớp để đụ vào những lúc không có anh. Vắng đụ làm em dễ lên cơn điên. Mà quái lạ! Sao em chỉ thích đụ trẻ con. Mà anh là một.

Toàn đỡ tôi nằm ngửa ra trên đùi chàng, hai tay nâng mặt tôi, nhìn như đang thưởng thức một bức tranh quái dị. Chàng không thể

tưởng tượng nổi cái bề ngoài mô phạm, đoan trang, hiền thực của cô giáo Mai lại mang một tâm hồn của một con quỷ dâm dục. Cái dâm dục khác thường cuồng bạo. Tôi có thể dụ suốt ngày. Nghỉ để ăn cơm xong, tôi lại vào giường dụ tiếp, dụ đến khuya. Nếu cần thì tới sáng. Hình như lần tôi bị một sợi lông cặm chìa vào chọc lồn lên một cách tàn bạo. Quỳ xem lễ ở nhà thờ mà lồn tôi đã ứa ra. Trong khi đi dạy, vào giờ chơi hề nhìn thấy một cậu học trò nào vừa mắt là tôi liền tưởng ngay đến việc lột truồng cậu ta ra để bú cặc, và cho leo lên người tôi mà dụ.

Táo bạo hơn nữa, đã có những lần nhìn các cậu, em của mẹ, hay các chú, em của thầy tôi, mà tôi cũng đã có những ước mong rất loạn trong đầu. Cũng may tôi vội vàng tìm hình ảnh khác để mơ tưởng, nếu không, sợ rằng tôi cũng sẽ dâm ngu hết với những người thân thích đó. Người ta thường khen: Đôi mắt cô Mai đã đẹp mà lúc nào cũng buồn xa xăm. Họ làm to. Tôi có buồn xa xăm gì đâu. Tôi chỉ đang xây những hình ảnh dâm dật, dụ dẻo với bất cứ ai bắt mắt tôi trong đầu. Đôi khi tôi nghĩ, nếu không làm cô giáo, chắc tôi đã hành nghề ở nhà thổ. Vì chỉ có nơi đó mới đủ cho tôi thoả mãn cơn thèm khát xác thịt liên tục mà không phải có gì mắc cỡ. Nhớ lại năm 16 tuổi, tôi đã dụ khi chú bé Đạm 12 tuổi vào bồn tắm mà bú cặc. Hình ảnh đầu đời đó chưa bao giờ phai nhạt trong tôi.

Cho đến bây giờ, tôi đã dụ ít nhất 10 thằng bé con, mà đêm nào tôi cũng nhớ Đạm 12 tuổi của năm xưa. Nhớ đến tên của Đạm, hay nhìn một cơn mưa ngoài hiên là mắt tôi đã mơ màng xa vắng. Như thế thì đôi mắt tôi làm gì mà chẳng đẹp. Ai đã được tôi chăm và nhìn, thì đôi mắt tôi như xoáy, như lấy hết tinh anh từ họ, họ phải xiểng niểng si tình? và con đường đi đến hén hò còn chẳng bao xa.

Đạm, 12 tuổi, từ một cậu bé chẳng biết gì, mà tôi đã bạo gan huấn luyện thành một tay thợ dụ rành nghề. Cứ mỗi chiều đi học về là Đạm chạy qua nhà tôi ăn uống thoải mái. Ăn xong, hai chị em cởi trần truồng vào bồn tắm xả nước ấm để đùa giỡn với nhau. Tôi thích thú khi nhìn con cặc to bằng ngón tay cái của Đạm. Những tia tinh khí còn rất lỏng của Đạm tôi cũng đã uống rất nhiều. Chú bé có xanh xao, mà càng lúc Đạm càng muốn qua tìm tôi để chơi trò chơi xác thịt.

Thích nhất là những buổi trưa cuối tuần, tôi đứng dạng chân ra, bắt

Đạm quỳ xuống bú lồn. Tôi nhìn mình trong kiếng để tự thấy y mình là một bà hoàng, đang bắt một thằng nô lệ phục vụ sinh lý. Rồi tôi sung sướng với hình ảnh đó.

Toàn bất ngờ hỏi:

- Em đang nghĩ gì đó?

Tôi chối phăng:

- Dạ. Em đang nhìn trăng Thu dưới bóng nước.

Cứ để tôi mặc đồ như thế, Toàn luồn tay vào trong sờ vú và bóp lồn tôi. Tôi thích Toàn gọi tôi bằng em.

- Lúc ấy anh bảo đôi mắt em giống một người. Người tình của anh phải không?

- Cũng gần như thế. Đó là một nữ tu.

Tôi hơi nhồm người, nhìn vào mắt chàng chăm chú rồi hỏi:

- Một nữ tu? Ni cô phải không?

- Không. Một Dì phước. Lớn hơn anh 11 tuổi.

- Chuyện hấp dẫn à! Sao lâu nay anh không kể cho em nghe với.

- Vì đó là một kỷ niệm buồn. Buồn lắm nên kể lại cũng chẳng ích gì.

- Nhưng em muốn nghe. Kể cho em nghe đi người yêu của em.

- Từ năm anh mới 12 tuổi. Đừng cười anh nhen!

Dạo đó anh học trường tư của nhà thờ. Dì Marie dạy lớp anh. Hồi đó anh ngây thơ tự hỏi tại sao dì Marie đẹp như thế mà lại đi tu, uổng quá. Cởi áo nhà giòng ra, Dì sẽ được cả vạn người đàn ông chạy theo. Anh phải nói rằng Dì đẹp áo nảo, sầu mọng. Anh cũng không hiểu tại sao chỉ mới có 12 tuổi mà tim anh đã biết yêu. Anh đã mượn máy chụp hình của bố vào trường xin phép chụp một lô ảnh của Dì,

rồi về in ra treo khắp phòng. Chuyện anh làm chẳng ai để ý, vì chẳng ai dám nghĩ cậu bé học trò 12 tuổi này đã táo bạo dám yêu Dì Marie. Năm 13 tuổi, vào buổi học cuối cùng trước khi nghỉ Tết, anh đã diện thật đẹp, xin phép Dì cho anh được chụp chung với Dì một tấm hình. Và anh đã dành tiền để rửa thật lớn thành hai tấm, một cho anh và một anh tặng cho Dì vào buổi chiều 30 Tết tại phòng Dì ở.

Chắc chắn dì Marie đã thấy có những gì khác thường ở anh. Giờ ra chơi anh quần quít bên Dì, phụ lau bảng đen, đổ giỏ rác, hay giặt khăn lau bảng. Đến giờ tan học anh cũng ở lại quần quít phụ Dì thu xếp sách vở, sổ điểm mặc dầu chẳng bao giờ Dì nhờ tới anh.

Anh còn mang sổ sách cho Dì đến tận phòng Dì, rồi tìm cách cà rà nói chuyện có khi đến cả 15 phút rồi mới ra về.

Mồng một Tết, bố mẹ bảo anh mang bánh mứt đến tặng Dì. Em có biết gì xảy ra không? Dì Marie quàng vào cổ anh chiếc khăn len màu tím hoa cà do chính Dì đan. Dì nhìn anh với cặp mắt lạ hơn ngày thường, hai tay Dì giữ chặt chiếc khăn quàng, rồi nói nhỏ với anh:

- Mùa lạnh sắp tới. Toàn quàng khăn này cho anh ấm và nhớ tới Dì. Nhớ đừng cho ai biết Dì tặng. Dì tự tay đan đấy. Cho em đó.

Người anh rung lên vì cảm động. Nhìn lên tường chỗ bên trái giường Dì ngủ, anh thấy bức hình anh chụp chung với Dì được đóng khung kiếng treo ở đó. Bất giác Dì hôn lên má anh một cái thật mạnh, rồi Dì đi lại nơi cửa sổ, nhìn ra ngoài trời lúc chiều đang xuống.

Dù yêu Dì lắm, trí óc anh thơ ngây của anh không thể nào dự đoán những gì vừa xảy ra cách đó một phút. Anh hụt hẫng chơi vơi, không hiểu Dì Marie làm thế nghĩa là gì. Anh không dám vội kết luận, hay Dì yêu mình cũng nên? Không, trăm lần không, vạn lần không. Vì Dì là nữ tu và cũng là cô giáo của anh. Anh đứng như trời trồng, nhìn lưng Dì từ phía sau. Cả căn phòng im lặng. Chỉ có tiếng tíc tắc của chiếc đồng hồ reo trên bàn.

- Toàn mang tấm hình treo lên tường về đốt giùm Dì đi.

Dì nói với anh trong khi mặt Dì vẫn hướng ra cửa sổ. Giọng Dì hơi vỡ ra đầy cảm động vào những chữ cuối câu nói. Anh vẫn đứng như

chết tại chỗ. Lòng hoang mang kinh khủng. Trí óc non nớt của anh chưa thể hiểu câu nói vừa rồi của Dì. Tay anh ôm chiếc khăn quàng len màu tím hoa cà áp sát lên ngực, rồi lên mặt, vì lòng cứ ngỡ Dì không muốn treo nó ở trong phòng thật. Không nghe anh trả lời, mà cũng không thấy anh cử động, Dì nói:

- Dì nói thế, Toàn có nghe? không?

Dì quay phắt lại nhìn anh, kịp thấy anh đang áp chiếc khăn len vào mũi mà hôn. Dì vẫn đứng đó, phóng cặp mắt đẹp thần sầu nhìn anh thương hại. Lòng anh lại thẳng thốt lo sợ Dì sẽ đuổi anh ra khỏi phòng sau khi đã dí tấm hình vào tay anh.

Nhưng không! Tất cả trở về im lặng. Sự im lặng nặng nề ghê sợ, vì không biết cái gì xảy ra sau đó. Dì vẫn đứng đó cách anh hơn hai thước, vẫn đôi mắt của giai nhân tuyệt sắc, nhìn chăm chú về anh, nhưng không sắc và không nghiêm trang như trong lớp học, mà dịu hiền nhân từ, độ lượng cộng với chút thương yêu. Có lẽ vì thấy anh tội tình đang thân thương ôm chiếc khăn quàng mới tinh mà hôn như đoá hoa. Anh thuộc loại to con nên mới 13 tuổi mà trong như đã 15, 16. Anh cao bằng Dì chứ không ít, mà dáng dấp thì thật lá quỳnh, nhà quê, nếu không muốn nói là ngáo. Lại một điều là đôi chân anh không nhúc nhích được. Và đôi bàn tay cũng cằm khư khư hai đầu khăn quàng len của Dì mà chịu trận. Mắt anh ngơ ngác. Có lẽ vì cử chỉ tội tình đó, Dì Marie đã tiến đến anh một bước. Rồi đứng lại. Hình như Dì muốn làm một cử động nào đó, mà sao Dì không dám. Có cái gì vô hình chặn đứng Dì lại, không cho Dì tiến xa hơn.

Anh nhìn gương mặt nhân ái của Dì, nhất là đôi mắt như cặp nam châm, thu hút hết hồn anh, làm đôi chân anh càng như tê liệt. Cái đẹp chứ không phải uy nghiêm của đôi mắt Dì rõ ràng đang thôi miên anh. Dì bước vòng qua, lại khoá nhẹ cửa. Từ phút đó anh yên lòng là mình sẽ không bị đuổi về, chứ không biết đó là cử chỉ cố ý của Dì không muốn ai vào bắt tở.

Hai tay anh vẫn áp cái chéo khăn lên trên mũi mà hôn. Dì khoá xong cửa, quay lại nhìn anh im lặng và đứng đó. Hình như trí óc Dì đang suy nghĩ lung lăm, nên đôi chân mảy nhíu lại, gương mặt thì hiện rõ lo âu.

- Lúc Toàn vào đây có ai thấy không?

- Em không để ý.

Rồi bất giác Dì mở cửa ra, đưa mắt nhìn suốt hành lang một lát, rồi Dì lại khoá cửa lần nữa. Lần này Dì tiến lại phía anh, rất chậm, và sát hơn, cầm đôi tay anh đang ôm chéo khăn. Anh nghe mùi thơm, không phải nước hoa của da thịt Dì, với bộ áo chùng đen Dì đang mặc. Người anh lại rung lên dữ dội. Không phải mình anh mà cả đôi tay Dì cũng thế. Rồi không biết cái gì khiến anh táo bạo, nâng đôi bàn tay Dì lên dùng mũi hôn thật lâu như đã hôn cái khăn quàng Dì tặng. Anh sượng ngất ngây. Hôn anh xong anh áp má mình vào hai lòng bàn tay của Dì thật lâu. Hình như anh có lạm dụng việc không phản ứng của Dì để làm thế. Bởi trí óc bé con của anh nghĩ rằng, nếu không hôn đôi bàn tay Dì hôm nay sẽ chẳng bao giờ anh có cơ hội ngàn vàng nào khác. Anh cao bằng Dì, nên lúc hôn tay, anh nhìn thẳng, thật gần đôi mắt ngọc của Dì. Lúc đó anh mới nhận biết Dì cũng ríu ríu mơ màng có chút hạnh phúc ẩn hiện đâu đó trên khuôn mặt chữ điền, trắng trẻo. Vì đứng rất gần, anh chú ý cặp lông nheo cong vuốt tự nhiên, và hai lòng đen to pha màu nâu đậm. Khiến nó như hai viên đá quý. Anh bảo rất gần, nghĩa là anh cách mặt Dì có vài phân và cũng có nghĩa cái hôn nếu được phép có thể xảy ra bất cứ lúc nào? rất táo bạo, cuồng nhiệt nồng nàn?

- Em thấy có đứa trẻ con nào có sự phát triển tình dục quá sớm vào tuổi 13 như anh không?

Tôi bảo Toàn:

- Có. Trẻ hơn là đằng khác. Mười hai tuổi. Đó là người tình đầu đời của em tên Đạm. Nhưng chuyện của anh nghe thú vị hơn. Kể tiếp đi. Hấp dẫn quá. Anh đang làm em đang lắng mạn chứ không phải nứng như mọi khi.

- Bàn tay Dì ấm quá, nó vẫn áp sát vào má anh. Anh hôn tay Dì lần nữa, lần này bằng môi cũng thật lâu? Tự nhiên anh nghe mái tóc phía sau của mình có bàn tay thứ hai của Dì đan vào, gần như đẩy mặt anh sát hơn vào Dì. Và, Mai ới. Thần tiên cực lạc. Vào đúng lúc anh ngẩn môi lên rời nụ hôn khỏi tay Dì, thì môi Dì bất thành lình đặt sát môi anh. Anh buông chiếc khăn hai tay níu Dì xuống, ngất ngây,

choáng ngợp, nồng nàn, và gì gì đó nữa, anh không đủ ngôn ngữ để diễn tả được nỗi hạnh phúc tuyệt vời lúc đó.

Ngoài kia chiều đang xuống, hình như nhanh lắm, vì khắp sân chơi không còn một giọt nắng. Đúng là chiều mỏng một Tết. Chỉ có mấy con chim bồ câu đậu ỉ ỉ ở trên cành phượng, chuẩn bị đi ngủ khi mặt trời khuất bóng. Chiếc hôn trong này thì chậm và dài, kéo theo những hơi thở thơm tho rất gần rất miên man. Có thể như thế sao?

Nó huyền hoặc như chuyện thần tiên. Nó hoang đường như giấc mơ biến thành sự thật. Và có phải sự xếp đặt lạ lùng của trái tim thẳng bé 13 tuổi đã đặt vào môi hôn của Dì phước Maire? Làm sao, và cái gì đã khiến anh biết hôn môi lúc đó? Cả Dì phước nữa. Bao năm tu khắc khổ ở nhà giòng, cái gì, làm sao chợt một phút đã trở về nguyên hình một cô gái bình thường, biết rung động, biết hôn môi.

Ngất ngây, say mềm, quỵt sát, cắn nhau, nút nhau, nước miếng trong môi nhau. Rồi anh nghe dưới kia bộ phận sinh lý của mình cương cứng. Ốc trâu đồng loạt nổi lên khắp da thịt anh. Mắt mờ sương khói. Thần dục vọng Dì anh xuống vực sâu khi vừa hôn vừa nhìn đôi mắt vàng ngọc của Dì riu lại mơ màng. Có hơn năm phút, chiếc hôn nồng cháy.

- Không được. Toàn hãy giúp Dì đừng sa chước cám dỗ. Hai tay Dì buông nhẹ anh ra và nói thề với đôi môi ướt mềm nước miếng. Mắt Dì không nhìn anh nữa, mà gắn đầu đó ở những viên gạch bông màu xanh dương. Tay Dì lần chuỗi, miệng lâm râm như cầu nguyện.

Anh có rất nhiều điều muốn nói mà môi mở không ra lời. Tay anh cũng muốn làm động tác tào bạo khác, người đã có sự kiện của đáng thần linh nào đó to lớn và uy quyền hơn tình yêu. Có thể vì đáng đó, Dì sẽ chẳng bao giờ ôm hôn anh như cách đây một phút. Anh thấy rõ có sự lo ra nào đó trong giáng điệu cầu nguyện của Dì. Vì tay Dì có lần chuỗi, miệng cố khan lâm râm, mà mắt thì nhìn lên khung hình có anh và Dì chụp chung.

Chuông nhà thờ đổ báo hiệu đã đến giờ cầu nguyện chung của các nữ tu. Dì giã từ anh rồi chạy vội vã một cách không cần thiết về phía trái hành lang. Anh đứng đó nhìn theo băng khuyên, luyến tiếc, và linh cảm rằng mình đã vừa đánh mất một điều gì to lớn lắm.

Đúng như thế, chiều hôm sau anh trở lại, gõ cửa. Không có tiếng Dì trả lời. Anh đứng đó ngoài hành lang lâu cả tiếng đồng hồ, chờ đợi, rồi cuối cùng đành phải đi về, lòng áo nảo, đau đớn. Những chiều kế tiếp cũng chẳng khá gì hơn, trong khi người anh xẹp xuống như một cánh hoa héo. Nghỉ Tết xong đi học lại, Dì Marie đã được một bà giáo thường thay thế. Lý do không ai biết, ngoại trừ Sơ Bề Trên. Và từ đó anh chẳng còn có cơ hội gặp lại Dì được nữa?

Anh vẫn phải lớn lên một cách thui thủi, tàn tật trong quả tim. Ngày nào anh cũng chạy qua hành lang nơi Dì ở, sau giờ học và chờ đợi. Nhưng hình bóng Dì vĩnh viễn không còn nữa. Mười bốn tuổi đời anh mang vết thương của một người lớn thất tình, lòng đau, sống với chính mình mà không thể và không dám thổ lộ với bất cứ ai.

Đêm nay, dưới ánh trăng Trung Thu với em, nhìn mắt em, vì nghĩ là đang ôm dì Marie. Hôm ở trong rừng Hẹn Hò cũng thế. Anh dụ em mà miệng thì luôn gọi thầm tên Dì Marie. Xin em đừng giận. Anh phải cảm ơn em cho anh sống nốt dư hương của mối tình bất hủ. Mối tình không chết được ở tim anh. Đau một điều là anh tuyệt nhiên không biết việc gì đã xảy ra. Bây giờ lớn lên mà hồn anh vẫn theo Dì. Và chợt hiểu, không biết có đúng hay không, rằng phần sống tâm linh của Dì mạnh hơn, đã lôi kéo Dì lại nơi nào đó để tiếp tục sống với chiếc áo chùng đen với chuỗi tràng hạt và những lời cầu nguyện v.v? Anh mong tên Toàn của anh cũng chẳng bao giờ phai nhạt ở Dì.

Tôi rùng mình vì sương thu xuống lạnh cũng có, vì chuyện tình ngang trái của Toàn cũng có. Vậy mà Toàn sống được đến hôm nay, kể cũng đã can đảm. Đôi mắt đẹp của tôi là cái cớ để Toàn yêu tôi say đắm, qua Dì Marie. Cũng được thôi. Với tôi, điều đó không quan trọng, vì tôi đâu phải là kẻ sẵn tình. Tôi tìm lạc thú xác thịt. Không người này thì tôi tìm người khác, kể cả bằng phản bội lừa dối. Cho nên tôi chấp nhận Toàn yêu dì Marie qua đôi mắt của tôi. Càng đẹp. Bao lâu Toàn còn thiết tha, nhiệt tình khi hai đứa một mình trần truồng thân xác như đêm nay. Tôi còn táo bạo hơn cho phép Toàn gọi tôi bằng Dì Marie?

Tay Toàn vẫn nằm trong quần tôi, trong áo tôi. Mắt Toàn vẫn nhìn vào đôi mắt tôi dưới bóng trăng. Tôi biết chàng đang sống với hình bóng của Dì Marie chứ không phải với cô giáo Mai. Bỗng tôi nói với

Toàn:

- Toàn ôm hôn Dì như chiều 30 Tết ba năm về trước đi.

Toàn cúi xuống hôn tôi lập tức, mê đắm. Tay Toàn bóp vú tôi mạnh hơn, xoa lồn dữ tợn hơn. Toàn điên lên, bế xốc tôi vào khoang ghe, lột truồng tôi ra và nói:

- Dì ác lắm. Dì đã giết chết Toàn suốt ba năm, Dì có biết không?

Rồi chàng banh háng tôi ra, đút cặc vào đụ dã man, đụ tàn sát, hung tàn như tên cướp đang hãm hiếp một nữ tu.

Tôi lại đóng kịch:

- Dì xa Toàn mà không làm sao tu tiếp được. Dì đã cởi áo nhà giòng, hoàn tục, về đây để tìm Toàn. Toàn hãy đụ Dì thật mạnh đi, làm chồng Dì đi. Nhớ quá Toàn ơi! Chiếc khăn quàng màu tím hoa cà anh có còn giữ không?

- Dạ còn, em cất trong valise. Mỗi ngày trước khi ngủ em mang ra hôn, nhìn để nhớ Dì. Đêm nay em sẽ chết luôn trên người Dì. Em đang đụ Dì đây, Marie ơi?

Tôi đã quá! Sướng kinh khủng! Cậu bé nào đến với tôi cũng mang dáng dấp của một cậu học trò, trong lòng vẫn vương vấn cái giai cấp thầy trò. Không bình thường, bình đẳng như đôi nhân tình. Nhưng bây giờ Toàn đang tận lực, đụ trả thù, đụ cho bỏ những ngày thương nhớ Dì Marie. Tôi la lớn giữa giòng sông thanh vắng, tràn ngập ánh trăng:

- Toàn đang phá trinh Dì đó hả Toàn? Đụ Dì thật lâu nhen toàn, khoan ra sớm. Hãy đụ dì khi nào trăng ngả về hướng Tây?

Tính đùa chơi với Toàn, mà rồi tôi nhập thần lúc nào không hay biết. Tôi cũng tưởng mình là Dì Marie. Nên tôi hẩy dít lên cầu xé Toàn, đụ Toàn kinh hồn khiếp vía. Tôi bảo chàng ngưng đụ quay xuống bú lồn tôi. Gió sông thổi lùa vào khoang ghe. Tiếng nước gõ róc rách vào mạn thuyền. Tất cả yên lặng. Một cõi riêng tràn đầy hạnh phúc của Toàn với tôi. Toàn bú lồn tôi lần này cũng khác hơn những lần trước.

Làm như chàng đang chúi đầu vào lồn tôi để ăn, để táp cho bằng hết nước lồn tôi để ăn, để táp cho bằng hết nước lồn đang ứa ra chẹp nhẹp nơi miệng lồn tôi. Và thú thật, chưa bao giờ tôi thấy sướng như đêm đó. Bú xong Toàn leo lên người tôi, và cắm cặc vào lồn tôi mà đụ tiếp. Rồi tôi bú cặc Toàn. Hai đứa say sưa kéo dài cuộc ái ân mây mưa dưới ánh trăng Thu trên giòng sông vắng:

- Sao Dì đi mà không nói với em một lời?

- Dì tính ra đi tìm một nơi xa vắng để tu lại, nhưng lòng Dì vẫn còn nặng lòng trần tục. Bởi vì không đêm nào mà Dì không nghĩ đến Toàn. Tấm hình Dì còn giữ kỹ, nụ hôn của Toàn tặng hôm đó Dì cũng vẫn còn giữ kỹ, nụ hôn của Toàn tặng hôm đó Dì cũng vẫn còn giữ kỹ. Tất cả đã xô Dì ngã vào giới cấm. Nên Dì nghĩ, hay mình từ giả những gì mình không theo được để trở lại tìm Toàn. Toàn ơi! Tình dục mạnh quá. Dì đã thua?

Cái cách tôi bú cặc Toàn đêm đó cũng khác. Hiền từ, chậm chạp, khoan thai. Dĩ nhiên là diễn xuất.

Mà cái nào ra cái ấy. Toàn sướng điên lên nên đã phọt khí vào miệng tôi đầy ứ. Tôi uống hết, nuốt hết một cách ngon lành, say sưa. Nuốt xong tôi leo lên ôm Toàn nút lưởi. Màn kịch ái ân tiếp tục kéo dài cho đến khi trăng gần lặn sau rặng núi mờ xa. Một đêm tuyệt vời cho cuộc tình của hai kẻ điên.

Sau này lớn lên, đọc sách Pháp tôi mới hay ở Âu Châu những cặp vợ chồng sống với nhau lâu ngày cũng đóng những vở kịch tương tự như thế để ham nóng lại tình yêu, làm mới lại mối tình gần như bị khô khan, nhàm chán sau bao nhiêu năm sống bên nhau. Và họ đã tìm ra lạc thú tuyệt vời trong những màn kịch như thế, như tôi với Toàn đêm trung Thu giữa giòng sông hôm đó.

VIII

Sau đêm Trung Thu đầy lãng mạn đó trên giòng sông, tôi bỗng trở thành Dì Marie của Toàn, chứ không còn là cô giáo Mai nữa. Thậm chí Toàn còn đi may cho tôi một chiếc áo nữ tu của nhà giòng màu đen, khăn chít đầu, chuỗi tràng hạt, rồi mỗi lần đến nhà tôi chơi, chàng bắt tôi mặc vào để chàng sống với kỷ niệm. Tự nhiên tôi trở thành một diễn viên vừa phải hiện từ đạo hạnh của vở ngoài Dì Marie, và vẫn dậm dật ngút trời của bên trong cô giáo Mai.

Quả là một trò chơi thích thú. Ít có ai trong đời đã sống một lúc bằng hai nhân vật. Tôi phải đóng tuyệt hay để không những cho Toàn được sống với quá khứ của tuổi 13, mà cả cho tôi được những cảm giác lạ lùng đầy kịch tính.

Một sáng thứ Bảy, đang nằm mơ màng với gối chần ấm áp trong phòng tôi bỗng nghe tiếng chuông gọi cửa. Tôi cứ tưởng là Toàn đến, nhưng không phải. Đó là thầy Triệp, bồ của chị Thu. Tôi hơi ngạc nhiên vì chẳng hẹn hò gì với thầy hết. Vừa vào trong nhà, chưa kịp ngồi xuống ghế, thầy đã hỏi tôi:

- Xin lỗi. Tôi có phá giấc ngủ muộn của Mai không?

Tôi trả lời:

- Dạ không. Em đã thức. Sáng nay có chuyện gì thầy đến sớm quá vậy? Xin mời thầy ngồi đợi Mai một tí. Mai phải đi choàng cái áo vì đang mặc đồ ngủ, không tiện....

- Không sao. Không sao. Mai mặc thế còn đẹp hơn.

Nói xong thầy ngồi vào ghế salon. Tôi ngồi đối diện, cầm chiếc gối nhỏ nơi ghế để che bớt phần ngực vì bộ đồ ngủ quá mỏng manh, mà bên trong tôi lại không mặc đồ lót.

Đôi mắt thầy Triệp nhìn tôi khác hơn mọi ngày, và thầy bỗng nhiên ít nói hơn. Tôi hỏi thầy:

- Anh đến bất thành linh chắc phải có gì bất thường

- Dạ không. Thế anh là bồ của chị Thu, anh không gặp Thu sao?

- Không. Mai có biết chuyện Thu lang chạ với mấy namsinh trong trường đã đến tai ông hiệu trưởng không? Ông hiệu trưởng đã gọi Thu lên văn phòng nói chuyện riêng cách đây ba hôm. Và sau đó Thu biệt dạng luôn, không đi dạy nữa. Anh có đến nhà tìm Thu. Ba má Thu bảo nàng đã âm thầm dọn đi lúc nửa khuya. Và không biết hiện giờ nàng ở nơi đâu. Có đến sáu lá đơn của phụ huynh gửi đến ông

hiệu trưởng tố cáo sáu trường hợp con trai của họ đã bị thu phá trinh và ăn nằm...

Thầy Triệp nói đến đâu tôi bàng hoàng đến đó. Vì tội của tôi có lẽ nặng hơn Thu. Tôi đã dụ đến hơn mười học sinh trong trường, trong số đó có Toàn, Khôi Huân v.v... Thấy tôi im lặng với vẻ mặt hơi lo âu thầy Triệp hỏi:

- Có lẽ cô Mai không ngờ nổi cô giáo Thu đã mắc chùng đó tội. Còn m~a, Thu còn mắc một tội tà trời mà nếu anh là Thu, anh không tội gì phải bỏ dạy mà trốn khỏi thành phố. Đó là lý do anh đến đây để tìm Thu...

- Anh nói sao? Thu còn một tội tà trời nữa à? Mà là tội gì thế?

- Thu đã ngủ luôn với ông hiệu trưởng. Không phải tự nhiên Thu làm việc đó ! Thu ngủ với ông hiệu trưởng để trả thù anh đã... đã dụ một nữ sinh mới 15 tuổi...

Tôi thật sự kinh ngạc về những điều Triệp vừa nói. Triệp đã dụ một cô học trò 15 tuổi. Rồi vì ghen, Thu đã dụ luôn với thầy hiệu trưởng, một ông già 61 tuổi

- Anh không hiểu vì sao Thu lại đi làm một chuyện thiếu suy nghĩ như thế. Thu dụ rất nhiều học trò tuổi mới 16 thì tại sao lại đi ghen khi biết anh dụ một cô bé 15? Lẽ ra anh cũng không bao giờ có ý dụ với bé Ngọc. Nhưng, nhưng... Không biết anh có nên kể cho Mai nghe không?

Tôi thích thú xoa hai lòng bàn tay vào nhau, đi pha cà phê cho thầy Triệp và bảo anh kể cho tôi nghe câu chuyện tình của thầy với cô nữ

sinh tên Ngọc:

- Anh kể đi. Mai khoái nghe những chuyện ngàn lẻ một đêm lắm. Nhất là chuyện đụ các em bé. Vì em mang máu dâm đó. Chuyện tình của anh đúng bằng tầng của Mai lắm. Anh cứ kể đi.

Thầy Triệp hớp một ngụm cà phê rồi từ từ kể:

- Mùa đông năm ngoái, trong lúc anh đang giảng bài Vật Lý, anh chợt để ý đến bàn thứ sáu, chỗ Ngọc ngồi. Ngồi đó mà Ngọc chẳng chú ý gì đến bài giảng,

mà cúi đầu như chăm chỉ đọc cái gì rất là thích thú mà Ngọc đang mãi mê lo dẫu dẫu trên hai bắp đùi. Anh bực mình, bất thành linh đi nhanh xuống, bắt quả tang Ngọc đang đọc cuốn ái Tình Bửu Giám. Anh tịch thu cuốn sách, tuyệt nhiên không cho các em khác trong lớp biết đó là một cuốn dâm thư, và cũng chỉ rầy la sơ sơ Ngọc, và bảo em hãy chú tâm vào bài giảng.

Sau khi anh mang cuốn sách của Ngọc về nhà đọc thì mới biết đó là loại sách dạy cho những cặp vợ chồng trẻ cách làm tình sao cho tuyệt vời, sao cho đạt được tuyệt đỉnh khoái lạc, từ bú liếm, nút lưỡi đến thoa bóp và đụ. Cuốn sách làm cho người đọc dù là một người đã lớn và rành đời như anh cũng phải bị kích thích một cách dễ sợ. Đọc xong mỗi chương là người anh nóng rang. Dương vật cương

cứng, muốn phải t~c khắc được giải quyết sinh lý. Nếu không, phải thủ dâm ngay lập tức. Như vậy, tuổi 15 của Ngọc làm sao chịu nổi.

Từ hôm đó, mỗi lần vào lớp anh hay nhìn trộm Ngọc. Nhìn để tưởng tượng Ngọc đã làm gì, cảm thấy làm sao, sau khi đọc từng chương dâm dăng của cuốn sách. Tuổi 15. Cái tuổi của trăng tròn. Tuổi đã có kinh vài năm, lông lồn đã mọc, vú đã bắt đầu to và sinh lý đã khởi lên, nếu không trong ước mơ, thì cũng đã vài lần hiện rõ trong giấc ngủ. Và nếu đã đọc cuốn ái Tình Bửu Giám này, Ngọc đã bị sự kích thích của cuốn sách làm Ngọc ngứa ngáy khó chịu.

Ngọc cũng thỉnh thoảng nhìn anh, không bằng cặp mắt thầy trò, mà lảng lơ gợi tình, mời mọc... Cho đến một hôm, khi anh gom tập của cả lớp về nhà để theo dõi sự học của từng em. Mai có biết việc gì đã

xảy ra không? Anh tìm thấy lá thư tình Ngọc viết cho anh kẹp trong cuốn tập.

"Kính thầy Triệp. Em muốn thầy cho em được phép gọi thầy bằng anh. Có được không? Em táo bạo như thế bởi vì nhiều lần em bắt gặp anh nhìn em, nhìn trộm thì đúng hơn, bằng cặp mắt khó hiểu. Em dám táo bạo như thế cũng còn có lý do. Tại sao anh không thi hành kỷ luật khi bắt quỉ tang em đang đọc cuốn Ái Tình Bửu Giám. Có thể em hiểu lầm anh vì em còn quá nhỏ, tuổi chỉ mới có 15. Nếu thế thì anh cho em xin lỗi. Còn... nếu em đoán đúng ý anh, thì em cũng thành thật xưng tội với anh, rằng chiều hôm đó em cố tình mang cuốn dâm thư đó ra đọc vào giữa lúc anh đang giảng bài.

Nếu anh nghĩ em là cô học trò quá quắc, thì cũng đúng thôi. Vì em đã lớn hơn số tuổi em có. Anh có thấy sự nẩy nở thái quá ở thân hình bé con của em không? Không ai nghĩ rằng em chỉ mới có 15 tuổi, mà họ bảo ít ra em phải là 18 tuổi. Vì ngoài thân hình nẩy nở đầy đặn, sự suy nghĩ và cách ăn nói của em cũng là người lớn. Em khôn hơn chị em. Em biết nhiều hơn chị em. Và điều đau khổ nhất của em là em thêm chuyện vợ chồng một cách khốc liệt như lửa cháy ở hỏa diệm sơn. Em bảo khổ đau là ở tuổi 15 làm sao em có cơ hội như người lớn để kết bồ mà giải quyết sinh lý? Cho dù em có kết thân với ai thì họ có can đảm làm tình với em như ông vua Sara trong Ái Tình Bửu Giám hay không?

Em như người khát nước đứng giữa sa mạc nóng cháy, nhìn đâu cũng thấy toàn là cát với cát. Anh Triệp, với cương vị một vị thầy giáo, anh có thể độ lượng ban cho em sự thông cảm, tha thứ, khi bắt tội quả tang trong lớp. Xin nhắc lại là em đã cố tình để cho anh bắt gặp em làm chuyện hoa tình đó, xem phản ứng của anh ra sao.

Anh chỉ tha thứ, rồi nhìn em... mà chẳng có phản ứng gì với cô học trò đã lớn hơn tuổi 15. Em nghĩ anh đã đọc cuốn sách dâm đó, và gián tiếp anh phải hiểu em đang hiểu và sống thế nào về phần suy nghĩ. Thưa anh, đó là cuốn thứ mười mấy rồi đấy ạ. Vì năm 12 tuổi em đã mượn trộm cuốn Bảy Đêm Khoái Lạc của chị em mà đọc ngấu ngiến suốt một đêm. Anh rùng mình chưa? Chuyện dị thường phải không anh? Thì em đã bảo em là một đứa bé dị thường mà lị. Em đâu có muốn thế. Em xem đó như là một căn bệnh bẩm sinh, như một người tật nguyền. Mới đầu thì em hơi bực mình, nhưng bây giờ

thì nó đã trở thành bạn thân thích của đời sống em, nhất là về đêm.

Vì thừa anh, khi 12 tuổi, sau khi đọc xong cuốn Bảy Đêm Khoái Lạc, em đã thành người lớn. Cuốn sách như một nhát cuốc, xắn xuống khơi một kẻ hồ, cho nước tuôn ra từ sự thèm muốn khác thường của cô bé 12 tuổi. Em bdo em đã trở thành người lớn thì ắt anh phải hiểu em đã làm gì? V cuốn sách đã tận tình dạy cho người đọc cách thức thủ dâm, không chỉ bằng tay mà còn bang những thứ khác như chuối, dưa leo, khổ qua v.v... Sự nẩy nở trên thân người em cũng do đó mà ra. Có đêm, em đã thủ dâm hoặc bằng tay, hoặc bằng củ khoai từ, và... em đã ra được đến hai lần.

Dĩ nhiên, như cuốn sách dạy, trong khi thủ dâm em phải tưởng tượng đang đụ với bất cứ người nào mà mình thích như thằng Bình, con bác em; chú Sáu làm vườn; anh Thạch, chồng chị em v.v... Và gần đây để từ khi em đến lớp đệ Ngũ học với anh, thì thừa anh, anh là người tình duy nhất em thấy trong khi thủ dâm. Và dĩ nhiên em đã gọi tên anh cả trăm lần cho đến khi em đạt đến cực điểm khoái lạc.

Mà anh yêu ời! Tại sao em phải khốn khổ đụ anh trong tưởng tượng, trong khi em biết nếu em không làm thì anh cũng dang thềm thân người em. Nhất là sau khi nhìn bắt em tại trận đang đọc cuốn dâm thư. Cuốn dâm thư đó như một thông điệp, một bức thư tình em gửi đến anh. Anh có biết không anh? Và cuốn sách cũng nói rõ. Thủ dâm, dù có sượng cách mấy, cũng không sao bì được với sự làm tình với người đàn ông thật sự. Người đàn ông đó là ai? Anh đừng để em phải nói quá rõ hơn. Nếu anh hiểu ý em, xin anh cho em một cái hẹn. Bất cứ ở đâu, miễn

sao anh với em có phương tiện. Em nguyện sẽ hiến đời em cho anh là người đầu tiên.

Em viết những giòng này tự đáy lòng, từ sự thèm khát anh, từ sự đòi hỏi không nguôi... để có được một lần nằm bên anh, tận hưởng của thật, người thật, cảnh thật...

Đưa học trò đại khờ của anh..

Mộng Ngọc.

Tái bút: Anh cứ trả lời thư cho em và cứ kẹp vào tập này, em sẽ nhận được. "

- Đó. Mai có giặt mình khi nghe bức thư của cô học trò 15 tuổi viết cho anh chưa?

Kinh khiếp thật. Nhưag anh có hẹn với Ngọc không?

- Có Tại nhà trọ của anh vào một buổi chiều cuối tuần. Ngọc đến đó vào giữa lúc trời đang mưa vùn vũ, nên chẳng ai để ý. Anh đưa Ngọc lên gác, cởi áo mưa cho em. Cởi vừa xong, Ngọc kéo mặt anh xuống bắt hôn nồng nàn say đắm như em đã

thèm lắm tự ngàn năm. Nụ hôn dai dẳng gần như không chấm dứt. Anh thực sự mê man trong thương yêu hạnh phúc. Một thứ hạnh phúc bất ngờ không tính trước. Vì thực sự anh chỉ tính nếu có đụ nhau thì cũng là sự tò mò vì từ bé đến giờ anh chưa từng đụ qua một em bé nào nhỏ tuổi như thế.

Nhưng khi môi gặp môi, da diết hôn nhau, anh bỗng tìm thấy ở Ngọc là một tình nhân sống thật, hết mình, dấn thân, không che đậy, tất cả cho tình yêu. Cơn mưa dữ dằn ngoài trời, tiếng sấm sét, tiếng gió rít làm cho khung cảnh thêm lãng mạn, đa tình. Anh bế Ngọc lại giường, đặt Ngọc nằm ngửa ra. Choàng qua người Ngọc, anh ngắm khuôn mặt thiên thần, đỏ hồng lên vì máu tình dục. Đôi mắt đắm đuối

gợi tình của Ngọc thúc dục anh, bỏ ngỏ cho anh muốn làm gì thì làm. Môi Ngọc không nói mà anh đọc được rõ hết ý muốn của Ngọc đang thèm khát đến mây xanh.

Bỗng Ngọc cầm tay anh đặt lên ngực nàng. Anh tê điếng khi tay chạm vào bộ ngực căng cứng tròn trịa. Ngọc hơi ngước cổ lên, môi hé mở. Anh cúi xuống. Một lần nữa, hai đứa ăn nhau, tấp nhau, quện sát như sam. Anh bóp thử đôi vú cứng của tuổi trăng tròn. Anh nghe Ngọc rên âm ư thật nhỏ khi bàn tay kia của anh lần xuống xoa nhẹ lồn nàng ngoài quần. Đít Ngọc tự động hẩy hẩy lên, đòi hỏi, thèm muốn. Rồi tay Ngọc tự động cởi những nút của chiếc áo dài màu xanh dương, chừa bộ ngực với vú chiêng màu trắng.

Mắt anh hoa đom đóm. Không thể tưởng tượng cái đẹp của một thiên

thần đang nằm dưới tay mình.

Ngọc hỏi:

- Anh yêu Ngọc không?

Thay vì trả lời, anh cúi xuống luồn tay sau lưng Ngọc cởi chiếc khuy áo xú chiêng. Bộ vú hồng hào no cứng hiện ra. Anh ngoạm vào và nút ngon như ăn một quả đào. Anh chưa hôn trái vú nào ngon như thế. Cái núm lún sâu vào trong. Phải nút mạnh, phải bú, phải bóp, phải làm đủ thứ mới đã cơn thèm. Và, Mai ơi. Hai tay Ngọc đã tự động tuột cái quần trắng bằng soie mỏng xuống tự lúc nào anh cũng không biết. Chỉ còn chiếc xì líp blkini màu hồng, che cái lồn với mớ lông đen dày cộm.

Anh cũng tự cởi áo, cởi quần, trần truồng hết ra. Ngọc cũng tự động cầm cặc của anh mà ngắm, và bóp. Tay anh thọc hấn vào bên trong quần xì líp, sờ lồn Ngọc. Nước lồn của Ngọc ướt nhẹp cả tay anh.

Mưa xối xả ngoài trời. Gió rít cuồng bạo đập vào tấm sáo chắn gió nghe phạch phạch. Gió tràn vào phòng qua khe cửa sổ, thổi hơi lạnh mang mang, mà cả hai vẫn thấy ấm cúng, hạnh phúc.

Ngọc thèm, anh cũng thèm. Cơn thèm này đã kéo dài mấy tháng. Nó chỉ được diễn tả bằng ánh mắt, bằng cái nhìn. bây giờ bằng hết sự thật, bằng hơi nóng khát tình, bằng cởi mở tự nhiên, cho nhau, tận hiến.

- Anh Triệp ơi! Làm gì em. thì làm đi! Em thèm quá ! Thèm chết đi được. Anh thấy lồn em ra nước nhiều không?

Anh tuột người xuống nhìn kỹ chòm lông lồn của Ngọc trong khi nàng dang rộng hai chân ra. Anh lấy chiếc gối kê lồn Ngọc lên cao một tý, anh bắt đầu bú ngát ngây. Anh bú cho đã cơn thèm của chính anh hơn là làm cho Ngọc khoái lạc. Vậy mà Ngọc đã cất tiếng rên thật lớn:

- Triệp ơi! Em cảm ơn thầy. Cảm ơn thầy đã cho em sự thật! Thèm anh lắm anh có biết không? Chiều nay anh phải đụ em như vua Sara đụ hoàng hậu Nazareth. Đụ cho em chết ngất, cho lồn em chảy máu,

cho em ra ba bốn lần nghe không Triệp. Ôi thầy bú lồn em sướng quá đi...

Anh nút hột le thật lâu để nhìn bụng Ngọc trôi lên sụp xuống như sóng biển, nhìn môi Ngọc chu nhọn lên mà than thở, rên rỉ trong cơn khoái lạc. Tay anh với lên bóp mạnh đôi vú của nàng. Anh không thể tưởng tượng được tuổi 15 mà thân hình

Ngọc đã nảy nở một cách dữ dội đến thế. Anh đâm sâu lưỡi vào âm đạo của nàng mà ngoáy và móc. Ngọc cắn chặt môi, đầu lắc lư, mặt hồng lên như trái gấc chín.

- Triệp ơi! Lên đụ em một cái trước được không?

Em thêm cái đó nhất. Giúp giùm em đi anh. Em muốn biết nó khác với thủ dâm như thế nào. Mau lên, đâm cặc vô lồn em đi mình ơi. Em không đau đâu.

Ngọc kéo anh lên, rồi dùng tay cầm cặc anh đặt vào cửa mình. Anh thích quá, nhấn sâu vào. Con cặc của anh đâm sâu xuống, vào sâu và lút hết trong khi Ngọc há miệng, trợn mắt, ôm tóc anh kéo xuống nút lưỡi quần quai. Sướng không thể nào tả nổi khi được đụ cô học trò nhỏ tuổi gil~a chiều mưa. Lồn Ngọc nhỏ nên nó bó con cặc anh chặt cứng. Hơi nóng từ thành lồn của Ngọc làm cặc anh ấm hẳn lại. Cứ thế anh miệt mài, đem hết kỹ thuật, kinh nghiệm đụ cho Ngọc ra một lần. Lúc ra, Ngọc hẩy mông dít lên liên tục, tay bầu mạnh vai anh và ngất, làm anh đau điếng..

- Sara ơi? Em ra nè. Em nằm giữa cung điện ngọc ngà hưởng với anh bảy đêm khoái lạc. Ôi chết hết thân người em rồi anh yêu ơi? Nó còn ra nữa đó. Nắc mạnh lên cho em sướng đi anh.

Cả thân người của Ngọc rung lên. Gương mặt Ngọc như con điên, đỏ phừng, toát mồ hôi, rồi tung những sợi tóc. Anh ôm Ngọc thật chặt, tiếp tục nắc để ngắm cơn hạnh phúc khoái lạc đang diễn ra trên gương mặt của cô học trò 15 tuổi.

XVIII

Mười lăm tuổi? Anh không tin. Vì những động tác làm tình, cách thưởng thức và hưởng ứng ở Ngọc phải là của một người đàn bà đã có con, đã ít nhất nhiều lần chung chăn gối với đàn ông. Ngọc biết dùng cả hai tay nhấn mông đít của anh xuống thật sát mu lồn để sàng mông mà thưởng thức những phút tuyệt cùng sung sướng. Nếu anh không cao tay ắt hẳn anh đã phải ra ít nhất một lần trước khi Ngọc đạt tới đỉnh khoái lạc.

Trong lúc đụ, Ngọc hoàn toàn sống với những nhân vật trong cuốn sách mà anh đã tịch thu trong giờ học. Cho nên nàng đã gọi anh là Sara. Ra xong, Ngọc chẳng ngừng để thở. Vẫn nhắm mắt ôm anh. Mông đít của nàng vẫn êm đềm cử động. Sự tưởng tượng trong đầu Ngọc vẫn diễn ra đều đều:

- Sara hãy nhìn kỹ gương mặt em đi. Ngày mai anh ra trận, ai đụ em đây? Không có ai ngoài anh, có thể làm cho em ngất ngây mê đến chết được như đêm hôm nay. Hay em khoác chiến y, lên ngựa theo anh nhé. Ban đêm ở rừng núi, trong lều, mình lại ôm nhau đụ, được không mình?

Đó Ngọc thuộc từng câu đối thoại trong cuốn sách. Ngọc sống với vai hoàng hậu Nazareth. Và như thế, có nghĩa là Ngọc đã đọc nhiều lần cuốn sách đầy kích dâm, ngay cả người lớn như anh cũng bị thu hút.

- Em muốn anh ngừng đụ vài phút, ngắm em từ chân tóc xuống tới móng chân. Anh phải ôm hết thân hình dâm dật này vào tim anh, vào óc anh, để chẳng

lúc nào anh có thể quên em! Được không hả mình?

Anh bật đèn lên. ánh sáng làm thân hình Ngọc phơi ra tất cả những nét hấp dẫn thiên thần tươi mát. Anh tưởng mình như đang nằm mơ. Giống hết những giấc mơ thời mới lớn, có hôn, có bú, có làm tình với vài con bạn gái. Lúc thức dậy quần ướt nhẹp tinh khí đã bắn ra trong cơn mơ làm tình.

Đôi vú Ngọc đẹp và no chắc đến độ anh không dám nhấn tằm sờ vào mà bóp. Đúng là nhũ hoa. Hai đóa hoa còn búp, còn đọng những giọt

sương long lanh. Đôi vú đẹp kỳ ảo mơ màng. Hai chòm lông nách rậm, nhưng ngắn. Cái bụng với chiếc eo thon. Những sợi lông măng mọc lúu rúu quanh rốn, chạy dài tới mu lồn phủ ngập những sợi lông lồn đen lẫn quăn. Bắp vế căng no trắng ngần. Đẹp nhất phải nói là hai bàn chân với những ngón nhỏ chụm sát vào nhau. Anh đã đụ thân hình tuyệt đẹp này cách đây mấy phút? Sao anh có được một điểm phúc ngàn vàng đến thế? Sao anh lại có được cái hân hạnh của một ông Trời con chứ không phải chỉ là ông vua Sara. Anh yêu quá, mê quá. Mê đến độ đã cúi xuống, dùng mũi hôn không chừa một khoảng da thịt nào của Ngọc. Anh dí mặt vào bộ lông lồn để thưởng đến rậm mà hít hết mùi trinh tiết mới mẻ của đóa hoa vừa nở nụ tầm xuân.

Anh hôn. Ngọc sượng tê tái. Ông giáo sự đã từng làm cả lớp khiếp vía, bấy giờ đã trở thành tên nô lệ, dùng mũi phục Yụ t~ng chân lông trên người Ngọc.

Như thế làm sao mà Ngọc không sượng? Với đam mê, mình có thể trở thành con vật. Bởi vua Sara đã dùng lưỡi liếm cả bàn chân của hoàng hậu Nazareth, dùng mắt nháy vào hột le của bà. Và bà đã đái vào miệng ông.

Rồi không hiểu nghĩ sao, hay tại yêu quá hóa điên, anh bảo Ngọc đang hai chân ra, anh há mồm, cho Ngọc đái vào. Anh uống từng ngụm nước mặn mặn từ lồn Ngọc bắn ra. Ngon tuyệt vời. Vừa uống vừa nhìn lồn Ngọc. Anh không còn là anh nữa, mà là một thiên thần đang chấp cánh bay vào cõi tình yêu hoan lạc. Ngọc sượng quá với cảm giác đã bắt thầy Triệp uống nước đái của mình. Anh điên thật? Vì

ngay sau khi Ngọc ngừng đái, anh đã thọc sâu lưỡi mình vào hậu môn của Ngọc.

Ngọc hú lên một tiếng khiếp hồn, và môi dưới rướm máu vì rằng em đã cắn mạnh để dần bớt tiếng la thát thanh. Ngọc nhồm người lên xem anh đang làm con súc vật. Ngọc không thể tưởng tượng nổi anh điên cuồng đến độ xem lỗ đít của em cũng là nơi sạch sẽ. Như thế mới xứng với sự hiến dâng cả thân hình trinh trắng mà Ngọc đã mang đến cho anh vào chiều mưa đầy lãng mạn như hôm đó?

Những cuốn sách dâm tình đã dạy cho Ngọc tất cả những hiểu biết

cần thiết khi vào nhập cuộc gối chăn. Cho nên thân hình Ngọc thì 15, mà sở trường và kinh nghiệm lại là gái 20 tuổi. Anh không cần phải rót nước bọt để nắn nỉ được hôn, cởi áo, cởi quần, bú, đụ. Vòng chân Ngọc sẵn sàng chờ đợi. Nước lồn Ngọc tràn ngập. Cặc anh vào lồn Ngọc suông sẻ, ngọt xớt như một đường dao bén chặt phập

một cành cây. Gọn băng. Ngon lành. Ngọt xớt.

Những đạo giáo nào chống lại sự đam mê tình dục anh cho là sai, là điên khùng, là bất bình thường. Kể cả những tu sĩ cũng là những kẻ mất lý trí, mất suy nghĩ. Vì tại sao đạo họ tin theo không cấm họ ăn, mặc, ngủ, ham mê về thiên đàng, mà lại tuyệt đối cấm họ không được đụ? Cho tha hồ ăn thịt uống rượu chát, mà cấm đụ thì có khác nào cấm một vại nước đổ cho đầy một cái chai. Dĩ nhiên nước sẽ phải

tràn ra. Rồi dùng các điều răn cổ "lau khô" số nước thừa thải vung vớt, tràn ngập!!!

Có ai lớn lên tuổi cập kê, tuổi dậy thì mà không từng nằm mộng tinh, mơ những cảnh hoa tình? Dù không muốn, sinh lý, sự nẩy nở tự nhiên của cơ thể, những chất bổ dư thừa cũng bắt một người nam hay nữ phải trải qua một thời kỳ khủng hoảng về xác thịt. Đó là điều tự nhiên của Thượng đế ban cho. Thờ Thượng Đế mà lại khuyên răn tu sĩ và giáo hữu làm nghịch điều Thượng Đế muốn. Như thế có phải là con chiên ngoan đạo hay không? Đức Phật trước khi xuất gia cũng đã có gia đình. Chúa Giê Su là con Đức Mẹ. Cả hai đều đã liên đới với tình dục. Dù có vẽ ra, nói cách nào thật là hoa hòe để che đậy, thì đó vẫn là sự thật. Đã là sự thật thì đừng ngu si che đậy. Vì làm như thế là bắt tín hữu tin theo điều không thật. Nhưng người ta bảo đụ là phạm điều răn thứ sáu!!!

Khốn khổ thay, nó không phải thế. Vì thừa với cả làng, tín đồ của đạo nào rồi cũng phải đụ, vì nó cần thiết như ăn, như thở, như sự sống. Không đụ làm gì thế giới có đến trên 5 tỷ người? Và như thế là tội lỗi à? Không đụ thì nhà thờ và chùa chiền làm gì có người đến cúng lạy? Các tu sĩ đang làm điều nghịch lý. Thấy nơi tôn nghiêm vắng người thì buồn, mà mồm vẫn bô bô khuyên mọi người đừng tham gia, dính lư đến tình dục! Vì tình dục là tội lỗi, là ngạ quỷ là súc sinh!

Không! Đối với anh tình dục là ân huệ Thượng Đế ban cho nhân loại. Đây này, anh đang trần truồng nằm cạnh Ngọc cũng trần truồng,. Một thân hình đẹp tuyệt vời mà con người không thể nào tạo nên được. Mỗi chi tiết gợi dục trên người Ngọc, từ sợi lông nách đến ngón chân, từ làn môi đến ánh mắt, từ cái nhìn đến tiếng nói. Tất cả đều có tác dụng mãnh liệt, giúp sức cho bất cứ người nam nào cũng hứng tình nồng nhiệt, sốt sắng để đắm mê nhập cuộc hăng say.

Hay nói một cách khác, không chi tiết nào trên thân người Ngọc là dư thừa. Anh vẫn miệt mài hôn từng khoảng da thịt của Ngọc mê mang, say sưa. Càng hôn càng mê. Vua Sara trong Bảy Đêm Khoái Lạc cũng chưa hôn hoàng hậu Nazareth như thế. Ngọc nằm soãi tay chân ra đó mà thường thức người nô lệ Triệp đang ân cần thương yêu em như vàng ngọc. Anh vận lò sưởi lên, vận nhạc lên. Căn phòng trở nên ấm cúng và thần tiên hơn.

Bỗng Ngọc vật anh nằm ngửa ra, rồi choàng nửa người lên anh, nhìn anh và đắm đuối hỏi;

- Sao anh yêu em như thế mà đã hai năm rồi không nói? ~Anh làm sao dám nói, nếu không có em mở lời.

- Nghĩa là nếu em không bạo gan đọc cuốn sách dạy làm tình trong giờ học thì cho đến bây giờ mình vẫn xem nhau như người dưng? Và cũng chẳng có được những giây phút thần tiên này?

Đang từ địa vị một giáo sư, anh tự nhiên trở thành một tên Mán ngu khờ, trước cô học trò tuổi mới 15. Anh say mê nhìn khuôn mặt hồng hào rạng rỡ của

Ngọc, rồi nhìn xuống đôi vú của Ngọc đang cà vào ngực anh để nghe hạnh phúc ngút ngàn. Một chân của Ngọc gác qua người anh, đè lên eo của anh

đang cương cứng nóng bừng như khúc củi. Một ngón tay Ngọc đặt nhẹ lên môi anh:

- Khúc gân này là của riêng em nghe chưa? Từ nay anh không được dụ cô giáo Thu nữa. Mỗi tuần vài ngày, em sẽ tìm cách đến để dụ với anh... Em là của anh từ hôm nay...

Anh chỉ biết gặt đầu lia lĩa để làm đẹp lòng Ngọc. Vì với anh, lúc đó, Ngọc là nàng tiên hạng nhất, không ai bì kịp. Nói xong, Ngọc quay xuống cầm cặc anh ngắm như anh đã ngắm nhìn lồn Ngọc lúc nãy. Và anh chột bàng hoàng vừa ngất ngây khi ở miệng Ngọc ngậm trọn concặc anh mà bú ngon lành. Hơi nóng ở miệng Ngọc, và cách bú cặc thành thạo của Ngọc làm anh nửa sung sướng, nửa thắc mắc là làm sao mà Ngọc lại có thể bú cặc một cách rành rẽ đến thế. Anh hỏi nàng:

- Có phải đây là lần đầu tiên em gần đàn ông không?

- Tại sao anh phải thắc mắc như vậy?

- Vì cách làm tình của em quả là của một cô gái trên hai mươi tuổi mới đúng.

- Rồi sao? Em làm anh không sướng à?

- Trên mức sướng nữa người yêu ạ. Nhưng anh muốn biết ai đã dạy cho em?

- Trời đất dạy cho em. Anh có tin không? Nếu không tin thì nghe em hỏi. Lúc mới sinh ai đã dạy mà đứa con nít cũng đã biết bú vú mẹ? Và cũng bú rất thành thạo. Và anh nữa. Có ai dạy anh không mà rồi anh cũng đã biết bú lồn, bú đít? Chuyện đó là lẽ tất nhiên của trời đất. Em không đọc sách dâm tình rồi thì thế nào cũng phải biết tình dục, phải biết đòi hỏi, phải làm gì để thỏa mãn với cơn thèm khát xác thịt. Cũng như sau khi mọc răng, trẻ con đã tự động biết nhai. Có lẽ do tự tôn mặc cảm, nhất là méo mó nghề nghiệp, anh đã xem thường trẻ con như em. Dĩ

nhiên có những điều em phải học ở anh tại nhà trường. Nhưng sinh lý thì trời đất dạy em. Không những em mà cả nhân loại, và vạn vật, từ con kiến đến con voi, ai cũng tự động biết hết. Như năm 12 tuổi năm đầu tiên em có kinh. Lần đầu tiên em hoảng sợ khi thấy cửa mình em chảy máu. Mẹ em đã dạy phải nịt băng vệ sinh.

Cái băng vệ sinh này nằm dọc theo cửa mình đã là dấu ấn làm em rung động sung sướng suốt cả ba ngày kinh nguyệt. Em thú thật, nó

cà miệng lòn em mỗi lần em di chuyển. Theo sách vở, thì suốt thời kỳ kinh nguyệt, người con gái thềm sinh lý kinh khủng. Quả đúng như thế. Có lúc ngồi trong lớp học, em kẹp hai đùi lại mà tưởng tượng cục băng vệ sinh đó là con cặc của đàn ông. Chắc là anh cười em dâm quá sớm? Không phải mình em đâu, mà tất cả con gái lớn lên đến tuổi dậy thì có kinh cũng đều như thế.

Rồi ban đêm mra. Tắt đèn, một mình nằm với chăn gối, đầu óc thì không ngừng nghĩ đến dục vọng, mà chiếc băng vệ sinh như một khúc thịt nằm vắt dọc ngay miệng lòn. Nằm ngửa, rồi nằm nghiêng, rồi nằm sấp. Đó, chính lúc nằm sấp là lúc hờn em sướng khoái sung sướng lâng lâng. Em thử lắc cái mông, nghe niềm rung động rạt rào từ cửa mình dâng lên. Đầu óc thì nghĩ đến những thằng bạn trai mà

mình thích, rồi hình ảnh ông anh rể, rồi chú Sáu làm vườn...

Nhưng cái băng bằng bông gòn đã không đủ cứng để em được đã nư cơn thềm khát dữ dội. Cho nên, anh Triệp ơi, em đã phải dùng đến ngón tay. Một ngón, rồi hai ngón. Em một mình, nằm đắp chăn, tắt đèn, la nhỏ nhỏ. tuột quần xuống và đụ đủ loại đàn ông. Em tha hồ, thoải mái. Có đêm em thức đến một giờ sáng, say sưa với những màn thủ dâm đê mê như thế ở tuổi 12.

Rồi lên tuổi 13, lông lòn đã bắt đầu mọc hơi rậm, vú hơi nở nang, mông dít và bấp đùi đủ lớn để chuẩn bị chịu đựng sức nặng của một thân hình đàn ông. Nội tâm em hay buồn xa vắng một cách vô cớ, hay tư tưởng đến những cảnh tiểu thuyết thần tiên. Em đã bắt đầu nhìn lén chỗ hạ bộ của những thằng bạn trai mặc quần đùi khi chúng đánh banh. Tuổi lớn thì sự đòi hỏi sinh lý cũng lớn theo. Hai ngón tay em đã trở thành cũ kỹ, không đủ kích thích làm cho em đã nư cơn thềm nữa. Chợt một hôm, em nhìn thấy cuốn sách với tựa đề "Những điều trai gái lớn lên cần biết" của bà chị để ở đầu giường. Thế là em lại mượn trộm, và đọc ngấu ngiến suốt đêm.

Em học được những kỹ thuật thủ dâm tân kỳ hơn, hiệu quả hơn, như dùng chuối, dưa leo, cà dái dê. Đặc biệt là củ cải hoặc khoai từ. Vì khoai từ có mắt có lông, mà phải là khoai từ còn sống. Thế là lòn em đêm nào cũng ra chứa chan, ướt nhẹp sau khi củ từ đã vào tung hoành, chọc phá, đụ lòn em dã man, tàn tịch..

Năm 14 tuổi, ở nhà quê con gái đã lấy chồng, có con... Nghĩa là thân người đủ lớn để sẵn sàng làm vợ làm mẹ. Thế mà em vẫn ngày hai buổi cắp sách, thơ ngây đến trường nhật dăm ba chữ, xong về nhà sống một cõi riêng đầy mộng mơ, tự lự. Sự thèm khát của xác thịt kêu gào thống thiết mà chỉ có mình em nghe thấy và phải giả lờ đi như không biết. Đã khổ tâm cho em chưa? Em là một thùng thuốc súng

đã sẵn sàng chờ châm ngòi là nổ bùng. Em chỉ cần một ngòi lửa. Mà ngòi lửa ở đâu. Ở đâu có sẵn để em nhào tới mà dăng hiến. Cái gì cũng bị đóng dấu cấm kỵ cho một đứa con gái ở tuổi 14.

Người ta dạy cho chúng em phải sợ ái tình như một con ma hung dữ, hay một con tình. Gặp thằng bạn học ngoài đường để hỏi nhau bài vở, là phải thật ngắn gọn rồi phải giả từ ngay. Nếu đứng đó lâu quá năm phút là cả khu phố sẽ xầm xì bàn tán. Thế thì em còn có cơ hội đâu để cặp bồ, để thương yêu. Cho nên thủ dâm là đại sách. Cho đến khi anh về đây làm giáo sư của trường. Đâu phải một mình em mê anh. Một lô mười mấy con bạn cùng lớp đệ Ngũ. Anh đẹp trai đã đành. Nhưng còn lối giảng bài của anh thì siêu đẳng. Anh thu hồn hết bọn học trò con gái. Nói thật, anh có thể ngủ với bất cứ con học trò nào trong lớp em học. Chúng nó luôn sẵn sàng.

Em phải nhanh chân chiếm anh trước. Vì chúng nó, đứa nào cũng đã đọc qua Ái Tình Bửu Giám, và Bảy Đêm Khoái Lạc...

Ngọc kể một hơi, thao thao bất tuyệt. Con cặc anh vẫn nằm trong bàn tay xinh xắn, nhỏ nhắn của Ngọc, vẫn cương cứng hơn sau khi nghe một bài giảng vô cùng hấp dẫn và kích dâm. Rồi Ngọc đưa môi vào ngậm và bú cặc anh một cách ngon lành say sưa. Mưa ngoài kia vẫn còn nặng hạt. Chiều đang xuống. Một buổi chiều Ngọc đã đến thăm anh và đã quên đường về. Trời đất âm u gần như sập tối.

Tiếng nhạc tình lảnh mạn vang lên bài Nghìn Trùng Xa Cách. Anh lại ngắm thân hình Ngọc một lần nữa thật chăm chú say sưa. Anh chết mê chết mệt với những đường nét kêu gọi. Anh đưa tay kéo nhẹ Ngọc nằm lên người anh và ngược đầu. Dưới kia Ngọc vẫn bú cặc anh. Trên này, anh ban rộng hai đùi Ngọc ra để chiêm ngưỡng cái lồn đỏ au của Ngọc.

Rồi anh bú lồn của Ngọc. Anh vớ tay tắt đèn để căn phòng trở chìm vào vũng tối hoang đường. Cho đến phút đó anh vẫn không tin rằng mình đã có đại phúc hưởng một cô học trò tuổi mới 15. Anh vẫn nghĩ như mình đang nằm mơ. Mông đít Ngọc lại lắc lư trên mặt anh, khi lưỡi anh liếm rất nghệ thuật nơi lồn nàng.

Bản nhạc chấm dứt, cũng là lúc Ngọc trở đầu. Nàng ngồi lên người anh và cắm lồn vào con cặc đang chĩa thẳng đứng mà đụ anh tới tấp. Vừa đụ Ngọc vừa nút lưỡi anh, ngắt anh tơi bời hoa lá. Anh nằm yên để cho Ngọc tha hồ thưởng thức, muốn đụ anh bao lâu cũng được. Vì nói thật cho Mai nghe, khi anh đã nằm dưới thì ai muốn đụ anh bao lâu anh cũng không ngại. Rồi Ngọc ra thêm một lần nữa, và nàng cũng cứ nằm như thế trên người anh mà thờ.

Anh ôm cô học trò hôn và yêu suốt đến gần 8 giờ tối. Trời vẫn mưa dầm dề. Anh mặc đồ đi mua hoành thánh về cho cả hai cùng ăn uồn no nê. Ăn xong hai đứa lại đụ nhau liên tục cho đến nửa đêm.

Rồi cứ thế, mỗi tuần vài lần, Ngọc lén lút đến thăm anh lúc chiều và giả từ lúc nửa đêm. Anh yên trí là từ đó anh đã ràng buộc với Ngọc như vợ chồng. Quả tình anh mê đắm Ngọc đến độ anh quên hết mọi cô nhân tình khác. Nhưng cái số đào hoa của anh cũng cay nghiệt lắm. Nó không cho anh yên tĩnh để yêu Ngọc trọn vẹn.

Vì cũng vào một buổi chiều, lúc đi dạy về nhà, vừa mở cửa bước vào phòng, anh bỗng nghe có tiếng chân người bước theo sau. Quay lại, anh nhìn thấy Trâm, con bà chủ nhà. Cô ta còn rất nhỏ, chỉ mới có 13 tuổi. Anh có nói chuyện với Trâm một lần lúc vừa dọn đến đây ở trọ hồi năm n~goái. Anh đang ngạc nhiên tự hỏi tại sao Trâm lại xuất hiện bất ngờ như thế thì cô bé đã đến đóng cửa và khoá trái lại. Xong Trâm đứng đó nhìn anh rất thơ ngây:

- Anh cho phép em lên đây chơi không?

- À, ừm... ừ... thì...

- Hay anh chỉ cho phép chị Ngọc, và cô Thu?

Tim anh khởi sự đánh lô tô. Bởi vì nói như thế chứng tỏ Trâm đã biết hết các nhân tình chăn gối của anh, và cũng bởi Trâm lên đây mà

anh không biết bà chủ nhà có biết không? Hay đây là một vụ gài độ để làm nhục anh? Anh hỏi Trâm:

- Mẹ em có ở dưđi nhà không?

- Không. Anh sợ à?

- Ủm! Sợ chứ. Vì... em... còn quá nhỏ, mà lại có mặt trong phòng anh thành lình như vậy, kể ra cũng bất tiện lắm.

- Sao anh không nói thếvới cô Thu hay chị Ngọc?

- Tại vì họ... lớn hơn em!

- À! Thì ra anh chê em còn bé con?

XIX

Nói xong Trâm cầm hai vạt áo cởi banh ra, khoe hai trái vú lớn như hai quả cam. Anh bàng hoàng, sững sờ về sự táo bạo của Trâm và tim anh đập muốn bể lồng ngực. Anh run quá. Run đến nổi đi không nổi và chẳng nói được lời nào. Sự kiện diễn ra quá nhanh, khiến anh thẳng thốt, bàng hoàng. Trâm hỏi tiếp anh:

- Sao? Như vậy đủ lớn để anh yêu không?

Sợ thì sợ run thì run. Mà bản tính dâm ô của anh vẫn bắt mắt anh không rời khỏi hai trái vú no tròn của Trâm.

- Anh còn muốn thấy em chứng minh gì nữa để cho anh biết rằng em cũng là người lớn? Em sẵn sàng.

Trâm đưa tay xuống lưng quần định cởi ra, anh vội đưa tay van nài, thiếu chút nữa là anh phải lay Trâm:

- Đừng! Đừng Trâm? Anh biết em là người lớn rồi mà.

- Có thật như anh nói không? Anh chưa thấy làm sao biết được?

- Thì anh đã thấy hai vú em rồi mà.

- Cái đó là phần trên. Đàn bà con gái có tới hai thứ lận.

Nói xong tay Trâm cho hấn vào trong quần xoa xoa, chà chà chỗ cái lồn, mà đôi mắt thì nhìn anh khêu gợi, mời mọc:

- Anh bước lại gần em, em sẽ cho anh thấy cái người lớn của em!

Mặt anh nóng rang như lên cơn sốt. Không phải anh mắc cỡ, mà vì máu dâm đang dâng lên trong đầu. Mắt anh đổ hào quang. Đôi chân nhẹ hẫng mà bước không muốn nổi.

- Sao? Với cô Thu và chị Ngọc thì anh dạn dĩ sờ ó, bú liếm. Mà với em thì anh đứng chết đó như trời trồng vậy?

- Anh có việc phải ra ngoài phố một tí. Cho anh đi?

- Anh nói dối! Anh sợ hay anh chê em?

Trâm nói câu đó thành thật với gương mặt vô cùng tội nghiệp. Biết thêm anh cũng không nhúc nhích nổi vì sợ đủ thứ. Anh sợ không biết ngoài kia có ai rình nghe không? Và sợ không biết Thu hay Ngọc có thể đến bất tử?

- Anh đừng lo. Mẹ em đi Đà Nẵng ba hôm nữa mới về. Cổng ngoài em đã khóa hai lần. Cô Thu hay chị Ngọc chẳng vào được giờ này đâu.

Sao cuộc đời hào hoa của anh gặp toàn thứ dữ không vậy? Cô nào cũng sành sỏi khôn hơn tuổi đời. Đúng số anh là số khổ nạn vì tình. Đang ngất ngư với Ngọc lại nhào vào sóng chết với Trâm. Rồi còn ai nữa? Ngọc đã bảo con gái của lớp đệ Ngũ mê anh, và anh có thể ngủ với cô nào cũng được.

Nghe Trâm bảo vậy anh hơi yên chí, nghĩa là anh không cần phải lo âu bất cứ ai đến vào giờ này.

- Sao? Anh yên tâm chưa?

Anh hơi gật đầu mỉm cười. Lòng anh quả đã thoải mái dễ chịu. Mắt vẫn nhìn Trâm, chân anh bước khế lại gần, trong khi Trâm cởi toạt luôn chiếc áo bà ba

ném xuống đất. Anh tiến đến thật sát, ôm Trâm, và hôn lên tóc cô bé:

- Sao em bạo quá vậy?

- Em nhát gan đấy chứ! Nếu bạo thì em đã là người tình của anh trước cả cô Thu và chị Ngọc. Anh còn nhớ những gì em đã nói với anh khi anh mới dọn đến đây ở không?

- Có! Em hỏi anh có vợ hay người tình chưa?

- Và chắc anh không để ý tại sao em lại hỏi anh như thế?

- Không.

- Thế thì anh vô tình quá ! Mỗi lần cô giáo Thu hay chị Ngọc rên la sung sướng trên này, thì dưới kia em đau khổ một mình. Và Triệp ơi! Em thèm anh đến chết đi được. Anh có biết không?

- Sao em biết sớm quá vậy?

- Tại em đã táo bạo lên xem tất cả những trận làm tình của anh với cô Thu và chị Ngọc. Hôn em như anh đã hôn chị Ngọc đi!

Nghe Trâm nói thế, anh nâng mặt Trâm lên và nút môi êm đềm. Trâm chuyển lưỡi qua anh và cả hai ngất ngây say mềm với nụ hôn dài gần mấy phút đồng hồ. Anh bế thốc Trâm lên như bế đứa bé con để bú cặp vú đẹp trắng ngần. Đúng, anh là kẻ lãng tử. Tại sao anh lại có thể dâm với bất cứ cô gái nào. Có lẽ sẽ có một ngày anh sẽ ngủ hết với đám học trò của lớp đệ Ngũ cũng nên.

- Anh cởi quần cho em đi. Và bú lồn em như anh đã bú lồn chị Ngọc.

Anh bế Trâm lại giường, đặt em nằm sổng soãi trên nệm. Anh hôn và bóp cặp vú Trâm thật lâu cho đã cái máu dâm cổ hữu của mình. Một tay anh thọc vào quần sờ lồn Trâm. Trời đất thiên địa ơi! Hèn chi lúc này Trâm đòi khoe cái người lớn của mình cho anh coi. Lòng lồn của Trâm nhiều không tả nổi. Vậy thì Trâm tuổi thật là bao nhiêu?

- Năm nay em 13 tuổi hả?

- Dạ. Mười ba tuổi hai tháng. Sao? Tại anh thấy lông lồn của em nhiều quá hả? Em đã nói em là người lớn mà anh không tin. Em biết thèm đụ sớm lắm anh Triệp à. Em đã táo bạo cho hai ba người đụ mà họ chẳng dám vì chê em là con nít. Hồi này em không bạo gan, chắc anh cũng lại không thèm sờ tới. Đừng đụ với cô Thu và chị Ngọc nữa. Anh đụ mình em thôi nhen!

Nói xong Trâm tuột han chiếc quần đen xuống khỏi hai chân, trần truồng, phơi cái lồn đầy ắp lông đen rậm. Anh ngẩn tò te. Lòng rộn ràng, chơi vơi, không biết phải hưởng cái gì trước. Ngọc đã nhỏ, Trâm lại còn nhỏ hơn. Trâm non nớt, mới tinh khôi như đóa hoa còn búp. Thật tình anh không dám, hay không nỡ lòng nào sờ vào chứ đừng nói là nằm lên mà đụ. Trâm cử động, oằn oại đòi anh phải đụ gấp. Mà anh thì cứ nằm chồm người để ngắm say mê một thân hình

bé bỏng mang tâm hồn và sự đòi hỏi của một người lớn. Cái gì ở Trâm cũng non nớt, dù

em cố hết sức làm cho ra vẻ một cô gái hai mươi.

- Anh không đụ em thì anh cho phép em đụ anh nhen!

- Không! Xin Trâm cho phép anh ngắm nụ hoa non của em trước khi anh hái xuống để làm chủ. Ngắm nhìn thân người em cũng là cái thú tuyệt vời không khác gì đụ. Em cứ nằm yên. Cái gì của em cũng đẹp. Đẹp vô cùng. Em bắt đầu có lông lồn hồi mấy tuổi?

- Mười tuổi và em có kinh cũng vào năm đó. Tin hay không tùy anh. Em cũng bắt đầu nứng lồn và thèm đụ từ năm đó. Em sống vật vờ, khó chịu, bức tức tủi thân như người mang trọng bệnh mà không có thuốc chữa. Sự đòi hỏi xác thịt của em cuồng nộ, lớn lao đến độ em điên cuồng đi tìm người mà hiến dâng. Thèm mà chẳng ai thèm. Đêm nào em cũng cởi truồng mà ngủ, kể cả mùa đông. Em sẵn sàng đụ

với bất cứ ai, miễn sao thỏa mãn được sự thèm muốn của xác thịt là được.

Có lần em rủ thằng Hợi con của chú Bảy, em của ba em, đi chơi ngoài rừng thông. Em cố tình dẫn nó vào trong sâu nơi thanh vắng. Rồi em cởi truồng hết

ra, bảo nó bú lồn. Mà thằng Hợi còn nhỏ quá. Nó ngu đến độ thấy em cởi truồng mà chẳng thèm ngó thì làm sao biết bú lồn. Em tức muốn khóc rồi lại mặc đồ ra về.

Lần khác, em dụ dỗ chú Hai Thừa, thợ mộc sửa nhà cho mẹ em. Em cũng cởi truồng kêu chú vào phòng tắm mà đụ. Chú sợ quá, tay chân run lẩy bẩy lên như cây sậy rồi bỏ dở công việc sửa nhà, cuốn đồ nghề ra về không nói với mẹ em một tiếng nào. Em nghĩ hay tại vì mình xấu gái quá chẳng. Anh có thấy em xấu hông?

- Nếu em xấu thì việc gì mà anh phải ngắm thân hình em cả tiếng đồng hồ như thế này.

- Vậy tại sao không ai thèm đụ em?

- Tại em xui, không gặp kẻ đa tình như anh.

- Anh đa tình? Đa tình sao không dụ em liền đi?

Câu nói của Trâm làm cơn dâm của anh sôi lên. Anh không thèm bú lồn nữa. Anh leo lên thân người nhỏ nhắn của Trâm. Anh to lớn quá so với thân hình của Trâm. Rồi tự cảm thấy như mình sắp hãm một đứa con nít. Gương mặt Trâm rạng rỡ, hân hoan chờ đợi Tâm trạng Trâm lúc đó như người có tám vé số trúng hết năm con, chỉ còn chờ con cuối cùng là ôm trọn lô độc đắc. Anh không cấm cặc vào dụ liền, mà cứ để con cặc nằm ơ hờ trên chòm lông lồn dày cộm đó rồi anh lại ngắm gương mặt thơ ngây của Trâm, đôi mắt, đôi môi, mái tóc. Cái gì cũng như mới tượng hình, chưa sẵn sàng vào cuộc mây mưa của người lớn.

- Anh sợ em không đủ sức chịu đau nổi, khi cặc anh đút vào lồn em. Em nhỏ quá Trâm ơi!

- Chưa thử sao anh đã biết? Em có những con bạn đã dụ hồi 11 tuổi. Anh tin không? Rồi sẽ có ngày em dẫn chúng nó đến đây cho anh hỏi.

- Nhưng cặc anh to quá so với tuổi của em.

- Trời đất đâu có tạo cặc ai quá to đến độ không đâm vào lồn được. Em vẫn tin trời đất, tin mọi sự sắp đặt có tính toán của trời đất. Hàng triệu tấn nước trên trời nếu đổ ào xuống, sẽ có hàng triệu người chết. Nên trời đất đã chia thành những hạt li ti vào những cơn mưa... Đâu, để em cầm thử cặc của anh xem bao to mà anh bảo là quá lớn. Anh nhóm người lên chút đi.

Nói xong. Trâm đưa tay xuống cầm cặc anh mà bóp. Gương mặt anh đánh lại, đỏ hồng rửng cấn vào môi và nói:

- Không lớn đâu. Em đút nó vô lồn em nhen?

Rồi Trâm dạng hai bắp đùi ra, cầm con cặc của anh quét quét trước miệng lồn đã dầm dề cả nước. Và Trâm dí nó vào cửa mình, đít hẩy lên mấy cái. Con cặc của anh đã vào một ư. Rồi anh nhún xuống,

Trâm buông tay ra. Khúc gân cứ thế đi vào theo từng nhịp nấc nhẹ của anh. Mặt Trâm ngược lên say đắm. Đôi mắt đỏ lên, tràn đầy khoái lạc.

- Đút sâu vô hết đi anh Triệp. Em sướng tuyệt trần. Không đau đâu.

Anh nhấn hết vào. Trời ơi là sướng. Một cái sướng tuyệt vời Sướng hơn lúc đụ với Ngọc. Vì cảm giác của anh lúc đó là của một người lớn hãm một đứa con nít. Anh nghe tiếng nghiêng răng của Trâm. Tiếng rên lí nhí của Trâm. Mông đít Trâm hẩy lên hưởng ứng từng nhịp nấc nhẹ của anh. Anh vẫn sợ Trâm đau:

- Em có đau không Trâm?

Thay vì trả lời, Trâm nhấn mạnh mông đít của anh xuống. Và sàng mông đít của Trâm như một người lớn và miệng thì nói huyền thiên:

- Sao những cơn mưa không về? Chim ơi, đừng bay về núi. Em yêu nhìn cảnh lau sậy bên cồn lay động. Mây mờ giăng giăng. Gió ơi, gió cuốn tình ta. Bao lâu con dốc còn thoải thoải...

Trâm nói như con điên những câu văn chương không mạch lạc, mà đôi mắt thì mơ màng, xa xăm. Anh nhìn hình ảnh đó, sướng thêm một cảm giác mới. Anh chưa từng đụ ai mà nghe thấy những phản ứng lạ lùng như thế. Anh không dám nấc nữa vì hình như anh muốn ra. Đâu có lẽ nào anh yếu đến như vậy Anh cứ để cho Trâm sàng, hẩy đụ một mình. Tay anh bóp vú Trâm nhe nhẹ.

- Bóp mạnh đi anh Triệp. Đã bảo em không có đau mà. Làm ơn xem em như một người lớn. Anh hãy nấc mạnh như anh đã nấc chị Ngọc. Hãy cuồng điên, say sưa như anh đã đã man với chị Thu. Em là người lớn. Em là người lớn. Anh nghe chưa?

Trâm gào lên. Tiếng gào thật thống thiết tội nghiệp.

- Anh không dám nấc vì sợ sẽ bị ra sớm trong em. Anh thú thật đó. Tất cả chỉ vì anh đang quá yêu em. Em cứ hưởng đi. Anh sẽ cuồng điên với em hết chiều nay, tối nay, và có lẽ đến sáng. Chỉ sợ em không đủ sức.

Và rồi Trâm như con điên, ôm anh đụ cuồng bạo, ngắt ngây. Anh cứ nằm như thế, nhắm mắt nghĩ đến chuyện khác để phân tâm mà giữ cho thật lâu. Vì nếu mở mắt nhìn gương mặt lãng mạn của Trâm đang diễn tả sự khoái lạc tràn đầy, có lẽ anh đã bắn tinh ra ngay sau 15 phút.

- Em cảm ơn Triệp đã cho Trâm muôn vàn hạnh phúc, đã cho giấc mơ của em trở thành sự thật. Đụ là sướng như thế! Là thần tiên như thế? Em sướng quá mình ơi? Hèn chi mà lúc thất tình người ta có thể treo cổ mà chết. Đừng để em thất tình nghe anh Triệp. Dành anh riêng cho em. Em mê anh quá rồi Triệp ơi? Anh hãy đụ em suốt đêm nay, suốt đời em, và mãi mãi...

Hai chân Trâm quàng qua hông đít anh. Hai tay nàng ôm chặt cổ anh. Người em rướn lên, rung như lên cơn sốt. Mồ hôi trán vả ra. Mồm chỉ con la không thành tiếng. Đó là lúc Trâm ra cái đầu tiên. Lỗ tai của anh bị Trâm cắn thật đau. Lạy Chúa, anh chưa bị ra. Anh vẫn còn sức để quần thảo với Trâm nhiều hiệp nữa.

Nước lụt tuần qua hãy còn đọng ở các rãnh, các mương, nên lũ ềnh ương đã vang lên tiếng kêu buồn não ruột khi hoàng hôn xuống.

- Em ra rồi hả?

- Dạ.

- Sướng không?

- Đừng hỏi nữa. Em có thể chết được. Sướng quá anh ơi! Ngày mai em có thể lớn lên thêm bốn tuổi nữa cho đầy 17. Bây giờ thì em hiểu vì sao trời đã cho em nhiều lông lồn. Vì em nắc, sàng như thế, không có lông che chở, lồn em sẽ chảy máu, bị

thương. Ngắt ngây quá mình ơi! Nếu trời không cho em được gần bên anh, có lẽ em phải lấy chồng thật sớm để được đụ. Bây giờ thì em đã nếm mùi vị của xác thịt đã hưởng tận cùng của sự sung sướng. Đó là lý do, từ đầu, em vẫn kêu gào anh phải đụ em ngay tức khắc. Bây giờ, anh muốn làm gì em đó thì làm. Và anh phải nhớ rằng em đã là người lớn. Nghe không anh Triệp?

Anh rút cặc ra, bắt Trâm thòng hai chân xuống đất Anh quỳ xuống, banh háng Trâm ra. Nước lồn của cô bé có pha tí máu trinh loang khắp miệng lồn của Trâm. Anh liếm sạch với tấm lòng yêu thương, và với ý nghĩ liếm máu trinh này anh sẽ say mê Trâm hơn.

Vắt một đùi của Trâm lên vai anh, lưỡi anh liếm rất nhẹ bấp về non, chỗ ben gần cửa mình. Mồm Trâm lại nói huyền thiên. Anh quết thật nhẹ cái lỗ đít rồi đâm lưỡi vào sâu trong hậu môn. Ngón tay anh đâm vào cửa mình Trâm. Cô bé được đến hai khoái lạc cùng một lúc. Cả đời Trâm chưa từng hưởng như thế bao giờ.

Trâm dụ với anh có khác nào con thỏ con lọt vào mồm sư tử. Chiếc lưỡi và ngón tay của anh làm Trâm la xé trời và kẹp chặt đầu anh khiến hai tai của anh lủng bủng luôn. Anh quên hết các người tình tên Thu, Ngọc, Loan, Hương... Vì chưa có người tình nào nhỏ như Trâm. Lưỡi anh thọc vào đít Trâm mà ngoáy mãi không thấy mỏi, anh đổ hết sức lực vào cuộc chơi kỳ thú có một không hai. Một cuộc chơi mà suốt cả đời anh chưa từng dám mơ ước: dụ một cô bé 13 tuổi.

Hình như Trâm lại ra thêm lần nữa sau khi anh đã miệt mài bú đít và móc lồn, vì nước lồn của Trâm ra ướt cả bàn tay anh. Anh liếm sạch bàn tay, liếm khô luôn cửa mình của cô bé. Rồi anh đổi ngón tay vào lỗ đít để lưỡi của anh được thoải mái liếm lồn, bú hột le. Tay Trâm bứt tóc anh, đánh vào mặt anh lép bép. Anh không thấy đau tí nào, mà còn muốn Trâm đánh mạnh thêm hơn nữa. Ngon lắm, ngon vô cùng tận. Vì lần đầu được bú lồn, Trâm ra lai láng, ê hề. Phải biết liếm nước lồn gái trinh bổ lắm, nên anh đã không chừa một giọt.

Trâm mê sảng đến điên lên. Trâm cầm chiếc quần đen của cô bé mà xé toạt, đôi mắt vẫn nhắm mơ màng, say đắm:

- Chắc chắn em phải làm vợ anh. Em không mặc quần áo nữa. Em sẽ ở trần truồng suốt ngày, nằm đây chờ anh đi dạy về, là vào giường ôm em dụ. Sao

anh dám bú lỗ đít của em hả anh? Anh không gớm sao?

- Như thế mới gọi là yêu. Yêu thì phải yêu luôn cái xấu cái dở của người yêu. Không tin em thử đái vào miệng anh đi. Anh uống hết cho em xem!

Trâm dùng hai tay cầm đầu anh. Anh há mồm. Từ lồn Trâm phun ra một giòng nước đái. Một lần nữa anh đã uống nước đái của cô bé sau khi đã uống của Ngọc. Có lẽ bây giờ Trời có đánh, bảo Trâm quên anh, Trâm cũng không sao quên được. Bởi cả đời em chẳng thấy ai dám uống nước đái của người yêu!!! Rồi anh rút tay ra khỏi lỗ đít Trâm, mà đâm sâu vào lồn cô bé trong khi anh vẫn chăm chỉ bú hột le.

Còn bút nào tả nổi cơn sung sướng khoái lạc ngút ngàn đó. Trâm vận mình, quần quai, hai tay bóp đôi vú dũ tợn. Ngón tay anh thọc sâu, đụng cái cục gì nham nhám ở bên trong. Rồi cứ thế mà anh quậy. Miệng Trâm không còn nói được lời nào nữa. Cô bé chu môi thở hồng hộc. Một cái lồn có tới hai nỗi sướng, đến Vô Thượng Sư cũng chết. Trò chơi này cô giáo Thu thích nhất. Mỗi lần gặp anh là Thu phải ra ít nhất hai lần cho ngón này. Trâm thở muốn đứt hơi, ngất lên. Anh sợ sướng quá, Trâm có thể tắt hơi mà chết. Nên anh làm chậm lại. Nhưng Trâm lại nói:

- Đừng chậm lại. Mặc kệ em. Anh làm chậm lại là em chết cho anh coi. Người ta đang sướng, khi không anh lại muốn ngừng. Quậy mạnh thêm lên. Nút mạnh hột le của em đi. Sướng hơn đụ nữa anh Triệp ơi! Sướng như vậy làm gì cô Thu với chị Ngọc không la bể trời. Em mê anh rồi anh Triệp ơi! Mê anh quá là mê! Cám ơn trời đất đã cho con buổi chiều hạnh phúc. Ôi! Anh Triệp ơi! Nghe nè. Đó, đó em lại ra nữa cho anh liếm đó. Anh có nghe không anh?

Anh nghe nơi đầu ngón tay có cái gì như sớ thịt lồn của Trâm nhíp nhíp, và toàn bộ cửa mình lại ướt đầm nước lồn. Anh lại liếm. Liếm không còn một chút nào, trong khi Trâm soãi tay chân, nằm lịm người thở dốc. Rồi anh leo lên cắm cặc vào lồn Trâm để đụ người yêu bé bỏng.

- Anh đụ em nữa nhen?

- Dạ. Anh không cho em nghỉ hả? Em ra ba lần rồi, anh biết không? Không biết em còn nước lồn để ra với anh nữa không. Nhưng anh cứ đụ đi. Em đã bảo anh muốn làm gì em cũng được mà. Đừng hỏi. Em thuộc về anh rồi. Người yêu ơi!

Giọng nói của Trâm mềm lại, yếu hẳn đi. Nên anh cứ nắm thật êm đềm, không tới tấp dồn dập. Vừa đụ anh vừa nhìn khuôn mặt cô bé đang thắm mệt mà tràn đầy vẻ khoái lạc. Trâm bây giờ không còn hắt dít lên nhiệt tình như lúc đầu nữa. Nàng nằm đó mà nghe khoái lạc. Nàng nằm đó mà nghe con cặc đang phục vụ?

Anh đụ nghiêng, đụ xéo. Rồi anh bắt nàng nằm lên trên đút cặc vào lồn mà động cừ. Cuối cùng hai đứa đụ ngồi. Lúc đó mới thật sát và anh đã rủ Trâm cùng ra một cái đệ nhất sương trong thiên hạ, cái sương chỉ ở thiên đàng mới có.

- Hứng hết khí của anh đi Trâm. Anh đang bắn vô lồn em đây. Cho em hết đó. Em có nghe không? Em phải cho anh một đứa con thật giống anh. Tên của nó là Hoàng Triệp Trâm...

Cả hai cùng ra ngậy ngát. Nước khí của cả hai trào ngược ra, anh bảo Trâm iếm. Và thỉnh nnh Trâm ngoạm miệng vào bú cặc. Làm anh điên người lên cả tiếng đồng hồ. Trâm đã học ở Thu, ở Ngọc, nên tài nghệ không khác gì hai đàn chị. Vả lại hình như Trâm muốn anh độc quyền, nên đã đổ hết sức lực vào cuộc chơi suốt cả buổi chiều.

Ngoài kia, trời đã tối. Ngọn đèn đường rọi ánh sáng vào nơi cửa sổ, làm căn phòng trọ loang loáng, mờ ảo, đủ để cả hai nhận diện nhau, xem có phải cả

hai đích thực là người yêu của nhau không? Một lần nữa, anh vẫn thấy Trâm là cô bé con. Không thấy vú và lông lồn, anh có thể bảo Trâm chỉ là cô gái mới có 10 tuổi. Vì tất cả sự nẩy nở, ngoài đôi vú, thân hình của Trâm quả tình chưa đủ trang bị cho cuộc chạm trán da thịt với đàn ông. Cho nên trong khi đụ anh cứ phải hỏi cảm chừng xem Trâm có đau không.

Thầy Triệp ngừng kể, nâng cốc cà phê lên hớp một ngụm. Anh đâu có biết lồn tôi cũng đang ướt nhẹp vì câu chuyện dâm dật anh vừa kể. Đôi mắt tôi mệt mỏi nhìn Triệp. Chàng quả thật đẹp trai. Vẻ đẹp của một chàng Tây lai..

- Sao em nhm anh lâu thế?

- Tại anh dâm lắm. Nhưng để em hỏi. tụi con nít anh có thích hơn đụ người lớn không?

- Còn phải hỏi. Mặc áo quần mới vẫn khoái hơn đồ cũ chứ. Mà bé

con, dù chúng có muốn làm sành sỏi như người lớn, thì cách diễn tả nổi tung sướng vẫn khác. Anh vẫn thấy rõ điều đó. Nó vụng dại, thơ ngây, hấp tấp... Chính cái đó làm anh mê đắm Trâm. Cho nên, bây giờ gần như mỗi đêm, Trâm lên leo lên gác nơi anh ở, hai đứa đu nhau tới bởi khói lửa cả đêm, có khi đến sáng.

- Thế thì anh giống hệt em. Em cũng có máu khoái đu trẻ con. Không biết khi già em có đổi tính không. Còn bây giờ, trẻ con vẫn là cái đích mà em luôn theo đuổi, săn bắt hàng ngày. Một ngày không bú cặc hay đu một đứa nhỏ là em có thể sanh bệnh.

- Anh cũng vậy. Rất ghiền đu trẻ con. Thế mà phải nhịn đu bé Trâm cả tuần nay.

- Tại sao vậy?

- Vì bà chủ nhà má của Trâm đã từ Đà Nẵng về.

Mà đưa Trâm vào khách sạn thì anh không dám. Vì Trâm còn vị thành niên...

- Thế thì anh cứ đưa Trâm đến đây. Vì em có đến hai phòng. Một của em một của bà chị tên Quyên. Lúc nào anh đến cứ cho em biết, em sẽ sửa soạn. Bận bè mà, anh đừng có ngại.

- Ví dụ như ngay bây giờ được không?

- Càng tốt Trâm đang ở đâu?

- Ngồi ngoài xe. Cho anh mang vô đây gửi một chút. Anh chạy ra ngoài phố mua một ít thức ăn. Về, anh em mình nhậu rồi đu cho đến khuya.

- Có em tham gia không?

- Còn gì bằng.

Nói xong, thầy Triệp chạy nhanh ra cửa. Năm phút sau dẫn Trâm vào. Cô bé quả thật còn quá nhỏ. Nhỏ đến độ tôi không tin những gì Triệp nói cách đây ít phút. Mặt Trâm ngây thơ, đáng dấp như một

đưa con nít. Trên gương mặt hồng của cô bé trông có vẻ hơi bẽn lễn. Thầy Triệp giới thiệu qua loa Trâm với tôi rồi phóng ra cửa. Tôi rót nước mời Trâm, rồi hỏi:

- Thầy Triệp bảo với chị em có kinh vào năm 10 tuổi?

- Dạ. Và lông lồn của em cũng mọc vào năm đó.

Thứ quý này lúc mới mọc nó ngứa lắm chị ơi! Ngứa, em gãi muốn trầy da luôn. Sau đó vài tháng là thèm đụ Thèm kinh khủng. Đêm nào em cũng nằm mơ đụ đủ hạng người. Sáng ra, quần ướt nhẹp. Thèm mà không dám nói với ai mới là cái khổ.

- Sao em không kết bạn với tụi con trai trong xóm rồi cho nó đụ?

- Có. Em có thử mấy lần. Mà không có thằng nào dám, vì tụi nó còn con nít. Rồi em bạo dạn dụ khị người lớn. Mà rồi cũng chẳng ai dám rờ tới, vì họ sợ ở tù. Chán quá, em... em... liều mạng dùng tay tự làm lấy cho đỡ thèm. Đêm nào có mưa là đêm đó em thức trắng đêm. Vì lạ lắm chị ơi. Cứ mưa xuống là em thèm đụ chết đi được. Lồn em núng quá chùng chùng. Hể lên giường là em phải cởi truồng. Trời nóng cũng như lạnh. Tay em phải vọc, phải đụ, phải làm sao cho ra được một lần mới ngủ yên giấc. Nỗi khổ tâm đó một mình em mang nặng.

Sự thèm khát đó một mình em giải quyết. Cho đến khi thầy Triệp dọn tới. Em hy vọng sẽ cho Triệp đụ lần đầu tiên. Nhưng thầy cũng vẫn cứ xem em là trẻ con, không thèm đếm xỉa gì cả. Mặc dù đã nhiều lần em nói xa nói gần, bỏ ngỏ, đón chờ. Sau đó thầy mang các nhân tình như cô Thu, chị Ngọc, và một lô nữ sinh của thầy trong lớp về đụ.

Họ đụ trên gác. Tiếng rên la sung sướng vang xuống dưới nhà. Em vừa đau khổ, vừa bị cơn thèm khát xác thịt hành hạ thêm lên. Nhiều khi em như con chó điên, muốn cởi truồng chạy ra ngoài đường ban đêm cho ai muốn hãm thì hãm. Nhưng nghĩ lại thương mẹ, em lại không dám. Cách đây một tuần, em liều mạng lên gác tấn công thầy Triệp. Triệp suýt từ chối vì cũng nghĩ em còn quá nhỏ. Em đã táo

bạo bày hàng ra và tự tiến công, Triệp mới cho em một buổi chiều tràn trề hạnh phúc. Đụ nhau được có mấy hôm thì mẹ em lại về tới.

Em không nhịn thêm được vì đã trót ái ân với Triệp. Sáng nay mẹ đi chợ. Em lên gác khóc với anh Triệp, rồi em bắt anh Triệp phải đưa em đi chỗ khác để tiếp tục dụ em. Em đã ghiền rồi chị Mai ơi. Gần như nhịn ăn thì được. Mà nhịn dụ thì...

- Em không phải nhịn nữa đâu. Vì từ nay đã có nhà chị. Thêm dụ thì em cứ bảo thầy Triệp chở em đến đây, tha hồ mà dụ. Chị cũng giống em. Ngày nào không dụ là chị cũng điên lên. Ở đây chị cũng toàn dụ trẻ con không hà. Chị dụ mấy đứa học trò của chị.

Bỗng chuông điện thoại reo lên. Tiếng của Triệp vang lại:.

- Mai đó hả?

- Dạ.

- Nói nhỏ em nghe, đừng cho Trâm biết. Ra phố anh gặp Đoàn Hạnh, cô học trò lớp anh. Nó rủ anh đi ăn kem và bắt anh chở đi Biên Hòa chơi. Cô bé đẹp quá. Anh mê nó từ lâu, bữa nay mới vô được. Nhờ em gọi một cậu nhí nào cũng được đến lo cho Trâm giùm anh đi, được không?

- Chuyện dễ thôi. Đi ve nhớ có buổi Biên Hòa cho em là được..

Nói xong, tôi cúp điện thoại. Trâm hơi ngơ ngác và hỏi:

- Ai vậy chị?

Thầy Triệp. Thầy nói với chị là thầy có việc phải đi Biên Hòa gấp. Thầy sẽ về vào khoảng chiều tối Gương mặt Trâm lộ nét buồn và thất vọng. Em thở ra nói:

- Chẳng lẽ em lại phải nhịn thêm thêm một ngày nữa. Anh ấy có biết là em không nhịn dụ được hay không?

- Không sao. Em khỏi lo. Em không phải nhịn đâu

- Chứ không có Triệp thì em dụ với ai đây?

- Có người khác trẻ đẹp và khỏe mạnh hơn Triệp nhiều Nhất là dụ

dai.

Đôi mắt Trâm bừng sáng lên, mà cô bé vẫn làm ra vẻ thẹn thùng:

- Không được đâu chị. Họ lạ hoắc, làm sao mà mình ?
- Em đã bảo với chị có lần em nứng quá, muốn cởi truồng chạy ra đường ban đêm, cho ai muốn hãm thì hãm, kia mà !
- Dạ. Cái đó... là... em...
- Đừng ngại. Để chị lo cho. Chuyện đụ thì không quen cũng thành quen. Cởi truồng ra rồi, có lạ mấy mình cũng yêu được. Đụ mới là quan trọng. Để chị gọi Toàn... A lô ! Toàn đó hả. Dì Marie đây.
- Chào Dì. Có gì mà gọi Toàn sớm quá vậy?
- Có. Lại gặp Dì nhanh lên đi. Dì sẽ tặng Toàn món quà vô giá.
- Vâng. Toàn đến ngay.

Năm phút sau Toàn đến. Tôi giới thiệu:

- Đây là Toàn, cháu của chị. Còn đây là bé Trâm, em Dì. Trâm đang thèm một người con trai cường tráng dai sức và tài nghệ cao cường. Toàn nhắm có thể kham nổi không?

Tôi nháy mắt bí mật cho Toàn thấy, bắt Toàn phải gật đầu. Toàn vẫn gọi tôi bằng Dì Marie và xưng em:

- Thưa Dì. Chuyện đó đâu có gì khó. Nhưng em sợ Trâm đây...

Trâm nói ngay với Toàn, như sợ Toàn ngần ngại mà từ chối:

- Dạ. Em là người lớn mà.

Toàn quay sang hỏi Trâm:

- Em là người lớn? Em bao nhiêu tuổi rồi?

- Dạ. Mười ba. Nhưng hiểu biết và kinh nghiệm tình dục của em thì... là gái 20. Cái gì em cũng rành sáu câu?

Toàn thật sự ngạc nhiên, thần thờ. Đôi mắt Toàn nhìn trần trụi trên thân hình Trâm. Toàn không tin cô bé là 13 tuổi chứ đừng nói là người lớn. Nên Toàn đến gần Trâm và hỏi lại cô bé:

- Em nói sao? Em 13 tuổi hả?

Thình lình, Trâm đứng phắt dậy, cởi nhanh chiếc áo dài màu tím, phơi bộ ngực tròn trĩnh có bọc vú chiêng màu da cam. Toàn tròn xoe đôi mắt. Vì đôi vú đẹp một phần, mà phần khác là cử chỉ quá táo bạo và tự nhiên của Trâm. Toàn đâu có hiểu rằng Trâm đang thêm đù kinh khủng, và cô bé đã bao lần bị người lớn từ chối. Vì thế nên Trâm hỏi Toàn thật vội vàng, hối hả:

-Anh còn muốn thấy gì khác ở trên người em nữa không?

Toàn yên lặng. Nét thơ ngây của Trâm, sự thêm khát tình dục của Trâm đã làm Toàn bốc lên cơn khát dâm. Toàn kéo zipper xuống, cởi giây nịt quần nơi thắt lưng. Cái quần tự động rớt nhanh xuống đất. Toàn rút hai chân ra và nói:

- Nếu em có kinh nghiệm tình dục của người lớn thì hãy làm thử một vài điều cho anh thấy. Anh mới tin.

Con cặc Toàn cương cứng ch~a thàng vào Trâm như chờ đợi, khiêu khích. Trâm cúi nhìn con cặc to dài, trắng hồng, đang giật giật như con ngựa chờ sẵn tiếng kèn là tung mình chạy nhanh. Hai tay Trâm trịnh trọng cầm lấy con cặc của Toàn. Đây là người đàn ông thứ hai trong đời em. Trâm biết hôm nay em sẽ ăn nằm, sẽ say nồng, ôm ấp Toàn như em đã làm với Triệt cách đây mấy hôm.

Vì cơn thêm khốc liệt, Trâm phải đưa bước trên đường phiêu du mới, với chàng con trai mới. Hai tay Trâm vẫn bóp bóp, nắn nắn thương yêu khúc gân gỗ ngáo của Toàn. Em ngồi xuống sofa cho cái miệng vừa tầm con cặc. Rồi Trâm ngậm cặc vào miệng, bú rành rõ như một cô gái 18 đã từng đụ nhiều lần.

Cả Toàn lẫn tôi đều vô cùng kinh ngạc. Thình thoảng Trâm ngừng bú,

lấy lưỡi liếm suốt chiều dài con cặc, đánh lăn tăn nơi miệng cặc, hay quanh vành quy đầu mà bàn tay thì vẫn thụt nhè nhẹ. Toàn ngược cổ lên trần nhà, nhắm mắt hít hà và hai tay đan vào tóc Trâm mà vuốt:

- Em không phải 13 tuổi. Em phải lớn hơn thân người em ít nhất là 4 tuổi. Hay quá Trâm ơi! Tuyệt trần, nghệ thuật quá. Dì Marie ơi! Trâm làm còn hay hơn Dì làm nữa đó Dì ơi!

Nghe Toàn khen, Trâm càng trở hết tài nghệ tuyệt luân ra. Trâm đứng lên, đẩy người Toàn nằm dài ra trên ghế, rồi cô bé nâng hai t~ng dái của Toàn lên má nút. Bàn tay xinh xắn nhỏ nhắn của Trâm hình như quá nhỏ so với con cặc to quá cỡ của Toàn. Chốc chốc, miệng Trâm ngậm nhanh vào đầu cặc, nhấn sâu vào đốc hòng, rồi bú, rồi liếm...

Nhưng hấp dẫn nhất phải nói là lúc Trâm cởi xú chiêng ra. Hai trái vú của nàng kẹp chặt lấy cặc của Toàn mà thụt. Tôi quá đỗi kinh ngạc. Chính tôi cũng chưa từng biết làm như thế bao giờ.

- Trời ơi! Dì Marie ơi! Chắc em sắp qua đời quá Dì ơi! Em chưa từng được ai chơi kiểu này bao giờ hết Dì ơi!

Toàn thật sự ngất ngây với trò chơi vô cùng hấp dẫn của bé Trâm.

Chàng nằm ra đó mà gào thét, rên la trong cơn khoái lạc Trâm nói:

- Anh còn khinh thường em là trẻ con không biết gì nữa thôi?

- Thôi. Phục. Phục sát đất. Ai dạy cho em như thế?

- Trời đất dạy cho em. Tình dục thì chỉ có trời đất là sư phụ. Không những sư phụ của loài người, mà còn cho súc vật, cỏ cây. Vì chính trời đất âm hơn ai hết. Mỗi ngày đều có dương và âm. Không có âm, ban đêm, thì mặt trời cứ sáng hoải, loài người sẽ chết. Hoặc ngược lại, chỉ có đêm không, thì cũng chẳng có ai sống nổi. Đã ba năm, em sống với âm tính t~ năm 11 tuổi. Từng phút, từng giây em thêm

dương mà chẳng có. Tâm hồn em khô khốc như sa mạc, mới có vài cơn mưa cách đây một tuần. Hôm nay anh là cơn mưa mới trên mảnh đất âm khô cằn của em. Xin anh hết lòng, hết mình. Làm sao

cho em sinh hoa trở trái, trọn ngày hôm nay...

Lại một lần nữa, cả Toàn lẫn tôi đều ngẩn người ra mà ù tai, lóa mắt với những câu nói bà cụ của bé Trâm. Nói xong, Trâm ngồi lên quàng người qua người Toàn, cầm cặc, trần trọng đút vào miệng lồn nhỏ xíu mọc đầy lông đen. Trâm ngồi lên nhấn xuống, nhấn xuống. Khúc gân đỏ hồng của Toàn vào từ từ chật ních, ngọt xót. Tôi ngồi đó làm người khán giả ngu ngơ, ngốc ngếch há miệng ra xem cảnh đụ vô cùng ngoạn mục. Tôi chưa thấy cô gái 13 tuổi nào lại đụ thành thạo với tấm lòng say mê chất ngất đến thế.

Trâm nhồm đít lên, rồi ngồi xuống. Vừa nháp vào cặc Toàn, hai tay Trâm tự bóp vú, mắt nhắm mờ màng, mặt ngẩn lên, môi hé một tí để lộ hàm răng trắng thơ ngây mà rên khe khẽ. Dâm không thể tả nổi. Nước lồn tôi ứa ra lúc nào không hay đã làm ướt hết cửa mình. Toàn không dám mở mắt nhìn cô bé 13 đang diễn tả nỗi khoái lạc. Rồi Trâm không ngồi nữa. Cô bé nằm sà xuống, ôm môi Toàn mà nút trong khi miệng đít sàng vòng tròn để tận hưởng cái đụ bất ngờ sáng hôm nay.

- Triệp ơi! Anh ngu lắm. Anh bỏ em lang thang để em phải tìm người khác đụ. Anh có một kho tàng mà không biết hưởng. Toàn ơi! Đụ với em thật lâu nhen anh! Em trốn chồng em để ngoại tình với anh đây. Hãy đụ cho nát lồn em ra. Cho em ra năm sáu cái hôm nay nhen. Em đã phải nhịn đến bốn hôm rồi, không thấy cặc. Em thèm cặc quá anh có biết không?

Thầy Triệp cũng là tay chơi cừ có hạng. Mang Trâm đến bỏ đây để đi khách với Đoan Hạnh, cô nữ sinh lớp đệ Tứ đẹp khét tiếng trong trường. Thì ra con gái đứa nào thấy đẹp trai cũng thèm. Thầy Triệp đã đụ gần hết mấy cô nữ sinh đệ Ngũ của lớp thầy. Không khéo nay mai đến phiên thầy cũng lại chị chung số phận như cô giáo Thu.

Bỗng Trâm hỏi Toàn:

- Anh có thể chịu được bao lâu?

- Khoảng vài ba tiếng đồng hồ. Không tin em cứ hỏi Dì Marie.

- Ủa. Anh có đụ chị Mai rồi hả?

- Hằng ngày. Tụi anh ghen hơi nhau. Ngày nào cũng một lần.
- Nhưng anh là cháu mà sao lại dụ Dì?
- Thế mới thú vị chứ. Dì cháu dụ nhau còn khoái hơn là dụ với người dưng. Anh nói đùa đấy. Anh có yêu một Dì phước, tên Marie, nhưng chuyện ông thành Thầy Mai có đôi mắt giống Dì, nên anh cứ gọi Mai là Dì Marie. Anh và cả Mai sống sinh lý trong rường tượng. Riết rồi thành sự thật. Lấy tưởng tượng làm thật. Nên bây giờ Mai không còn nữa, mà chỉ còn Dì Marie. Em có lấy làm lạ không?
- Hừm. Chuyện nghe hấp dẫn nhưng hơi dã man. Tại sao anh lại đi yêu một nữ tu?
- Tại trời đất sắp đặt. Nói theo kiểu của em mà.
- Rồi tại sao yêu nhau mà không lấy nhau?
- Thì cũng tại trời đất không cho. Anh tin như thế Cũng như sáng hôm nay. Có khi nào anh dám nghĩ rằng trời đất cho anh cơ hội ngàn vàng được dụ em, một cô gái mới có 13 tuổi vừa đẹp vừa lãng mạn, vừa thông minh lại vừa dâm. Đó. Nghe em nắc mà anh tái tê, khoái lạc vô cùng. Thế mới biết không phải dụ ầm ầm như trời long đất lở mới là sướng. Êm đềm, Dịu dặt, khoan thai vẫn thâm trầm, vẫn hấp dẫn như thường. Em có cảm thấy sướng không Trâm?
- Thôi đừng hỏi nữa. Em là đứa con gái ghen妒. Thấy cặc là em sướng rồi. Còn nói gì được dụ một cách thoải mái như thế này. Em ước ao có riêng một người đàn ông, m người con trai để mỗi lúc nổi cơn dâm là em có cặc ngay để dùng...

- Anh được không?

- Anh là của chị Mai. ủa quên, của Dì Marie rồi kia mà.

Nghe Trâm nói thế, tôi nói thật nhanh:

- Cho em luôn đó. Chị có cả tá học trò. Không cậu này thì còn có cậu khác. Với lại, nếu cần thì mình xài chung với nhau cũng được. Có

sao đâu Trâm.

Nghe tôi nói, Trâm khoái quá, cô bé lại nút lưởi trên môi Toàn ngày ngất. Cả hai đang ôm nhau khấn khít tiếp tục đụ với những cử động êm đềm. Thật êm đềm mà như những lượn sóng cấp năm ngoài biển. Con cặc của Toàn mà đút vào lồn tôi đã là quá lớn, vậy mà Trâm nuốt trửng ngon lành. Đẹp quá. Hình như Toàn mới xứng đôi với Trâm. Trlệp thì quá lớn. Cả Toàn lẫn Trâm đều đang đổ mồ hôi nhễ

nhại dù là buổi sáng mùa thu.

Thấy tôi ngồi đó nhìn hai người đụ nhau, Trâm hỏi tôi:

- Chị có ghen không hả chị Mai?

- Không. Tại sao lại phải ghen? Nhìn Trâm đụ Toàn chị cũng đang khoái lạc như chính chị đang đụ Toàn. Tại em mới chạm với cuộc đời, rồi tu"ởng gì cũng thần tiên, và của riêng mình. Nhưng khi đã đụ với hàng chục người đàn ông rồi, em sẽ thấy họ là những quán ăn. Mình không thể ăn mãi một tiệm, hay một món suốt đời, thì việc thay đổi nhân tình cũng là điều dễ hiểu thôi, đâu có gì là lạ.

Sau này, đến lúc có gia đình thì sao chị không biết. Còn bây giờ, thân chị như cánh bướm, có thể sa đà, đắm mê hết cả vườn hoa...

Buổi sáng dụ Toàn, buổi trưa chị hẹn với Hạnh, buổi tối chị lại cời trường ôm Cơ để dụ. Mà với nhân tình nào chị cũng đắm mê, say đắm hết mình như nhau. Không được dụ chị có thể điên. Còn bị phụ rầy, cánh bướm chị lại bay đi tìm hoa khác. Vì thế sáng nay sau khi thầy Triệp gọi điện thoại bạn đi Biên Hòa, và thấy em thất vọng vì thèm dụ mà không được chị đã hiểu ngay cái bức nlt khó chịu ở em, và đã gọi Toàn đến điền vào chỗ trống cho em.

- Sướng quá ! Chị là cô giáo nên có điều kiện, muốn dụ với trò nào cũng được. Còn em kiếm được một người đã khó như mò kim đáy biển. Đâu có ngờ sáng nay em lại hân hạnh được nằm trên người anh Toàn mà dụ dai dẳng như thế này.

- Thì chị đã bảo. Muốn dụ em cứ đến đây. Chị chỉ cần bốc điện thoại gọi một tiếng là có ngay một cậu bé từ 16 đến 17 tuổi. Có khi không gọi mà có những hai người đến cùng một lúc.

- Rồi chị phải làm sao?

- Thì dụ luôn cả hai. Đưa bú đưa dụ, rồi thay phiên nhau, hầu hạ nhau. Nghệ thuật dụ của chị thì rất cuộc cậu bé nào cũng lăn kên ra mà thở. Còn sức thì cứ tiếp tục Mệt quá thì ra về, hẹn hôm khác. Dụ trẻ con là món chị ưa nhất. Được bú các bạn trẻ con để nó bắn khí vô miệng đã là khoái. Lại còn cho nó bú lồn mình cả tiếng, xong bắt nó leo lên người mình cắn các dụ như giặc dậy để cùng nhau ra... Trời ơi? Đâu có gì trên đời này có thể sánh được như thế đâu Trâm!

Tôi đang đầu độc cô bé. Tôi đang dẫn Trâm vào con đường dâm loạn cho có đồng chí. Trâm nghe kể khoái quá nên mỗi lần tôi dứt câu, cô bé lại nắc, lại dụ Toàn kinh hồn hơn.

Có tiếng gọi cửa. Tôi tưởng Triệp về. Nhưng không phải mà là Khôi. Cậu bé thèm dụ tôi nên tìm tới Khôi bước vào. Tôi khóa kín cửa. Thấy có Khôi Trâm hơi ngượng nên ngừng không nắc nữa. Tôi giới thiệu:

- Đây là Khôi học trò của chị. Còn đó là Trâm, đồng chí mới của tụi mình, mới 13 tuổi. Nhưag đụ thì đẹp lắm. Cứ tự nhiên đi Trâm.

Khôi trộm mắt, há mồm nhìn cô bé. Khôi đứng nhìn Trâm ngẩn ngơ, kinh ngạc. Vì Trâm nằm sấp trên người Toàn, chỉ phơ cái lưng và mông dít rất trẻ con, mà cách đụ thì không khác gì một người lớn. Tôi thấy chồm quần của Khôi đã đội lên một cục. Khôi cho tay đè nó xuống mà gương mặt đỏ hồng như gấc chín. Tôi đưa tay xét lại cục gân của Khôi. Nó đang nứng lên và cứng ngắt như thỏi sắt. Bình

thường mỗi lúc nứng cặc như thế thì Khôi đã ôm tôi nứtlưỡi say đắm. Lần này hai tay cậu học trò chỉ ôm hờ nơi eo của tôi, mà cặp mắt thì không rời Trâm.

Thấy thế, tôi hỏi Khôi:

- Bộ thích nhập cuộc để đụ tay ba hả?

Nghe tôi hỏi thế, Khôi nhìn tôi hỏi lại:

- Dạ. Nếu cô cho phép.

- Thì Khôi cứ cởi đồ ra đi. Rồi đến đưa cặc cho Trâm bú.

Nghe tôi nói thế, Trâm hơi liếc nhìn về phía Khôi, trong khi anh chàng này cởi vội chiếc quần jean màu xanh, rồi xì líp và áo. Xong Khôi đi lại phía ghế sofa. Tôi nói với Trâm:

- Chơi luôn đi Trâm. Em hãy ngồi lên đụ Toàn và vừa bú cặc Khôi. Em sẽ thấy cuộc đời này là thần tiên cực lạc như thiên đàng.

Trâm làm đúng như tôi nói. Lồn Trâm vẫn tiếp tục nấc Toàn, mà miệng thì bú cặc Khôi trông rất nghệ thuật. Tôi, phải chính tôi, là người khoái lạc vô cùng khi nhìn thấy cảnh dâm dật chưa từng có như thế này. Vì tôi đã đầu độc ba đứa trẻ vào trò chơi xác thịt của người lớn. Tôi sướng đê mê, thọc tay vô trong quần để chà nhẹ hột le và nghe cơn dâm ào ạt dâng lên. Ngồi phịch xuống ghế salon tôi

cởitrường ra, chàng hăng, đứthaingón tay vào miệng lồn để vừa đụ

vừa xem cặp ba trẻ con đang phục vụ cho nhau.

Rồi tôi lại bảo Toàn ngồi lên bàn đưa cặp cho Trâm chống hông bú, trong khi Khôi đụ tới từ đằng sau. Thế là sáng nay Trâm đã được đụ hai con cặp khác nhau cùng một lúc. Lần đầu tiên Trâm được hưởng những trò chơi tình dục khác lạ. Có đến hai khoái lạc cùng một lúc. Bây giờ thì cô bé quên mất tên của thầy Triệp. Và có lẽ cô còn mong cho thầy bận đi đâu thì đi lâu lâu một chút. Trâm được Khôi đéo từ phía sau sướng quá, nên nhả cặp Toàn ra nói với tôi:

- Em cảm ơn chị nhiều quá, chị Mai. Một mình em đụ tới hai anh lận. Sướng quá đi chị ơi là chị ơi! Em mê quá, không muốn về nhà với mẹ em nữa. Ồi, Khôi vừa đụ vừa bóp vú em nữa kìa. Để em bú cặp của anh Toàn cho nó bắn ra trong miệng em để em uống như chị nói.

Tôi đã núng theo từng câu nói của Trâm. Chịu không nổi tôi với tay lên bàn bẻ trái chuối già, để nguyên vỏ, đút vào lồn mà thụt mạnh. Tôi cố tình làm cho Trâm thấy để dạy cho cô bé bài học mới. Vừa bú cặp Toàn, Trâm vừa liếc mắt hướng về tôi để học. Tôi lại bảo Toàn và Khôi đứng lên để Trâm cho hai con cặp vào mồm mà bú cùng một lúc. Dưới kia tôi thọc trái chuối vào lồn Trâm mà đụ.

Cô bé hăng quá, làm hết sức nhiệt tình. Trái chuối cứng và dài đã làm Trâm chịu không nổi, nên cô bé đã ra và la làng:

- Chết em chị Mai ơi! Em ra đó. Chị làm hay quá chị Mai ơi! Ồi còn nữa. Sướng, sướng lắm trời đất ơi! ! ! Hồi nào tới giờ em đâu có biết đụ chuối già !Sướng như con cặp người ta vậy đó...

Khôi vội quỳ xuống liếm lồn Trâm, và liếm luôn quả chuối. Bây giờ Khôi mới có dịp nhìn tận mắt lông lồn của Trâm nên vô cùng kinh ngạc thích thú. Nó rậm đen, sợi nào cũng quăn tít. Sao nó nhỏ như thế mà có thể tiếp nhận cặp, rồi quả chuối già to như vậy Anh chàng thích quá, ôm hôn luôn cái mông dẹt trắng ngần của Trâm như hôn lên gương mặt của một người đẹp.

Rồi Trâm bắt Toàn nằm ngửa trên thảm cho cô bé leo lên ngồi động cù. Và bảo Khôi đứng chàng hăng qua người Toàn cho cô bé bú cặp. Bây giờ Khôi lại có dịp nhìn đôi vú đẹp của Trâm. Khôi cúi xuống bóp, nắn say sưa cặp vú mà Khôi vẫn hàng ưa thích mơ ước mỗi lần nhìn

các cô nu sinh áo trắng trong trường.

Khuôn mặt Trâm hiện rõ nét đam mê khoái lạc. Cô bé nhắm mắt quyết bú cho Khôi ra trong mồm để em uống, vì Trâm chỉ mới nghe thôi diễn tả, chưa thực hiện bao giờ. Khoảng hai mươi phút sau, cả Toàn nằm dưới và Khôi, người thì bắn ra trong lồn Trâm, người thì phọt khí đầy miệng cô bé. Trâm nuốt cho bằng hết, lại còn liếm nốt con cặc của Toàn, rồi cho tay vét hết khí của Toàn vờn vãi ở miệng lồn mà mút.

- Ngon quá hai anh ơi! Cám ơn hai anh đã cho em biết bao nhiêu là đam mê khoái lạc sáng hôm nay. Bây giờ để em nằm xuống thăm~ Anh Khôi bú lồn em, còn em sẽ bú cặc anh Toàn. Mình làm lại một trận hào hứng nữa đi hai anh. Em mới ra có một lần. Ước sao hai anh dụ em tới chiều. Làm sao cho em ra được năm sáu cái. Em cám ơn hai anh lắm.

Thế là Trâm nằm ngửa ra trên thảm, bẹt hai đùi ra cho Khôi bú lồn. Còn Toàn thì ngồi qua người Trâm chĩa cặc vào mồm cô bé để Trâm nút, liếm. Dần dần, Trâm dạn dĩ, điều khiển luôn hai cậu con trai dụ đủ kiểu. Hai chú bé như cá gặp nước, say mềm với cơn hứng tình của Trâm.

Tôi nấu cơm, làm thức ăn. Buổi trưa cả ba ngừng dụ ăn uống no nê xong cả ba lại vào phòng tôi tiếp tục dụ bú tới chiều. Vào lúc hai giờ, Triệp về tới, mang theo Đoan Hạnh, cô nữ sinh đẹp nổi tiếng của trường. Hình như Đoan Hạnh vừa mới khóc, vì đôi mắt đỏ hoe. Tôi hỏi khẽ:

- Sao em khóc vậy? '

- Tại thầy Triệp. Em thương anh lâu lắm rồi, bữa nay mới có dịp gặp anh ngoài phố. Em muốn cho anh cái quý nhất của đời em. Mà... anh... chị Mai ơi! Em khổ quá...

Đoan Hạnh gục vào vai tôi khóc nức nở. Triệp ngồi thộn người ra mặt lo âu thấy rõ. Tôi vẫn chưa hiểu gì cả. Triệp nói với tôi:

- Hạnh mới 16 tuổi. Anh đâu dám dẫn vào khách sạn. Cứ chạy vòng vòng. Vào xem xi nê, rồi lại chở Đoan Hạnh chạy vòng vòng. Đoan

Hạnh khóc, đòi anh phải tìm cho được căn phòng để...

- Em bảo anh phải đưa em về nhà của anh ấy. Thế mà anh cũng không chịu. Chị coi em có tủi thân không? Hay tại vì em xấu quá không xứng đáng với anh ấy.

Triệp nhìn tôi nói như phân bua:

- Đưa về nhà anh cũng không được. Bé Ngọc ngày thứ Bảy nào cũng ngồi ở cầu thang canh chừng không cho cô nào vào gặp anh. Ngọc chặn luôn cả cô giáo Thu. Đó là lý do Thu ghen với anh. Cuối cùng anh đành đành liều đưa Đoan Hạnh đến đây. Nhờ em...

Tôi vỗ về Đoan Hạnh, lau nước mắt cho cô bé rồi nói:

- Tưởng gì chứ việc đó để chị lo cho. Ở đây có đến hai phòng lận. Lúc nào cũng sẵn sàng đón khách. Nín đi Đoan Hạnh. Đừng khóc nữa. Đi nla mặt đi, chuẩn bị một buổi chiều huy hoàng với Triệp.

Đoan Hạnh vào phòng tắm rửa mặt. Ngoài này tôi nói thật nhanh cho Triệp bớt lo âu về Trâm:

- Cô bé đang ngất ngư, sa đà với haicậu Toàn và Khôi. Có lẽ cô bé đã quên luôn tên của anh rồi cũng nên. Anh dẫn Đoan Hạnh vào phòng của chị em mà đụ. Làm cho hay nhé. Em núp ở căn phòng kế bên mà xem anh đó. Anh cứ tự nhiên, chơi đến tối cũng được. Đừng có lo gì cả.

Đoan Hạnh bước ra. Khuôn mặt tỉnh táo. Môi hơi mím cười và tươi hơn. Rõ ràng vì thèm đụ quá mà Đoan Hạnh đã khóc. Triệp kéo cô bé lại ngồi trên đùi và đè ngửa Hạnh ra mà nút lưởi. Cô bé đẹp thật đẹp như tiên. Mới có 16 tuổi mà vú đít đã nở to như con gái 18. Thân người dong dong cao, eo thon trong chiếc áo hoa màu xanh nước biển. Mái tóc thề xỏa ngang vai. Ai nhìn cũng phải mê. Nếu thầy Triệp không đẹp trai thì đời nào mới được Hạnh ừnh nguyện dâng cho trình tiết. Nhìn hai người hôn môi nhau mà tôi đã muốn nổi cơn dâm lên tận óc. Nụ hôn kéo dài cả mấy phút. Bàn tay Triệp đưa lên ngực sờ vào đôi vú ngọc của Đoan Hạnh, rồi lại đưa xuống dưới thoa lồn. Cô học trò đưa tay nâng mặt Triệp với chiếc

hôn dài say nồng mê mê.

Tôi chạy vào phòng trước nắp sau kẹt tủ. Mấy phút sau Triệp bế Đoan Hạnh vào. Chiếc áo dài đã bung các khuy nút, đưa đôi vú đẹp kinh hồn của Hạnh với cặp vú chiêng màu trắng. Triệp đặt Hạnh nằm thật nhẹ nhàng trên chiếc nệm. Anh không cởi áo vú chiêng của Đoan Hạnh, mà chỉ tuột nó xuống phía dưới để cặp vú hồng với hai núm nhỏ nhô lên như hai quả đào. Triệp ngậm vào núm và nút nhẹ.

Đoan Hạnh vận người một cách thích thú. Hai tay cô bé bấu lấy mái tóc của Triệp và gương mặt cô bé hần lên nỗi sung sướng tuyệt cùng.

- Chết em anh Triệp ơi! Anh đã bú vú còn thoa lồn em nữa chi vậy. Có thoa thì thoa ở bên trong. Anh thoa ở ngoài đâu có sướng gì.

Nói xong Đoan Hạnh tự tay cởi cái nút quần bên hông. Thế là bàn tay Triệp hiên ngang thọc vào. Anh đưa tay luôn vào bên trong quần lót, xoa nhẹ lên chòm lông lồn và mu của Đoan Hạnh. Cô nữ sinh ểnh cái mông dít lên một lúc khá lâu mới hạ xuống:

- Mình ơi! Triệp ơi! Cởi hết quần ra cho em, áo dài nữa... Và cả anh, cũng phải trần truồng với em. Anh phải lấy hết cái gì quý nhất của em hôm nay.

Triệp cởi áo quần cho Đoan Hạnh ra, để cô bé nằm ngửa như một nàng tiên. Mười sáu tuổi mà sao Đoan Hạnh đã nứng lồn một cách dữ dội quá vậy. Trong khi Triệp cởi áo quần cho anh, thì Đoan Hạnh nhìn chăm chăm vào người chàng, mà tay cô bé thì không ngừng xoa vú và lồn. Làm như Đoan Hạnh sợ nó nguội đi không bằng. Cái gì ở Đoan Hạnh cũng đẹp. Đôi bàn tay búp măng thon trắng thoa lên đôi nhũ hoa hồng hào, rồi đến mu lồn đầy áp những sợi lông màu đen nâu. Cặp đùi dong dỏng dài, trắng như bông bưởi, và đôi bàn chân thon với những móng sơn đỏ. Số của Triệp quả là đế vương. Anh chàng gặp toàn những cô bé đẹp như thiên thần.

Triệp cởi đồ xong, chưa kịp nằm xuống, Đoan Hạnh đã chồm dậy cầm ngay con cặc của Triệp đang cương cứng lên như khúc chày gỗ cứng ngắt mà hôn bằng mũi. Thật nồng nàn, thật dâm dăng. Lồn tôi phùng phùng như lửa táp. Sấn có máu dâm, phần từ sáng đến giờ chưa đụ

cái nào, tôi như con chó dữ, chỉ chờ chực cắn bất cứ ai đến gần. Nhìn gương mặt đẹp của Đoàn Hạnh đang tha thiết hôn cặc của thầy Triệp, lòng tôi muốn nổ tung ra.

Triệp ngược mặt nhìn lên trần nhà, nhắm mắt, chu miệng mà sượng tái tê khi cô học trò đẹp khét tiếng trong trường đang hôn tha thiết con cặc của thầy Đoàn Hạnh nhìn thân thương con cặc của thầy Triệp mà hỏi:

- Anh có xúc nước hoa không mà con cặc của anh thơm quá vậy?

- Xúc đâu mà xúc. Sáng tới giờ chỉ có đi với em ngoài phố thôi.

Thực ra vì quá yêu mà Đoàn Hạnh thấy con cặc của thầy Triệp toát ra mùi da thịt thơm tho dễ chịu rồi hỏi cho có hỏi. Bởi vì khi yêu thì trái ầu cũng tròn mà. Cái gì của Triệp bây giờ mà Đoàn Hạnh không yêu không quý. Đẹp quá khi tôi thấy đôi môi tráitím của Đoàn Hạnhngọam vào đầu cặchút mạnh, nút mạnh. Đoàn Hạnh cố cho nó vào trong miệng mình càng sâu càng tốt. Nhưng cặc của thầy Triệp dài quá, nên dù Hạnh có cố nuốt, con cặc của Triệp vẫn còn nằm thừara ngoàicả khúc dái. Bàn tay Đoàn Hạnh nâng nâng hai hòn dái của Triệp. Từ sáng đến giờ tôi bị ba lần kích dâm đến tột độ. Ước gì có ai ngồi bên cạnh, tôi sẽ tuột quần ra ôm đụ ngọt ngào cho đỡ thèm.

- Sượng quá Hạnh ời? Nếu chọn người làm vợ, chắc chắn anh sẽ chọn em. Miệng của em ấm lắm người yêu ời!

Đoàn Hạnh nghe Triệp nói thế sượng thấu tâm can. Cô bé càng bú say sưa hơn, liếm luôn cả hai hòn dái của Triệp. Cô nàng đam mê không còn nhớ gì hết nữa vì nỗi ước mong của Hạnh đang thành sự thật.

Biết bao ngày ngồi trong lớp học, Đoàn Hạnh say sưa ngắm thầy Triệp thao thao giảng bài trên bục gỗ. Gương mặt thầy đẹp trai một cách nghệ sĩ với mái tóc xỏa hờ một bên. Da thầy trắng, người cao, giọng nói ấm. Tất cả đã làm mê mẩn cô học trò Đoàn Hạnh 16 tuổi. Lại thêm, Đoàn Hạnh biết rằng có rất nhiều nữ sinh khác cũng sẵn sàng chiếm cho được thầy Triệp để hãnh diện.

Thầy Triệp có nhìn Đoan Hạnh nhiều lần trong lớp cũng như trong giờ chơi. Mà tuyệt nhiên thầy chẳng có mở một lời nào. Triệp có cái tính nhút nhát cố hữu như thế. Đâu có ngờ chính các nàng tiên ở trường cũng đã mê chàng vì tính tình đó. Như Ngọc chẳng hạn. Ngọc đã liều lĩnh đọc cuốn Ái Tình Bửu Giám để cho thầy Triệp bắt tại trận. Cuốn sách đã như một bức thư tình, đã như lời mời gọi. Có thể

Triệp mới dám đưa người về gác trọ để dụ cô học trò yêu quý.

Hôm nay, ngoài phố, Đoan Hạnh cũng đã tán công thầy Triệp. Nếu không, giờ đây trên chiếc giường kia đâu có cảnh tình tự diễn ra như thế. Triệp rút ra, gấn môi vào hôn nồng nàn trên đôi môi đỏ như son của Đoan Hạnh một lúc. Rồi chàng đặt Đoan Hạnh nằm ngửa ra, và hôn lên đôi vú đẹp như thiên thần. Bàn tay Triệp đưa xuống thoa lồn Hạnh. Hai chân Hạnh tự động dang rộng ra. Tôi thấy ngón tay Triệp chà nhẹ dọc hai mép lồn của Đoan Hạnh. Nước lồn ứa ra loang loáng. Đầu ngón tay Triệp lại ngoáy nhẹ nơi miệng lồn. Đoan Hạnh co một chân lại la lớn:

- Anh Triệp anh đang làm gì ở đó! Anh muốn em chết phải không? Chỗ đó dành cho cặc anh đút vào. Không phải ngón tay! Em muốn máu trinh của em bữa nay đổ ra để đổi lấy thân người anh nằm trọn trên em. Em chấp nhận hết dù đau đớn, dù thất trinh, em không mán. Phải dành cửa ngõ đó cho con cặc yêu quý của em. Nói vậy anh có hiểu gì không hả anh Triệp yêu quý của em?

- Nghĩa là...

- Nghĩa là anh nằm lên người em ngay tức khắc. Em không thể đợi lâu hơn nữa được. Cả buổi sáng lạnh quanh trong thành phố. Cả chuỗi ngày dài dằng dặc từ tuổi 15 đến hôm nay. Anh có nghe em không, anh yêu?

Rồi Đoan Hạnh kéo Triệp nằm chồng lên người của cô nàng. Triệp lụp chụp, lính quính vì Đoan Hạnh đẹp quá. Anh chẳng khi nào dám mơ ước được có cơ hội đặt một nụ hôn lên bàn tay thon đẹp của Đoan Hạnh, chứ đừng nói được chính Hạnh kéo anh lên, bắt anh đút cặc vào lồn của cô bé để giao tình.

Gương mặt Đoan Hạnh bình tĩnh sẵn sàng bao nhiêu thì Triệp lại

thần thờ lạng quạng bấy nhiêu. Anh hôn tới tấp nơi ngực, cổ, tai, tóc và đôi má hồng đào của Đoan Hạnh. Dưới kia, Đoan Hạnh cầm con cặc của Triệp, đâm vào cửa mình. Con cặc của Triệp vào một tí. Triệp cũng chưa dám nhấn vào thì hai tay Đoan Hạnh đã nhấn mạnh đít của Triệp xuống.

Triệp ngỡ ngàng, sung sướng tuyệt cùng khi con cặc của chàng đã lút sâu vào gần hết trong lồn Hạnh. Anh say sưa ngắm đôi mắt đẹp như thiên thần của cô học trò xinh đẹp. Đôi mắt mơ hồ như chỉ còn có lòng trắng. Đôi môi hé mở chứa hàm răng trên sáng ngời. Triệp nhấn nốt khúc gân vào sâu. Họ đã trọn vẹn trong nhau. Chòm lông dái của Triệp cạ sát mu lồn của Đoan Hạnh. Không nghe Hạnh gào lên một tiếng nào. Chỉ thấy hai bàn tay của cô bé bấu sâu vào lưng Triệp. Hai bàn chân của Hạnh quấn chặt lấy bắp vế của Triệp như đôi tay của con bạch tuột. Triệp không dám nấc. Mặc ảm, sự sợ hãi, làm cho Triệp chỉ còn dám sà nhẹ vòng tròn.

Ác nghiệt thay, động tác này của Triệp lại làm cho Đoan Hạnh chìm ngập vào nỗi sung sướng toát mồ hôi, sướng đến độ cô bé không còn kêu gào la hét rên rỉ được nữa. Vì tâm hồn Đoan Hạnh đã vào trong không trung, bay theo với gió núi, mây rừng, với nắng lung linh trên giò suối, với tiếng chim hoang trong lũng sâu?

Hai ngón tay tôi lại vát vả vào vọc nơi cửa mình. Chỉ có vậy mới được cơn dâm của tôi đang ngùn ngụt dâng trào lên trong đầu. Giữa phút đó, thì phòng bên cạnh vang tiếng gào lớn của Trâm:

- Toàn ơi! Em đang ra cái thứ nhì cho anh đây! Đó nghe không anh. Khôi ơi, anh đưa cặc đây cho m bú. Sướng quá hai anh ơi! Đã vô cùng! Đã hơn cái hồi nãy mra nìmh ơi!

Đang đụ với Triệp, nghe tiếng Trâm la, Đoan Hạnh hơi giật mình hỏi:

- Ủa, ai la lớn quá vậy anh Triệp?

- Anh không biết nữa. Chắc là bạn của chị Mai...

- Nhưng nhưng sao cô ta đụ đến hai người lận?

- À thì chắc... cô ấy khoái kiểu đụ lạ đời như vậy

- Một lúc mà đụ với hai người? Làm sao sướng.
- Thì cũng như mnh vào tiệm ăn gọi một lúc hai món. Rồi nó vẫn ngon. Ăn vẫn hết. Vì mỗi món ngon một cách khác nhau.
- Nói vậy thì anh đã t~ng đụ một lúc hai cô rồi sao?
- À không Chưa bao giờ. Nhưng vì em hỏi anh phải trả lời cho em nghe. Làm gì anh có được điểm phúc đụ một lúc hai cô. Làm vua hay làm tổng thống thì may ra...
- Đừng xạo nhen! Bạn em trong lớp đùa nào cũng mê anh. Đùa nào cũng thèm đụ được anh để lấy tiếng. Anh đã đụ cô nào chưa? Nói thật cho em nghe đi. Em không có ghen đâu!
- Chưa. Thề độc là chưa. Anh chỉ có đụ bé Ngọc, lớp đệ Ngũ. Hồi này anh có nói rồi. Và... cô giáo Thu.
- Bọn con gái lớp đệ Ngũ mới có 15 tuổi làm gì đã biết đụ?
- Vậy là em làm rồi. Anh cũng làm như thế đó. Cô nào cũng đọc các cuốn sách loại Bầy Đêm Vàng Ngọc, Ngàn Đêm Khoái Lạc v.v...
- Làm sao anh biết?
- Thì Ngọc là cô học trò bị anh bắt tại trận đang xem Ái Tình Bửu Giám. Sau đó -cô bé tự động đến nhà tìm anh. Và...
- Và đụ? Cô bé đó có biết đụ và bú như em không?
- Rành hơn em gấp trăm lần.

Bị chạm tự ái vì câu nói của Triệp, Đoan Hạnh bắt đầu hẩy dít lên đụ thê thảm với Triệp. Hai tay hai chân Hạnh không để yên. Cô bé cào, cào tứ tung trên người Triệp. Hai chân quăn chặt lấy mông dít Triệp:

- Nắc đi mình. Em muốn được ra như cô gái ở phòng bên cạnh. Phải cho em ra một cái làm quen đi anh. Đó, nắc mạnh đi, em không đau đâu. Anh cũng phải ra với em. Anh là của em, của em nghe không

anh Triệp.

Tắm ra màu trắng trên giường nhàu nát. Triệp bực cao mông đít Đoan Hạnh lên mà nắc tới tấp. Vì yêu Hạnh cũng có, vì ghen bên kia Trâm đang mê mang tàn tích với Khôi và Toàn cũng có. Của nào anh cũng thích ôm vào mà hưởng. Bên phòng kia, tiếng của Trâm vẫn lại vang lên:

- Khôi ơi! Lên đụ em đi. Anh phải đụ em lâu hơn anh Toàn em mới chịu. Phải làm sao lâu được một tiếng đồng hồ. Đừng có ra sớm!

Lòng Triệp nhói lên một niềm đau, nếu không gặp Đoan Hạnh ngoài phố, anh đâu có để Trâm rơi vào tay hai cậu học trò như thế này...

Triệp lại tăng nhịp nắc cuồng bạo hơn. Anh đang nghĩ đến tấm thân bé bỏng của Trâm, bị hai con quỷ dâm dục Toàn và Khôi dày vò, hăm hiếp. Rồi anh nhớ lại khi sướng quá Trâm đã nói:

- Em là của riêng anh. Chẳng bao giờ em phản bội.

Vừa lúc Triệp định thăm trách Trâm đã phản bội, thì anh chợt thấy chính mình cũng chẳng tốt gì hơn cô bé. Chàng đã bỏ Trâm ngồi đây thèm chảy nước miếng, để chờ Đoan Hạnh đi vòng vòng tìm phòng đụ. Cuối cùng anh lại đưa Đoan Hạnh đến đây. May mà Trâm đã có mối. Nếu không...

"Nếu không Trâm có thể treo cổ mà chết. " Câu nói đó do chính miệng Trâm nói ra một lần khi cô bé đang đụ say sưa với Triệp. Hình như cuộc đời phải có những phản bội, trắc trở như thế mới nên thơ. Vì không đau khổ, làm gì có thi sĩ Thôi kệ, Triệp nghĩ, cứ ôm đụ giai nhân tuyệt sắc Đoan Hạnh đây cũng là thần tiên lắm rồi. Rồi Triệp quỳ thẳng lên, cầm con cặc mà ngoáy cái đầu cặc chung quanh miệng lớn của Hạnh. Một ngón tay khác chàng chà mạnh cái hột le đỏ hồng. Lúc Triệp cầm đầu cặc hẩy tới và móc mòng đóc của Đoan Hạnh khoảng 10 phút, tăng cường thêm cái sướng từ hột le, Đoan Hạnh gào to, to hơn cả tiếng của Trâm từ phòng bên.

- Anh Triệp. Nghe nè. Em cho anh đây nè. Lần đầu tiên em ra với anh đây! ối, sướng. Sướng nhất trần gian anh Triệp ơi? Ra với em đi. Ra đi anh Triệp. Em mất trinh với anh rồi Triệp ơi.

Triệp vội vàng dứt cặc vào lồn Đoan Hạnh mà nắc thê thắm, nắc tới tấp. Anh muốn hưởng với Đoan Hạnh cái sướng tuyệt vời. Và Triệp cùng ra với Hạnh.

Anh say sưa bắn từng loạt tinh khí vào cái lồn trinh nguyên của cô học trò đẹp như thiên thần mà quên rằng tiếng la gào của người yêu vừa roi cũng đã xuyên bức tường qua tận phòng bên kia.

Cả Toàn, Khôi và Trâm đều há hốc mồm. Nhất là Trâm. Triệp đã bảo với chị Mai là bạn đi xuống Biên Hòa có việc cần, sao bây giờ lại có mặt ở phòng bên với một thiếu nữ và đụ nhau thê thắm? Trâm thông minh, hiểu ngay lòng dạ của Triệp. Em chẳng đau khổ, vì chính cô bé cũng chẳng có tốt lành gì. Trâm chơi trò trêu tức, la to lên nhưng câu rên sướng như:

- Khôi ơi! Đụ em thật mạnh đi. Đó anh. Bợ dít em lên cho sát. Lông lồn em nhiều lắm. Không đau đâu Anh cứ để em bú cặc anh Toàn. Đó, Anh cứ đụ từ đằng sau tới như chó đéo vậy đó. Sướng quá anh ơi.

Tiếng Trâm cổ la to để trêu tức Triệp, mà lại vô tình làm Đoan Hạnh tò mò, nên nàng hỏi Triệp:

Đụ hai người đàn ông cùng một lúc chắc sướng lắm phải không anh Triệp?

- Ừm... mà... em hỏi làm chi vậy?

- Em hỏi cho biết vậy mà. Vì nghe cô gái bên cạnh la, em nghe hấp dẫn quá đi thôi! Bữa nào anh kêu bạn anh, đến đây, cho em được đụ hai người cùng một lúc nhen anh?

Chính câu nói này mới làm Triệp cảm thấy lòng quặn đau. Anh không ngờ lời nói của Trâm bên kia đã đầu độc được người yêu sắc nước hương trời Đoan Hạnh. Triệp định bụng sẽ yêu và cưới Đoan Hạnh làm vợ thực sự. Lòng anh chùng xuống. Triệp im lặng hơn, và lại leo lên cắm cặc vào lồn Đoan Hạnh mà đụ dồn dập như cái máy không hồn. Đầu óc Triệp đang lo ra. Lo một ngày... một ngày Đoan Hạnh phải đòi được đụ tay ba. Vì lo ra mà Triệp đã nắc liên tục trên một

tiếng đồng hồ. Và Đoan Hạnh đã ra thêm một lần nữa làm ướt nhẹp chòm lông dái của anh, mà Triệp vẫn miệt mài nắc dửdội. Chàng đự cuồng si đự không biết mệt. Đoan Hạnh không biết những suy nghĩ của Triệp, nàng vỗ vai khen người yêu:

- Anh đã đẹp trai, lại cộng thêm tài đự dẻo dai như thế này, làm sao em quên đựợc. Nếu làm vợ anh, em sẽ khóa chặt phòng ngủ, không cho anh đi đâu. Vì anh phải là của riêng em.

Sau hôm đụ tơi bời khói lửa đó, Đoan Hạnh vẫn bị ám ảnh bởi sự căm dỗ của cảnh đụ tay ba. Không ngờ lời nói của Trâm đã đầu độc được Đoan Hạnh. Về nhà rồi, Hạnh điện thoại lại tôi hỏi cặp ba đụ ở phòng bên cạnh là ai. Tôi thành thật khai hết, vì có gì phải che giấu. Hạnh cũng thành thật xin tôi cho cô bé có được cơ hội

như Trâm đã đụ Khôi và Toàn. Hạnh muốn thử xem đụ tay ba sướng đến cỡ nào mà Trâm rên la quá hấp dẫn. Tôi nhận lời. Nhận lời vì thầy Triệp đâu có xem Đoan Hạnh là người tình lý tưởng và duy nhất đâu. Bởi vì mỗi tuần Triệp vẫn chở đến nhà tôi vài cô bé thật xinh để "làm thịt. "

Dễ thương và xinh nhất trong đám là cô bé có tên Thủy Tiên, mười ba tuổi, học đệ Lục. Khuôn mặt cô bé hiền và đẹp như thiên thần, không hiểu sao lại cũng biết thêm ớn dục và mê trai đến thế. Triệp dẫn Thủy Tiên đến giới thiệu với tôi:

- Cô Mai dạy trường mình thì em biết rồi. Còn đây là Thủy Tiên, nữ sinh đệ Lục, người đã gửi thư tình cho anh gần cả chục lần...

Rồi Triệp gửi Thủy Tiên ngồi đó, chạy ra phố mua thức ăn. Tôi hỏi Thủy Tiên:

- Em biết yêu bao lâu rồi?

- Dạ sớm lắm. Hồi còn rất nhỏ. Ai đẹp trai là em yêu chết yêu sống. Như Alain Delon, Elvis Presley, Hùng Cường, ông họa sĩ Duy Lam ở gần nhà. Ông này là người đầu tiên hôn em, khi em mới mười tuổi. Ông ta đẹp trai lắm chị ơi!

- Mới đi có mười tuổi mà em đã biết yêu? "

- Dạ, sớm lắm. Mà cả nhà không. ai để ý vì em còn quá nhỏ. Ngày nào đi học về em cũng chạy qua nhà họa sĩ Lam xem ảnh vẽ tranh. Anh ấy độc thân. Có khi em còn nhảy vào lòng ảnh ngồi xem ảnh họa những bức chân dung đẹp tuyệt trần. Anh đã đẹp trai mà lại còn có tài. Ban đêm anh thổi sáo trúc là cả xóm phải lắng nghe. Chính tiếng sáo này đã làm em...

- Làm em thế nào? Làm em yêu ảnh hơn phải không?

- Dạ... dạ... Và em... đã cho ảnh hết. Cuộc tình của em với họa sĩ Duy Lam rất dài, đầy thơ mộng, yêu đương.

Tôi giật mình khi nghe cô bé nói nhlmg câu như một người lớn. Làm thế nào lúc mới có 10 tuổi mà em đã cho ảnh hết được? Tôi muốnbiếtđể hiểu thêm một khía cạnh mra ở người con gái mới lớn, nên hỏi tiếp:

- Đâu em có thể kể hết cuộc tình đầy thơ mộng của em với Duy Lam cho chị nghe được không? Chị cũng đã biết yêu, biết làm tình ở tuổi rất sớm, nhưng không quá sớm như em. Chắc là thích thú lắm phải không?

- Dạ, đúng ra, không có Lam chỉ vẽ thì em chỉ biết yêu trong tư tưởng. Đó, như em đã yêu những tài tử điện ảnh ngoại quốc thì làm gì có đụng tới xác thịt. Đàng này... những buổi chiều em qua nhà Lam... Em nhớ lần đầu tiên khi Lam cho em hộp bánh. Ảnh cầm tay em, nhìn vào đôi mắt em, hôn má em và nói:

- Thủy Tiên dễ thương quá. Trông gương mặt em đẹp nhưthiên thần. Bữa nào chắc anh sẽ vẽ mộtbức chân dung cho Thủy Tiên nhé !

Em gật đầu. Cái cầm tay đó của Lam đã "chuyển điện" qua người em. Em cảm xúc một nỗi sung sướng lâng lâng. Mặt em nóng bừng. Nhất là khi Lam đặt lên má em một nụ hôn thật dài.

Lam chỉ tán công có chừng đó rồi anh dừng lại. Không biết anh vô tình hay cố ý. Nhưag sau buổi đó, về nhà em thơ thần nhưngười mất hồn. Khi cởi truồng tắm, em đã nằm trong bồn nước ấm thật lâu để nghĩ đến Lam, đến cái cầm tay, cái hôn phớt trên má. Lúc đó vú và lông em hoàn toàn chưa có gì cả. Mà bàn tay thơ ngây khi chạm vào bộ phận sinh dục, em đã biết cảm giác tê tái. Em biết nhấn mạnh cái mu lòn để nhắm mắt tận hưởng sự sung sướng mơ hồ, không tên, không hình dáng. Đúng là Lam đã vô tình chuyển qua em sự ước mơ thơ mộng. Vì trước

đó em vẫn tắm, vẫn kỳ cọ, nhưng chẳng bao giờ có cảm giác kỳ lạ

như thế.

Buổi sáng em biết chải tóc, biết chọn áo quần đẹp để mặc, biết yếu điệu làm dáng và trở nên từ tốn. im lặng hơn. Đứa bé 10 tuổi trong em đã biến mất. Em không còn thơ ngây chơi đùa hồn nhiên với bạn bè trong lớp cũng như với lũ bạn trong xóm. Đầu óc của em lúc nào cũng nghĩ đến Duy Lam, người họa sĩ đẹp trai. Em đã bắt đầu hơi khó ngủ mỗi khi vào giường. Những buổi chiều khác, khi qua ngồi sát vào người Lam để xem anh vẽ tranh, em thường một tay ôm eo ếch của Lam. Em ôm rất chặt để được ấm cũng có, và để cho một mục đích gì đó mà em không thể diễn tả bằng lời được. Hình như Lam biết, và hỏi em:

- Em lạnh hả? Anh vặn máy sưởi nhé?

- Không. Thích ôm anh ấm hơn... Cho không? Chữ "cho không" em nói một cách lảng lơ và nhìn Lam không chớp mắt. Lam không trả lời mà đặt lên má em một nụ hôn thật nhanh. Em tức chết được. Anh hôn em như hôn một em bé. Em muốn Lam hôn em lâu hơn, tha thiết hơn và hai tay chàng phải ôm siết em như ba hôn mẹ ở nhà... Em hay nhìn lên những cử chỉ yêu đương của ba mẹ.

Có lúc mẹ đang nấu cơm, ba đứng sát tù đằng sau hôn gáy tóc của mẹ. Hai tay ba ôm quàng ra phía trước bóp vú mẹ thật lâu. Hoặc những lần ba đi làm, mẹ tiến ra đến cửa. Ba quay lại và ôm hôn lên môi mẹ. Cái hôn không lâu, nhưng em thấy rõ ràng mẹ mở miệng ra, ba đưa lưỡi qua. hai người nhắm mắt... Và một lần khác, vào một buổi trưa chủ nhật. Em bỗng nghe tiếng mẹ rên thật nhỏ. Tiếng giường lò xo kêu kút kít đều đặn. Em đã táo bạo nhìn qua lỗ khóa. Chị có biết chuyện gì đang xảy ra không? Hai ông bà trần truồng không một mảnh vải. Ba đang nằm trên người mẹ làm tình.

Mẹ gác hai chân lên thanh giường bằng đồng, ôm ba. Còn ba t~ phía trên nấc xuống đều đặn, hùng hục. Em không thấy bộ phận sinh dục của hai ông bà. Nhưng gương mặt mẹ toát ra sự khoái lạc mê mẩn.

Tóc mẹ rối bời và khuôn mặt đầm ướt mồ hôi... Rồi cứ mỗi lần nghe mẹ hoặc ba rên nho nhỏ, là em lại làm khán giả xem lén. Mà muốn xem như thế, em phải vờ xin mẹ chạy vô xóm chơi, đánh lừa để mẹ yên trí không có em ở nhà, và để ba mẹ tha hồ mà la hét.

Lần mẹ hét lớn nhất là lần mẹ nằm thòng chân xuống đất. Ba quỳ gối, banh háng mẹ ra bú lồn. Xem cảnh này, thú thực với chị em như con điên. Mắt em hoa lên, mặt nóng phừng phừng và... lồn em núng lên dữ dội. Em chỉ biết đặt tay vào giữa háng, kẹp hai chân lại mà chịu đựag.

Trong kia mẹ ôm chặt đầu tóc ba, rồi mẹ nấc lồn vào miệng ba mà la bể trời những câu lạ lòng em chưa từng nghe:

- Đụ mẹ anh. Tổ cha anh. Anh bú hay quá mình ơi? Ngón tay anh ở không làm gì, sao không chà thêm hột le cho em sướng? Đó, đó mình ơi! Đụ má anh, em chết nhen. Anh cúi xuống liếm cho hết nước lồn của em đi mình ơi! Ồi, sướng quá. Bụng em nó giật nhiều quá anh có thấy không?

Mẹ còn nói những câu độc đáo lắm nhưng em chỉ nhớ đại khái là vậy. Rồi đêm ngủ, em thử lấy ngón tay bắt chước ba, tự chà thứ lấy hột le. Ồi chết chị Mai ơi! Bụng của em cũng giật lia lịa như mẹ khi sáng. Em sướng một cách kỳ cục. Tay em chà hằng giờ đồng hồ, chà đến độ hột le của em bị rách, mà em vẫn tiếp tục. Rồi cũng nhờ xem lén ba mẹ làm tình nhiều lần. Ba bắt mẹ thủ dâm cho ba xem. Mẹ phành lồn ra vuốt vuốt chòm lông lồn đen thui. Hai ngón tay trái banh cái hột le ra, ngón tay phải mẹ chà nhẹ lên. Thmh thoảng mẹ rà hai mép lồn. Ba quỳ dứi đất xem ngất ngây. Và ba la lớn khi thấy ngón tay mẹ đâm vào miệng lồn. Rồi mẹ lặidùng cả hai ngón. Mẹ rên lên thê thiết:

- Mình ơi! Mlnh đi làm là ở nhà em phải thủ dâm như thế này cho đỡ conthèm. Emthèm đụ lắm. Thèm liên miên. Mình đụ em không đã, em dám kêu mấy

thàng xích lô vô cho nó đụ à. Ồi, sướng quá ba con Thủy Tiên ơi! Bóp vú em đi! !

Em lại học được một bài mới: đút ngón tay vào lồn. Em say mê và ham học bài thật lạ để leo lên giường tắt đèn nằm thủ dâm. Mỗi lần như thế kéo dài cả tiếng đồng hồ. Nào là vuốt lồn, vì em chưa có lông chà hột le, rà ngón tay dọc theo hai mép lồn, và cuối cùng là đâm nhẹ ngón tay vào trong sâu mà thụt. Sướng không bút mực nào tả

nổi. Em cứ làm đến chừng nào mệt và mỏi tay thì lăn quay ra mà ngủ.

Em chưa biết và ý thức được ra là gì. Chỉ biết toàn thân em sưng tê tái, sưng đến tuyệt đỉnh là em ngưng... Em cũng bắt chước mẹ nói hết những câu mẹ đã nói trong cơn sung sướng. Nhưng đầu óc em lại tưởng tượng đến anh Lam đang quỳ xem em thủ dâm.

Có lần mẹ bắt ba đứng thụt cặc cho mẹ xem. Đó là lần đầu tiên em thấy được hình thù con cặc trội vện. Nó dài và to như quả chuối, đầu tròn, gân nổi

hằn lên và đỏ ửng. Ba đứng thẳng một tay nắm lấy con cặc thủ dâm, môi ba bặm lại mắt nhắm. Cho đến khi từ con cặc ba xịt ra một tia nước trắng đục, là mẹ bò đến ngoạm ngay. Mẹ liếm và uống ngon lành như uống ly nước cốt dừa, rồi tiếp tục bú cặc cho ba sướng.

Em thèm hình ảnh đó. Thèm được ngoạm cặc vào miệng như mẹ, mà làm sao em có được? Mỗi lần ăn chuối là em lén chạy vào phòng, nhìn vào gương, bắt chước mẹ mút, bú rồi em sướng một mình. Lúc đó là lúc em nghĩ đến Lam nhiều nhất. Có một lần Lam hôn em và chàng bảo em hôn lại. Cơ hội mà em đã chờ cả mấy tháng. Em ôm khuôn mặt Lam mà hôn thật lâu như mẹ đã hôn ba. Và... chị Mai ơi? Không biết điều gì đã làm em có can đảm nhìn trần trối gương mặt Lam, môi Lam, rồi em cà sát vào gán môi em lên môi chàng. Em bắt chước mẹ, hé miệng ra, Lam cho lưỡi qua, em nút ngon lành như ăn một thỏi kẹo.

Hai tay Lam ôm ghì thân người em thật sát. Hình như chàng có xoa nhẹ hông đít em, và rồi thôi. Khi chàng buông em ra, em vẫn đứng sát và nghe ở ngực mình có cái gì của Lam chla thẳng vào cồm cộm.

Hình ảnh con cặc của ba hiện lên. Đúng rồi, đó là bộ phận sinh dục của Lam. Lam nhìn em nói trong bối rối:

- Em đừng ôm anh lâu. Rủi có ai vào, nguy hiểm.

Chị Mai xem. Em đã bạo gan, đến đóng sầm cánh cửa chính lại, rồi còn cẩn thận khóa trái. Em trở lại trong ánh sáng mờ mờ của căn phòng. Và em ôm Lam, bắt Lam hôn lại như lúc nãy. Chị có thấy ai

mới mười tuổi mà loạn như thế không? Có lẽ do lỗi của ba mẹ một phần. Lỗi của Lam một phần. Nhưng phần chính vẫn là của em. Vì trong em, cơ thể cũng như tâm hồn phát triển quá sớm.

Em thoải mái ôm Lam nút lưỡi chàng đề mê. Em chờ bàn tay Lam sẽ mở những đợt tấn công táo bạo hơn lên cơ thể em. Thế mà Lam không làm. Chàng cũng chỉ bóp nhẹ nhẹ lên mông đít em, và thôi. Em ngồi hẳn lên đùi Lam, nằm ngửa ra, kéo mặt Lam xuống hôn ngất ngây, chờ đợi. Em muốn Lam sờ soạng em như ba đã làm cho mẹ. Nhưng đợi mãi không thấy, em luồn tay vào áo Lam sờ ngực và bóp vú chàng. Em làm nhiều cử chỉ nóng ruột, muốn Lam phải thực hiện ngay điều em từng mơ ước. Mà chị Mai ơi! Anh chàng vẫn cứ làm n, chỉ có biết ôm mặt

em mà hôn say sưa ngây ngất. Rồi anh nút cả môi em, lưỡi em...

Đúng thật, em như một con điên, si mê, cuồng dại. Em nghĩ với cử chỉ lả lơi mời mọc như thế, Lam phải hăng say mà hưởng. Tại sao Lam có thể điềm nhiên đến như thế:

- Mình hôn nhau thôi. Đừng đi quá xa nữa. Anh sợ lắm.

- Anh sợ cái gì? Em đã biết tất cả chuyện của người lớn.

Anh không tin. Tuổi của em không thể nào biết hết chuyện của người lớn được. Em còn quá nhỏ. Đợi đi cưng. Chỉ vài năm nữa thôi. Nữ thập tam, nam thập lục. Năm em mười ba tuổi mình tiến xa hơn một chút nữa cũng không sao. Anh yêu em lắm, phải biết như thế. Còn làm chuyện của người lớn, có lẽ em còn quá nhỏ...

Em cởi toạt áo ra. Dĩ nhiên vú của em mới chỉ là hai cái núm cau nhỏ xíu. Em có nhìn thử một lần trong gương, thì thấy nó hơi nhô lên một chút, tượng hình như hai cái núm cau nhỏ. Lam thẳng thốt nhìn em, rồi nhìn ngực em. Có lẽ chàng thương hại em hơn là yêu thương. Thương hại một em bé sớm biết đòi chuyện người lớn.

Nhưng lúc cầm tay Lam đặt lên ngực em, thì em thấy mắt chàng chùng xuống, mơ màng... Quái lạ, hai ngón tay Lam sờ nhẹ lên núm cau nhỏ của em, là lúc cả thân người em nổi lên cảm giác nhột nhạt, đã ngứa, hoan lạc, sung sướng một cách kỳ lạ. Bỗng năm đầu ngón

tay Lam chúm lại, bóp nhẹ nhẹ cái núm cau. Em lại kéo môi chàng xuống mà nút mạnh một cách ngon lành không tả nổi.

Lam hỏi em:

- Em sướng hả?

- Dạ. Anh bóp mạnh đi. Sướng lắm anh ơi! Và Lam bóp mạnh. Càng bóp mạnh em càng ngất ngây. Và khi Lam cúi sát xuống bú, em đã tự động tuột lưng quần xuống phơi lồn ra. Em hy vọng Lam cũng sẽ bú lồn em như ba đã làm cho mẹ ở nhà ngày nào. Thế là em trần truồng như nhộng, nằm vắt ngang qua hai bắp đùi của Lam. Em nghe lưng mình cộm cộm dương vật của Lam. Em táo bạo sờ vào đó. Con cặc của Lam cương lên cứng lắm. Em từ từ cởi nút áo Lam. Rồi cởi giây thắt lưng cho chàng và thọc hẳn tay vào nắm lấy con cặc của chàng mà bóp say

sữa.

Lam không thể lạnh lòng nữa. Chàng cũng đã điên lên mà nhập cuộc. Tay chàng đưa dần xuống hạ bộ của em. Và trời ơi! Em như đang bay giữa thiên đàng. Người em rung lên sung sướng. Em sắp được sung sướng như mẹ em, em sẽ gào to tên của Lam. Chị ơi? Ngón tay của Lam làm giống hệt ngón tay của ba đã làm cho mẹ. Nghĩa là chàng chà nhẹ nhẹ lên khe lồn em, rồi chà hột le em... Những kinh nghiệm này em đã tự làm. Nhưng sao nó hoàn toàn khác với cảm giác khi mình tự thủ dâm. Ôi tái, sung sướng, thần tiên lắm. Sướng gấp triệu lần lúc em thủ dâm!

Trên này môi Lam ngậm vú em mà bú. Dưới kia ngón tay chàng chà hột le của em. Còn bàn tay em thì nắm chặt lấy con cặc nóng hổi giật giật từng hồi của chàng mà bóp. Bao nhiêu là cảm xúc tràn đến cùng một lúc, làm em bất giác gọi Lam như mẹ đã gọi ba:

- Mình ơi? Em thêm đụ quá mình ơi. Hãy bú lồn em đi...

Một lần nữa, Lam ngưng bú vú em, nhìn em sửng sốt Chàng sửng sốt vì sao em có thể nói một câu táo bạo đến thế, trong khi lồn em chưa có đến một sợi lông. Lam hỏi em giọng rất khẽ:

- Thủy Tiên Em vừa nói gì thế?

- Em thèm anh đặt em lên giường cho hai chân em thòng xuống đất. Rồi anh quỳ xuống bú lồn em! Em thèm đụ, thèm đủ thứ !!

Hình ảnh mẹ thòng chân xuống đất và nói những gì với ba, em lập lại không sót một chữ. Lam hoàn toàn không biết là em đã xem ba mẹ làm tình. Chàng chỉ nghĩ bẩm sinh em đã là một đứa con gái lớn hơn 10 tuổi Lam lại hỏi:

- Thủy Tiên thèm đụ, thèm bú. Mà em có biết nó ra làm sao chưa? Anh không nghĩ là em đã hiểu quá sớm như thế.

Em đứng hần dậy, trần truồng trước mặt Lam. Một tay thoa thoa hai vú, tay kia em vuốt vuốt mu lồn một cách đầy khêu gợi. Và mắt em nhìn mặt chàng để đo lường sự hưởng ứng của chàng. Con cặc của Lam đã trồi ra khỏi quần, vì em đã móc la lúc nãy. Nó giật giật, ngóc đầu dậy, chĩa thẳng lên trần nh. Đó là cây thước để em đo cảm xúc của Lam.

Chàng nhìn em điên dại cuồng si, không còn là người lớn nữa. Rồi chàng cũng đứng hần dẩy, tuột chiếc quần ra, và trần truồng như em. Tay anh cầm cặc nhưng không thụt như ba em. Mà anh cầm là để anh ngừng lại, đừng tiến nhanh tlen vội đến với cô bé chỉ mới có 10 tuổi.

Thình lình, em quỳ xuống, glồng hết mẹ, em nắm lấy con cặc của chàng hôn nồng nàn như hôn một đóa hoa. Em nâng niu nó, nựng nó, vuốt ve nó, rồi bắt giác ngoạm vào đầy miệng mà bú ngất ngây. Em bảo đầy miệng vì con cặc của chàng quá to so với cặp môi của em. Vậy mà em bú ngon lành, no nê. Em tấp, nút, làm đủ các bài bản mà em đã học ở mẹ em. Nhìn lên, em thấy Lam trợn mắt, chu môi,

mũi hình ra mà hít hà, sung sướng theo từng nhịp bú thật nhanh của em...

Đầu óc em còn phong phú tưởng tượng đang được bú cặc của Alain Delon, hoặc của kếp Hùng Cường. Em bú Lam rất lâu. Đến cả tiếng đồng hồ chứ không ít.

- Thủy Tiên ơi! Anh thật không ngờ em rành rõ như vậy Em biết điều này tự bao giờ? Em có biết là em còn quá nhỏ hay không? Sướng tuyệt trần Thủy Tiên ơi! Đừng nói cho ai biết nhen Thủy Tiên. Anh sẽ ở tù Và em cũng sẽ không còn ai để chơi trò ái tình xác thịt của người lớn...

Em không cần trả lời Lam. Cứ miệt mài chăm chỉ bú cặc. Em bú thực mạng, bú ân cần vì chl sợ không bao giờ còn có cơ hội vàng ngọc như thế này nữa. Đột nhiên, Lam chồm dậy ôm đầu tóc em. Rồi chàng nhấn mạnh con cặc vào miệng em. Cặc chàng giật mạnh trong miệng em và phọt ra t~ng đợt chất nước gì sệch sệch mặn mặn, béo béo. Lại cũng bắt chước mẹ, em nuốt, nuếthết không còn một giọt. Phọt xong chất nước đặc sánh đó, con cặc của Lam bỗng mềm hần lại. Nhưng em không nhả ra mà cứ tiếp tục bú. Dần dần con cặc chàng cứng trở lại và Lam đỡ em lên hôn môi thật lâu. Xong chàng hỏi:

- Ai dạy cho em như thế? Nói thật cho anh nghe đi.

Em chối phăng hết:

- Không ai dạy hết. Tự nhiên em biết mà thôi.
- Anh không tin. Mới có mười tuổi mà em biết bú cặc một cách thành thạo nhà nghề như thế. Chắc là phải có người chỉ về...
- Không! Em bảo là không. Anh phải tin em.
- Vậy em đã được ai bú lồn chưa?
- Thề độc với anh là chưa. Nếu anh bú thì anh là người đầu tiên.

Lam ngồi trên ghế sofa, chìa cặc lên. Em nhảy phóc đến bá cổ Lam, rồi em ngồi chàng hăng ra để lồn đối diện với con cặc ngổ ngáo đang giật giật của chàng. Em đè nó xuống cho con cặc chìa thẳng vào miệng lồn em. Lam bất động như bức tượng.

Chị Mai ơi! Em nhắm mắt, không dám nhìn cái đầu cặc to chần dãn đồ ửng của Lam đang húc vào miệng lồn em. Sướng tàn tịch. Sướng dã man. Đầu cặc của chàng chỉ mới chìa vào miệng lồn mà tứ chi em đã tê cóng. Đầu óc em như con thú vật chết khát được đứng trước một vũng nước.

-Anh van em đừng để anh phải ở tù. Em ráng chờ vài năm nữa được không? Hãy thương anh đi Thủy Tiên.

Em im lặng, cầm đầu con cặc nóng hổi của Lam cà lên cà xuống nơi cửa mình. Em say sưa với trò chơi đến độ Lam van lạy em biết bao nhiêu lần, mà em không cần nghe. Em thềm đụ, thềm được như ba đã đâm cặc vào lồn mẹ trên chiếc giường Hồng Kông! Phải đút sâu hết vào mà nắc, nắc và nắc... Lam vẫn trơ trơ như bức tượng. Sợ thì có sợ mà chàng không có đủ can đảm đẩy em ra xa, đứng dậy, mặc quần. Vì chàng nhìn xuống thấy rõ cặc mình đang được quét rất mạnh cái lỗ lồn tuy nhỏ, nhưng đang đầy cả nước nhờn. Em thử hẩy hẩy mạnh cái mông

đít về phía Lam:

- Anh thích không?

- Anh lạy em. Ngừng lại đi! Cố gắng giúp anh đi. Đừng để con quỷ dâm dục của anh nổi dậy. Cả em lẫn anh sẽ không tránh được...

- Không tránh được cái đụ chứ gì?

Lam nhắm nghiền mắt, ôm em dúi mặt vào tóc em yên lặng.

- Không tránh được thì mình cứ đụ. Có gì mà anh phải sợ...

Lam vẫn yên lặng, chàng hơi lắc đầu mà hơi thở thì dồn dập. Trong khi em vẫn cầm cặc chàng mà dúi vào cửa mình em.

- Anh có sẵn sàng cho em hay không? Anh không thật tình yêu em. Vậy tại sao hôn lên má em làm gì. Anh hãy nhìn vào mắt em đi.

Em đẩy khẽ Lam ra, bắt chàng phải trực diện nhìn em. Mặt Lam trông thê thảm tội nghiệp như đứa bé có lỗi đang đứng chịu tội trước mặt mẹ. Tròng trắng của anh đỏ hoe và hơi thở dồn dập bất thường. Lam đã cò hét sức chiến đấu từ chối, mặc dầu đã đối diện với sự căm dỗ của khoái lạc.

Hình ảnh chiếc vành móng ngựa, ông quan toà, chiếc xe bút bùng và mười mấy cuốn lịch dày thân anh ở khám Chí Hòa... Lam rùng mình, ôm em, hôn tới tấp lên má, lên trán. Tuyệt nhiên chàng không dám hôn lên môi. Vì chàng sợ trượt chân sa xuống hố.

Con quỷ thèm muốn xác thịt trong em vẫn hung tàn, vẫn đưa lưỡi hái muốn ăn tươi nuốt sống Lam. Em quyết ăn thua cho dù hậu quả đến đâu cũng mặc kệ. Em banh rộng thêm hai đùi ra cho lỗ lồn nông lớn hơn. Rồi cầm đầu cặc chàng để thật ngay nơi miệng lồn. Và đít em từ từ hẩy tới. Chúa ơi? Nó vào. Nó đã lút vào.

Hai vai Lam rung lên. Em tưởng chàng sướng. Nhưng không phải. Lam đang khóc vì em nghe mấy giọt nước mắt của chàng nhỏ lên vai em, và tiếng sụt sịt nước mũi của chàng:

- Lạy Chúa. Tha tội cho con. Con đang làm một điều mà con không muốn. Con đang sa chước cám dỗ, Chúa ơi! Lạy cuộc đời cay nghiệt, xin xóa tội cho con. Con không muốn, mà vẫn không thể đẩy người

yêu bé nhỏ ra xa. Thủy Tiên ơi! Anh đã vào trong em hết một nửa rồi... em biết không? Em tiếp tục hẩy dít. Thú thật là em không thấy một chút gì đau đớn. Có lẽ nhờ em đã dùng hai ngón tay thủ dâm kiểu của mẹ trong nhiều tháng. Lỗ lồn đã nở ra, thêm chất nước nhờn. Cặc Lam vào gần như thoải mái.

Năm phút sau, tất cả mọi thứ đã sát rạt vào nhau. Em tự nắc để tìm sung sướng. Em rút lồn ra xa, và nắc mạnh vào. Em cứ tiếp tục làm như thế với con cặc to và dài khiếp đảm của Lam. Em chẳng còn biết gì nữa. Sướng hơn thủ dâm gấp triệu lần. Sướng hơn chà hột le hay cho hai ngón tay vào cửa mình mà thụt. Vì con cặc của Lam đầy áp, chậchội và có lẫn chiều sâu, làm em muốn dính sát vào chàng đến thiên thu.

Em có cảm tưởng như mình đang đụ một bức tượng Lam vẫn bất động, mặt chàng áp sát vào tóc em mà rên nho nhỏ. Em một mình, điều động mọi việc và thực tập thật đúng sách vở của những trận làm tình mờ sương khói của ba và mẹ.

- Mình ơi! Trưa nào cũng vào đây đụ em như thế này nhen. Anh nghĩ đi làm ở nhà mãi để đụ có được không anh? Mỗi ngày đụ được có hai lần. ít quá, em không thềm đâu...

Nghe em nói nhltnng câu tục tũ dâm dật như thế, Lam thật sự hoảng hồn. Chàng chột nhìn vào mắt em ngạc nhiên hỏi:

- Em vừa nói cái gì? Nói lại cho anh nghe. Lam hỏi vì chột nghe em nói những câu không ăn nhập gì đến cảnh đụ này. Em đã thơ ngây lặp lại những câu mẹ nói với ba vào một buổi trưa, khi ba ôm đụ mẹ đứng gần cửa sổ. Lam bắt em lặp lại,

nhưng em vờ như không nghe thấy, cứ tiếp tục nắc để tìm khoái lạc và nói mấy câu khác:

- Từ bữa nay, mỗi lần em qua đây, anh phải đụ em hai ba lần nghe không anh Lam. Bây giờ anh đã tin em là một người lớn chưa? Em còn biết nhiều điều táo bạo hơn nữa...

- Nhưng... ai dạy cho em?

- Vậy hồi còn nhỏ có ai dạy cho anh biết đụ không? Có ai dạy cho anh nút lưởi không? Có ai dạy cho anh đã bạo gan hôn lên đôi má em không?

Lam lại cúi mặt vào tóc em nói rất khẽ:

- Tha lỗi cho anh. Anh giả vờ hỏi cho có gì để hỏi. Vì nếu anh không tìm có để phân tâm bớt, anh sợ. anh lại bắn ra như anh đã bắn vào miệng em lúc nãy.

- Thì anh cứ bắn vào trong em nếu anh không dần được!

- Không Cái thứ nhì anh muốn glu" cho thật lâu. Anh muốn đặt em lên giường, bú lồn em, hôn hết cái trinh trắng trên thân thể em, hưởng hết cái ngàn vàng của tuổi thơ ngây em. Mình phải kéo dài cuộc ái ân này để kỷ niệm ngày đầu tiên. Thủy Tiên ời? Bây giờ có ai bắt anh đem xử bắn anh cũng không cần. Ai mà chẳng chết một lần. Chết vì em là hạnh phúc.

Lam đứng dậy, ắm hằm em lên, đẩy sát đít em vào người chàng hơn. Emtự động nấc, và mồm cuồn si nút như muốn cắn luôn lưởi Lam cho ngon cơn

say.

Hình như ngoài kia chiều đang xuống, vì căn phòng âm u hơn. Những bức tranh lụa thể Lam vẽ treo trên tường trở nên mờ mờ ảo ảo. Lam xuất sắc và gần như chuyên vẽ khóa thân. Chàng ắm em đi dần vào buồng ngủ, không bật đèn. Chàng mở máy lạnh lên, và một tí âm nhạc mơ hồ lảng mạn. Rõ ràng là em bé ư teo so với thân người gồ ghề của Lam.

Chợt em hơiùng mình với chính mình. Em tựhỏi tại sao mình lại có thể làm cuộc phiêu lưu đầy can đảm đến thế. Có bao nhiêu đứa trẻ con đã dám dấn thân tự tìm khoái lạc xác thịt nhuem? Hay đây là sự sắp đặt rõ ràng của Thượng Đế. Vì hông phải tự dưng emhiến thân cho Lam. Lam ở đâu lại đến xóm này mượn nhà trọ ngay sát nhà em? Tại sao Lam đã đẹp trai mà còn có tài? Tại sao ba mẹ em không ý tứ mỗi lần làm những cử chỉ yêu thương trước mặt em. Và tại sao em lại có quá nhiều cơ hội chứng kiến biết bao cảnh làm tình da diết

của ba mẹ? Và điều

quan trọng hơn hết là tại sao em rung cảm khi Lam hôn lên má em lần đầu? Bao nhiêu là lý do đã ăn rập nhau, đồng lõa nhau đẩy em vào buổi chiều lãng mạn nguy hiểm này.

Em nói chứ nguy hiểm cho ra cái điều quan trọng. Chứ thực ra, nếu có nguy hiểm thì chỉ cho Lam, không phải đối với em. Trong ánh sáng mờ mờ của căn phòng, trong hơi mát lạnh tỏa ra từ máy lạnh, trong tiếng nhạc sướt mướt, lãng du, ma quái, trong vòng tay chắc nịch quần quện của Lam, em bỗng thấy mình quả là thần tiên.

Con cặc của Lam chọt ứ hự nơi cửa mình em. Em không muốn nhả nó ra. Em muốn dính làm một với Lam. Cả hai đứng như thế mà đụ ngút ngàn, say đắm. Chàng đã chấp nhận cuộc chơi rồi, mặc kệ hậu quả có bi đát đến đâu, kể cả án t~ hình. Kề vào tai em, Lam hỏi rất khẽ:

- Có điều chắc chắn khi bé lớn lên sẽ là vợ anh. Làm sao khúc gân đồ sộ của anh có thể lọt tằm vào lồn em dễ dàng đến thế? Anh chưa nghe, chưa đọc ở bất cứ đâu một cô gái 10 tuổi mà biết đụ, và đụ với một người lớn hơn em đến 20 tuổi.

- Thế thì anh quên rồi. Anh có nhớ, một buổi trưa anh dẫn em đi ăn thạch chè ở Hiền Khánh, anh đã kể cho em nghe một lô chuyện những cô gái miền Bắc lấy chồng ở lúc 10 tuổi, 11 tuổi. Và 13 tuổi đã có con. Anh giảng nghĩa cho em biết đó là tục tảo hôn... Không hiểu những chuyện đó có thật hay không? Nhưng em hiểu anh kể để khích dâm em. Vì sau mỗi lần nghe anh kể, về nhà em thêm chết đi

được. Em chỉ mơ ước được anh tảo hôn em sớm sớm để em được đụ anh ngay.

- Anh có kể thật. Như a g n h r n g cô gái đó lấy chồng, và chỉ giao cấu, tức là đụ với chồng ở khoảng 13 tuổi.

- Thế thì em lại càng không tin. Vì Lam ơi. Ở cách một vách tường mà ngày nào em cũng thủ dâm, tưởng tượng đụ anh. Mấy cô đó nằm với chồng từ năm 10 tuổi, mà phải chờ đến 13 tuổi mới bắt đầu ái ân. Chuyện phong thần cũng chưa có chứ đừng nói...

- Thôi anh thua mình rồi. Em thông minh hơn anh tưởng.

Nói xong, Lam đặt em nằm trên giường, cho em thông hai chân xuống đất giống hệt như mẹ em đã làm. Lam quỳ gối. Em dang rộng hai đùi ra. Bây giờ Lam mới bật ngọn đèn ngủ lên. Anh muốn nhìn tường tận lồn em từng chi tiết. Nó không có lông. Không có lấy một sợi. Có máu trinh hòa với nước nhờn be bết quanh miệng lồn. Lam liếm hết, rồi chàng dùng hai ngón tay banh nhẹ, nhìn thật kỹ vào lồn em. Xong chàng dùng mũi, Lam hôn thiết tha đến không biết bao nhiêu lần.

Em nhắm mắt chờ. Hình ảnh ba le lư'e'i liếm dọc hai mép lồn của mẹ, nút hột le mẹ, đút vào trong xa mà ngoáy. Mẹ gào thét lên, nói bậy bạ đủ thứ... Em chờ. Chờ lâu lắm... Mà họa sĩ Lam vẫn banh lồn em ra mà ngắm như ngắm một bức tranh. Mép lồn đỏ, hột le đỏ, lỗ lồn đỏ. Cái gì cũng mới tinh như vừa từ trong hộp mới khai ra. Hình như Lam muốn tìm hiểu xem em đã ăn nằm với ai chưa. Tuyệt nhiên không có dấu vết nào của môi và cặc của đàn ông nơi lồn em. Lúc bấy giờ Lam mới ra quân. Hai ngón tay Lam banh nhẹ hột le em, rồi chàng dùng hàm ria

trên môi rà êm dềm vào đó.

Á, điều này thì hoàn toàn mới lạ. Vì ba không có râu, nên mẹ chàng được hưởng. Em sướng đến chảy nước mắt. Từ bụng trở xuống, kể cả hai chân em đều rung lên dữ dội. Em cố gắng cắn răng, bặm môi để đừng nói gì tầm bậy như mẹ đã làm. Đít em hẩy lên cao. Tay em ngắt hai lỗ tai Lam thật mạnh. Mà rồi miệng em vẫn tự động phun ra những lời nói giống hệt mẹ:

- Đụ mẹ anh. Tổ cha anh. Bú hay quá mình ơi? Ngón tay anh ở không làm gì? Sao không chà hột le em cho sướng? Đó, đó mình ơi! Đụ má anh. Em chết nhen? Liếm hết nước lồn em đi. Ồi! Bụng em nó giật quá anh thấy không?

Em thơ ngây trả bài học thuộc lòng mà mẹ đã dạy. Em cũng nhún đầu Lam xuống cho sát lồn, và hẩy đít tận hưởng không biết bao nhiêu là lạc thú, sung sướng khi Lam gồng lưỡ'i móc mạnh cái mòng đóc của em. Em hít mạnh một hơi dài vào lồng ngực ếm hơi lại. Rồi

em nghe từ trong xa xuất ra những giọng tuyệt sướng giống hết những lần em thủ dâm. Khoảng mấy giây, rồi em thờ người ra thờ hất, mệt

mỏi.

Lam trườn người lên nằm trên em ân cần thì thảo hỏi:

- Em ra rồi hả?
- Ra là cái gì?
- Là tuyệt sướng, và lồn em phun ra chất nhờn trong lưỡi anh.
- Thế thì đúng! Em đã có ra mấy lần khi thủ dâm...

Lam cầm con cặc, đút vào lồn em, và anh nhấn xuống rất nhẹ, từ từ. Làm sao em nói hết cái đã nư, sung sướng này chị Mai? Khi cặc anh vào hết thì chính anh nắc. Hoàn toàn khác với lúc nãy. Lúc nãy chỉ có mỗi một mình em hoạt động. Còn bây giờ, thì cả hai. Giống hết cảnh làm tình của ba và mẹ. Đụ chính là thế này. Điều em từng ước mơ, thêm muốn đã thành sự thật.

Lam hỏi em:.

- Em đã có kinh chưa?
- Có kinh là thế nào? Sao anh hỏi toàn những chuyện gì đâu không à.
- Là cuối tháng, lồn em chảy máu ra ba ngày.

Em ngây thơ trả lời với Lam:

- Có ai làm gì đâu mà lồn em chảy máu?
- Vậy thì em chưa có kinh. Chúng mình tha hồ đụ.

Và Lam ôm em đụ kinh hồn. Chàng nắc càng mạnh em càng khoái. Vừa nắc Lam không ngừng nhìn vào đôi mắt em, và khuôn mặt thiên thần của em. Chàng bảo em leo lên ngồi trên mặt chàng, trịn lồn cho

chàng liếm. Rồi chàng dạy em cắm cọc vào lòn ngòi đụ chàng như đang cưỡi ngựa. Có lúc Lam bắt em chống hông cho chàng đút cọc đụ từ đằng sau tới. Kiểu nào cũng sướng. Lần nào ra, Lam rủ

em cùng ra với chàng. Đến tám giờ, khi đèn đường sáng trưng, thì cả hai đã ra bốn lần. Tội nghiệp, vì quá cố sức nên Lam ngủ thiếp lúc nào không biết. Em len lén mặc đồ và vội vã ra về vì sợ ở nhà mẹ đang trông.

XIV

Từ hôm đó, ngày nào đi học về em cũng chạy qua nhà Lam bắt chàng phải đụ em vài tiếng. Ba tháng sau, tình cờ tắm xong, em nhìn em trong kiếng, thấy đít và vú nở to. Hai trái vú bây giờ vun lên như hai quả chanh, nhọn lều vì Lam ngày nào cũng bú, bóp và nắn. Từ đó, ban đêm em không cần phải thủ dâm nữa. Em với Lam đụ nhau say sưa như thể rồng rắn suốt hai năm trời.

Cho đến một hôm, em về nhà sớm hơn bình thường hai tiếng đồng hồ, vì thầy toán bị ốm. Em cũng chạy qua nhà Lam tìm chàng như thường lệ để đụ. Thì

bỗng em nghe tiếng mẹ em rên lớn từ phòng chàng:

- Chồng em chơi không khỏe bằng anh đâu Lam ơi. Cặc ổng cũng nhỏ hơn cặc của anh. Em chịu nhất là hàm râu anh bú lồn, sướng không thể tả nổi. Anh nhớ đừng đụ ai. Dành riêng cho mình em thôi, nhen cưng. Rồi em nghe tiếng Lam hỏi lại:

- Vậy chứ tối đến em đụ chồng em thì sao?

- Thì em phải cho chứ nếu không ổng nghi em ngoại tình sao. Với lại ổng già rồi, không còn đụ được bao nhiêu lâu nữa đâu. Anh thì trẻ hơn em 10 tuổi Còn chồng em thì già hơn em những 12 tuổi. Đôi khi cả tuần ổng mới rờ đến em một lần. Dĩ nhiên em phải tìm đến anh cM! Em thương mình nhất. Đừng có ghen.

Em nhìn họ qua lỗ khóa. Lam nằm ngửa phơi cặc ra. Mẹ ôm lấy cặc của chàng bú say sưa, nồng nhiệt hơn cả những buổi trưa mẹ làm cho ba. Em biết mẹ nói dối về ba cho Lam yên lòng mà yêu mẹ hơn. Kỳ thật ba còn khỏe lắm. Buổi tối thì không kể. Còn thứ Bảy, Chủ nhật giffa ban ngày mà hai ông bà quần nhau vài ba tiếng là thường. Mẹ ngoại tình với Lam có lẽ vì mẹ quá dâm và lẳng mạn chàng. Tiếng sáo diều dặt dàng đường của Lam hằng đêm đã làm ngây ngất đàn bà cả xóm. Chàng lại đẹp trai cộng thêm tài hội họa. Ai mà không mê?

Trong kia mẹ bú cặc Lam rồi lại hôn. Hai tay mẹ nâng niu khúc gân dài thân thương như một vật trân quý trên đời. Lam nhìn mẹ. Có lẽ chàng sướng lắm vì đã đụ luôn hai mẹ con. Lòng em chột đau. Đau cho ba và cho riêng mình. Em liền trở về nhà đóng cửa buồng, cởi

trường mà tự rờ lồn. Nhưng hình ảnh Lam không còn trong em nữa. Sự cay đắng làm em xem Lam là kẻ thù hơn là người yêu. Em bằng lòng nhường Lam cho mẹ. Ghen với mẹ thì cũng có, mà em vẫn yêu mẹ trên hết. Em bênh vực cho mẹ, thế mới lạ không chứ?

Em nghĩ mẹ vì thèm quá nên phải làm như thế. Cũng như em. Đụ với Lam hằng ngày mà khi vào lớp thấy giáo sư nào đẹp trai là lòng em cũng rộn ràng, rung động, dấy lên một ước mơ kỳ quặc là muốn đụ luôn với họ. Lam chỉ làm em thỏa mãn lúc đó thôi. Còn cơ thể em vẫn nồng cháy lâm râm, chỉ chờ phục ngọn. Còn bé mà em đã thế, trách chi mẹ đã đến 40 tuổi rồi.

Ba đã 52 tuổi. Già thì chắc mọi thứ phải chậm lại, thừa thớt rời rạc, bớt thiết tha nồng nhiệt. Em ít thấy ba còn có những cử chỉ cợt đùa yêu đương với mẹ như hai năm về trước. Mẹ thì vẫn phơi phới. Bốn mươi thì chưa gọi là già, nhưng không còn trẻ. Tuổi của đầy ắp kinh nghiệm, tuổi sung sức tràn nhựa sống, tràn đam mê. Đòi hỏi thì nhiều mà khúc gân của ba em thì sức lực có hạn. Nên những lần bà sưống, có nói xa nói gần:

- Mỗi ngày anh đụ có hai cử. Anh mà không làm cho em đã, em sẽ đi ngoại tình với mấy thằng đạp xích lô...

a nghĩ là mẹ sưống quá mà nói xàm. Ai ngờ mẹ đã qua nhà hàng xóm. Không phải ngoại tình với thằng đạp xích lô, mà là với Duy Lam, người họa sĩ ở cạnh nhà.

Em bằng lòng nhường Lam cho mẹ, vì em còn thiếu gì cơ hội. Thầy Triệp, thầy Như, anh Ngô, anh Cảnh thằng Bân bạn học v.v... Em đang sờ lồn cho sưống vì giận Lam phụ tình. Cho nên hình ảnh em đang nghĩ tới là Bân bên hàng xóm. Lông lồn em đã lún phún vào tuổi 12. Lúc mới mọc lông, lồn em ngứa lắm.

Trên đường tới trường, có vài lần Bân trêu em. Em không thèm để ý vì đã có Lam. Nhưng bây giờ thì em nghĩ tới hấn để có chút hình ảnh, bám vào cho đỡ cô đơn. Em đang đụ với Bân. Hai ngón tay em từ lâu lắm bây giờ lại vào âm đạo thật và quậy. Em gọi tên Bân nhiều lần cho đến khi em ra được một cái. Lòng hờn hen cũng dịu xuống, người em lâng lâng.

Được một lúc sau thì mẹ về. Em mở cửa bước ra.

Mẹ tỉnh bơ hỏi em:

- Ủa sao bữa nay về sớm vậy con gái?
- Con mới về thôi. Mẹ đi đâu mới về vậy?
- Mẹ đến thím Bảy dạy thím làm bánh mứt....
- Sao mẹ không mặc áo dài mà lại mặc áo bà ba? Áo mẹ nhàu hết kia...
- Ừm, thì... à... lại nhà thím cũng đâu có xa... Con ăn gì mẹ lấy cho? Bánh bèo tôm cháy nhen? Hay chè đậu đen?

Thấy mẹ lúng túng tội nghiệp quá, em không nữa hỏi mẹ nữa. Có khi nào mẹ sẵn lòng lo cho em như thế! Mẹ đóng kịch y hệt như em đã từng đóng mỗi lần đụ với Lam quên giờ về nhà. Mẹ đưa em gói băng vệ sinh và dặn:

- Chắc con cũng sắp có kinh. Chừng nào có bình tĩnh cho mẹ hay. Mẹ dạy cho cách nịt vào. Đừng có hoảng hốt, lúng túng...

Em vờ hỏi mẹ một cách ngây thơ:

- Có kinh là cái gì? Con đâu có biết.
- Là máu dơ trong người thoát ra ở cửa mình. Lúc có kinh rồi, con gái phải cẩn thận đừng giao du thân mật với đàn ông.
- Sao vậy mẹ? Tại sao không được giao du với đàn ông?.
- Vì vì dễ bị chữa hoang. Con gái không chồng mà có chữa, xấu lắm.
- Ví dụ như giao du với ai hả mẹ?
- Như bạn bè của con. Như ông họa sĩ tên gì, kể nhà mình đó.
- Ông Lam.

- Ừ ông Lam. Con hay qua chơi bên đó thì biết tên ông. Mẹ đâu có giao du với ông làm chi... Nghe nói ông có vợ con rồi thì phải.

- Ông có vợ thì đàn bà làm sao đến chơi với ông được.

- Bởi thế mẹ mới dặn con. Đến là vợ ông ghen mệt lắm.

- Vậy mà có người vẫn cứ đến ăn nằm với ông đó mẹ...

- A, bữa nay đi học có gì vui trong lớp không con gái?

Một lần nữa em thấy mẹ tội nghiệp quá. Vì thèm đụ mà mẹ đã nói dối và đóng kịch với em. Cũng như em, vì thèm đụ Lam mà phải đóng kịch và nói dối đủ thứ. Vì thương mẹ, thông cảm mẹ, tự nhiên em chạy nhanh tới, ôm chầm lấy bà mà hôn tha thiết. Cử chỉ ngây thơ của em làm mẹ nổi ốc, sợ rợn người.

Vì chưa bao giờ em ân cần hôn mẹ như thế. Là người lớn, mẹ nhận biết có điều gì khác thường trong lần em ôm hôn mẹ hôm nay. Hai tay mẹ gỡ từ từ vai em

ra, rồi mẹ nhìn mặt em một lúc thật lâu như dò xét. Rồi mẹ cất giọng hỏi rất nhỏ và chậm:

- Sao tự nhiên bữa nay Thủy Tiên yêu mẹ dữ vậy?

- Tại... mẹ đáng yêu. Mẹ cho con ăn bánh bèo đi.

Chính em bây giờ muốn đánh trống lảng vì không can đảm nhìn mẹ lúng túng như kẻ trộm bị bắt quả tang..

- Hay mẹ cho con ăn chè đậu đen cũng được nhen!

Nói xong em định gỡ tay mẹ chạy ra bếp, thì mẹ níu em lại:

- Hồi nãy con nói, có người vẫn đến ăn nằm với họa sĩ Lam hả?

- Dạ..thì?. con nói bâng quơ cho vui, chứ con đâu có thấy ai.

Mẹ im lặng nhìn xuống đất. Người mẹ xẹp xuống như quả bóng xì hơi, mặt đầy lo âu sợ sệt. Em quỳ xuống ôm chân mẹ:

- Con có nói điều gì lỡ lời làm mẹ buồn không?

Nếu có mẹ cho con xin lỗi nhen.

Mẹ lại ôm chầm lấy hai vai em và nhìn em bằng cặp mắt van lơn. Thú thật em không can đảm nhìn sự bối rối của mẹ thêm một phút nào nữa. Mẹ lại hỏi em với giọng thật trầm:

- Con có chắc là con chẳng bao giờ thấy ai đến ăn nằm với họa sĩ Lam không?

- Vâng thưa mẹ chắc. Cho con ăn chè đi!

Em trả lời. Mà mẹ như không nghe thấy gì cả. Đầu óc mẹ đang bối rối vì mặc cảm tội lỗi, vì đã nhiều lần mẹ lén qua đụ với Lam. Mẹ đứng dậy, nhìn qua hàng rào đối diện với vách nhà Lam. Nhìn qua bên đó một lúc lâu, bỗng mẹ quay lại hỏi em một cách bất ngờ:

- Mẹ đâu có qua bên đó, phải không Thủy Tiên?

- Dạ thưa không. Sao mẹ lại hỏi con lạ kỳ như vậy Con đâu có nói...

- Mẹ đâu có ăn nằm với ông, phải không Thủy Tiên?

Thương mẹ quá. Mẹ hỏi em mà gần như muốn khóc. Em lại ôm mẹ. Cử chỉ của em càng gây thương, mẹ càng rúm người sợ muốn điên lên. Cuối cùng em nghe mẹ nức lên một tiếng khóc. Đôi vai mẹ rung lên thảm thiết. Mẹ tội tình. Em chẳng làm gì hết. Em cố gắng làm cho mẹ đừng nhớ đến những câu mà em đã lỡ lời làm cho mẹ thêm mặc cảm tội lỗi. Mà mẹ thì thấy em đang lấy giấy rớt trối mẹ,

đem về cho ba. Mẹ tự thấy là thủ phạm đang bị bao vây Nước mắt mẹ nhỏ lên bàn tay em nóng nóng. Em đâu còn cách gì lời mẹ ra khỏi vùng mặc cảm tội lỗi nên chỉ còn biết đưa tay quạt nước mắt lau cho mẹ. Mẹ từ từ đứng dậy:

- Để mẹ đi lấy bánh bèo và chè cho con ăn...

Mẹ nói với cử chỉ của một phạm nhân đang muốn dâng của hối lộ cho quan tòa. Em níu mẹ lại ân cần hỏi:

- Sao mẹ khóc vậy? Mẹ không nói, con không ở nhà này nữa đâu.

- Vì vì mẹ có linh cảm như con đã thấy mẹ ăn nằm với họa sĩ Lam, người thanh niên đẹp trai kế nhà mình.

- Nhưng mẹ yêu. Con biết và tin mẹ chẳng bao giờ làm điều đó.

Nước mắt mẹ lại chan hòa. Khuôn mặt mẹ méo xệch bi đát như chiếc lá héo. Nó bèo nhèo, thê thảm. Mẹ không nhìn em và nói:

- Đôi khi những điều con biết và tin, không đúng sự thật đâu con ạ. Nhưng trước hết Thủy Tiên phải cho mẹ biết sao hôm nay con về sớm hơn mọi ngày?

- Sao mẹ biết con về sớm?

- Vì con mặc áo ngủ. Hình như con đã nằm ở giường một lúc lâu. Mà không ngủ được vì trần trọc suy nghĩ...

Bây giờ đến phiên em run vì mẹ nói đúng phóc.

- Sao mẹ biết con không ngủ được và trần trọc?

- Vì tóc con rối một cách bất thường. Mặt con lại xanh và có vẻ mệt mỏi. Hình như con vào giường vội vàng làm một điều gì đó phải không?

- Mẹ làm con sợ quá hà. Sao mẹ biết hết tất cả mọi chuyện vậy mẹ?

- Vì con không mặc đồ lót. Còn nịt vú của con đâu? Và xì líp của con đâu? Như vậy là con không phải mới về. Mà con đã về sớm ít nhất là một tiếng đồng hồ. Thường khi ăn qua loa một chút quà là con chạy qua xem họa sĩ Lam vẽ tranh. Bữa nay có thể không?

Giọng mẹ thật tù tởn thân thương mà em nghe lạnh lạnh như lời điều

tra viên trong phòng thẩm vấn Lúc này, vì mặc cảm tội lỗi mà mẹ sợ trước em. Bây giờ em đang chịu cảnh đó với mẹ. Biết nói có là mẹ kệt. Nên em chối phăng:

- Không. Thừa mẹ bữa nay con không qua bên nhà ông Lam, vì bữa nay ông đâu có vẽ tranh. Em bùm miệng tức khắc vì vừa nói hớ một câu.

- Hả? Không vẽ tranh... Vậy ông làm gì?

Mẹ giật vội bàn tay ra khỏi miệng em, hỏi gấp và muốn em trả lời ngay. Em im lặng, đôi mắt sợ seát liếc nhìn về hướng mẹ.

- Nói đi con. Mẹ nghi đúng lắm mà. Con có qua bên đó phải không?

Đến phiên em sợ quá mà chảy nước mắt. Bởi vì em chỉ cần nói một chữ "có " thôi, là không biết việc gì và bi kịch nào sẽ xảy ra. Em thì tha thứ cho mẹ

rất dễ. Nhưng còn ba? Giọng mẹ thẳng thốt, khẩn thiết đầy nước mắt:

- Lúc này, có phải con đã qua bên đó không?

Em chỉ yên lặng gật đầu thật nhẹ, xong ôm mẹ thật chặt, ngược nhìn mẹ bằng đôi mắt khoan dung độ lượng, và nói:

- Nhưng mẹ tin là con thương mẹ, hiểu mẹ. Con hiểu vì sao mẹ phải làm vậy. Chỉ có mẹ với con biết thôi. Con biết mẹ cần vấn đề đó lắm mà phải ngoại tình. Con thông cảm, vì khi thềm quá người đàn bà bất chấp. Họ phải tìm mọi cách để thỏa mãn.

Lại một lần nữa em nói hớ, bàn tay lại vội che miệng. Giá em đừng tự ti mặc cảm mà che miệng, mẹ đã không để ý. Đằng này... Từ phút đó mẹ nhìn em với con mắt khác. Giọng mẹ bỗng nhỏ hơn:

- Lần đầu tiên mẹ nghe Thủy Tiên nói một câu của người lớn. Làm sao mà con biết khi thềm quá người đàn bà bất chấp, và họ phải tìm mọi cách để thỏa mãn. Có khi nào con cũng thềm vấn đề đó không?

Em lại thờ ngầy, im lặng gật đầu. Cặp mắt mẹ tròn xoe, mồm há hốc. Hai tay mẹ bóp mạnh vai em, và mẹ bỗng nghĩ đến những lần em qua chơi bên nhà họa sĩ - Lam, ở lại bên đó thật lâu có khi cả vài ba tiếng đồng hồ.

- Thế con thèm vấn đề đó. Rồi khi qua chơi với Lam, Lam có...

Cái gật đầu lần này của em là liều mạng. Em biết mẹ sẽ giận lắm. Giận đến có thể giết em. Nhưng chị Mai ơi. Mọi việc không xảy ra như em tưởng. Sau khi em gật đầu thú tội, mẹ ôm chặt em vào lòng như những ngày em còn bé tí teo hôn tới tấp. Mẹ không hỏi thêm chi tiết nào nữa. Nhìn sự nẩy nở quá vội trên thân người em, mẹ đã hiểu hết mọi việc. Mẹ hiểu rằng hai mẹ con đã ngủ cùng với một người tình.

Em hỏi mẹ rất nhỏ:

- Mẹ quen với Lam hồi nào?

- Trên năm năm. Chính mẹ mượn nhà bên đó cho Lam ở, để mẹ dễ bề qua lại, gần gũi. Mẹ yêu tranh Lam, rồi yêu người tam luôn. Xin con tha thứ cho mẹ.

- Cũng như mẹ đã tha thứ cho con. Nhưng từ lúc con biết Lam là nhân tình của mẹ, con bằng lòng giã từ hẳn, nhường hẳn cho riêng mẹ.

- Không. Mẹ nhường Lam cho con. Vì mẹ đã hưởng Lam trên năm năm rồi. Còn con...

- Thừa mẹ đã hai năm rồi. Lúc con mới 10 tuổi.

Mẹ lại ôm em hôn thân thiết, không một lời la mắng. Có lạ lùng không. Vậy nghĩa là làm sao? Em hoàn toàn không hiểu.

- Thì tại con giống hệt mẹ hồi còn bé. Mẹ biết nứng lồn sớm lắm, cũng đã gần gũi đàn ông năin mẹ 10 tuổi. Đúng là rau nào sâu nấy, không sai. Con nhường Lam cho mẹ. Mẹ lại muốn nhường Lam cho con. Hay là như thế này. Hai mẹ con mình im lặng làm như không có gì xảy ra và chia giờ ra mà dùng. Đó như giờ này mẹ bận nấu cơm chiều, con qua bên đó gặp chàng đi. Vậy còn hơn để Lam lang bang

với người khác.

Một đề nghị lạ lùng và quá bất ngờ đối với em. Có điều gì kích động làm lòng em bỗng nhớ đến Lam kinh khủng. Miệng nói là nhường cho mẹ, mà lòng em vẫn còn yêu Lam dữ dội lắm. Nhất là đã ăn nằm với Lam, thì không sao em quên chàng được. Thấy mặt em tươi lên, mẹ thúc dục:

- Nhanh lên đi con, Để ba về thì kệt. Qua bên đó mà hưởng.

Em chạy nhanh qua âm Lam. Chàng tỉnh bơ bước ra cửa ôm em, hôn em như không có gì xảy ra. Rồi Lam ẵm em lên giường. Bài bản cũ được soạn lại. Em vẫn sững xác thịt, nhưng lòng thì không còn yêu Lam như từ trước đến trưa hôm nay. Em đến với Lam để thỏa mãn xác thịt, để đỡ phải thủ dâm một mình. Còn mẹ bằng lòng cho em cùng tham gia là bởi mẹ muốn cả vú lấp miệng em. Sau này em mới biết như thế để ba không biết những chuyện mẹ đã làm.

Năm nay em 13 tuổi, đã hẹn hò với Triệp vài lần. Em không còn lang chạ với Lam nữa. Để mẹ hưởng một mình. Mọi lần em với Triệp đụ nhau tại nhà chàng. Hôm nay ảnh bảo có cô Ngọc nào đó ngồi gác ở cầu thang, nên lại chở em đến đây, nhờ chị cho mượn phòng.

Tôi thở hắt ra thật nhẹ khi nghe Thủy Tiên kể chuyện tình hi hữu của em. Rồi tôi nhìn, quan sát Thủy Tiên. Em có vẻ là một cô gái 16 tuổi hơn là 13 vì bộ vú đã đồ sộ căng cứng ra. Chuông cửa reng. Đoan Hạnh đến. Hạnh đến để nhờ tôi sắp xếp cho em được đụ tay ba với Toàn và Khôi, nên tôi bảo em vào phòng chị Quyên nằm chờ. Triệp về mang một giỏ lớn toàn thực ăn của Pháp và rượu chát. Tôi bảo Triệp dẫn Thủy Tiên vào phòng tôi mà hưởng, chừng nào đói bụng thì ra mà ăn. Rồi tôi gọi điện thoại gọi hai cự tướng trẻ tuổi Toàn và Khôi.

Hai chàng đến, tôi đưa vào phòng gặp Đoan Hạnh. Cả ba sững sốt vì họ cùng là bạn học, không những cùng trường mà còn cùng lớp. Hai cậu học trò không thể ngờ nổi mình sắp được hân hạnh đụ một nữ sinh đẹp nhất trong trường, người nữ sinh mà đã nhiều lần hai cậu chl thậm ước mơ được nắm tay. Toàn lễ phép chào trước, và Khôi tiếp:

- Chào Đoan Hạnh.

- Dạ chào hai anh. Em đâu ngờ...

- Không. Chính tụi anh là những kẻ không ngờ. Tưởng đâu cô Mai cho tụi anh gặp một cô tầm thường. Ai dè là hoa khôi Đoàn Hạnh...

Đoàn Hạnh dựa lưng vào thành tường. Chiếc đèn ngủ trên đầu rọi tí ánh sáng xuống tóc em, lên khuôn mặt đẹp thần sầu của em. Đoàn Hạnh duỗi một chân,

còn chân kia. co lại, hai bàn tay để lên gối. Đoàn Hạnh ngồi rất khoan thai thoải mái. Toàn và Khôi có vẻ như lúng túng, đứng dựa vào tường mà đôi mắt láo liêng, tay chân không biết để đâu. Quả tình hai cu cậu hoàn toàn bất ngờ, vì Đoàn Hạnh là cô bạn học đẹp đến độ được con trai cả trường theo đuổi.

Tôi nháy mắt cho Đoàn Hạnh mở đầu. Em vói tay kéo dây màn cửa đóng lại. Căn phòng trở nên âm u, chỉ còn có ánh sáng của chiếc đèn ngủ. Rồi Đoàn Hạnh cởi mấy nút áo dài, bỏ hờ hững nửa chừng. Cô nàng nhìn Toàn và Khôi như mời mọc.

Đoàn Hạnh đến đây quyết tìm khoái cảm của cảnh đụ tay ba, nên chẳng còn thẹn thùng bỡ ngỡ gì nữa. Mấy cúc áo Hạnh mở hờ hững như bật đèn xanh cho Toàn và Khôi. Vậy mà hai anh chàng cũng đứng thừ người, đực mặt ra, chưa dám có cử chỉ gì táo bạo, khác với lần họ gặp Trâm ở phòng khách. Có lẽ vì Đoàn Hạnh là bạn học cùng lớp, quá quen thuộc. Và cũng có lẽ vì Đoàn Hạnh quá đẹp.

Đoàn Hạnh lại mở thêm một cúc áo mra. Bộ vú căng tròn nằm trong xú chiêng hé lộ ra. Hạnh cho tay vào sờ và nắn nhè nhẹ. Khôi và Toàn nhìn nhau, nuốt nước miếng, trong khi Đoàn Hạnh cởi tuột chiếc áo dài ném xuống đất. Rồi cô nàng kê cái gối vào đầu giường, ngồi dựa ngửa ra. Đôi mắt vẫn như mời mọc. Tay thoa nhẹ hai trái ngực no tròn, và tay kia từ từ mở mấy nút quần ở bên hông. Rồi Hạnh thọc một tay vào quần thoa lồn, mà cặp mắt đã ướt trung mớ màng.

Tôi bật máy lạnh và vặn nhạc Trịnh Công Sơn thật trữ tình Cả hai Toàn và Khôi tiến lại ngồi nhẹ bên cạnh giường, và cùng cầm haibàn chân của Đoàn Hạnh mà hôn tha thiết. Toàn ân cần nút nhẹ từng

ngón thon trắng sơn móng đỏ của Hạnh thì Khôi táo bạo hơn liếm mu và cả lòng bàn chân?

Mặt Đoan Hạnh ngây dại. Em hơi ngược cổ lên, nhắm nghiền đôi mắt, môi hơi hé ra rên thật nhỏ. Khôi chà bàn chân Hạnh lên mặt mình. Khôi xem Đoan Hạnh như bà hoàng và lười Khôi đánh rất nhẹ theo các khe ngón chân. Đoan Hạnh hơi nhồm đít để cởi chiếc quần soie màu trắng mỏng. thì Toàn tiến lên phụ. Toàn đưa chiếc quần ra khỏi mông Hạnh, tuột dần xuống, dần xuống cho đến khi quần ra khỏi hai chân.

Bây giờ Đoan Hạnh chỉ còn hai mảnh vải màu xanh dương trên người. Em nằm dài hẳn ra, phơi phới tắm thân ngà ngọc cho Toàn và Khôi tha hồ hôn hít. Cảnh tượng thật hấp dẫn. Mới hôm nào Đoan Hạnh chưa biết gì tnlóc thầy Triệp đầy kinh nghiệm. Mà bây giờ em đã sành sỏi nằm chàng hăng rộng hai chân ra cho Khôi hôn bắt vể. Hạnh biết nhồm lưng lên cho Toàn mở xú chiêng. Một tấm thân đẹp trát tuyệt trắng ngần nằm tênh hênh, sẵn sàng xáp chiến với cả hai tình nhân tuổi mới 17, bạn học cùng lớp. Khôi luồn tay vào quần xì lép để thoa nắn lồn Đoan Hạnh. Cô bé hơi ềnh ềnh cái mông lên như đòi hỏi Khôi phải làm hơn thế nữa.

Khôi tuột hẳn chiếc quần xì lép ra. Bộ lông lồn đen thui nằm trên chiếc mu trắng ngần đang được mũi Khôi hôn nồng nàn. Trên kia thì miệng Toàn đang bú êm đềm một núm vú. Tay Toàn thì thoa nắn chiếc vú bên kia.

Lửa tình đã bắt đầu bốc ngọn. Đoan Hạnh trần truồng nằm đó đê mê. Đít Hạnh kê lên một chiếc gối. Và Khôi bắt đầu bú lồn. Khôi cho hai bắt vể Hạnh gác lên hai vai và chàng tha hồ bú nghe lách chách. trên kia Toàn đang say sưa với môi Đoan Hạnh và bàn tay thì không ngừng bóp vú nàng. Đoan Hạnh bắt đầu hưởng cảnh đụ tay ba và nàng thấy khác biệt rõ ràng. Hai người nhân tình đang phục vụ

hai nơi, mà nơi nào cũng tràn đầy khoái lạc. Khi Khôi rút hột le, toàn thân Đoan Hạnh giật lên như điện giật và Hạnh la chí chóc:

- Cô Mai ơi! Bây giờ em mới biết tại sao hôm nọ bé Trâm la oải trời. Hai anh Toàn và Khôi bú như vậy làm sao mà nín cho được. Sướng quá chừng Khôi

ơi! Toàn ơi bóp vú em thật mạnh đi!

Bên kia đang đụ với Thủy Tiên thầy Triệp bỗng ngừng lại vì thầy vừa nghe tiếng Đoan Hạnh rên với Toàn và Khôi. Thầy Triệp có tính lạ là chàng phụ tình người ta thì được. Nhưng ai phụ chàng đi đụ người khác thì chàng phạt ý. Triệp miên mang nghĩ đến cảnh Đoan Hạnh đang ngây ngất đụ tay ba với Toàn và Khôi Triệp nhớ rõ có lần nghe Trâm la bên kia, Đoan Hạnh cũng đã yêu cầu Triệp cho em được hưởng cảnh đụ tay ba đầy hấp dẫn như thế. Chàng không ngờ hôm nay Đoan Hạnh đang thực hiện. Chàng chỉ nhấp nhấp đại khái với Thủy Tiên để hồn

thắm sâu nỗi đau nhói với tiếng rên la trong sung sướng của Đoan Hạnh.

- Khôi đéo em đó hả? Mạnh lên đi anh. Em đang bú cặc Toàn. Sướng lắm hai anh ơi! Lát nữa mình đổi em lên ngồi đụ Toàn, và anh Khôi Đứng cho em bú nhen. Đụ như thế này sướng hơn đụ một người. Mê quá Khôi ơi! Sướng quá Toàn ơi!

Bỗng tôi nghe ngoài kia tiếng thầy Triệp la thật lớn:

- Trời ơi! Tôi điên rồi. Chịu không nổi Đoan Hạnh ơi! Vĩnh biệt em!

Rồi tiếp đó tiếng cửa đóng sầm một cái như trời long đất lở. Không ai biết chuyện gì vừa xảy ra. Để cho Đoan Hạnh tiếp tục đụ hai cậu con trai, tôi chạy vội ra phòng khách thì chỉ thấy Thủy Tiên trần truồng đứng đó khóc một mình. Tôi hỏi:

- Chuyện gì vậy Thủy Tiên?

- Em không biết. Đang đụ với em, anh Triệp bỗng đứng vùng dậy mặc vội chiếc quần đùi và chạy ra khỏi phòng, la lớn một câu. Em vội chạy theo, chỉ vừa kịp thấy ánh đóng sầm hai cánh cửa lại và biến mất.

Tôi nhớ lại rõ ràng câu Triệp la lớn:

- Tôi điên rồi! Chịu không nổi Đoan Hạnh ơi! Vĩnh biệt em!

Không biết ngoài tôi ra, còn có ai nghe rõ như vậy hay không, vì các cô cậu trong kia đang say sưa với trận đụ ngút trời. Tôi bước đến ôm Thủy Tiên vỗ về:

- Đừng khóc nữa Thủy Tiên. Hay là chị dẫn em qua phòng bên này tham gia với Đoàn Hạnh, Toàn và Khôi Vui lắm.

- Họ đang làm gì bên đó hả chị?

- Thì họ đang đụ tay ba. Có em nữa thành tay tư.

Càng hấp dẫn thêm chứ có sao đâu.

- Họ có đang cời truồng nhưm không? Em sợ...

- Chứ mặc đồ thì làm sao mà đụ. Đi, theo chị!

Tôi dẫn Thủy Tiên vào giữa lúc Đoàn Hạnh đang ngồi động cù trên bụng Toàn, và mồm thì bú cặc Khôi Cả ba ngừng đụ khi thấy Thủy Tiên bước vào trần truồng lỏa lồ. Đoàn Hạnh hỏi:

- Ủa em! Sao em lại có mặt ở đây nữa?

- Dạ em đang đụ với thầy Triệp ở phòng bên. Tự nhiên ảnh rút cặc chạy ra khỏi phòng rồi biến đâu mất. Em sợng sốt đi ra phòng khách thì gặp chị Mai rủ em vào đây xin các anh chị cho em tham gia với cho vui.

Đoàn Hạnh hỏi:

- Em đang đụ với thầy Triệp à? Hứm, người bạc tình! Tưởng anh ấy chỉ có phụ rầy chị để đụ với Thụy Trâm. Không dè luôn cả với em. Được em lên giường đi Chị nhường Toàn cho em đó.

Khôi bỗng nói nhanh:

- Không! Mình đụ tay tư mới sướng. Thủy Tiên ngồi lên mặt anh để anh bú iồn cho.

Cô bé nín khóc, thơ ngây ngồi lên mặt Khôi. Giữa lúc đó dưới đường có nhiều tiếng còi hụ, rồi xe cảnh sát và xe cứu thương chạy dồn dập.

Tối hôm đó, các bạn dạy cùng trường gọi điện thoại cho tôi hay: Triệp đã chết vì bị xe chở hàng đụng giữa đường, ngay gần nơi nhà tôi ở. Không một ai ngoài tôi biết được lý do cái chết thê thảm của thầy Triệp

Đau đớn hơn, không một ai để ý đến cái chết bất đắc kỳ tử đó. Lý do là Thụy Trâm, Thủy Tiên, Bội Ngọc, và Đoan Hạnh đều có bầu mà tác giả là Triệp.

Đã đành Triệp là tay chơi khét tiếng, đã đụ lưng trời với hầu hết nữ sinh của lớp mình. Nhưng các cô nữ sinh này không phải chỉ có đi lại với mỗi một mình thầy Triệp. Như Thụy Trâm đã đụ với Toàn và Khôi, Thủy Tiên đã đụ với họa sĩ Lam.

Trăm dâu đổ đầu tằm. Có lẽ vì thấy Triệp không còn nữa nên người ta đổ vạ cho thầy để được yên chuyện. Dù sao thì nhà trường cũng mang tiếng lắm vì hàng ngày bốn cô nữ sinh mang bốn cái bầu đi học, mà tuổi họ chỉ từ 13 đến 16. Chính các cô ấy cũng không biết mmh đã mang thai với ai. Các em đã đụ với đủ loại đàn ông, con trai. Nhưng đã đồng loạt khai man là chỉ có thầy Triệp.

Cái ghế của ông hiệu trưởng cũng lung lay sau biến cố trời long đất lở này. Nhất là có người tố cáo rằng ông đã đụ cô giáo Thu và em bé Diễm Phương, nữ sinh lớp đệ Ngũ. Vụ này đang là đề tài bàn tán xôn xao trong trường.

Một buổi sáng, thầy hiệu trưởng đến gặp tôi: '

- Cô Mai. Thật là một điều bất đắc dĩ tôi phải đến đây tìm cô, nhờ cô giúp cho một việc tối ư quan trọng

Chả là có một hôm, sau giờ học, lúc chiều tối rồi tôi trở lại văn phòng để lấy cặp mắt kiếng. Khi đi ngang qua lớp đệ Ngũ thì tôi nghe tiếng rên của một cô bé:

- Bữa nào anh với em cũng ỡ lại đụ như vậy nhen. Em có uống thuốc

ngừa thai. Không sao đâu. Em muốn anh đụ sao cho em ra mỗi ngày một cái.

Tôi mới bò xuống đến thật sát để xem ai đang làm chuyện đó trong trường vào giờ này. Thì ra đó là Diễm Phương với thầy Triệp. Hai người đang trần truồng đụ nhau mê mang không còn biết gì nữa. Sáng hôm sau tôi gọi thầy Triệp lên văn phòng. Triệp chịu tội, nhưng đe dọa tôi không được làm lớn chuyện.

Vì nếu tôi làm thế thì thầy Triệp sẽ tố cáo tôi đã đụ cô giáo Thu cả hơn nửa năm nay.

Tôi có lén lút đi lại với cô Thu nhiều lần thật. Nhưng tôi không hiểu sao Triệp lại biết được. Tôi cứng họng, chưa kịp phản ứng ra sao thì thầy Triệp nói tiếp:

- Ông cũng không trong sạch gì, mà tôi cũng là kẻ có tội. Không phải riêng với Diễm Phương mà hầu hết với tất cả m~ sinh trong lớp tôi dạy. Cũng không phải lỗi do một mình tôi, mà phải nói có sự đồng lõa của các em nữ sinh. Vì chính các em ấy tấn công tôi trước. Như Diễm Phương chẳng hạn. Em đã viết cho tôi trên hai mươi lá thư tình, trong đó hết mười lá cuối cùng diễn tả cảnh em mê tôi đến độ lúc nào tắm hay đi ngủ, em cũng phải sờ vào chỗ kín mà thủ dâm và đầu óc thì nghĩ đến tôi.

Và để cho tôi biết em đã lớn như người lớn, đã biết thèm chuyện ái ân, Diễm Phương đã cạo một mớ lông lông dán vào cuối thư. Ghê gớm hơn nữa, Diễm Phương đã trét một chút nước lồn lên tên tôi và viết:

"Đêm qua em ra hai lần vì thương nhớ anh. Nước lồn em ra nhiều quá. Gửi anh một tí làm quà. "

Triệp đưa những bức thư tình dễ sợ đó cho tôi xem để làm chứng. Rồi thầy nói tiếp:

- Thừa ông hiệu trưởng. Thu ngủ với ông vì ghen tôi với bé Bội Ngọc, và cũng để trám miệng ông về những lá đơn tố cáo Thu đã đụ với hàng bảy tám em nam sinh. Trong khi ông lại nhà Thu để đụ, thì Thu đã âm thầm đặt máy video quay tất cả. Những cuốn video đó Thu đã

chiều cho tôi xem để trả thù tôi đã đụ Bội Ngọc, đụ Thụy Trâm, Đoàn Hạnh v.v... Tôi được xem cảnh ông trần truồng nằm bú lồn Thu, bú cặp vú nhỏ của Thu, và liếm đít Thu v.v... Tôi còn giữ tất cả sáu cuốn để làm bùa hộ mạng cho cuộc chơi lấy lòng táo bạo của tôi với mấy em nữ sinh nhỏ tuổi mà dâm không khác gì người lớn.

Ông đừng sợ tôi tiểu nhân làm ông ô danh. Mặt khác tôi còn muốn dâng ông một của lạ. Đó là Diễm Phương. Cô bé mà ông đã bắt quả tang tôi đang đụ chiều hôm qua. Lúc ông bò vào, tôi có thấy. Nhưng tôi vẫn tỉnh táo nằm đụ Diễm Phương, vì trong tay đã có những cuốn video làm bùa hộ mạng. Đụ xong tôi có nói với Phương:

- Việc này đã tới tai thầy hiệu trưởng. Có lẽ mình phải tìm địa điểm khác. Thầy hiệu trưởng hăm sẽ đuổi em tuần tới.

Tôi dựng chuyện như thế cốt làm cho Diễm Phương khiếp sợ để chỉ cho em cách chạy nạn. Đó là ngủ luôn với thầy hiệu trưởng là xong.

Phương đồng ý ngay. Bây giờ thì tùy ông. Ông có thể từ chối hoặc thuận và chấp nhận món quà tôi tặng. Nếu ông đồng ý tôi sẽ sắp đặt cho ông gặp Phương tại nhà tôi. Rất kín đáo.

Nói xong, thầy Triệp đứng lên trở về lớp học. Tự nhiên tôi thành kẻ tử tù không biết ngày nào lên đoạn đầu đài. Nhưng tôi vẫn miên mang với ý nghĩ được đụ Diễm Phương, cô bé 13 tuổi học lớp đệ Ngũ. Tôi không đến nhà Triệp, mà nhờ Triệp chở Phương đến đoạn đường vắng, để tôi đón về nhà. Và chúng tôi đã đụ nhau nhiều lần trên chiếc xe van lớn của tôi.

- Nghe ông kể xong chuyện, tôi hỏi:

- Như thế thì tôi có thể giúp được gì cho ông hiệu trưởng?

- Có chứ! Cô biết là Triệp đã chết. Bây giờ không. Còn ai đến đón Diễm Phương đưa đến đoạn đường vắng. Cô Mai có thể nào giúp tôi việc nhỏ mọn đó không? Nói thật với cô, tôi đã yêu Diễm Phương hơn tất cả mọi thứ trên đời này. Yêu như cô Mai đã yêu các cậu Khôi Toàn, Hạnh, Cơ, Khoát v.v... Tôi giật ưnh thật sự. Vì làm sao ông hiệu trưởng có thể biết tên tất cả các bồ nhí của tôi. Ông thấy tôi

đổi sắc mặt, nên vội dịu lời phân trần để làm tôi an tâm:

- Cô Mai yên chí! Tôi còn biết nhiều điều ghê gớm hơn vậy nữa. Như chính nơi đây thầy Triệp đã dẫn đến không biết bao nhiêu học trò tuổi vị thành niên tuổi từ 13 đến 17 để làm tình. Chính nơi đây cô cũng đã phá trinh rất nhiều cậu bé. Và cũng chính nơi đây Đoàn Hạnh, hoa khôi trường mình đã làm cho thầy Triệp ghen điên lên mà tự sát.

Hai tay tôi run lẩy bẩy như lên cơn sốt. Tôi nghĩ chỉ có một mình tôi biết được bí ẩn về cái chết của thầy Triệp. Không ngờ...

- Xin cô Mai bình tĩnh. Tôi không đến đây với tư cách là hiệu trưởng, mà là một đồng điều, một đồng chí của Mai. Lễ ra trường mình có đến bốn người. Nhưng Triệp đã chết, Thu đã ẩn danh. Còn lại chỉ có hai chúng ta. Tôi đã tự ý xếp bỏ hết nhu"ng lá đơn tố cáo Mai, vì biết sẽ có một ngày tôi sẽ nhờ Mai giúp đỡ... Đó là nhờ cô hãy chịu khó đón Diễm Phương đến đây giúp tôi và tôi tình nguyện trả tiền mướn phòng cho cô Mai hằng tháng.

Tôi thở phào nhẹ nhõm. Thế là tất cả hồ sơ tội lỗi của tôi đã được ông phi tang. Tôi nhận lời đi đón Diễm Phương, đưa đến đây cho ông mua vui. Trưa hôm đó, giữa lúc ông với bé Diễm Phương đang đụ lưng trời trong phòng, thì Toàn đến, trên tay xách một valise nhỏ. Giọng Toàn có vẻ hối hả đầy vẻ lo âu sợ sệt:

- Dì Marie. Dì hãy thu xếp đồ đạc thật nhanh lên, và Dì mau ra khỏi nhà này với em ngay. Nếu không Dì sẽ bị vạ lây..

Tôi hỏi Toàn:

- Có gì mà ghê gớm vậy Toàn? Em có thể nói rõ hơn không?

- Dì có biết ai giết thầy Triệp không?

- Không

- Ông hiệu trưởng.

Tại sao?.

- Vì ông muốn giữ luôn người giữ sáu cuốn video quay cảnh ông dụ cô giáo Thu.

- Ai nói cho em biết?

Người tài xế xe hàng, thủ phạm vụ án mạng giết thầy Triệp đã khai như thế tại cảnh sát cuộc. Mà ba em là cảnh sát trưởng ở nơi đó.

- Vậy thì ăn thua gì đến Dì mà Toàn lo?

- Có! Vì Đoàn Hạnh, Thủy Tiên, Khôi và em đã được thẩm vấn. Họ sắp đến bắt cả dì nữa...

Tôi vội chạy vào trưng choàng chiếc áo dài, xếp vội vàng một vài thứ cần thiết vào chiếc valise nhỏ và theo Toàn rời khỏi căn phòng trọ chỉ trong vòng có 10 phút.

Chúng tôi về Vĩnh Long, quê ngoại của tôi. Hai tháng sau, đọc báo tôi thấy có đăng tin ông hiệu trưởng và người tài xế xe hàng mỗi người bị bản án khổ sai chung thân.

Bản án chung thân nặng nề đó đã làm tôi mở mắt, không còn dám phiêu lưu với trò chơi ái tình xác thịt nguy hiểm nữa. Tuy nhiên, bên tôi vẫn còn có Toàn, một kếp nhí 17 tuổi. Toàn sống tại ngoại thành Vĩnh Long, nơi chỉ có đồng lúa, ruộng vườn, hương đồng cỏ nội. Tôi vẫn là giáo sư, nhưng tuyệt nhiên chỉ còn biết chần gối mặn nồng với Toàn, mà bên ngoài trước mặt mọi người chúng tôi vẫn gọi nhau là dì cháu.